

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่
ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคล
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ใน ส่วนที่ ๑

รายงานการศึกษากระบวนการสรรหา
บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ พร้อมทั้ง
ผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

สำนักกำกับและตรวจสอบ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ด่วนที่สุด

ที่ สว ๐๐๐๘/ (ร) ๔๐๘๑

คณะกรรมการการเลือกตั้ง
เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ กทช.
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๔๘๘ อาคารสุขประพฤติ
ชั้น ๑๔ ถนนประชาชื่น
เขตบางซื่อ กทม. ๑๐๘๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๔๗

เรื่อง รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในส่วนที่ ๑
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการเลือกตั้งฯ ในส่วนที่ ๑ จำนวน ๑๕ เล่ม

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๘
มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งกรรมการการเลือกตั้งขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๘ ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกำพล ภูมณี	๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	๔. นายดำรง พุฒตาล
๕. พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์	๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๗. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ	๘. นายพร เพ็ญพาส
๙. นายพา อักษรเสื่อ	๑๐. พลเอก มนัส อร่ามศรี
๑๑. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า	๑๒. นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๑๓. นายวิญญู อูพารกุล	๑๔. นางสุนีย์ อินฉัตร
๑๕. นายสุพร สุภสร	๑๖. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล
๑๗. พลตำรวจตรี เสกสันต์ อุ่นสำราญ	๑๘. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์
๑๙. นายอนันต์ ผลอำนวย	๒๐. นายอนันตชัย คุณานันทกุล
๒๑. นายอาคม ตูลาดิลก	๒๒. พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร

โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติ

ที่ปรึกษาผู้ช่วย

คณะกรรมการการเลือกตั้ง ...

คณะกรรมการธิการสามัญฯ ได้ขอขยายเวลาการพิจารณาตรวจสอบประวัติและความประพฤติ ออกไปอีก ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ขอขยายเวลาออกไปอีก ๔๐ วัน นับแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๗

ครั้งที่ ๒ ขอขยายเวลาออกไปอีก ๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗

ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๗

บัดนี้ คณะกรรมการธิการสามัญฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทั้ง ๑๔ คน รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้เสนอรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการธิการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ซึ่งแบ่งการนำเสนอรายงานในส่วนนี้ออกเป็น ดังนี้

๑. รายงานการศึกษากระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ พร้อมทั้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม

๒. รายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ซึ่งได้จัดทำเป็นรายบุคคล จำนวน ๑๔ เล่ม

ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาศึกษาล่วงหน้าของสมาชิกวุฒิสภาในการที่จะมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน ตามมาตรา ๕๐ และมาตรา ๑๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

สำหรับรายงานของคณะกรรมการธิการสามัญฯ ในส่วนที่ ๒ คณะกรรมการธิการสามัญฯ ได้จัดทำเป็นรายงานลับ ซึ่งคณะกรรมการธิการสามัญฯ จะได้เสนอในที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาคือต่อไป อนึ่ง โดยที่รายงานลับดังกล่าวมีรายละเอียดบางประการที่คณะกรรมการธิการสามัญฯ ได้จากการตรวจสอบซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาเป็นความลับ จึงเห็นสมควรขอให้มีการประชุมวุฒิสภาเป็นการลับ

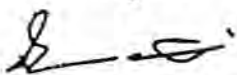
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำรายงานของคณะกรรมการธิการสามัญฯ ในส่วนที่ ๑ ดังกล่าวบรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาศึกษาเป็นการล่วงหน้าต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล

(สุรพงศ์ ใฝ่นวล)

สำเนาถูกต้อง

(นายนิรัตน์ อยู่ภักดี)

ประธานคณะกรรมการธิการสามัญฯ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เลขานุการคณะกรรมการธิการสามัญฯ

สำนักกำกับและตรวจสอบ

โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๕๓๓๖ - ๓๗

โทรสาร ๐ ๒๕๓๑ ๕๓๒๕

ัญญาลักษณ์/พิมพ์

งลักษณ์,คุณฉัตร/ทาน

รายงานการพิจารณา
ของคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคล
ผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๗ ได้ลงมติตั้งกรรมการสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๑๔ คน เพื่อประกอบการพิจารณาของที่ประชุมวุฒิสภาในการมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อดังกล่าวให้เป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน นั้น

คณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งปรากฏผลการดำเนินการ ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการสามัญ ได้มีมติเลือกตั้งกรรมการสามัญ ให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ ดังนี้

๑.๑ พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล	เป็นประธานคณะกรรมการสามัญ
๑.๒ พลเอก มนัส อร่ามศรี	เป็นรองประธานคณะกรรมการสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายสุพร สุภสร	เป็นรองประธานคณะกรรมการสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายอนันตชัย คุณานันท์กุล	เป็นโฆษกคณะกรรมการสามัญ
๑.๕ นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	เป็นเลขานุการคณะกรรมการสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการสามัญ ได้แต่งตั้ง นางสาวนงลักษณ์ ชันธิชาติ วิทยากร ๕ กลุ่มงานสรรหาและแต่งตั้ง สำนักกำกับและตรวจสอบ เป็นผู้ช่วยเลขานุการประจำคณะกรรมการสามัญ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๓. พิจารณากำหนดกรอบและแนวทางการดำเนินงาน

คณะกรรมการสามัญ ได้ดำเนินการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๙ โดยคณะกรรมการสามัญ มีมติไม่ตั้งคณะอนุกรรมการฯ ขึ้นมาพิจารณา แต่จะพิจารณาร่วมกัน ทั้งในส่วนของการตรวจสอบกระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ และการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ โดยที่ประชุมได้มอบหมายให้ พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์ กรรมการสามัญ เป็นผู้รับผิดชอบในการตรวจสอบประวัติและความประพฤติในเชิงลึกของผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ทั้ง ๑๔ คน รวมทั้งได้มอบหมายให้กรรมการสามัญ แต่ละท่านรับผิดชอบในการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ เป็นรายบุคคล

๔. คณะกรรมการสามัญฯ ได้มีหนังสือขอความร่วมมือไปยังสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ทั้งด้านหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เพื่อให้ช่วยประชาสัมพันธ์เรื่องการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ไปยังประชาชนทั่วไปให้ได้รับทราบเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือส่งข้อมูลและข้อเท็จจริงมายังคณะกรรมการสามัญฯ เพื่อประกอบการพิจารณา รวมทั้งได้เปิดรับฟังความคิดเห็นทางตู้ ปณ. ๔๕ ปณฝ. รัฐสภา กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๕ ตลอดจนมีหนังสือขอความร่วมมือไปยังสมาชิกรัฐสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการแจ้งข้อมูล ข้อคิดเห็นอันจะเป็นประโยชน์มายังคณะกรรมการสามัญฯ ด้วย

๕. คณะกรรมการสามัญฯ ได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาสรรหา มาเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการสามัญฯ เพื่อชี้แจงข้อมูลและรายละเอียดเพื่อประกอบการพิจารณา ตรวจสอบกระบวนการสรรหาของคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

๕.๑ รองศาสตราจารย์ ณรงค์ อยู่ถนอม	ประธานคณะกรรมการสรรหา
๕.๒ นายอนันต์ วรดิพิงศ์	กรรมการสรรหา
๕.๓ นายสมพาส นิลพันธ์	บุคลากร ๘๖ ผู้แทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะฝ่ายธุรการของคณะกรรมการสรรหา
๕.๔ นายประมุต สุตะบุตร	ผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับกระบวนการสรรหา
๕.๕ นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายคมนาคม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๖. คณะกรรมการสามัญฯ ได้กำหนดให้มีการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ทั้ง ๑๕ คน ในวันศุกร์ที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๗ ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ หมายเลข ๓๐๕ - ๓๑๐ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒ โดยแบ่งการแสดงวิสัยทัศน์ดังนี้

๖.๑ ให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ แสดงความคิดเห็นโดยการเขียนประเด็นคำถาม ไม่เกิน ๑ หน้ากระดาษ ในเวลาไม่เกิน ๓๐ นาที ในประเด็นว่า "ท่านมีคำถามเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติอย่างไรจึงสอดคล้องกับประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน"

๖.๒ ให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ แสดงวิสัยทัศน์เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมโดยไม่กำหนดหัวข้อ ระยะเวลาในการแสดงวิสัยทัศน์คนละไม่เกิน ๑๕ นาที โดยแบ่งเป็นช่วงเช้า ๗ คน และช่วงบ่าย ๗ คน พร้อมทั้งได้ทำหนังสือเชิญสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชน เข้าร่วมรับฟังการแสดงวิสัยทัศน์ดังกล่าวด้วย ทั้งนี้โดยไม่มีการซักถาม

๗. คณะกรรมการสามัญฯ ได้เชิญบุคคลซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ มาเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการสามัญฯ เพื่อชี้แจงข้อมูล ข้อเท็จจริง บางประการ ปราบกฏรายชื่อในรายงานส่วนที่ ๒

๘. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการสามัญฯ

การพิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ทั้ง ๑๔ คน ตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ คณะกรรมการสามัญฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบไปยังส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปรากฏผลการตรวจสอบว่าผู้ได้รับการเสนอชื่อทั้ง ๑๔ คน มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด

๙. คณะกรรมการสามัญฯ ได้จัดทำรายงานเป็น ๒ ส่วน กล่าวคือ ในส่วนที่ ๑ เป็นรายงานส่วนที่เปิดเผย ซึ่งประกอบด้วย รายงานการศึกษากระบวนการสรรหาบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ พร้อมทั้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และรายงานการแสดงวิสัยทัศน์ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ซึ่งได้จัดทำเป็นรายบุคคล จำนวน ๑๔ เล่ม เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ตามเอกสารที่แนบท้าย สำหรับรายงานการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ในเชิงลึกนั้น คณะกรรมการสามัญฯ ได้จัดทำเป็นรายงานลับซึ่งอยู่ในส่วนที่ ๒ และจะได้นำเสนอในที่ประชุมวุฒิสภาต่อไป

๑๐. คณะกรรมการสามัญฯ พิจารณาเห็นว่าการพิจารณารายงานการตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในส่วนที่ ๒ ซึ่งเป็นรายงานลับนั้น มีรายละเอียดบางประการที่มีความจำเป็นต้องรักษาเป็นความลับ และการพิจารณาในที่ประชุมวุฒิสภาจำเป็นต้องพิจารณาโดยละเอียดและรอบคอบตามข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการสามัญฯ ได้มาจากการตรวจสอบเชิงลึก ดังนั้น เพื่อให้บังเกิดผลดีต่อการพิจารณาที่เป็นอิสระของสมาชิกวุฒิสภาในที่ประชุม คณะกรรมการสามัญฯ จึงเห็นว่าควรให้มีการประชุมวุฒิสภาเป็นการลับ

(นายนิรัตน์ อยุ่ภักดี)

เลขานุการคณะกรรมการสามัญฯ

**รายงานการศึกษากระบวนการสรรหา
บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ**

คณะกรรมการการสัมมนาฯ ได้พิจารณาตรวจสอบขั้นตอนในการจัดให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และกระบวนการสรรหาของคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ โดยในการตรวจสอบคณะกรรมการการสัมมนาฯ ได้พิจารณาจากรายงานการพิจารณาสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติของคณะกรรมการสรรหา รวมทั้งได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการการสัมมนาฯ ดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ณรงค์ อยู่ถนอม	ประธานกรรมการสรรหา
๒. นายอนันต์ วรชิตพงศ์	กรรมการสรรหา
๓. นายสมพาส นิลพันธ์	บุคลากร ๘๖ ผู้แทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะฝ่ายธุรการของคณะกรรมการสรรหา
๔. นายประมุต สุตะบุตร	ผู้ร้องเรียนเกี่ยวกับกระบวนการสรรหา

นอกจากนี้ คณะกรรมการการสัมมนาฯ ได้พิจารณาประเด็นคุณสมบัติของกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการการสัมมนาฯ คือ นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายคมนาคม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ ปรากฏผลการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนในการจัดให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

คณะกรรมการการสัมมนาฯ ตรวจสอบกระบวนการประชุมเพื่อเลือกกันเองของผู้แทน ๔ กลุ่ม เพื่อเป็นกรรมการสรรหา ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ

กลุ่มที่ ๒ ผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคล และมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาดังกล่าว สถาบันละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

กลุ่มที่ ๓ ผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคล สมาคมละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

กลุ่มที่ ๔ ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือให้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ และไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ องค์กรละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

โดยคณะกรรมการสามัญฯ ตรวจสอบกระบวนการเลือกกันเองของผู้แทนแต่ละกลุ่มจากรายงานการสรรหาและรับฟังข้อมูลข้อเท็จจริงจากนายสมพาส นิลพันธ์ บุคลากร ๘ ๖ ผู้แทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะฝ่ายธุรการของคณะกรรมการสรรหา ในการดำเนินการเลือกกันเองของผู้แทนแต่ละกลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ คือ ผู้แทนส่วนราชการ

คณะกรรมการสามัญฯ ตรวจสอบว่า กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนส่วนราชการตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ กำหนดให้มีผู้แทนกระทรวงคมนาคม แต่เนื่องจากพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ผู้แทนกระทรวงคมนาคมเป็นผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดังนั้นผู้แทนซึ่งได้รับมอบหมายจากกระทรวงตามที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ กำหนด จึงมีดังนี้

๑. พลอากาศเอก สงคราม ฐานะวร	รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด
๒. นายไพบูลย์ เสียงก้อง	รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
๓. นางชนนุช ตริทิพบุตร	รองปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
๔. นายวราวัักษ์ ชันสามารถ	ที่ปรึกษากฎหมาย กระทรวงพาณิชย์
๕. พลเอก วินัย ภัททิยกุล	เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

ต่อมากระทรวงกลาโหมขอเปลี่ยนแปลงผู้แทน จาก พลอากาศเอก สงคราม ฐานะวร เป็น พลอากาศเอก อนุพันธ์ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด เนื่องจากผู้แทนคนเดิมเกษียณอายุราชการ

กลุ่มที่ ๒ คือ ผู้แทนคณาจารย์ประจำ

คณะกรรมการสามัญฯ ตรวจสอบว่า กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์ประจำสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะฝ่ายเลขานุการได้มอบหมายให้ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม กับกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคล และมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาดังกล่าว สถาบันละหนึ่งคน แล้วส่งรายชื่อมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อจัดให้มีการดำเนินการเลือกกันเองให้เหลือ ๔ คน ปรากฏผลดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์กอบชัย เดชหาญ	หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
๒. รองศาสตราจารย์สมชาย จิตะพันธ์กุล	หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. รองศาสตราจารย์เอกชัย แสงอินทร์	คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๔. รองศาสตราจารย์ณรงค์ อยู่ถนอม	คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

กลุ่มที่ ๓ คือ ผู้แทนสมาคมวิชาชีพ

คณะกรรมการสามัญฯ ตรวจสอบว่า กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนสมาคมวิชาชีพ ได้มีการประกาศรับสมัครสมาคมวิชาชีพที่มีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศหรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีผู้แทนสมาคมดังกล่าวมาสมัครทั้งสิ้น ๑๐ สมาคม แต่ปรากฏว่าเป็นสมาคมวิชาชีพที่อยู่ในเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ตามคำวินิจฉัยของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่วางไว้เพียง ๗ สมาคม จากนั้น ได้เชิญผู้แทนสมาคมทั้ง ๗ สมาคม มาร่วมประชุมเพื่อเลือกกันเอง ให้เหลือ ๔ คน ปรากฏผลดังนี้

๑. รองศาสตราจารย์ชำนาญ ห่อเกียรติ	สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
๒. ศาสตราจารย์วัลลภ สุระกำพลธร	สมาคมวิชาการไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ โทรคมนาคมและสารสนเทศ
๓. นายสายันท์ เชาว์ปรีชา	สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ
๔. นายอนันต์ วรชิตพงศ์	สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

กลุ่มที่ ๔ คือ ผู้แทนองค์กรเอกชนในการคุ้มครองผู้บริโภค

คณะกรรมการสามัญฯ ตรวจสอบว่า กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชน ในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคได้มีการเปิดรับสมัครองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านโทรคมนาคม หรือใช้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ และไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ ซึ่งปรากฏว่ามีผู้แทนองค์กรเอกชนมาสมัคร ทั้งสิ้น ๔๕ องค์กร จากนั้น ได้ดำเนินการให้มีการเลือกกันเองของผู้แทนองค์กรเอกชนให้เหลือ ๔ คน ปรากฏผลดังนี้

๑. นางสาวสารี อ๋องสมหวัง	มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค
๒. นายไพโรจน์ พลเพชร	สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน
๓. รองศาสตราจารย์ฉันทนา บรรพศิริโชติ	มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก
๔. นายต่อพงศ์ เสลานนท์	มูลนิธิของคนตาบอดไทย

จากการตรวจสอบในเรื่องการดำเนินการเลือกกันเองเพื่อเป็นกรรมการสรรหา กทช. คณะกรรมการสามัญฯ ไม่พบความผิดปกติแต่อย่างใด

กระบวนการสรรหาของคณะกรรมการสรรหากรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติ

คณะกรรมการการสามัญ ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า คณะกรรมการสรรหากรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติได้ดำเนินการสรรหากรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติโดยมีมติกำหนดวิธีการสรรหาโดยการเปิดรับสมัครบุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชนหรือ กิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคมตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ โดยคณะกรรมการสรรหาจะทำการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครและกีดกันของผู้สมัครจากคุณสมบัติ ผลงานหรือการเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจตามที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ กำหนดให้เหลือ ๔๒ คน โดยวิธีการลงคะแนนลับ ในกรณีที่ผู้สมัครมีจำนวนไม่ถึง ๔๒ คน คณะกรรมการสรรหาจะพิจารณาและคัดเลือกจากจำนวนผู้สมัครเท่าที่มีอยู่ ซึ่งปรากฏว่ามีผู้สมัครทั้งสิ้น ๔๐ คน ดังต่อไปนี้

๑. นายนิพนธ์ สุขปรดี	๒. นายคณิน บุญสุวรรณ
๓. พลโท ฤกษ์ดี ซาดอุทิศ	๔. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข
๕. นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ	๖. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ
๗. นายประมุต สุตะบุตร	๘. นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ
๙. นายสมบัติ อุทัยสง	๑๐. นายวุฒิพร เตียวพานิช
๑๑. นายดิเรก เจริญผล	๑๒. นายกอบชัย เรืองประเสริฐ
๑๓. นายโอฬาร เพียรธรรม	๑๔. นายโคทม อาริยา
๑๕. นายครรชิต จามรมาน	๑๖. นายวุฒิกร ทิวะศศิธร
๑๗. นายศรีณรงค์ ชูศรีนวล	๑๘. นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์
๑๙. นายสุธรรม อยู่ในธรรม	๒๐. พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์
๒๑. นายเจริญ วิลัยหงษ์	๒๒. นายอาหาร จันทวิมล
๒๓. นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล	๒๔. นายธรรมนุญ จุลมณีโชติ
๒๕. นายสุชาย ธนเวสเถียร	๒๖. นายวัฒนา สุภรณ์ไพบูลย์
๒๗. นายพิเชียร อำนาจวรรประเสริฐ	๒๘. นายเทอดศักดิ์ แพทยานันท์
๒๙. นายพยนต์ศักดิ์ จันทรสรินทร์	๓๐. นายพิภพ ชุนเจริญ
๓๑. นางสาวมยุรี สาขาดี	๓๒. นายณัฐพัชร จันทรสุต
๓๓. นายสุธี อักษรกิตติ์	๓๔. นายภาษกร เตชะสุรังกุล
๓๕. นายพันธ์ศักดิ์ ศรีทรัพย์	๓๖. นางกุลธิดา นาถะพินธุ
๓๗. นางชัตติยา รักษาพรหมณ์	๓๘. นายเจดศักดิ์ บุญสุยา
๓๙. นายลักกรินทร์ นิยมศิลป์	๔๐. นายไกรสร จิตธรรม

คณะกรรมการสรรหากำหนดให้มีการแสดงตนและแสดงวิสัยทัศน์ โดยผู้สมัครที่ไม่สามารถแสดงตนหรือแสดงวิสัยทัศน์ต่อคณะกรรมการสรรหาไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม ถือว่าผู้สมัครนั้นสละสิทธิ์ในการขอรับการเสนอชื่อเป็น กทช. ซึ่งปรากฏว่ามีผู้สมัครที่ไม่สามารถมาแสดงตนและวิสัยทัศน์ในขั้นตอนการสัมภาษณ์ได้จำนวน ๑ คน คือ นายสักรินทร์ นิยมศิลป์ เนื่องจากมีภารกิจในต่างประเทศ จึงทำให้ผู้สมัครที่เข้ารับการสัมภาษณ์จำนวนทั้งสิ้น ๓๙ คน โดยคณะกรรมการสรรหาได้กำหนดให้มีการลงคะแนนลับเพื่อคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เพื่อคัดเลือกผู้สมัครทั้ง ๓๙ คน ให้เหลือจำนวน ๒๑ คน และให้เหลือ ๑๔ คน ตามลำดับดังนี้

๑. การลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัครให้เหลือจำนวน ๒๑ คน

ก่อนจะดำเนินการลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัคร รองศาสตราจารย์ณรงค์ อยู่ถนอม ประธานกรรมการสรรหา ขอถอนตัวจากการพิจารณา นายสุชาย ชนวเสถียร และนายอนันต์ วรชิตพงศ์ กรรมการสรรหา ขอถอนตัวจากการพิจารณา นายประมุข สุตะบุตร ดังนั้นจึงทำให้ผู้สมัครทั้ง ๒ คน มีกรรมการสรรหาที่มีสิทธิเลือก จำนวน ๑๖ คน ซึ่งไม่มีผลต่อการลงคะแนน เนื่องจากคณะกรรมการสรรหาได้มีมติให้จัดเรียงคะแนนตามสัดส่วนของคะแนนที่ผู้สมัครแต่ละรายได้รับ ปรากฏว่ามีผู้สมัครได้รับการคัดเลือกให้เหลือจำนวน ๒๑ คน ดังนี้

๑. นายคณิน บุญสุวรรณ	๒. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข
๓. นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคล	๔. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ
๕. นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ	๖. นายสมบัติ อุทัยสาง
๗. นายดิเรก เจริญผล	๘. นายโอฬาร เพ็ชรธรรม
๙. นายโคทม อาริยา	๑๐. นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์
๑๑. นายสุธรรม อยู่ในธรรม	๑๒. พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์
๑๓. นายอาทร จันทวิมล	๑๔. นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล
๑๕. นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ	๑๖. นายสุชาย ชนวเสถียร
๑๗. นายวัฒนา สุภรณ์ไพบูลย์	๑๘. นายพิเชียร อำนาจวรประเสริฐ
๑๙. นายพยนต์ศักดิ์ จันทรสุนทร	๒๐. นายสุธี อักษรกิตติ
๒๑. นายไกรสร จิตธรรม	

๒. การลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัครให้เหลือ จำนวน ๑๔ คน

ก่อนจะดำเนินการลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัคร รองศาสตราจารย์ณรงค์ อยู่ถนอม ประธานกรรมการสรรหา ขอถอนตัวจากการพิจารณา นายสุชาย ชนวเสถียร จึงทำให้นายสุชายฯ มีกรรมการสรรหาที่มีสิทธิเลือก จำนวน ๑๖ คน จากนั้นคณะกรรมการสรรหาได้ดำเนินการเลือก ปรากฏว่ามีผู้สมัครได้รับการคัดเลือกให้เหลือ จำนวน ๑๔ คน ดังนี้

รอบที่ ๑ มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสรรหา กทช.

ทั้งคณะ จำนวน ๑๑ คน ดังนี้

๑. นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ	๒. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ
๓. นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ	๔. นายดิเรก เจริญผล
๕. นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์	๖. พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์
๗. นายอาทร จันทวิมล	๘. นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล
๙. นายธรรมนุญ จุลมณีโชติ	๑๐. นายสุธี อักษรกิตติ์
๑๑. นายไกรสร จิตธรรม	

รอบที่ ๒ มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสรรหาทั้งคณะ

จำนวน ๑ คน คือ นายสุธรรม อยู่ในธรรม

รอบที่ ๓ มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสรรหาทั้งคณะ

จำนวน ๑ คน คือ นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข

รอบที่ ๔ ไม่มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสรรหาทั้งคณะ

รอบที่ ๕ มีผู้ได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการสรรหาทั้งคณะ

จำนวน ๑ คน คือ นายโคทม อาริยา

จากนั้น คณะกรรมการสรรหาได้มีหนังสือแจ้งผลการคัดเลือกให้ผู้สมัคร ทั้ง ๔๐ คน ทราบ โดยให้ใช้สิทธิโต้แย้งผลการพิจารณาภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบ ตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

จากการตรวจสอบในเรื่องของกระบวนการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ คณะกรรมการสามัญฯ ไม่พบความผิดปกติแต่อย่างใด แต่เนื่องจาก นายประมุท สุตะบุตร ได้มีหนังสือมายังคณะกรรมการสามัญฯ เพื่อขอให้เร่งพิจารณาและมีมติเลือก กทช. ไว้จนกว่าศาลปกครองจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก หมายเลข ๑) คณะกรรมการสามัญฯ จึงได้เชิญนายประมุทฯ มาร่วมประชุมเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก หมายเลข ๓) รวมทั้งได้เชิญ รองศาสตราจารย์ณรงค์ อยู่ถนอม ประธานกรรมการสรรหา นายอนันต์ วรดิพิงศ์ กรรมการสรรหา และนายสมพาส นิลพันธ์ ผู้แทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะฝ่ายธุรการของคณะกรรมการสรรหา กทช. มาร่วมประชุมเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกระบวนการสรรหาด้วย (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก หมายเลข ๔) โดยสรุปประเด็นสำคัญที่นายประมุทฯ ได้ร้องเรียนมาคือ

๑. การปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในการทำหน้าที่เป็นฝ่ายธุรการให้คณะกรรมการสรรหาเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
๒. พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ชาติรัฐธรรมนูญ เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล แต่กระบวนการตรากฎหมายในเรื่องดังกล่าวไม่เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ รวมทั้งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดคุณสมบัติของกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในลักษณะเลือกปฏิบัติ จึงมีประเด็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวจะขัดกับรัฐธรรมนูญ ด้วยหรือไม่

๓. กรรมการสรรหาตามมาตรา ๔๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ที่มาจากผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยอาศัยบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกา แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากกฎหมาย บัญญัติว่าให้กรรมการสรรหาจากผู้แทนกระทรวงคมนาคม ดังนั้น จึงทำให้ประกาศของสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติไม่ชอบด้วย กฎหมายไปด้วย

๔. ประกาศคณะกรรมการสรรหา เรื่อง บุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อฯ ไม่ชอบด้วย กฎหมายเนื่องจากกระบวนการสรรหาไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเฉพาะในการลงคะแนนเลือกที่ไม่ทำตาม กฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการสรรหากำหนดไว้เอง

จากผลการตรวจสอบในข้อร้องเรียนดังกล่าว คณะกรรมาธิการสามัญ ไม่ติดใจใน กระบวนการสรรหาของคณะกรรมการสรรหา ส่วนกรณีที่น่าายประมุข ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง เพื่อขอให้เพิกถอนประกาศของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และประกาศของคณะกรรมการสรรหา ในการเสนอชื่อกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๑๔ คนนั้น คณะกรรมาธิการสามัญ ได้มี หนังสือสอบถามผลการพิจารณาคดีไปยังสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งปรากฏว่าขณะนี้คดียังอยู่ในระหว่าง การพิจารณาของศาลปกครอง (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก หมายเลข ๒)

ประเด็นคุณสมบัติของกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่

เนื่องจากตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ กำหนดให้มี คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๗ คน แต่ในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว กำหนดคุณสมบัติของกรรมการไว้ดังนี้

“**มาตรา ๔๗** กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึง การเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม”

จากบทบัญญัตินี้ดังกล่าว จึงมีข้อพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญ ว่า สาขา ความเชี่ยวชาญของกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จะแบ่งออกเป็นกี่ด้าน และจำเป็นที่จะต้อง มีครบทุกด้านหรือไม่ ดังนั้น คณะกรรมาธิการสามัญ จึงได้เชิญผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกามาชี้แจงถึงเจตนารมณ์แห่งบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งได้รับคำชี้แจงโดยสรุปว่า คุณสมบัติของ กรรมการจะแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน คือ จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ และมีความเชี่ยวชาญหรือ มีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น และทุก ๆ ด้าน ต้องเป็นประโยชน์ต่อ กิจการโทรคมนาคม

สำหรับประเด็นที่ว่ากรรมการต้องมีครบทุกด้านหรือไม่นั้น ได้รับคำชี้แจงว่า หากกฎหมายมีความประสงค์จะให้มีการครบทุกด้าน กฎหมายทั่ว ๆ ไปจะกำหนดให้มีด้านละ ๑ คน หรือจำนวนอื่นที่แน่นอน แต่ในมาตรา ๔๗ เป็นการกำหนดในลักษณะเปิดกว้าง จึงไม่ได้หมายความว่าต้องมีกรรมการด้านละ ๑ คน และหากเปรียบเทียบกับมาตรา ๗ กรณีกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ หรือ กสท. จะกำหนดคุณสมบัติถึง ๑๐ ด้าน ในขณะที่กรรมการมีเพียง ๗ คน นอกจากนี้ กรรมการแต่ละคนก็อาจมีคุณสมบัติมากกว่าหนึ่งด้านได้ (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวกหมายเลข ๕)

เนื่องจากกรณีนี้ กรรมการสามัญฯ มีความเห็นเป็นหลายฝ่าย โดยกรรมการสามัญฯ ส่วนหนึ่งเห็นว่า เพื่อให้เกิดความรอบคอบ ควรจะต้องรับฟังความเห็นจากกรรมการกฤษฎีกาทั้งคณะ คณะกรรมการสามัญฯ จึงได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อขอให้มีการประชุมกรรมการกฤษฎีกาเพื่อพิจารณาวินิจฉัยประเด็นปัญหาดังกล่าว โดยคณะกรรมการสามัญฯ ได้รับหนังสือตอบจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า

คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่รับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงไม่อาจรับปรึกษาโดยตรงจากคณะกรรมการของวุฒิสภาซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติได้ ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แจ้งว่า ได้พิจารณาปัญหาข้อกฎหมายที่คณะกรรมการสามัญฯ ได้หารือมาแล้วเห็นว่า ปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เคยพิจารณาให้ความเห็นเพื่อตอบข้อหารือของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมาแล้วในเรื่องการสรรหาและคัดเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จึงได้ส่งสำเนาบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่องดังกล่าวมาให้คณะกรรมการสามัญฯ ซึ่งสรุปได้ว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า “มาตรา ๔๗ มิได้กำหนดว่า กทช. จะต้องประกอบด้วยผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ครบทุกด้านหรือไม่ หรือควรมีผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านจำนวนเท่าใด นอกจากนั้น กฎหมายให้ กทช. มีจำนวน ๗ คน แต่กำหนดคุณสมบัติความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านไว้ถึง ๙ ด้าน ซึ่งเกินจำนวน กทช. ที่มีเพียง ๗ คน และเมื่อพิจารณาตามมาตรา ๔๗ แล้วเห็นว่า กฎหมายมิได้มุ่งหมายให้ กทช. มีคุณสมบัติครบทุกด้าน แต่มีเจตนารมณ์กระจายให้สมควรมีบุคคลที่มีคุณสมบัติครอบคลุมความเชี่ยวชาญ ๙ ด้าน เท่าที่จะเป็นไปได้เท่านั้น” และ “บทบัญญัติมาตรา ๔๗ ได้ใช้คำว่า “หรือ” สนับสนุนให้เห็นว่า กทช. จะมีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ด้านใดด้านหนึ่งที่ระบุก็ได้ มิได้กำหนดให้ต้องแยกพิจารณาจากกันโดยเด็ดขาดเท่านั้น คงมีเจตนารมณ์เพียงให้มีคุณสมบัติหลากหลาย” (รายละเอียดปรากฏตามภาคผนวกหมายเลข ๖)

คณะกรรมการสามัญฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นดังกล่าวควรให้เป็นดุลพินิจของสมาชิกวุฒิสภาที่จะพิจารณา

รายชื่อบุคคลผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
จำนวน ๑๔ คน

นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข

นายประสิทธิ์ ประพิณมงคลการ

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

นายดิเรก เจริญผล

นายโคทม อาริยา

นายเศรษฐพร คุณศรีพิทักษ์

นายสุธรรม อยู่ไพธรรม

พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์

นายอาทร จันทวิมล

นายสุทธิพร ปทุมเทวภิบาล

นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ

นายสุธี อักษรภักดิ์

นายไกรสร จิตธรรม

**ผลการตรวจสอบคุณสมบัติ
และลักษณะต้องห้าม
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(กทช.)**

ตารางแสดงคุณสมบัติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง

กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)

ตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ และ
กำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

รายชื่อ	คุณสมบัติ	
	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
๑. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๐ ปี ๑ เดือน เกิดวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๔๘๗ ๖ ปี (ครบวาระ)
๒. นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๕๖ ปี ๑๑ เดือน เกิดวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๔๙๐ ๖ ปี (ครบวาระ)
๓. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๕ ปี ๓ เดือน เกิดวันที่ ๓ เมษายน ๒๔๘๒ ๔ ปี ๙ เดือน (จะครบ ๗๐ ปี)
๔. นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๕๕ ปี ๕ เดือน เกิดวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๘ ๖ ปี (ครบวาระ)
๕. นายดิเรก เจริญผล	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๕ ปี ๕ เดือน เกิดวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๘ ๗ เดือน (อายุ ๗๐ ปีบริบูรณ์)
๖. นายโคทม อาริยา	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๐ ปี ๑๐ เดือน เกิดวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๔๘๖ ๖ ปี (ครบวาระ)
๗. นายเศรษฐพร กุศรีพิทักษ์	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๓ ปี เกิดวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๔๘๔ ๖ ปี (ครบวาระ)

รายชื่อ	คุณสมบัติ	
	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
๘. นายสุธรรม อยู่ในธรรม	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๔๖ ปี ๒ เดือน เกิดวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๐๑ ๖ ปี (ครบวาระ)
๙. พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๓ ปี ๑ เดือน เกิดวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๔๘๔ ๖ ปี (ครบวาระ)
๑๐. นายอาทร จันทวิมล	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๑ ปี ๒ เดือน เกิดวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๔๘๖ ๖ ปี (ครบวาระ)
๑๑. นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๕๓ ปี เกิดวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๔๙๔ ๖ ปี (ครบวาระ)
๑๒. นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๐ ปี ๑๑ เดือน เกิดวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๔๘๖ ๖ ปี (ครบวาระ)
๑๓. นายสุธี อักษรกิตต์	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๖๕ ปี ๔ เดือน เกิดวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๔๘๒ ๕ ปี (จะครบ ๗๐ ปี)
๑๔. นายไกรสร จิตธรรม	มีสัญชาติไทยโดยการเกิด	อายุ ๕๐ ปี ๑๑ เดือน เกิดวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๔๘๖ ๖ ปี (ครบวาระ)

หมายเหตุ - นับอายุถึงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๗

- ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

ผลการตรวจสอบลักษณะต้องห้าม

ตามมาตรา ๔๔ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

- (๑) ไม่เคยเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติหรือกรรมการกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ
- (๒) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งของพรรคการเมือง
- (๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๘) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปโดยได้พ้นโทษ มายังไม่ถึงห้าปีในวันได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๙) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๑๐) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะ ร้ายรอยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๑๑) ไม่เป็นกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- (๑๒) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

ผลการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้ได้รับการเสนอชื่อทั้ง ๑๔ คน ไม่มีลักษณะต้องห้ามดังกล่าว

หมายเหตุ สำหรับในส่วนของบัญชีทรัพย์สินของผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ จากการตรวจสอบของคณะกรรมการการบัญชี ไม่พบความผิดปกติแต่อย่างใด

**ข้อมูลส่วนบุคคล ประวัติการศึกษา
และประสบการณ์การทำงาน
ของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
(กทช.)**

นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข

นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข	
เกิด	๖ มิถุนายน ๒๕๔๗	อายุ ๖๐ ปี ๑ เดือน
อยู่ในวาระ	๖ ปี (ครบวาระ) ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ	
ที่อยู่	๑๑๑/๒๗๖ หมู่บ้านดิเอ็มเมอรัล ซอยเรวดี ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐	
อาชีพ	อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข	
บิดา	นายตี๋ แซ่เลี้ยว (ถึงแก่กรรม)	
มารดา	นางโง้วอ้าวแก แซ่เลี้ยว (ถึงแก่กรรม)	
คู่สมรส	นางดวงใจ เรียววิไลสุข	อายุ ๕๗ ปี
อาชีพบุตร	หัวหน้าฝ่ายธุรการ กองใบอนุญาตวิทยุคมนาคม กรมไปรษณีย์โทรเลข จำนวน ๓ คน	
	๑. นางสาวรมย์วดี เรียววิไลสุข	อายุ ๒๖ ปี
	๒. นายฤทธิชัย เรียววิไลสุข	อายุ ๒๔ ปี
	๓. นายไพชยนต์ เรียววิไลสุข	อายุ ๒๓ ปี

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาโทรคมนาคม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. ๒๕๑๔
- วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการไฟฟ้าสื่อสาร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๒๐
- ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมระดับวุฒิวิศวกร สาขาไฟฟ้าสื่อสาร
- หลักสูตร Radio Spectrum Management สถาบัน USTTI ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๖ - ๔ กรกฎาคม ๒๕๒๖
- หลักสูตร การจัดการความถี่วิทยุระบบ Cellular บริษัท Motorola Asia จำกัด ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๒๖ ถึง ๑๒ ตุลาคม ๒๕๒๖
- หลักสูตร Computer Aid Spectrum Management สถาบัน USTTI ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๒๘ - ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๘
- หลักสูตร กิจการสถานีถ่ายทอดสัญญาณดาวเทียมเพื่อกิจการโทรทัศน์และโทรศัพท์ติดตัว บริษัท ไทยแซท จำกัด และบริษัท Hutchison จำกัด ประเทศฮ่องกง ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๓๔ - ๑๙ มกราคม ๒๕๓๔

- หลักสูตร การบริหารความถี่วิทยุและกิจการโทรคมนาคม สถาบัน FCC ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๓๖ ถึง ๒๔ มกราคม ๒๕๓๖
- หลักสูตร กิจการโทรคมนาคม สถาบัน Ministry of Post and Telecommunications ประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๓๖ ถึง ๑๖ มีนาคม ๒๕๓๖
- หลักสูตร นโยบายและการปฏิรูปกฎหมายโทรคมนาคม สถาบัน FCC ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๓๗ ถึง ๒๘ มกราคม ๒๕๓๗
- หลักสูตร กิจการโทรคมนาคม สถาบัน OfTel ประเทศสหราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๗ ถึง ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗
- หลักสูตร กิจการโทรคมนาคม สถาบัน Ministry of Post and Telecommunications ประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ถึง ๔ มีนาคม ๒๕๓๗
- หลักสูตรกิจการสื่อสารโทรคมนาคมและวิทยุโทรทัศน์ บริษัทชินวัตรคอมพิวเตอร์แอนด์คอมมูนิเคชั่น จำกัด ประเทศกัมพูชา ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๗ - ๑ เมษายน ๒๕๓๗
- หลักสูตร กิจการโทรคมนาคม สถาบัน TAS ประเทศสิงคโปร์ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๗ ถึง ๔ ตุลาคม ๒๕๓๗
- หลักสูตร Rural Telecommunication and SR Telecom Factory สถาบัน CRTC ประเทศแคนาดา ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๗ ถึง ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๗
- หลักสูตร กิจการโทรคมนาคม สถาบัน Office of Telecommunications Authority (OFTA) ประเทศฮ่องกง ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๗ ถึง ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๗
- หลักสูตร กิจการโทรคมนาคม สถาบัน Ministry of Post and Telematics ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๗ ถึง ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๗
- หลักสูตร นักบริหารระดับสูง สำนักงาน ก.พ. ประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘ กับ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๓๘
- หลักสูตร โครงการหลักสูตรนักบริหารระดับสูง สำนักงาน ก.พ. ประเทศฟินแลนด์ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ถึง ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๘
- หลักสูตร World Telecom 95 สถาบัน ITU ประเทศสวีเดน ตั้งแต่วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ ถึง ๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๘
- หลักสูตร กิจการด้านการพัฒนาระบบ CDMA และ TDMA บริษัท คออลคอม อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด ประเทศสหรัฐอเมริกาและฮ่องกง ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๓๙ ถึง ๑๗ มกราคม ๒๕๓๙
- หลักสูตร CeBIT สถาบัน Deutsche Messe AG ประเทศเยอรมัน ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๐ ถึง ๑๙ มีนาคม ๒๕๔๐
- หลักสูตร การโทรคมนาคมและบริหารความถี่วิทยุ สถาบัน Thomson CSF Communications ประเทศฝรั่งเศส ตั้งแต่วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๒ ถึง ๗ เมษายน ๒๕๔๒
- หลักสูตร เทคโนโลยีการผลิตอุปกรณ์โทรคมนาคม บริษัท Huawei Technologies จำกัด ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๒ ถึง ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๒

- หลักสูตร ITU Telecom Asia สถาบัน International Telecommunication Union (ITU) ประเทศฮ่องกง ตั้งแต่วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๓ ถึง ๙ ธันวาคม ๒๕๔๓
- หลักสูตร Post-APEC TEL Seoul Event (CDMA 1x Showcase) สถาบัน Ministry of Information and Communication ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๔
- หลักสูตร การสื่อสารสารสนเทศและโทรคมนาคม สถาบัน Ministry of Information and Communication ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึง ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๔
- หลักสูตร การบริหารความถี่วิทยุและการตรวจสอบและเฝ้าฟังวิทยุ บริษัท spectrocan Solution จำกัด ประเทศแคนาดา ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ถึง ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖
- หลักสูตร CTIA's Wireless 2003 Conference สถาบัน CTIA ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๖ ถึง ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๖

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๒๙ หัวหน้าฝ่ายจัดสรรความถี่วิทยุ กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๓๓ ผู้อำนวยการสำนักบริหารความถี่วิทยุ กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๓๗ วิศวกรไฟฟ้าสื่อสาร ๙ วช. กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๔๐ รองอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๔๖ – ปัจจุบัน อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข

หมายเหตุ

๑. เคยได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งแรก** ในด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง
๒. ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง **รอบที่สาม** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เป็นลำดับแรก

นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ

นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ

เกิด ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๐ อายุ ๕๖ ปี ๑๑ เดือน

อยู่ในวาระ ๖ ปี (ครบวาระ)

ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ที่อยู่ ๒๐๐/๔๔๓ หมู่ ๖ ซอยเมืองทองนิเวศน์ ๒/๑ ถนนพัฒนาการ แขวงประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๕๐

อาชีพ รัชมารดาตำแหน่ง ศาสตราจารย์ระดับ ๑๐ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บิดา นายบักสะ แซ่แต้ (ถึงแก่กรรม)

มารดา นางพั่งน้อย แซ่ไชว (ถึงแก่กรรม)

คู่สมรส นางญาดา ประพัฒน์มงคลการ อายุ ๕๖ ปี

อาชีพ ลูกจ้าง ตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไปอาวุโส บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

บุตร จำนวน ๒ คน

๑. นายวิน ประพัฒน์มงคลการ อายุ ๒๕ ปี นักวิเคราะห์ระบบงาน บริษัทกรุงเทพประกันภัย จำกัด (มหาชน)
๒. นายวรวัฒน์ ประพัฒน์มงคลการ อายุ ๒๓ ปี เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพสินค้า (QC) บริษัทโตโยต้ามอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๑๓
- วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร มหาวิทยาลัยโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น ปี พ.ศ. ๒๕๑๖
- วิศวกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร มหาวิทยาลัยโอซาก้า ประเทศญี่ปุ่น ปี พ.ศ. ๒๕๑๙

- หลักสูตร การบริหารจัดการโทคมนาคมสำหรับศตวรรษที่ ๒๑ รุ่นที่ ๒ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และทศท.
- หลักสูตร Managing Intellectual Property of Universities and Public R & D Institutes สถาบัน WIPO/National University of Singapore ประเทศสิงคโปร์ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๔ - ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๔
- หลักสูตร Industrial Property Rights for Management สถาบัน AOTS & JIII ประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ - ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๑

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๑๙ อาจารย์โท แผนกวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๒๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๕ ภาควิชาวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๒๓ รองศาสตราจารย์ ระดับ ๖ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๒๕ รองศาสตราจารย์ ระดับ ๗ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๒๗ รองศาสตราจารย์ ระดับ ๘ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๓๔ ผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการ
- ๒๕๓๙ ศาสตราจารย์ระดับ ๙ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๔๐ ผู้พิพากษาสมทบ ศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศกลาง
- ๒๕๔๔ ประธานสถาบันทรัพย์สินทางปัญญาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปัจจุบัน ศาสตราจารย์ระดับ ๑๐ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- หมายเหตุ**
๑. เคยได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งแรก** ในด้านการศึกษา
  ๒. ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญ ในด้านการศึกษา เป็นลำดับแรก

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ

เกิด ๓ เมษายน ๒๕๕๒

อายุ ๖๕ ปี ๓ เดือน

อยู่ในวาระ ๕ ปี (จะครบ ๗๐ ปี)

ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ที่อยู่ ๘๘/๘๐๑ หมู่ ๕ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๔๐

อาชีพ ข้าราชการบำนาญ

บิดา นายจันทร์ เพ็ชรสุวรรณ

มารดา นางเนื่อม เพ็ชรสุวรรณ

คู่สมรส นางสาวสุทิดา เพ็ชรสุวรรณ

อายุ ๕๕ ปี

อาชีพ แม่บ้าน

บุตร จำนวน ๓ คน

๑. นางสาวมโนราห์ เพ็ชรสุวรรณ

อายุ ๓๑ ปี

๒. นางสาวทัศนียา เพ็ชรสุวรรณ

อายุ ๒๘ ปี

๓. นางสาวสุณิศรา เพ็ชรสุวรรณ

อายุ ๒๒ ปี

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- Bachelor of Science (Engineering), Electrical Engineering, University of London ปี พ.ศ. ๒๕๐๗
- Doctor of Philosophy, Automatic Control Systems, University of London ปี พ.ศ. ๒๕๑๐
- หลักสูตร The Management of Technology สถาบัน INSEAD (ของฝรั่งเศส) ประเทศมาเลเซีย ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๑ - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๑
- ฝึกอบรมด้านวิทยุและโทรทัศน์ที่บริษัท SABA ประเทศเยอรมัน
- ฝึกอบรมด้านคอมพิวเตอร์ที่บริษัทอิตาชิ ประเทศญี่ปุ่น

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๑๐ รับราชการเป็นอาจารย์สังกัด สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (เดิมเป็นวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา และได้โอนมาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. ๒๕๑๗)
- ๒๕๑๗ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ๒๕๒๕ รองอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ๒๕๒๙ - ๒๕๔๕ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ปัจจุบัน ข้าราชการบำนาญ

- หมายเหตุ**
๑. เคยได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งแรก** ในด้านกิจการโทรคมนาคม
  ๒. ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านกิจการโทรคมนาคม เป็นลำดับแรก

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ		
เกิด	๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕	อายุ	๕๕ ปี ๕ เดือน
อยู่ในวาระ	๖ ปี (ครบวาระ) ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ		
ที่อยู่	๘๔/๒๐ หมู่ ๕ ถนน ๓๔๕ แขวงบางคูวัด อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ๑๒๐๐๐		
อาชีพ	รับราชการ ตำแหน่ง อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์		
บิดา	นายสุวรรณ สุชาติเวชภูมิ	(ถึงแก่กรรม)	
มารดา	นางแวว สุชาติเวชภูมิ	(ถึงแก่กรรม)	
คู่สมรส	นางวันเพ็ญ สุชาติเวชภูมิ	อายุ	๓๙ ปี
อาชีพ	แม่บ้าน		
บุตร	จำนวน ๓ คน		
	๑. นายสุชาย สุชาติเวชภูมิ	อายุ ๒๕ ปี	ทำงานบริษัท Control Data (Thailand) Ltd.,
	๒. นางสาวสุภาพ สุชาติเวชภูมิ	อายุ ๒๔ ปี	ทำงานและศึกษาต่อระดับปริญญาโท ที่ Hawaii Pacific University ประเทศสหรัฐอเมริกา
	๓. เด็กชายสุพิชัย สุชาติเวชภูมิ	อายุ ๖ ปี	

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาโทรคมนาคม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี พ.ศ. ๒๕๑๕
- รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ หรือบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี พ.ศ. ๒๕๓๕
- หลักสูตร นักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๒๙ สำนักงาน ก.พ. ประเทศไทย
- หลักสูตร ผู้บริหารกระบวนการยุติธรรมระดับสูง รุ่นที่ ๒ กระทรวงยุติธรรม ประเทศไทย
- ทศนศึกษา ดูงานสถานีโทรทัศน์ เยอรมัน ฝรั่งเศส อังกฤษ สถาบันองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ประเทศเยอรมัน ฝรั่งเศส อังกฤษ
- หลักสูตรโครงการพัฒนธรรมนิทัศน์สำหรับผู้บริหารระดับสูง สถาบันสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาธรรมแห่งชาติ ประเทศไทย

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๑๒ วิศวกรไฟฟ้า องค์กรโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
- ๒๕๑๕ นายช่างตรี สถาบันวิทยุโทรทัศน์ กองประชาสัมพันธ์ เขตลำปาง กรมประชาสัมพันธ์
- ๒๕๑๘ วิศวกรไฟฟ้า กรมประชาสัมพันธ์
- ๒๕๓๕ ผู้อำนวยการกองช่างและทะเบียนวิทยุ กรมประชาสัมพันธ์
- ๒๕๓๘ ผู้อำนวยการศูนย์ประชาสัมพันธ์ เขต ๓ กรมประชาสัมพันธ์ (๘ เดือน)
- ๒๕๓๘ ผู้อำนวยการกองคลัง กรมประชาสัมพันธ์ (๘ เดือน) และเปลี่ยนตำแหน่ง
เป็นผู้อำนวยการ สทท. ๑๑ กรมประชาสัมพันธ์
- ๒๕๔๐ ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์ เขต ๒ กรมประชาสัมพันธ์
- ๒๕๔๒ รองอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์
- ๒๕๔๔ – ปัจจุบัน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

หมายเหตุ

ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
ครั้งที่สอง ในการลงคะแนนเสียงรอบแรก โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญ
ในด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เป็นลำดับแรก

นายดิเรก เจริญผล

นายดิเรก เจริญผล

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายดิเรก เจริญผล	
เกิด	๕ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๘	อายุ ๖๕ ปี ๕ เดือน
อยู่ในวาระ	๗ เดือน (อายุ ๗๐ ปีบริบูรณ์) ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ	
ที่อยู่	๑๔ ซอย ๔ ถนนเอกมัย (สุขุมวิท ซอย ๖๓) แขวงพระโขนงเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๑๐	
อาชีพ	ที่ปรึกษาศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค)	
บิดา	นายปรีดี เจริญผล	อายุ ๙๔ ปี
มารดา	นางลีนจี เจริญผล	อายุ ๙๕ ปี
คู่สมรส	นางอมรา เจริญผล	อายุ ๖๕ ปี
อาชีพ	แม่บ้าน	
บุตร	จำนวน ๒ คน	
	๑. นางสาวอัครวรรณ เจริญผล	อายุ ๒๙ ปี ทำงานที่สำนักกฎหมาย คิงแลนด์พาร์ทเนอร์ส
	๒. นายอัญชิษฐ์ เจริญผล	อายุ ๒๖ ปี กำลังศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรม

- ปริญญาตรี (BEE) สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า
สถานศึกษา Clarkson College of Technology (USA.) ปี พ.ศ. ๒๕๐๔
- ปริญญาโท (Master of Science) สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (สื่อสาร)
สถานศึกษา UNIVERSITY OF ILLINOIS (USA.) ปี พ.ศ. ๒๕๐๖
- การประชุมสัมมนานานาชาติ "International Symposium on Telecommunications in Society" จัดโดยรัฐบาลสวีเดน และ ITU เป็นการฝึกอบรมของการโทรคมนาคมสวีเดน ระยะเวลา ๑๒ วัน
- การสัมมนาและชมงานนิทรรศการวิชาการอุปกรณ์โทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคม สิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์ ระยะเวลา ๗ วัน
- การสัมมนา "Telecommunication Development" สถาบัน Nippon Telegraph and Telephone Public Corporation (NTTPC) ประเทศญี่ปุ่น ระยะเวลา ๑๔ วัน

- การสัมมนางานบำรุงรักษาและการวางแผนขยายงานบริการโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคมมาเลเซีย และ ITU ประเทศมาเลเซีย ระยะเวลา ๑๐ วัน
- การศึกษาและการฝึกงาน การบริหารงานโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคมสวีเดน ประเทศสวีเดน ระยะเวลา ๑ ปี ๑ เดือน
- การอบรม Policy for Public Enterprise in Developing Countries ครั้งที่ ๑๐ สถาบัน Harvard University ประเทศสหรัฐอเมริกา ระยะเวลา ๔๒ วัน
- Management of Transfer of Technology สถาบัน INSEAD (จัดร่วมระหว่างกลุ่มประชาคมยุโรปและอาเซียน) ประเทศไทย ระยะเวลา ๑๔ วัน
- ร่วมคณะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมศึกษากิจการโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคม ประเทศอังกฤษ สวีเดน ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ และเยอรมนี ระยะเวลา ๒ สัปดาห์
- ร่วมคณะกรรมการองค์การโทรศัพท์ฯ ศึกษากิจการโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคม ประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ ระยะเวลา ๕ วัน
- ร่วมคณะกรรมการองค์การโทรศัพท์ฯ ศึกษากิจการโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคม ประเทศเกาหลีและญี่ปุ่น ระยะเวลา ๘ วัน
- ร่วมคณะฯ กรรมการองค์การโทรศัพท์ฯ ศึกษากิจการโทรคมนาคม สถาบันบริษัทธุรกิจโทรคมนาคม ประเทศญี่ปุ่น แคนาดา และสหรัฐอเมริกา ระยะเวลา ๒ สัปดาห์
- ร่วมคณะผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์ฯ ศึกษากิจการโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคม ประเทศเบลเยียม อังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมนี ระยะเวลา ๒ สัปดาห์
- ร่วมคณะผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์ฯ ศึกษากิจการโทรคมนาคม สถาบันการโทรคมนาคม ประเทศซาอุดีอาระเบีย ระยะเวลา ๑ สัปดาห์

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๐๖ พนักงานสามัญ ตำแหน่งนายช่างโท อันดับ ๒ สำนักนายช่างใหญ่ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
- ๒๕๐๗ หัวหน้าแผนกเครื่องมัลติเพลกซ์ กองโทรศัพท์ภูมิภาคและโทรศัพท์ทางไกล
- ๒๕๑๐ นายช่างโท สำนักนายช่างใหญ่ รักษาการหัวหน้าที่ทำกรเขต ๕ (เชียงใหม่)
  - รักษาการหัวหน้าแผนกเครื่องมัลติเพลกซ์ กองโทรศัพท์ภูมิภาคและโทรศัพท์ทางไกล และ
  - วิศวกรเตรียมงานก่อสร้างระบบโทรคมนาคม ภาค ๔ (เหนือ) และภาค ๕ (ใต้) ของสำนักงานดำเนินการโครงการโทรคมนาคม สำนักปลัดกระทรวงคมนาคม
- ๒๕๑๑ หัวหน้ากองศูนย์วางแผนโครงการร่วมฝ่ายวางแผนและโครงการ
- ๒๕๑๒ ผู้อำนวยการ ศูนย์วางแผนโครงการร่วมฝ่ายวางแผนและโครงการ และหัวหน้าสำนักงานโครงการปรับปรุงและกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

- ๒๕๑๖ หัวหน้ากองวางแผนงานรวม สำนักผู้อำนวยการ
- ๒๕๒๑ หัวหน้าศูนย์ระบบก่อสร้างและบำรุงรักษาฝ่ายดำเนินการ
- ๒๕๒๓ ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการ
- ๒๕๓๐ ผู้อำนวยการสำนักโครงการระบบข้อมูลบริหาร
(Management Information System)
- ๒๕๓๑ ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภายใน
- ๒๕๓๕ หัวหน้าสำนักงานเฉพาะกิจด้านกิจกรรมภาคเอกชน
- ๒๕๓๖ รองผู้อำนวยการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
- ๒๕๓๙ เกษียณอายุ
- ๒๕๓๙ - ๒๕๔๐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

- หมายเหตุ**
๑. เคยได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งแรก** ในด้านกิจการโทรคมนาคม
  ๒. ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง**รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญ ในด้านกิจการโทรคมนาคม เป็นลำดับแรก

นายโคทม อาริยา

นายโคทม อาริยา

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายโคทม อาริยา	
เกิด	๑๔ กันยายน ๒๕๔๖	อายุ ๖๐ ปี ๑๐ เดือน
อยู่ในวาระ	๖ ปี (ครบวาระ)	
	ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ	
ที่อยู่	๘/๒ หมู่ ๔ ถนนนางลิ้นจี่ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๒๐	
อาชีพ	ข้าราชการบำนาญ	
บิดา	นายบรรลุ อาริยา (ถึงแก่กรรม)	
มารดา	นางฟูศรี อาริยา (ถึงแก่กรรม)	
คู่สมรส	นางพรทิพย์ อาริยา	อายุ ๕๘ ปี
อาชีพ	พนักงานบริษัท สายการบินแอร์ฟรานซ์	
บุตร	จำนวน ๑ คน	
	๑. นางสาวนลิน อาริยา อายุ ๓๑ ปี ทำงานที่คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วุฒิปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า Ecole Superieur d' Electricite ปี พ.ศ. ๒๕๐๗
- วุฒิปริญญาโท สาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปารีส ปี พ.ศ. ๒๕๐๙
- วุฒิปริญญาเอก สาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปารีส ปี พ.ศ. ๒๕๑๒

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๑๒ อาจารย์โท คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๑๕ อาจารย์เอก แผนกวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๑๗ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผนกวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๓๑ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๒๕๔๐ กรรมการการเลือกตั้ง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖ นายทะเบียน (เทียบเท่ารองอธิการบดี) สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย
ปัจจุบัน ข้าราชการบำนาญ

หมายเหตุ

ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง **รอบที่ ๕** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านการศึกษา เป็นลำดับแรก

นายเศรษฐพร คุณศรีพิทักษ์

นายเศรษฐพร คุณศรีพิทักษ์

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายเศรษฐพร คุณศรีพิทักษ์		
เกิด	๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔	อายุ	๖๓ ปี
อยู่ในวาระ	๖ ปี (ครบวาระ) ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ		
ที่อยู่	๓๓ หมู่ ๗ ซอยพิบูลสงคราม ๑๑ ถนนพิบูลสงคราม ตำบลสวนใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐		
อาชีพ	ข้าราชการบำนาญ		
บิดา	นายเล็ง แซ่คู (ถึงแก่กรรม)		
มารดา	นางทอง ศรีพิทักษ์ (ถึงแก่กรรม)		
คู่สมรส	นางสมพิศ คุณศรีพิทักษ์	อายุ	๖๔ ปี
อาชีพ	ข้าราชการบำนาญ		
บุตร	จำนวน ๓ คน ๑. นางสาวพิมพ์พร คุณศรีพิทักษ์ อายุ ๓๑ ปี ทำงาน University of Akron Ohio ประเทศสหรัฐอเมริกา ๒. นางสาวพฐุ คุณศรีพิทักษ์ อายุ ๒๙ ปี เจ้าหน้าที่ Graphic Design บริษัท ไอทีวีช ๓. นายโอม คุณศรีพิทักษ์ อายุ ๒๔ ปี เจ้าหน้าที่การทูต กระทรวงการต่างประเทศ		

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- รัฐศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยม) สาขารัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๐๗
- พัฒนบริหารศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมดี) สาขารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ปี พ.ศ. ๒๕๑๑
- Master of Arts สาขารัฐศาสตร์ University of Florida ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. ๒๕๑๔
- หลักสูตรป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน (ปรอ.๗) วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ปี พ.ศ. ๒๕๓๗
- หลักสูตร Implementation of Telecommunication Regulation สถาบัน The Adam Smith Institute ประเทศอังกฤษ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม - ๒ มิถุนายน ๒๕๓๘
- หลักสูตร Telecommunication Planning and Economic Decision Making สถาบัน USTTI ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน - ๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๘
- ดูงานการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมและการกระจายเสียงและโทรทัศน์ ประเทศแคนาดา ตั้งแต่วันที่ ๒๖ - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๒

- ดูนงานกิจการโทรคมนาคมประเทศแคนาดาและสหรัฐอเมริกา
ตั้งแต่วันที่ ๑๕ - ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๖
- หลักสูตร Regulatory Reform Study Programme ประเทศออสเตรเลียและสิงคโปร์
ตั้งแต่วันที่ ๘ - ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๑๑ อาจารย์โท สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ๒๕๑๖ โอนไปรับราชการในตำแหน่งวิทยากรโท ที่กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๒๐ เลขานุการกรม กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๒๒ ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๓๒ ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารความถี่วิทยุ กรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๓๓ รองอธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข
- ๒๕๔๐ อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข
- ปัจจุบัน ข้าราชการบำนาญ

- หมายเหตุ**
๑. เคยได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
ครั้งแรก ในด้านกิจการโทรคมนาคม
  ๒. ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)
ครั้งที่สอง ในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้าน
กิจการโทรคมนาคม เป็นลำดับแรก

นายสุธรรม อยู่ในธรรม

นายสุธรรม อยู่ในธรรม

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายสุธรรม อยู่ในธรรม	
เกิด	๑๖ พฤษภาคม ๒๕๐๑	อายุ ๔๖ ปี ๒ เดือน
อยู่ในวาระ	๖ ปี (ครบวาระ) ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ	
ที่อยู่	๑๘/๑ ซอยแยก ๑ ลาดพร้าว ๘๐ ถนนลาดพร้าว แขวงบางกะปิ เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐	
อาชีพ	รองศาสตราจารย์ระดับ ๙ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	
บิดา	นายหนุ่ม อยู่ในธรรม	
มารดา	นางสุดา อยู่ในธรรม	
คู่สมรส	นางปิยะนุช มาลากุล ณ อยุธยา	
อาชีพ	รับจ้าง	
บุตร	ไม่มี	

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- ปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๒๒
- LL.M. สาขากฎหมาย Harvard Law School ปี พ.ศ. ๒๕๒๘
- Post – LL.M. สาขากฎหมาย New York University ปี พ.ศ. ๒๕๓๐
- หลักสูตร Legal Framework Necessary for Economic Development สถาบัน South Western Legal Foundation ประเทศสหรัฐอเมริกา
- หลักสูตร Law & Economic Development สถาบัน U. of Victoria/CU ประเทศแคนาดา
- หลักสูตร Settlement of International Dispute สถาบัน UNCTAD Institute ประเทศไทย

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๓๐ อาจารย์ระดับ ๔ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ๒๕๓๒ อาจารย์ระดับ ๕ สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ๒๕๓๔ โอนไปสังกัดภาควิชากฎหมายการปกครองและกฎหมายทั่วไป คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๓๕ รองผู้อำนวยการ/วิชาการศูนย์วิจัยกฎหมายและการพัฒนา คณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๔๐ รองคณบดีวิจัยและสารสนเทศ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๔๒ รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ๒๕๔๒ - ปัจจุบัน
  - ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและพลังงาน
  - รองศาสตราจารย์ ระดับ ๙ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมายเหตุ ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง **รอบที่ ๒** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านกฎหมายมหาชน เป็นลำดับแรก

พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์

พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์	
เกิด	๒๔ มิถุนายน ๒๔๘๔	อายุ ๖๓ ปี ๑ เดือน
อยู่ในวาระ	๖ ปี (ครบวาระ) ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ	
ที่อยู่	๓๓/๓๓ หมู่ ๙ ซอยแจ้งวัฒนะ - ปากเกร็ด ๒๓ ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐	
อาชีพ	ข้าราชการบำนาญ	
บิดา	นายเหนียว พรหมพระสิทธิ์ (ถึงแก่กรรม)	
มารดา	นางกิมรุ่ง พรหมพระสิทธิ์ (ถึงแก่กรรม)	
คู่สมรส	นางวันดี พรหมพระสิทธิ์	อายุ ๕๘ ปี
อาชีพ	ข้าราชการบำนาญ	
บุตร	จำนวน ๕ คน ๑. นางนาฏฤดี เมื่อนอุดม อายุ ๓๓ ปี พนักงานบริษัท ทศท. คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ๒. นางพรฤดี อัดตะสาระ อายุ ๓๑ ปี พนักงานการบินไทย จำกัด (มหาชน) ๓. นางสาวยุวดี พรหมพระสิทธิ์ อายุ ๒๘ ปี ลูกจ้างกรมโยธาธิการและผังเมือง ๔. นางสาวพรพรรณ พรหมพระสิทธิ์ อายุ ๒๗ ปี พนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ๕. นายกริช พรหมพระสิทธิ์ อายุ ๒๕ ปี	

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ทบ.) โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปี พ.ศ. ๒๕๐๙
- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปี พ.ศ. ๒๕๓๐
- หลักสูตรนายทหารสื่อสารชั้นนายพัน สถาบัน FOURT MONMOUTH ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๑๔ ถึง เดือนกันยายน ๒๕๑๕

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๐๙ ประจำกรมการทหารสื่อสาร
- ๒๕๑๓ นายทหารโทรศัพท์ หมวดสาย กองทหารสื่อสารกองพลที่ ๑
- ๒๕๑๗ ประจำแผนก กรมการทหารสื่อสาร
- ๒๕๒๐ รองผู้บังคับการสื่อสาร กองทหารสื่อสาร กองพลที่ ๑ รักษาพระองค์
- ๒๕๒๒ ผู้บังคับกองพันทหารสื่อสารที่ ๑ กองพลที่ ๑ รักษาพระองค์
- ๒๕๓๒ ผู้อำนวยการกอง กรมกำลังพลทหารบก
- ๒๕๓๘ รองเจ้ากรมสารบรรณทหาร
- ๒๕๔๑ เจ้ากรมการสื่อสารทหาร
- ๒๕๔๓ หัวหน้านายทหารฝ่ายเสนาธิการ ประจำผู้บัญชาการทหารสูงสุด
- ๒๕๔๔ ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ กองบัญชาการทหารสูงสุด
- ปัจจุบัน ข้าราชการบำนาญ

หมายเหตุ ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านความมั่นคง เป็นลำดับแรก

นายอาทร จันทวิมล

นายอาทร จันทวิมล

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายอาทร จันทวิมล	
เกิด	๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖	อายุ ๖๑ ปี ๒ เดือน
อยู่ในวาระ	๖ ปี (ครบวาระ) ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ	
ที่อยู่	๑๖๕ ซอยสุขุมวิท ๔ ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐	
อาชีพ	อาจารย์สอนระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ	
บิดา	นายอภัย จันทวิมล (ถึงแก่กรรม)	
มารดา	คุณหญิงทองก้อน จันทวิมล (นักธุรกิจ)	
คู่สมรส	นางพรจันทร์ จันทวิมล	อายุ ๕๒ ปี
อาชีพ	แม่บ้าน	
บุตร	จำนวน ๓ คน	
	๑. นายพงศธร จันทวิมล	อายุ ๒๖ ปี พนักงานบริษัท มิชลิน
	๒. นางสาวภัทธร จันทวิมล	อายุ ๒๔ ปี พนักงานบริษัท ซีคอนดีเวลลอปเม้นท์
	๓. นายจักรพล จันทวิมล	อายุ ๑๙ ปี นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมคุณาน

- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมเครื่องกล) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๐๗
- Master of Science , (Mechanical Engineering) , Georgia Institute of Technology ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. ๒๕๑๐
- Master of Arts , (Industrial Education) , University of Minnesota ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. ๒๕๑๑
- ปริญญาบัตร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ปี พ.ศ. ๒๕๓๖
- คุรุศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปี ๒๕๓๘
- หลักสูตร นักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๖ สถาบัน ก.พ. ตั้งแต่วันที่ ๘ มกราคม - ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๓
- หลักสูตร การจัดการงานบุคคล สถาบันกรมแรงงานและสมาคมจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน - ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๑๕
- หลักสูตร Vocational Education , Skill Competition สถาบัน Department of State ประเทศสหรัฐอเมริกา เกาหลี่ ญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ - ๑๘ กันยายน ๒๕๑๕

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๒๓ ผู้อำนวยการวิทยาลัยช่างกลปทุมวัน
- ๒๕๒๘ ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา
- ๒๕๓๒ รองอธิบดีกรมอาชีวศึกษา
- ๒๕๓๔ ผู้ตรวจราชการกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ๒๕๓๕ รองปลัดกระทรวง สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ๒๕๔๐ เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- ๒๕๔๔ อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน
- ๒๕๔๕ หัวหน้าผู้ตรวจราชการ กระทรวงศึกษาธิการ
- ปัจจุบัน อาจารย์สอนระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

- หมายเหตุ**
๑. เคยได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งแรก** ในด้านกิจการโทรคมนาคม
  ๒. ได้รับการเสนอชื่อจากคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านวัฒนธรรม เป็นลำดับแรก

นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล

นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล	
เกิด	๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๕	อายุ ๕๓ ปี
อยู่ในวาระ	๖ ปี (ครบวาระ) (ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ)	
ที่อยู่	๔๕๕ ซอยร่วมจิต ๔ ถนนพิชัย แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐	
อาชีพ	คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	
บิดา	นายยอด ปทุมเทวาภิบาล (ถึงแก่กรรม)	
มารดา	นางยุพงค์ ปทุมเทวาภิบาล	อายุ ๗๗ ปี
คู่สมรส	นางสุนิษฐ์ ปทุมเทวาภิบาล	อายุ ๕๕ ปี
อาชีพ	พนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด	
บุตร	จำนวน ๒ คน	
	๑. เด็กหญิงกิตตา ปทุมเทวาภิบาล	อายุ ๑๔ ปี
	๒. เด็กชายอรุช ปทุมเทวาภิบาล	อายุ ๑๓ ปี

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- ปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๑๗
- ปริญญาโท Master of Science in Electrical Engineering University of Missouri – Columbia ปี พ.ศ. ๒๕๒๐
- ปริญญาเอก Doctor of Philosophy in Electrical Engineering University of Missouri – Columbia ปี พ.ศ. ๒๕๒๔
- Certificate in SDH by Siemens Bangkok Thailand 2003
- Certificate in Network Synchronization by Siemens Bangkok Thailand 2003
- Certificate in 3G by Siemens Bangkok Thailand 2003
- Certificate in GPRS by Siemens Bangkok Thailand 2003
- ATM Technology by HP (Bangkok) – Thailand ,1998
- ATM Technology by EANTC (Berlin) – Germany ,1997
- Global Information of Telecommunications Industries Program by INSEAD 1994
- Certificate in “Telecommunications and Networks in the New Information Environment”, DEC, U.S.A. 1998

- Certificate in "Data Communications and Products (Packet Switching and Data Concentrator)" Memotec, Canada. 1988
- Certificate in "Specifying, Installing & Maintaining the Data Communications Network", Racal Milgo, U.S.A. 1988
- Certificate in "Uses of Microcomputers in Telecommunications", USTTI, U.S.A. 1988
- Certificate in "Digital Technologies", ITT, U.S.A. 1988
- Certificate in "International Data Communication" KDD (International Telephone and Telegraph of Japan) 1982

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๒๐ วิศวกรโทรคมนาคม กองโทรเลข การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๓๐ อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- ๒๕๓๑ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- ๒๕๓๓ หัวหน้าสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- ปัจจุบัน - คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
  - ผู้อำนวยการโครงการปริญญาโท หลักสูตรการจัดการโทรคมนาคม

หมายเหตุ ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านกิจการโทรคมนาคม เป็นลำดับแรก

นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ

นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ		
เกิด	๙ สิงหาคม ๒๕๔๖	อายุ	๖๐ ปี ๑๑ เดือน
อยู่ในวาระ	๖ ปี (ครบวาระ)		
	ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ		
ที่อยู่	๒๔ ถนนสุขุมวิท ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๒๗๐		
อาชีพ	วิศวกรที่ปรึกษารับจ้างให้คำปรึกษางานด้านการไฟฟ้าสื่อสารและโทรคมนาคม		
บิดา	นายชวน จุลมณีโชติ (ถึงแก่กรรม)		
มารดา	นางพร้อมพรรณ จุลมณีโชติ (ถึงแก่กรรม)		
คู่สมรส	นางชื่นจิต จุลมณีโชติ	อายุ	๕๕ ปี
อาชีพ	ข้าราชการบำนาญกระทรวงมหาดไทย (ระดับ ๘)		
บุตร	จำนวน ๓ คน		
	๑. นางสาวอรลา จุลมณีโชติ	อายุ	๓๓ ปี
	๒. นายชูฉัตร จุลมณีโชติ	อายุ	๓๑ ปี
	๓. นายภูมิภักดิ์ จุลมณีโชติ	อายุ	๒๘ ปี

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- ปริญญาตรีวิศวกรรมไฟฟ้า (การสื่อสาร) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๐๘
- ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี พ.ศ. ๒๕๓๒
- ปริญญาบัตรสาขาวิชาบริหารการจัดการ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ปี พ.ศ. ๒๕๓๘
- ศึกษาและดูงานด้านโทรคมนาคมโดยทุน ITU ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา ๖ เดือน
- ศึกษาและดูงานด้านโทรคมนาคมที่ฟินแลนด์โดยทุนรัฐบาลฟินแลนด์ ๘ สัปดาห์
- ศึกษาและดูงานด้านโทรคมนาคมที่สวีเดนโดยทุนรัฐบาลสวีเดน ๖ สัปดาห์
- สัมมนาเกี่ยวกับการโทรคมนาคมแนวใหม่โดยทุน JICA ณ ประเทศญี่ปุ่น ๒ สัปดาห์

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๐๘ วิศวกรองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย
- ๒๕๑๒ วิศวกรสื่อสารอาวุโส หน่วยสื่อสารของทหารอเมริกาในประเทศระหว่างสงครามเวียดนาม (USAAC – THAI.FEC และ Page Comm. Engr.)
- ๒๕๑๘ ที่ปรึกษาระบบสื่อสารโทรคมนาคม IWCS กรมการสื่อสารทหารกองบัญชาการทหารสูงสุด
- ๒๕๒๐ นายช่างระดับ ๖ กองดาวเทียม การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๒๑ ผู้อำนวยการกองวิทยุบริการ การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๒๘ ผู้อำนวยการกองโทรศัพท์ระหว่างประเทศ การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๓๓ ผู้ช่วยผู้ว่าการฝ่ายบริหารการโทรคมนาคม การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๓๔ รองผู้ว่าการด้านโทรคมนาคม การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๓๗ รองผู้ว่าการด้านปฏิบัติการโทรคมนาคม การสื่อสารแห่งประเทศไทย
- ๒๕๔๖ รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ บมจ. กสท โทรคมนาคม
- ปัจจุบัน เกษียณอายุราชการ

หมายเหตุ ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านกิจการโทรคมนาคม เป็นลำดับแรก

นายสุธี อักษรกิตต์

นายสุธี อักษรกิตติ

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายสุธี อักษรกิตติ	
เกิด	๑๔ มีนาคม ๒๕๕๒	อายุ ๖๕ ปี ๕ เดือน
อยู่ในวาระ	๕ ปี (จะครบ ๗๐ ปี) ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ	
ที่อยู่	๒๐๔/๙๖ หมู่ ๖ แขวงประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๕๐	
อาชีพ	อธิการสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	
บิดา	นายโสฬส อักษรกิตติ (ถึงแก่กรรม)	
มารดา	นางเนือบ อักษรกิตติ	อายุ ๘๗ ปี
คู่สมรส	นางวิไลวรรณ อักษรกิตติ	อายุ ๖๐ ปี
อาชีพ	ทำงานส่วนตัว	
บุตร	จำนวน ๔ คน	
	๑. นายธนา อักษรกิตติ	อายุ ๓๗ ปี ทำงานบริษัท NEC
	๒. นางสาวรัตนพร อักษรกิตติ	อายุ ๓๓ ปี รับราชการ กทม.
	๓. นายธเนศ อักษรกิตติ	อายุ ๒๙ ปี กำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง
	๔. นายธนภูมิ อักษรกิตติ	อายุ ๒๕ ปี กำลังศึกษาที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. ๒๕๐๕
- MSEE, วิศวกรรมไฟฟ้า University of Iowa ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. ๒๕๐๘
- Doctor of Philosophy (วิศวกรรมไฟฟ้า) University of Iowa ประเทศสหรัฐอเมริกา
- ร่วมดูงานกับคณะกรรมการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ วุฒิสภา ในฐานะที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ ที่ประเทศฝรั่งเศส สวิสเซอร์แลนด์ เยอรมัน ฯลฯ
- ร่วมดูงานกับคณะกรรมการสื่อสารแห่งประเทศไทย ในฐานะที่ปรึกษา ที่ประเทศอังกฤษ นอร์เวย์ ฯลฯ
- ศึกษาดูงานและเข้าร่วมประชุมระหว่างประเทศในเรื่องเกี่ยวกับดาวเทียม การสำรวจระยะไกล การบินอวกาศ และโทรคมนาคม ประมาณ ๒๐ ประเทศ

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๐๕ นายช่างตรี ประจำสำนักงานการบินพลเรือน
- ๒๕๑๒ นายช่างโท กองช่างสื่อสารและช่างการเดินอากาศ (งานด้านช่างวิทยุ) กรมการบินพาณิชย์
- ๒๕๑๗ วิศวกรไฟฟ้าเอก กองช่างสื่อสารและเครื่องช่วยการเดินอากาศ
- ๒๕๑๘ โอนไปรับราชการสังกัดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ๒๕๑๘ รองคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ และหัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม
- ๒๕๑๙ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
- ๒๕๒๑ หัวหน้าภาควิชาโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์
- ๒๕๒๒ คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
- ๒๕๒๔ โอนไปรับราชการสังกัดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- ๒๕๒๔ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
- ๒๕๓๐ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์
- ๒๕๔๓ เกษียณอายุราชการ
- ปัจจุบัน อธิการสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน

หมายเหตุ

๑. ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ **ครั้งแรก** ในด้านการศึกษา
๒. ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ **ครั้งที่สอง** ในการลงคะแนนเสียง**ในรอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านการศึกษา เป็นลำดับแรก

นายไกรสร จิตธรรม

นายไกรศร จิตธรรม

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ	นายไกรศร จิตธรรม	
เกิด	๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๖	อายุ ๕๐ ปี ๑๑ เดือน
อยู่ในวาระ	๖ ปี (ครบวาระ) (ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๐ กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบ ๓ ปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่ง จำนวน ๓ คน โดยวิธีจับสลาก โดยถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ)	
ที่อยู่	๒๓๙ แพลตสุเทพอาคาร ๖/๔๒ ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐	
อาชีพ	รองศาสตราจารย์ ระดับ ๙ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	
บิดา	นายสี แซ่ชอย (ถึงแก่กรรม)	
มารดา	นางก้าหย่ง แซ่หล่อ (ถึงแก่กรรม)	
คู่สมรส	โสด	

ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงาน

- ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ ๑) มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย ปี พ.ศ. ๒๕๑๘
- ปริญญาเอกคอมพิวเตอร์ (Computing Mathematical Programming) ปี พ.ศ. ๒๕๒๑
- ดูงานด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศคอสตาริกา (Costa Rica) โดยได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิร็อคคีเฟลเลอร์
- ดูงานด้านพลังงานและอุตสาหกรรมปิโตรเลียมในมลรัฐอัลเบอร์ตา (Alberta) โดยได้รับเชิญจากรัฐบาลแคนาดา
- เข้าร่วมประชุมนานาชาติ UNESCO Experts'meeting : Regional Seminar on Information System for Subnational Planning เมือง Visakhapatnam ประเทศอินเดีย

ประวัติการทำงาน

- ๒๕๒๒ อาจารย์คณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ๒๕๒๓ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ๒๕๒๖ – ปัจจุบัน รองศาสตราจารย์ ภาควิชาคณิตศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

หมายเหตุ ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ครั้งที่สอง ในการลงคะแนนเสียง **รอบแรก** โดยระบุว่ามีความเชี่ยวชาญในด้านกิจการท้องถิ่น เป็นลำดับแรก

ภาคผนวก

วันที่ 9 มีนาคม 2547

เรื่อง ขอให้รับพิจารณาและมีมติเลือกกทช.ไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุด
 กราบเรียน ท่านประธานคณะกรรมการสามัญตรวจสอบประวัติและความประพฤติผู้ได้
 รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช.

- อ้างถึง 1) พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง
 วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2543
 2) รายงานของคณะกรรมการสามัญตรวจสอบกระบวนการสรรหาและคุณสมบัติ
 ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) วุฒิสภาวันที่ 27
 เมษายน 2544

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำฟ้องคดีหมายเลขคดีดำที่ 58/2547 ของศาลปกครองกลาง จำนวน 1 ชุด
 2. คำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวฉบับลงวันที่ 21 มกราคม 2547
 3. คำร้องขอไต่สวนฉุกเฉินฉบับลงวันที่ 21 มกราคม 2547
 4. รายงานกระบวนการพิจารณาวันที่ 27 มกราคม 2547
 5. คำสั่งยกคำร้องขอให้ทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองวันที่
 27 มกราคม 2547
 6. คำร้องขอให้เพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบฉบับลงวันที่ 9
 กุมภาพันธ์ 2547
 7. คำพิพากษาของศาลปกครองกลางคดีหมายเลขดำที่ 1701/2545 คดีหมายเลข
 เลขแดงที่ 303/2546 และคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลข
 ดำที่ อ.12/2545 คดีหมายเลขแดงที่ 14/2545
 8. คำพิพากษาของศาลปกครองกลางคดีหมายเลขดำที่ 2578/2544 คดีหมายเลข
 เลขแดงที่ 425/2545 และคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลข
 ดำที่ อ.20/2545 คดีหมายเลขแดงที่ อ.4/2546

ตามที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุ
 กระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2543 (พรบ.องค์กรฯ) ได้บัญญัติ
 ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมเพื่อมีมติเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกทช.จำนวน

14 คนตามที่คณะกรรมการสรรหา กทช.เป็นผู้เสนอมาและวุฒิสภาได้มีมติตามเสนอของ คณะกรรมาธิการสามัญ ไม่รับผลการคัดเลือกของคณะกรรมการสรรหากทช.ตามที่อ้างถึง 2 นั้น บัดนี้ได้มีการสรรหาและคัดเลือกกทช.ขึ้นใหม่ โดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและคณะกรรมการสรรหากทช. แต่ปรากฏว่า การสรรหาคัดเลือกดังกล่าวเป็นการ ดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง ไม่โปร่งใส และไม่เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติและไม่ชอบด้วย กฎหมาย ทำให้ข้าพเจ้าได้รับความเสียหาย ข้าพเจ้าจึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองกลาง เพื่อขอให้เพิกถอนประกาศของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศของคณะ กรรมการสรรหากทช.และขอให้ใช้วิธีการคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา โดยขอให้ ระงับการส่งรายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกทช.จำนวน 14 คนต่อ ประธานวุฒิสภาแล้ว ซึ่งศาลปกครองกลางมีคำสั่งรับฟ้อง แต่มีคำสั่งยกคำร้องขอของ ข้าพเจ้า ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 ถึง 5 ตามลำดับ ดังนั้น หากคณะกรรมการสรรหา กทช. ได้เสนอรายงานผลการคัดเลือกและประกาศรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นกทช. ต่อท่านแล้ว ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่าข้าพเจ้าได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลเพิกถอนกระบวนการ พิจารณาที่ผิดระเบียบต่อศาลปกครองกลางแล้ว ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 6

นอกจากนี้ ศาลปกครองกลางได้มีคำสั่งให้ส่งความเห็นของข้าพเจ้าเพื่อขอให้ศาล รัฐธรรมนูญวินิจฉัยในประเด็นที่ว่าพรบ.องค์กรฯ ได้ตราขึ้นโดยมิชอบด้วยบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญมาตรา 29 และมาตรา 6 และกรณีบทบัญญัติตามมาตรา 48 และมาตรา 8 (1) ของพรบ.องค์กรฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 30 ประกอบมาตรา 27 ของรัฐธรรมนูญ อีกทั้งกรณีพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 พ.ศ.2545 ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติ มาตรา 221 แห่งรัฐธรรมนูญ เพราะขัดต่อพรบ.องค์กรฯ และ พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 อันเป็นกรณีพระราชกฤษฎีกาที่ตรา ขึ้นขัดต่อกฎหมายทำให้พระราชกฤษฎีกานี้ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา 221 หากศาลปกครองกลางก็ดี ศาลปกครองสูงสุดก็ดี หรือศาลรัฐธรรมนูญก็ได้พิจารณา แล้วมีคำพิพากษาตามฟ้องของข้าพเจ้าแล้ว การคัดเลือกและประกาศของคณะกรรมการ สรรหา กทช. ดังกล่าว ก็จะเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่มีเหตุจำเป็นหรือ สมควรที่วุฒิสภาจะต้องพิจารณาและมีมติเลือกบุคคลตามรายงานผลการคัดเลือกและ ประกาศรายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ที่คณะกรรมการสรรหา

เสนอต่อประธานวุฒิสภาอีกต่อไปเช่นเดียวกับกรณีที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด
กรณีการสรรหา กทช. และ กสช. แล้วตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 7 และ 8

- จึงขอกราบเรียนท่านประธานคณะกรรมการสามัญฯ ได้โปรดพิจารณาเป็นการ
ด่วนให้ระงับการพิจารณามีมติเลือกของวุฒิสภาไว้ก่อนจนกว่าศาลจะได้มีคำพิพากษาถึงที่
สุด เนื่องจากกรณีนี้เข้าสู่การพิจารณาตามกระบวนการยุติธรรมของศาลแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายประมุต สุตะบุตร)

**สรุปผลการดำเนินการพิจารณาคดีของศาลปกครอง
กรณีคำฟ้องของนายประมุก สุตะบุตร**

.....

๑. เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๗ นายประมุก สุตะบุตร ผู้ฟ้องคดี ได้ยื่นฟ้องสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อศาลปกครองกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๕๘/๒๕๕๗ โดยมีคำขอให้ศาลมีคำพิพากษา หรือมีคำสั่ง ดังนี้

๑.๑ มีคำสั่งเพิกถอนประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่อง คณะกรรมการสรรหากรรมการ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และฉบับลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง บุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖

๑.๒ กำหนดมาตรการคุ้มครองชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษา โดยมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ระวังการส่งรายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวน ๑๔ คน ไปยังประธานวุฒิสภา

๑.๓ สั่งความเห็นของผู้ฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือสั่งให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วแต่กรณีในประเด็นที่ว่า

๑.๓.๑ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ตราขึ้นโดยไม่ชอบด้วยบทบัญญัติมาตรา ๒๙ และ มาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๑.๓.๒ บทบัญญัติมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘(๑) ของพระราชบัญญัติองค์กร จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐ ประกอบมาตรา ๒๗

๑.๓.๓ พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ไม่ชอบด้วยบทบัญญัติมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะขัดต่อพระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕

๑.๓.๔ ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง การรับสมัคร หลักเกณฑ์ และ วิธีการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. พ.ศ. ๒๕๕๖ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๙

๒. ศาลปกครองกลางได้ดำเนินกระบวนการพิจารณาและมีคำสั่ง ดังนี้

๒.๑ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๗ ศาลปกครองกลางมีคำสั่งรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาเฉพาะในข้อหาที่ฟ้องว่า ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เรื่อง คณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ และฉบับลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เรื่อง บุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ และประกาศเรื่อง การรับสมัครหลักเกณฑ์ และวิธีการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

สำหรับคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนมีคำพิพากษาของผู้ฟ้องคดีนั้น ศาลปกครองกลางได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยกคำร้องของทุกเลขาธิการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

๒.๒ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่ส่งความเห็นของผู้ฟ้องคดีไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามที่ผู้ฟ้องคดีขอ และให้จำหน่ายคำฟ้องในประเด็นเกี่ยวกับบทบัญญัติมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ขัดต่อมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรายงานให้ศาลทราบโดยพลันเมื่อผู้ฟ้องคดีได้นำประเด็นที่ศาลสั่งจำหน่ายไปฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดแล้ว และมีคำสั่งให้รอการพิจารณาพิพากษาคดีนี้ไว้จนกว่าศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาพิพากษาในประเด็นที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้อง ตามนัยข้อ ๔๑ วรรคสาม ของระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

๓. วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๗ ศาลปกครองกลางพิจารณาคำร้องขอให้ศาลสั่งเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบ ฉบับลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ของผู้ฟ้องคดีแล้ว มีคำสั่งไม่รับคำขอให้ศาลเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

๔. ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๗ คัดค้านคำสั่งศาลปกครองกลาง ฉบับลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ที่สั่งไม่รับคำฟ้องบางข้อหาและคำขอให้ศาลส่งความเห็นไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ศาลปกครองกลางจึงมีคำสั่งให้ส่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณา ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๕. ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๗ คัดค้านคำสั่งศาลปกครองกลาง ฉบับลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๗ ที่ให้ยกคำร้องขอทุกเลขาธิการบังคับของผู้ฟ้องคดีศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๗

๖. ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้อง ฉบับลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ขอให้ศาลปกครองกลางดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีต่อไป ศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่รับ เนื่องจากองค์คณะที่ ๔ ได้มีคำสั่งให้จำหน่ายคำฟ้องในประเด็นพระราชกฤษฎีกาไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยให้ผู้ฟ้องคดีนำคำฟ้องนี้ฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด ซึ่งเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศาลปกครองกลางรับไว้พิจารณา จึงต้องรอการพิจารณาคดีนี้ไว้ก่อน ตามข้อ ๔๑ แห่งระเบียบที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๗

๗. ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ คัดค้านคำสั่งศาลปกครองกลาง ฉบับลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๗ ที่สั่งไม่รับคำขอให้ศาลเพิกถอนกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา ศาลปกครองกลางจึงมีคำสั่งให้ส่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณา ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

๘. ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ คัดค้านคำสั่งศาลปกครองกลาง ฉบับลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๗ ที่สั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดีศาลปกครองกลางจึงมีคำสั่งให้ส่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณา ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

โดยสรุป คดีนี้ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง เพียงแต่ขณะนี้ศาลมีคำสั่งให้รอการพิจารณาคดีไว้ก่อนตามข้อ ๔๑ วรรคสาม ของระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ส่วนคำร้องอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งศาลปกครองกลางของผู้ฟ้องคดี ทั้ง ๓ ฉบับ อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด

สรุปประเด็นคำถาม นายประมุท สุตะบุตร

- กรรมการธิการสามัญ :** ตามคำชี้แจงเพื่อประกอบคำร้องที่ นายประมุท สุตะบุตร มีหนังสือให้ชะลอการพิจารณาและการเลือกกรรมการโทรคมนาคมไว้ ตามหนังสือของท่านวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีรายละเอียดแล้ว กรรมการธิการที่อยู่นี้ได้ อ่านแล้วแต่เพื่อที่จะให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น ก็จำเป็นที่จะต้องให้มาชี้แจงประกอบถึงเหตุผลที่ยังไม่ได้มีในหนังสือหรือว่ายืนยันหนังสือ แล้วแต่จะพิจารณาตามหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๗ นั้น สรุปก็คือว่าท่านได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองแล้วก็มีศาลปกครองนี้ส่งศาลรัฐธรรมนูญ
- นายประมุท สุตะบุตร :** ขออนุญาตชี้แจงเรื่องที่ส่งไปที่ศาลปกครองกลาง ขณะนี้ศาลปกครองกลางรับเรื่องไว้เป็นคดีแล้วในข้อเท็จจริง แต่ในข้อกฎหมายนั้นแยกกันอยู่อีก ๒ เรื่อง เรื่องหนึ่งจะต้องไปศาลปกครองสูงสุด คือกรณีที่ตัวพระราชกฤษฎีกาแก้ไขพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕
- กรรมการธิการสามัญ :** อันนี้ส่งไปที่เรื่อง
- นายประมุท สุตะบุตร :** เรื่องเดียวที่ศาลปกครองกลาง แต่ว่าจะกระจายไป ๓ จุด
- กรรมการธิการสามัญ :** ประเด็นต่างกันหรืออย่างไร
- นายประมุท สุตะบุตร :** ประเด็นต่างกัน แล้วก็ไม่มีอยู่ในอำนาจศาลล่าง เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะต้องไปศาลปกครองสูงสุดก็ยื่นไปศาลปกครองสูงสุดต่างหาก คือกรณีที่พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ ส่วนตัวพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ที่จัดรัฐธรรมนูญ อันนี้จะต้องไปศาลรัฐธรรมนูญ กิดกลงเป็น ๓ เรื่องด้วยกัน แต่ว่าในเรื่องข้อเท็จจริงนั้น ศาลปกครองกลางรับเป็นคดีไปแล้ว ต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าเมื่อชั้นที่ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองนั้น เอกสารที่ทางคณะกรรมการชุดนี้ได้รับ ผมไม่เคยเห็นมาก่อน ผิดกับคราวที่แล้วที่มีโอกาสได้เห็น เนื่องจากว่าได้ไปชี้แจงต่อคณะกรรมการสมัยท่านอาจารย์แก้วสรรเป็นประธานได้รับเอกสาร ๑ ชุด หลังจากนั้นถึงไปดำเนินคดีที่ศาลปกครองแต่ในคราวนี้ได้ดำเนินคดีไปก่อนโดยที่เอกสารที่คณะกรรมการสรรหาเสนอต่อคณะกรรมการชุดนี้ยังไม่เคยเห็น ไม่เคยได้รับ เพิ่งได้รับจากเจ้าหน้าที่เมื่อ ๓ วันที่แล้ว ก็ยังไม่แน่ใจว่าที่ได้รับนี้ครบถ้วนหรือไม่ เพราะว่าที่ ได้รับมานี้จะมีแต่ผลการที่เขาดำเนินการเสร็จแล้วเป็นเล่มแบบนี้ แต่ว่าจะไม่มีเอกสารซึ่งเป็นรายงานการประชุมเหมือน

คราวที่แล้ว คราวที่แล้วท่านกรรมาธิการบางท่านที่อยู่ในกรรมาธิการชุด
ที่แล้วจะเห็นได้ว่าจะมีเอกสารเล่มหนาประมาณ ๒๕๐ หน้า ถึง ๒ เล่ม
รวมแล้วประมาณ ๖๐๐ หน้า อันนั้นจะเป็นรายงานการประชุมทุกครั้ง
คณะกรรมการสรรหาเข้าประชุมกันทุกเรื่อง ก็จะมีรายละเอียดหมดว่า
ใครมาประชุมบ้าง ลงมติกันว่าอย่างไรรับรองมติกันว่าอย่างไร แต่ว่าครั้งนี้
ผมไม่มีเอกสารเหล่านั้น เพราะฉะนั้นวันนี้หากจะชี้แจงได้ก็คงจะชี้แจง
ในส่วนที่ผมมีเอกสารอยู่เท่านั้นเอง

กรรมาธิการสามัญ :

ที่คราวที่แล้วท่านได้รายงานของคณะกรรมการสรรหาทั้งหมดไปใช้ใหม่

นายประมุข สุตะบุตร :

ได้เฉพาะฉบับย่อ ประมาณ ๖๐ กว่าแผ่น แต่ในนั้นเป็นมูลเหตุทำให้
ผมไปฟ้องคดี หลังจากนั้นแล้วเมื่อศาลปกครองกลางรับเป็นคดีแล้ว
ศาลปกครองกลางได้มีหนังสือไปยังผู้ถูกฟ้องคดีให้แก้คำฟ้องมา
ในการแก้คำฟ้องเขาจะส่งรายงานการประชุมการดำเนินการของเขา
ทั้งหมดเป็นเอกสารประมาณ ๖๐๐ กว่าหน้ามาที่ศาลปกครองกลาง
ศาลปกครองกลางก็สำเนาให้ ๑ ชุด ในนั้นจะจับได้เยอะว่าทำอะไรกันมา
ไม่ถูกต้อง ตั้งแต่กรรมการมาประชุมไม่ครบองค์ มอบอำนาจไม่ครบองค์
รับรองรายงานการประชุมไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริงหลายครั้งหลายหน
ก็เป็นมูลเพิ่มที่ไปเป็นคดีต่อศาลปกครองเพิ่มขึ้นแล้วศาลปกครองกลาง
ก็ตัดสินตามนั้น แต่คราวนี้ขาดเอกสารพวกนั้น อาจจะเป็นไปได้ว่าเขา
ชำนาญมากขึ้น เขาก็ไม่ส่งเอกสารที่จะแสดงให้เห็นว่าจับผิดได้ ขออนุญาต
นำเอกสารมาแจกท่านกรรมการด้วย ที่กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว ๑ ชุด
ต้องขอเรียนว่าเอกสารนี้ทำด้วยความฉุกละหุกพอสมควร คงจะมีข้อบกพร่อง
อยู่บ้าง ขออนุญาตดำเนินการไปตามเอกสารที่เรียนเสนอท่านประธานและ
คณะกรรมการไปเลยว่า ในเรื่องนี้อยากขออนุญาตเรียนเป็นข้อสังเกตตั้งแต่
ตอนต้นไว้ก่อนว่าจะมีความรู้สึกทั่วไปว่าเรื่องนี้ล่าช้ามานานแล้วก็จะมี
ผมเป็นตัวป่วน เตะถ่วงเรื่อง ทำให้รัฐบาลหรือประเทศชาติเสียหายบริการ
สาธารณะที่จะเกิดขึ้นใหม่ ๆ เกิดขึ้นไม่ได้หรือว่าการบริหารงานของรัฐต้อง
หยุดชะงักลงและเสียหาย ขออนุญาตเรียนชี้แจงตรงนี้ว่าเหตุที่เกิดขึ้นและ
ล่าช้ามาทั้งหมดนั้น เกิดมาจากคณะกรรมการสรรหาดำเนินการไม่ชอบด้วย
กฎหมาย มิได้เกิดจากผู้อื่นใดเลย และเมื่อไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว
กระบวนการการบริหารงานของรัฐถึงได้นำไปสู่ศาลปกครองเพื่อวินิจฉัย
เรื่องนี้แล้วศาลปกครองก็เห็นด้วยว่าการดำเนินงานของคณะกรรมการสรรหา
ไม่ชอบด้วยกฎหมายจริงถึง ๒ ศาล แล้วในกรณีเดียวกันนั้นเมื่อมีการสรรหา
กสช. เรื่องก็ไปสู่ศาลแบบเดียวกัน ก็ปรากฏว่ากรรมการสรรหาก็กดำเนินการ

ไม่ถูกต้องเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นขออนุญาตเรียนว่าการล่าช้าอันนี้
เกิดขึ้นจากกรรมการสรรหาคำเนิการไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่เพียง
ประการเดียว ในครั้งนี้ก็เช่นกันซึ่งเป็นปัญหาแบบเดียวกัน แต่มีปัญหา
ข้อกฎหมายเกิดขึ้นมาด้วย นอกจากประเด็นในข้อเท็จจริง ขออนุญาต
ไปที่ข้อกฎหมายก่อน ข้อกฎหมายจะเริ่มตั้งแต่ว่าเป็นหน้าที่ของสำนักงาน
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือไม่ที่จะต้องมาเป็นฝ่ายตุรการในการดำเนินการให้มี
การสรรหาคณะกรรมการสรรหา ถ้าไปดูในบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติ
องค์กรจัดสรรคดีความถึง มาตรา ๗๕ วรรคสอง จะเห็นได้ว่ากำหนดให้
สำนักงานปลัดทำหน้าที่เป็นฝ่ายตุรการในการสรรหากรรมการ ซึ่งคำว่า
กรรมการในตัวพระราชบัญญัติมาตรา ๓ ไปนิยามเอาไว้ว่าให้หมายความ
ถึงเฉพาะกรรมการ กทช. กรรมการ กสช. และกรรมการร่วมเท่านั้น
เพราะฉะนั้นคำว่ากรรมการในมาตรา ๗๕ ไม่ได้หมายความรวมไปถึง
กรรมการสรรหาเลย เพราะฉะนั้นการที่สำนักงานปลัด มาเป็นฝ่ายตุรการ
ในการสรรหาคณะกรรมการสรรหาโดยอ้างอำนาจ มาตรา ๗๕ ตาม
กฎหมายนี้เป็นการอ้างกฎหมายที่ไม่ชอบ อำนาจไม่มีตามนั้น แต่หากจะ
ถามว่าอย่างนั้นจะให้ใครเป็นคนทำ ผมไม่ทราบ แต่คงไม่ใช่อำนาจของ
สำนักงานปลัดตามมาตรานี้แน่นอน ขออนุญาตกราบเรียนว่าอาจจะ
ยกตัวอย่างให้เห็นชัดนิดหนึ่ง เหมือนกับว่าเขาจ้างสำนักงานปลัดมาเป็น
คนเลี้ยงเด็ก แต่สำนักงานปลัดเริ่มไปทำตั้งแต่จัดงานแต่งงานของพ่อแม่เรา
ไปเป็นหมอต้าแยเสร็จ หน้าที่ตรงนั้นไม่ใช่หน้าที่ตามกฎหมายตามที่อ้าง
ในประกาศในการแต่งตั้งกรรมการสรรหา อันนี้ก็เริ่มเป็นปัญหาข้อกฎหมาย
ข้อที่ ๑ ต่อมาการทำงานของกรรมการของสำนักงานปลัด อ้างมาตราต่าง ๆ
ของพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรบริหารคดีความถึงโดยเฉพาะมาตราที่
เกี่ยวกับคุณสมบัติหรือองค์ประกอบของกรรมการสรรหา ก็ปรากฏว่า
พระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าย้อนกลับไปดู ผมไม่ทราบว่าเจ้าหน้าที่มีให้กับ
ทางกรรมการหรือไม่ จะเห็นได้ว่าตัวพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคดี
ความถึง นี่เป็นพระราชบัญญัติที่ไปเกี่ยวเนื่องกับสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคลตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ กำหนดไว้ว่า การตรากฎหมายใด
ถ้ามาละเมิดหรือมาเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน
ตามกฎหมาย ทำไม่ได้ จะทำได้ต่อเมื่อมีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้อำนาจ
ที่จะไปออกกฎหมายได้ คือเขียนไว้ท้ายพระราชบัญญัติแต่ละมาตราบอกว่า
ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ว่าถ้ามีพระราชบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้
อำนาจเช่นนั้นไว้ ก็มีมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญวรรคสาม วรรคสอง
ระบุว่ากรจะตรากฎหมายเช่นนั้นจะต้องระบุบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ที่ให้อำนาจนั้นไว้ด้วย ผมบังเอิญเป็นนักเรียนรัฐศาสตร์ก็พอจะเดาใจของ
ผู้ร่างรัฐธรรมนูญได้ว่า คงจะมีความห่วงใยว่าการตรากฎหมายต่าง ๆ นี้
เกรงว่าจะไปละเมิดตัวแม่บทของรัฐธรรมนูญเสียเอง เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญ
ถึงได้กำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ นานาเอาไว้ว่า การจะตรากฎหมายจะต้องทำ
ในลักษณะใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าการตรากฎหมายขึ้นมาในอันที่จะ
กระทบถึงสิทธิเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ ก็มีกฎกติกา มารยาทว่า
จะต้องปฏิบัติอย่างไร แล้วถ้าไม่ปฏิบัติตามนั้นก็มียก Sanction ว่า
กฎหมายเหล่านั้นถ้าออกมาขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแล้วก็จะไม่มีผลใช้
บังคับตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก็เรียกได้ว่ามีการวางมาตรการ
ซึ่งค่อนข้างจะรัดกุมพอสมควร ก็ปรากฏว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ถ้าดูในหน้าแรกก่อนจะถึง
มาตรา ๑ เขียนไว้ชัดเจนว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้มีบทบัญญัติบางประการ
เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๔
มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐
และมาตรา ๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การระบุแบบนี้ไม่เป็นไป
ตามเกณฑ์ที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคสอง กำหนด รัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๙ (๒) เขียนไว้ชัดว่า ทั้งนี้จะต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ
ที่ให้อำนาจต่อกฎหมายนั้นด้วย ก็ไปเปิดดูพจนานุกรมปี ๒๕๕๒ เพราะว่า
สำนักนายกฯ ประกาศมาว่า หน่วยราชการใดจะใช้ข้อความใดเป็นภาษาไทย
ให้ยึดถือพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๕๒ พจนานุกรมบัญญัติ
ไว้ว่า คำว่า บทบัญญัติ หมายความว่า ข้อกำหนดอันเป็นลายลักษณ์อักษร
เพราะฉะนั้นถ้าจะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคสอง ผู้ตรากฎหมาย
นี้จะต้องระบุบทบัญญัติที่เป็นลายลักษณ์อักษรของมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับ
สิทธิเสรีภาพที่พระราชบัญญัตินี้ไปเกี่ยวเนื่องด้วย เพราะฉะนั้นการจะอ้าง
แต่เลขมาตราขึ้นมาโดด ๆ อย่างที่ทำ ไม่ใช่การกระทำตามที่รัฐธรรมนูญ
กำหนดในมาตรา ๒๙ วรรคสอง เพราะไม่ได้เอ่ยถึงข้อความที่เป็น
บทบัญญัติในกฎหมายเหล่านี้ มาตราต่าง ๆ นานาที่ได้ไปกระทบเข้าด้วย
แม้แต่คำเดียว เพราะฉะนั้นก็ต้องถือว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ปฏิบัติ
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคสอง ที่นี้การไม่ปฏิบัติตามนี้ ขออนุญาต
อ้างพจนานุกรมอีกครั้งหนึ่ง พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๕๒ บอกว่า
คำว่า ขัด แปลว่า ไม่ทำตาม เพราะฉะนั้นการที่พระราชบัญญัตินี้ไม่ทำ
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ วรรคสอง ก็ต้องถือว่าขัด เมื่อตามไปดู
ในมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญก็บอกว่าพระราชบัญญัติใดขัดหรือแย้งกับ

รัฐธรรมนูญนี้ก็ถือว่าไม่มีผลใช้บังคับ นี่คือประเด็นข้อกำหนดสำหรับพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากนั้นในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ มาตรา ๘ นี้กำหนดถึงคุณสมบัติไม่มีลักษณะต้องห้ามของกรรมการ มาตรา ๘ (๑) กำหนดว่าให้มีสัญชาติไทยโดยการเกิด ปรากฏว่าสัญชาติไทย คำว่า "สัญชาติ" ธรรมดา ยังไม่ต้องถึงการเกิด พจนานุกรมก็บอกไว้ว่าเป็นสถานะของบุคคลตามกฎหมายว่าเป็นคนของชาติใด ก็ไปพ้องกับมาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันว่าท่านจะเลือกปฏิบัติด้วยสถานะของบุคคลไม่ได้ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๘ (๑) ที่ไปกำหนดว่า กรรมการที่ไม่มีสัญชาติไทยโดยการเกิดนั้น ก็มีปัญหาว่าขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่ ขออนุญาตกราบเรียนว่าการมีสัญชาติไทยโดยการเกิดนั้น เมื่อฟังเผิน ๆ ก็ดูว่าน่าจะเหมาะ ท่านทั้งหลายที่เป็นส.ว. อยู่ในที่นี้ เมื่อท่านสมัครรับเลือกตั้ง ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด แต่ว่าสัญชาติไทยโดยการเกิดของท่านระบุเอาไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่สัญชาติไทยโดยการเกิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นการกำหนดเอาไว้ในพระราชบัญญัติที่ต่ำกว่ารัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นถ้าจะยกตัวอย่างเปรียบเทียบให้เห็นภาพชัด พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ นี้ กำหนดคุณสมบัติของตุลาการศาลปกครองสูงสุดเอาไว้ในมาตรา ๑๓ และได้กำหนดถึงคุณสมบัติของตุลาการศาลปกครองกลาง ศาลปกครองชั้นต้นเอาไว้ในมาตรา ๑๘ ทั้ง ๒ มาตรานี้กำหนดให้มีสัญชาติไทยธรรมดาเท่านั้น คนที่จะเป็นข้าราชการพลเรือนทุกระดับชั้น จะสมัครได้ต้องมีสัญชาติไทยธรรมดาเท่านั้น ไม่ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด จะเติบโตใหญ่จนได้เป็นปลัดกระทรวงก็มีสัญชาติไทยธรรมดา นายทหารก็เช่นกัน สมัครเข้ารับราชการทหารมีสัญชาติไทยธรรมดา จะเติบโตขึ้นเป็นจอมพลก็ยังสัญชาติไทยธรรมดา จึงไม่ทราบเหตุผลว่าทำไมคณะกรรมการ กทช. จะต้องต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด เมื่อกำหนดไว้เช่นนี้ก็ไปมีปัญหากับมาตรา ๓๐ ในรัฐธรรมนูญ ก็จะมีประเด็นว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการต่อไปในชั้นของศาลรัฐธรรมนูญ นอกจากนั้นเองประกาศของสำนักงานปลัดฯ ในการประกาศรายชื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ก็จะได้เห็นว่าในพระราชบัญญัตินี้ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ มาตรา ๔๙ (๑) กำหนดให้มีผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม แต่ขอให้ย้อนกลับมาดูว่าเมื่อสำนักงานปลัดฯ มีประกาศเกี่ยวกับตัวบุคคลที่จะมาเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาฯ แล้ว ปรากฏว่าคำว่า "ผู้แทนกระทรวงคมนาคม" หายไป มีกระทรวง ICT เกิดขึ้นมาแทน โดยอ้างว่าทำตามพระราชกฤษฎีกา

แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เมื่อตามไปดูพระราชบัญญัติจัดตั้งกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ก็จะได้เห็นว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้มีอาการแปลกกว่าพระราชบัญญัติฉบับก่อน ๆ เพราะพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่ออกมาในประเทศไทยทั้งหลายนั้นหายากมากที่จะมีการยุบเลิกพระราชบัญญัติฉบับใดฉบับหนึ่งไป จะเห็นได้ว่าในตัวพระราชบัญญัตินี้จะอ้างถึงพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ตั้งแต่ฉบับแรกเลยครบปี ๒๕๓๔ จนมาถึงฉบับปัจจุบันนี้ก่อนที่จะมีการแก้ไขได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม มาแล้ว ๒๔ ฉบับ เดิมใช้มาด้วยวิธีว่า ไม่ยกเลิกของเก่า แก้เฉพาะมาตราที่นั้นมาตรานี้ ของเก่าก็ยังคงใช้บังคับอยู่ มาปีนี้ ปี ๒๕๔๕ นี้ มาตรา ๓ ได้บอกให้ยกเลิกหมดเลย เพราะฉะนั้นบรรดาพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่มีมาแต่เก่าก่อน ๒๔ ฉบับ ถูกยุบเลิกไปทั้งสิ้น พระราชบัญญัติฉบับใหม่ออกมาประกาศใช้วันที่ ๒ ตุลาคม มีผลบังคับใช้วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ นั้นหมายความว่า ณ วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ นี้ จะไม่มีหน่วยงานราชการใดตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ทั้ง ๒๔ ฉบับ เหลืออยู่ พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ฉบับใหม่ ๒๕๔๕ นี้ ได้มากำหนดกระทรวงขึ้นมาใหม่ ๒๐ กระทรวง ในมาตรา ๕ แล้วก็ไปแจกลูกย่อยออกมาว่า มาตรา ๒๐ เป็นเรื่องของกระทรวงคมนาคม ในหมวด ๘ กระทรวงคมนาคม มาตรา ๒๐ กระทรวงคมนาคมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการขนส่ง ธุรกิจ การขนส่ง การวางแผนจราจร และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม และราชการอื่น ๆ ที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงคมนาคมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงคมนาคม คำสำคัญมาอยู่มาตรา ๒๐ ที่ไประบุว่า ยังให้กระทรวงคมนาคมที่ตั้งขึ้นมาใหม่นี้ คงมีหน้าที่ราชการอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่กระทรวงคมนาคม กฎหมายอื่นมีอะไรบ้าง กฎหมายอื่นฉบับหนึ่งก็คือพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ มาตรา ๔๙ (๑) ที่ระบุว่าให้มีผู้แทนกระทรวงคมนาคมนั่งอยู่ในกรรมการสรรหา เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เลยไปรองรับอันนี้ด้วยว่า ผู้แทนกระทรวง ทบวง กรม ยังคงอยู่ แต่เมื่อสำนักงานปลัดฯ มาประกาศชื่อ กระทรวง ICT มาตั้งเป็นผู้แทนแทนกระทรวงคมนาคม นั้น สำนักงานปลัดฯ ได้อ้างถึงพระราชกฤษฎีกาฉบับใหม่ ชื่อว่า พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ราชการของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง

ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยอ้างถึงมาตรา ๑๒๖ ในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งบัญญัติไว้ว่า ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แก้ไขคำว่า "ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม" และคำว่า "ผู้แทนกระทรวงคมนาคมเป็นผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร" แต่ปรากฏว่าพระราชกฤษฎีกาฉบับที่กำลังกล่าวถึงนี้ อ้างถึงอำนาจตามมาตรา ๒๒๑ ในรัฐธรรมนูญว่า พระมหากษัตริย์ทรงมีพระราชอำนาจในการตราพระราชกฤษฎีกาที่ไม่ขัดกับกฎหมาย แต่ปรากฏว่ามาตรา ๒๒๖ ที่อ่านถึงเมื่อสักครู่นี้ขัดกฎหมาย เพราะว่าตัวพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ฉบับใหม่ มาตรา ๒๐ บอกว่ากระทรวงคมนาคมให้มีอำนาจถึง อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายอื่นที่มีกำหนดมาก่อนหน้านี้ด้วย นอกจากนั้นในมาตรา ๒๒๖ ของพระราชกฤษฎีกานี้ ยังให้ไปแก้พระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๔๙ ก็ไปขัดมาตรานี้อีก ก็กลายเป็นว่าตัวพระราชกฤษฎีกาที่กล่าวถึงเมื่อสักครู่นี้ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๑ เพราะไปขัดพระราชบัญญัติอย่างน้อย ๒ ฉบับ นอกจากนั้น จะเห็นได้ว่าตัวพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ที่มาแก้ตัวพระราชบัญญัติองค์กรคลื่นความถี่ในมาตรา ๑๒๖ นี้ ยังมีมาตราอื่น ตั้งแต่มาตรา ๑๐

- กรรมการสิทธิการสามัญ :** เอาอย่างนี้ได้ไหม คือเอกสารมีอยู่ในตรงนี้ ท่านชี้แจงไม่หมดหรอก เอาเฉพาะไม่มีในเอกสารได้ไหม เฉพาะในเอกสารนี้คณะกรรมการทุกท่านจะร่วมกันศึกษา
- นายประมุข สุตะบุตร :** ต่อคำสุดท้ายนิดเดียวว่า ในบรรดาข้อความที่แก้ไขในพระราชกฤษฎีกา อันนี้ ตั้งแต่มาตรา ๑๐ ไปกระทบถึงพระราชบัญญัติอื่นทั้งนั้น เพราะฉะนั้น เมื่อไปกระทบถึงพระราชบัญญัติอื่นก็เท่ากับว่าไปแก้ไข ไปขัดกับพระราชบัญญัติเหล่านั้น ก็จะอาศัยมาตรา ๒๒๑ ตามรัฐธรรมนูญ ในการตราพระราชกฤษฎีกานี้ไม่ถูกต้อง เมื่อไม่ถูกต้องอย่างนี้ก็จะทำให้ประกาศของสำนักงานปลัดฯ ในการตั้งคณะกรรมการสรรหา กทช. ครั้งนี้พลอยไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยกฎหมายไปด้วย ที่ต้องขออนุญาตเรียนอย่างนี้ เพราะว่าเป็นต้นเรื่องเลย ถ้าตรงนี้มีการวินิจฉัยว่าไม่ถูกต้องจริง เรื่องอื่นไม่ต้องพิจารณา จบหมด ถ้าอย่างนั้นขอมาข้อ ๒ ในเรื่องข้อเท็จจริง ในตัวประกาศ ๓ ฉบับที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการสรรหา นอกจากประกาศฉบับที่ ๑ ของสำนักงานปลัดฯ แล้วมีประกาศ ฉบับที่ ๒ เกี่ยวกับการประกาศรับสมัครโดยกรรมการสรรหาฯ ประกาศรับสมัครก็จะไปพาดพิงกับมาตรา ๘ ว่าด้วยเรื่องสัญญาติดด้วย ส่วนประกาศข้อสุดท้าย ซึ่งเป็นประกาศ

รายชื่อกรรมการผู้สมัคร ๑๔ คน ที่ได้รับการแต่งตั้งนั้น ประกาศนี้ก็ได้ทำตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ มาตรา ๓๗ ที่จะต้องระบุเหตุผล การใช้วินิจฉัย การใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการไว้ด้วย นั่นคือข้อกฎหมายโดยย่อ สำหรับข้อเท็จจริงขออนุญาตเรียนอย่างนี้ว่า ถ้าไปดูตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ จะเห็นได้ที่กำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการสรรหา เอาไว้ว่าจะต้องมีผลงานและเคยปฏิบัติงานในกิจการด้านใดมาบ้างใน ๔ ด้าน แต่ในพระราชบัญญัตินี้ใช้คำว่า "หรือ" ซึ่งอยากเรียนเสนอเป็นข้อคิดเห็นว่าเป็นสิทธิของผู้สมัครว่าผู้สมัครเพียงแต่มีความเชี่ยวชาญ มีผลงานและเคยปฏิบัติงานด้านใดด้านหนึ่งอันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคมแล้ว มีสิทธิมาสมัคร แต่ไม่ใช่สิทธิของกรรมการสรรหา ที่จะเลือกเอาผู้ที่มีผลงานและการปฏิบัติงานด้านใดด้านหนึ่ง หรือหนักไปด้านใดด้านหนึ่งก็ได้ เป็นสิทธิของผู้สมัคร ไม่ใช่สิทธิของกรรมการสรรหา ขออนุญาตยกตัวอย่างเปรียบเทียบ สมมุติว่ากรรมการสรรหา ชุดนี้ ๑๗ คน เขาให้ไปเลือกทีมฟุตบอล ๑ ทีม ๑๑ คน แล้วก็ประกาศรับสมัครว่านักกีฬาคนใดที่มีความเชี่ยวชาญหรือมีผลงานเล่นเป็นปีกซ้าย ปีกขวา กองหน้า กองหลัง จนถึงผู้รักษาประตู ๑๑ ตำแหน่ง ผู้สมัครที่มีความเชี่ยวชาญในตำแหน่งเหล่านั้นในทีมฟุตบอลด้านใดด้านหนึ่งสามารถสมัครได้แล้ว แต่ว่ากรรมการสรรหา เมื่อมาสมัครแล้วจะต้องเลือกให้ ๒ เท่า แล้วนำมาเสนอวุฒิสภาเพื่อให้เลือกให้เหลือ ๑๑ คน ครบทีม กรรมการสรรหา มีสิทธิที่จะไปเลือกผู้รักษาประตู ๒๒ คน โดยอ้างคำว่า "หรือ" หรือไปเลือกศูนย์หน้า ๒๒ คน แล้วส่งมาให้วุฒิสภาเลือกหรือ แล้วจะเป็นทีมฟุตบอลอย่างไร ตรงนี้แหละที่เป็นประเด็นหลักที่อยากเรียนว่า ครบแต่องค์กรคณะกรรมการสรรหา แล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก ถ้าศึกษาในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง จะเห็นว่ากรรมการที่จะออกคำสั่งทางปกครอง ถ้าเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ขาดไม่ได้เลย สมมุติว่ากรรมการทั้งหมดมี ๑๕ คน กรรมการมาประชุม ๑๔ คน ครบองค์ แต่ขาดกรรมการที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในนั้นแล้ว ก็ การประชุมครั้งนั้นใช้ไม่ได้ ย้อนไปนิดหนึ่งถ้าจำกันได้ว่าตอนที่ร่างพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ เดิมชื่อไม่ได้เป็นอย่างนี้ เดิมจะให้ตั้งเป็นมนตรี แล้วมนตรีก็มี ๑๕ ตำแหน่ง ใน ๑๕ ตำแหน่ง ถ้ากำหนดวุฒิเอาไว้ เหมือนกับกรรมการ กทช. กรรมการ กสช. กรรมการ กทช. กำหนดไว้ ๔ ด้าน กรรมการ กสช. กำหนดไว้ ๑๐ ด้าน เพราะฉะนั้นเมื่อมีมนตรีได้ ๑๕ คน เกินสาขาวิชาทั้ง ๔ และ ๑๐ นั้น ก็ไม่มีปัญหา ต่อมาตอนทำประชาพิจารณ์ก็มีการไปขอให้

เปลี่ยนจากมนตรีมาเป็นคณะกรรมการแล้วแยกเป็น ๒ คณะ คณะละ ๗ เพราะฉะนั้นเดิมที่มีอยู่ ๑๕ กลายเป็นเหลือ ๑๔ แล้วแยกกันเสียด้วยก็เกิดเรื่อง เพราะว่ากรรมการแต่ละคณะที่มีคณะละ ๗ ไปน้อยกว่าสาขาวิชา ก็เลยจมไม่ลงว่าถ้าอย่างนั้นแล้ว ๗ คน จะครบ ๙ ด้าน และ ๑๐ ด้าน ในกรณี กสช. และ กทช. อย่างไร แต่นั่นก็เป็นดุลพินิจของสภาแห่งนี้หาใช่ดุลพินิจของกรรมการสรรหาฯ ไม่ เพราะกรรมการสรรหาฯ ยังเลือกได้ถึง ๑๔ คน ถ้ามองว่า ๑๔ คนนี้มากกว่าสาขาวิชาของ กทช. และ กสช. ใหม่ เพราะฉะนั้นก็ชอบที่กรรมการสรรหาฯ ในฐานะที่เป็นผู้กลั่นกรองเบื้องต้น จะคัดคนมาให้ครบทั้ง ๑๐ ด้าน หรือ ๙ ด้าน แล้วแต่กรณี ๑๔ คน เลือกเสียก่อนให้ครบทุกด้าน ด้านละคน แล้วยังเหลืออีก ๕ อีก ก็มาพิจารณา ดูว่า ด้านไหนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่จะมีมากกว่า ๑ คน อย่างนี้ก็จะเสนอ ๑๔ คน มายังสภาแห่งนี้ ได้ครบทุกด้าน ส่วนสภาแห่งนี้จะมีดุลพินิจว่าถ้าจำเป็นจะต้องเลือกแค่ ๗ คน แล้วจะเอาด้านใดเป็นหลัก ใน ๙ ด้าน ที่เขาเสนอมา ๑๔ คนนี้ แต่นี่กรรมการสรรหาฯ จัดเบ็ดเสร็จมัดมือมาเสร็จเรียบร้อย คราวนี้ถ้าวิเคราะห์ดูจะเห็นว่าผู้ที่ได้รับเลือก ๑๔ คนนี้ มีวุฒิทางด้านวิศวะ ๙ คน เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ๙ คน ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ไม่มีผู้เชี่ยวชาญด้านศาสนาไม่มีผู้ที่ได้รับเลือกเพราะว่าผู้เชี่ยวชาญกิจการท้องถิ่นกลายเป็นอาจารย์เชียงใหม่ที่จบปริญญาตรีด้านคณิตศาสตร์ จบปริญญาเอกด้านคอมพิวเตอร์ อาจารย์พวกนี้สอนวิชาเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่นอยู่ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แต่นั่นคือความเชี่ยวชาญด้านการศึกษา ท่านสอนหนังสือ ต้องไปดูว่าผลงานของท่านภาคปฏิบัติมีหรือเปล่า ด้านกิจการท้องถิ่น แต่ผู้สมัครคนอื่นที่มีวุฒิความสามารถ และมีผลงานและมีประสบการณ์ด้านท้องถิ่นโดยตรง ไม่ได้รับการรับเลือก อย่างนี้เป็นต้น ขออนุญาตไปที่อีกข้อหนึ่งว่า ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ มาตรา ๑๐ ก็เห็นได้ว่า ในมาตรา ๑๐ จะแบ่งเป็น ๒ วงเล็บ มาตรา ๑๐ (๑) กับมาตรา ๑๐ (๒) มาตรา ๑๐ จะพูดไว้ชัดเลยว่า การคัดเลือกและการเลือกกรรมการว่าทำไมกฎหมายถึงเขียนว่าการคัดเลือกและการเลือก ก็แสดงว่า ๒ คำนี้มีความหมายไม่เหมือนกัน การคัดเลือกเขามาอธิบาย ไว้ในมาตรา ๑๐ (๑) ว่า คือวิธีการพิจารณาคัดเลือกของคณะกรรมการสรรหาฯ ว่าจะต้องใช้วิธีการคัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญ ตามมาตรา ๗ มีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าตามมาตรา ๘ ส่วน (๒) เป็นเรื่องของสภาแห่งนี้ที่จะใช้วิธีการมีมติเลือก เพราะฉะนั้นต้องตีความว่าคำว่า "พิจารณาคัดเลือก" ตามมาตรา ๑๐ (๑) คำว่า "มีมติเลือก" ตามมาตรา ๑๐ (๒) นั้น เป็นคนละ

เรื่องกัน ทำไมมาตรา ๑๐ (๒) ถึงให้สภาแห่งนี้มีมติเลือกก็เพราะวุฒิสภา เป็นตัวแทนของปวงชนทั้งประเทศ มีจำนวนถึง ๒๐๐ คน กล่าวคือ คณะกรรมการสรรหาฯ ตรวจสอบแง่ปริมาณและคุณภาพมาให้วุฒิสภาแล้ว วุฒิสภาก็มาวินิจฉัยโดยการมีมติเลือกด้วยการลงคะแนน เมื่อวุฒิสภาแห่งนี้ มีหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อมีมติเลือกด้วยวิธีลงคะแนนลับ เหตุใดวิธีเดียวกัน นี้ถึงจะถูกนำมาใช้ในกรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๑๐ (๑) และจะอ้างว่า การมีมติเลือกในการลงคะแนนลับเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐ (๑) ได้อย่างไร เพราะว่าหน้าที่ที่ปฏิบัติลงไปแล้วเป็นหน้าที่ของสภาแห่งนี้ ตามมาตรา ๑๐ (๒) ไม่ใช่หน้าที่กรรมการสรรหาฯ มาแย่งวิธีการสรรหาฯ นี้ แทนที่สภาแห่งนี้ นอกจากนั้นแล้วจะเห็นได้ว่าในกฎหมายนี้เขียนไว้ชัดเจน ว่า ให้เลือกจากผลงานและการเคยปฏิบัติงาน ในมาตรา ๔๗ กำหนดว่า กรรมการ กทช. จะต้องเป็นผู้มีผลงาน หรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึง การเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ มีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ในกิจการ โทรคมนาคม เทคโนโลยีที่อยู่ครบ ๑๐ ด้านไม่มีคำไหนเลยจะให้เอาไปสอบ วิสัยทัศน์ แล้ววิสัยทัศน์ ถ้าดูตามมาตรา ๔๗ ว่ากรรมการจะต้องมีผลงาน หรือเคยปฏิบัติงาน แสดงชัดเจนเลยว่าเป็นเรื่องที่เกิดมาแล้วในอดีต เข้าใจ ว่าผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้มีความสันทัดพอสมควรว่า เรื่องในอดีตเป็นเรื่องที่ แก้ไขไม่ได้ เพราะฉะนั้นผู้สมัครคนใดจะต้องเอาผลงานและการเคย ปฏิบัติงานของตนในอดีตมาให้เขาดู ถ้าจะไปแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขียนขึ้นมา ใหม่ก็จะถูกจับได้โดยง่าย แล้วกรรมการสรรหาฯ ก็ต้องเอาผลงานและ การเคยปฏิบัติงานของเขามาดูว่า มีปริมาณ คุณภาพ หรือมีวิสัยทัศน์จาก ผลงานในอดีตอย่างไร ขออนุญาตเรียนว่าการจะดูว่าบุคคลใดมีวิสัยทัศน์ จากผลงานและการเคยปฏิบัติงานในอดีตนั้นเป็นเรื่องที่อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นจะต้องเอามาสอบวิสัยทัศน์กันเมื่อสอบวิสัยทัศน์กัน สอบวิสัยทัศน์เป็นเรื่องอนาคตเอาไปให้ใครเขียนแทนก็ได้ แล้วไม่เป็น การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

กรรมการการสามัญฯ :

เหตุผลที่ท่านได้ชี้แจงมานี้มีในเอกสารหมดแล้ว

นายประมุท สุตะบุตร :

ถ้าอย่างนั้นไปที่การลงคะแนนเสียง ผมได้ทำเอกสารแนบมาด้วย ในการ ลงคะแนนลับได้มีการตกลงกันว่ามีการกรรมการ ๒ ท่าน ถอนตัวไป กรรมการ ท่านหนึ่ง คือประธานถอนตัวไป เมื่อมีการพิจารณาถึงนายสุชายซึ่งจบ มาจากมหาวิทยาลัยเดียวกัน ส่วนของผมลักษณะเดียวกันแต่ตรงกันข้าม นายอนันต์ ถอนตัวไปไม่พิจารณาเพราะว่ามีสภาพร้ายแรง ของนายณรงค์ เกรงว่าจะช่วยเหลือพรรคพวก ของผมกลัวว่าจะแก่งแย่งกัน แต่การนำ

กรรมการ ๒ คนนี้ออกไปปรากฏว่าในทางปฏิบัติจริงในการเลือกแต่ละรอบ
สมมุติว่าเลือกรอบที่เหลือ ๒๑ คน เขาจะให้บัตรกรรมการไว้แต่ละคน
คนละ ๒๑ ใบ แล้วกรรมการทั้ง ๑๗ ท่าน ก็เอาบัตร ๒๑ ใบ หยอดให้ผู้สมัคร
คนไหนก็ได้ มาถึงรอบที่ ๒ คัดเลือก ๑๔ คน เขาก็จะให้บัตรเลือก ๑๔ ใบ
ไว้ให้กับกรรมการ ๑๗ คน คนละ ๑๔ ใบ ก็เอามาหยอด ทำเช่นนี้ทำให้คนที่
ถอนตัวไปหาได้ถอนตัวไปแต่อย่างใดไม่ ท่านยังได้บัตรเลือก ๒๑ ใบ และ
๑๔ ใบ เหมือนคนอื่น เพียงแต่ว่าถึงนายสุชายกับถึงผม ท่าน ๒ คนนี้ คนใด
คนหนึ่งถอนตัว แต่ว่าเมื่อถอนตัวไปแล้วบัตรเลือกของท่านยังครบจำนวน
ท่านก็เอาบัตรของท่านลงให้คนอื่นก็เลยหนักเข้าไปใหญ่แทนที่บัตรของท่าน
จะเหลือเท่ากับจำนวนคนที่ท่านจะเลือกได้ลบด้วย ๑ กลายเป็นว่าท่าน
มีเต็มจำนวน เพราะฉะนั้นคนที่ท่านไม่ได้เลือกเพราะท่านถอนตัว ในเมื่อ
ท่านไปเลือกคนอื่น คนที่ท่านไม่ได้เลือกก็เจ็บหนักฝากอันนี้ไว้เป็นข้อสังเกต

ข้อ ๒ ถ้าดูตามแผนผังที่ผมทำตารางขึ้นมาจะเห็นได้ว่าการเลือก
ครั้งที่ ๑ ซึ่งตามประกาศรับสมัครบอกให้เลือกจากผู้สมัครทั้งหมด
ที่เหลือ ๔๒ คน ปรากฏว่าผู้สมัครมีแค่ ๔๐ คน เพราะฉะนั้นรอบนี้ก็ยกเลิก
ไปโดยปริยาย แล้วก็เอาบุคคลผู้สมัคร ๔๐ คน มาสอบวิสัยทัศน์ แนะนำตัวกัน
แล้วก็มาคัดให้เหลือ ๒๑ คน ในการคัดนี้ ก็ได้ครบจำนวน ๒๑ คน แต่ดู
คะแนนลับที่เขาได้มาว่าคะแนนลับที่ผู้สมัครแต่ละคนที่ผ่านรอบ ๒๑ คน
ได้รับ แสดงถึงผลงานและการเคยปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดหรือเปล่า
ถ้าเลือกกันรอบที่ ๑ แล้วจบ ดูไม่ออกหรือกว่าคะแนนที่กรรมการสรรหา
ให้กับเขา ๑๗ บ้าง ๕ บ้าง ๑๓ บ้าง หมายความว่าอ่านผลงานแล้วให้ ๑๗
คะแนน ใช่หรือไม่ อ่านผลงานแล้วให้ ๑๓ คะแนน ใช่หรือไม่ ผลงานอย่างที่
กราบเรียนตั้งแต่ต้นเป็นผลงานในอดีตแก้ไขไม่ได้ แต่ถ้าเช่นนั้นแล้วผู้สมัคร
คนที่ได้คะแนนรอบนี้ สมมุติว่าได้ ๑๐ คะแนน แสดงว่าผลงานและ
ประสบการณ์ของเขาเข้าเกณฑ์ ๑๐ แต่เลือกรอบต่อไป คะแนนเขาเหลือ
๘ คะแนน ถ้ามว่าผลงานและประสบการณ์เขาลดลงหรือ เลือกรอบต่อไป
เหลือ ๗ คะแนน เลือกรอบต่อไปเหลือ ๔ คะแนน เลือกรอบที่ ๔ เหลือ
๐ คะแนน เลือกรอบที่ ๕ เหลือ ๐ คะแนน แปลว่าบุคคลผู้นี้ไม่มีผลงานและ
ประสบการณ์เลยหรือ ถ้าอย่างนั้นแล้วจะแสดงว่าคะแนนที่กรรมการสรรหา
ให้ต่อผู้สมัครแต่ละรอบนี้สะท้อนให้เห็นถึงผลงานและงานที่เคยปฏิบัติตามที่
กฎหมายกำหนดในการคัดเลือกจริงหรือไม่ ถ้าจริง ทำไมผลงานเขาหายไป
ไหน กรุณาดูหมายเลข ๑๓ นายโอฬาร เลือกตั้งรอบ ๒๑ คน ได้ ๑๔
คะแนน จากผู้สมัคร ๑๗ คน เกือบเต็ม ๕๐ เปอร์เซนต์ เลือกรอบถัดไปเหลือ
๗ คะแนน เลือกรอบถัดไปเหลือ ๑ คะแนน ส่วน ๓ รอบที่เหลือได้ ๐ คะแนน

ทั้ง ๓ รอบ ถามว่ากรรมการ ๑๕ ท่านที่เลือกให้คะแนนนายโอพาร์ตั้ง ๑๕ คะแนน หายไปไหนหมด ผลงานและการเคยปฏิบัติของนายโอพาร์ กลายเป็นอะไรไป ที่เรียนอย่างนี้ก็อยากจะชี้ให้เห็นว่าถ้าเป็นเช่นนี้จริงแล้ว คะแนนเสียงที่กรรมการให้ก็ไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงผลงานและการเคย ปฏิบัติงานของผู้สมัครเลยตามที่กฎหมายกำหนด กลายเป็นเรื่องชอบ ไม่ชอบ ชอบมาก ชอบน้อย ชอบมากกว่าคนอื่นมากน้อยแค่ไหน แต่เรื่อง ชอบหรือไม่ชอบ ไม่มีกฎหมายให้อำนาจกรรมการสรรหาฯ ไว้เลย ชอบ หรือไม่ชอบคือปัจจัยที่กฎหมายกำหนดให้ใช้ในวิธีการพิจารณาคัดเลือก ผู้สมัคร นอกจากนั้นผมเห็นว่าในเอกสารที่เสนอมานี้กรรมการสรรหาฯ ไม่ได้แนบประกาศรับสมัครมาด้วย ในเอกสารที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่กรรมการ สรรหาฯ สรุปว่าเขาวางหลักเกณฑ์มาว่าอย่างไร แต่ไม่มีประกาศแนบมาด้วย ประกาศแนบมาด้วยเป็นประกาศคณะกรรมการสรรหาฯ เรื่องการรับสมัคร ลงวันที่ ๓๐ กันยายน เช่นโดยท่านอาจารย์ณรงค์ อยู่ถนอม ประกาศฉบับนี้ คณะกรรมการได้กำหนดเงื่อนไขต่าง ๆ ตั้งแต่การรับสมัคร การส่งเอกสาร ต่าง ๆ ความสำคัญเริ่มที่หมวด ๔ ข้อ ๔ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก ก็ได้กำหนดตั้งแต่ข้อ ๔ ยาวไปถึงข้อ ๑๗ เกี่ยวกับการสรรหาคัดเลือกแต่ละ รอบ กรณาดูที่ข้อ ๔ ก่อนที่กำหนดว่า การลงคะแนนตามข้อ ๔ กรรมการ สรรหาฯ กทช. แต่ละคนสามารถออกเสียงได้ไม่เกินจำนวนรายการรายชื่อ ที่ต้องการ ในการประชุมกรรมการสรรหาฯ กทช. เท่านั้น และผู้สมัครที่จะ ได้รับคัดเลือกจะต้องรับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการ สรรหาฯ ทั้งคณะ ตรงนี้เขาใช้คำว่า "กรรมการสรรหาฯ ทั้งคณะ" แต่ว่า เวื่อไปเจอผมกับนายสุชายเข้ากรรมการสรรหาฯ ๒ ท่านถอนตัวไม่ทราบ ว่า คำว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสรรหาฯ ทั้งคณะยังใช้กับกรณีนี้หรือไม่ ถ้าไม่ใช่ ผมกับนายสุชายก็เสียเปรียบถ้าใช้ก็ผิดระเบียบเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อมาดู ข้อ ๑๐ ข้อนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง ข้อ ๑๐ บอกว่ากรณีที่จำนวนผู้ได้รับ การคัดเลือกตามข้อ ๔ มีจำนวนไม่ครบตามที่ต้องการ ให้นำรายชื่อผู้ที่ไม่ได้ รับการคัดเลือกที่ได้รับคะแนนเสียงเรียงตามลำดับจากคะแนนสูงสุดไปเป็น จำนวน ๒ เท่าของจำนวนรายชื่อที่ขาด มาลงคะแนนตามวิธีในข้อ ๔ จนกว่า จะได้จำนวนครบตามที่ต้องการ เว้นลำดับสุดท้ายที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน มากกว่าหนึ่งชื่อ เป็นเหตุให้จำนวนที่เกินต้องการนั้น กรรมการสรรหาฯ จะนำ รายชื่อทั้งหมดมารวมกัน อ่านแล้วเข้าใจยากพอสมควรขอยกตัวอย่างให้ เห็นชัดเจนขึ้น อย่างในรอบที่เลือก ๒๑ คนให้เหลือ ๑๔ คน ปรากฏว่า เลือกไปเลือกมาได้ ๑๑ ขาดไป ๓ ก็ต้องเลือกรอบใหม่ คราวนี้มี ๒๑ คน เลือกไป ๑๑ คนแล้วก็เหลืออยู่ ๑๐ คน แต่ว่าในระเบียบนี้บอกว่าจะเอามา

เลือกรอบใหม่นี้ให้ได้ ๒ เท่าของจำนวนกรรมการที่ขาด เพราะฉะนั้น กรรมการที่จะขาดอยู่ ๓ คน ถ้าจะเอามาเลือกใหม่ก็เอามา ๖ คน แต่มีเงื่อนไขว่า ถ้าคนที่ ๖ คะแนนเท่ากันเกิน ๖ ไม่เป็นอะไร ถ้าดูในตารางที่แนบมา จะเห็นได้ว่าการเลือกครั้งที่ ๒ รอบที่ ๑ ได้ไป ๑๑ คน ขาดอยู่ ๓ คน เมื่อมาเลือกครั้งที่ ๒ รอบที่ ๒ จะเห็นได้ว่าผู้สมัครที่เขานำมาลงเสียงกัน เขาเอามา ๑๐ คน ไม่ได้เอามา ๖ คน เงื่อนไขบอกมาให้เอามา ๒ เท่าของ จำนวนที่ต้องการก็จำนวนต้องการ ๓ คน ทำไมไม่เอามา ๖ คน เอามา ๑๐ คน ก็ผิดเงื่อนไขประกาศข้อนี้ ข้อ ๑๐ ในรอบถัดมาก็เช่นกัน เมื่อเลือกรอบที่ ๒ ครั้งที่ ๒ ได้ไปอีก ๑ คนก็ต้องเลือกเพิ่มอีก ๒ คน ผู้สมัคร ๑๐ คน เลือกไปแล้ว ๑ คน ก็เหลือ ๙ คนแต่ผู้สมัครที่ต้องการที่ให้ได้รับการคัดเลือก ๒ คน ๒ เท่าก็คือ ๔ เพราะฉะนั้นจะต้องหยิบ ๔ คน จาก ๙ คน มาพิจารณา ลงเสียง แต่เขาหยิบมาทั้งหมด เป็นอย่างนี้ไปจนรอบสุดท้ายนี้คือการไม่ทำตามกฎเกณฑ์และเงื่อนไขที่ตัวเองเป็นคนกำหนด แต่ว่ากฎเกณฑ์ที่วางขึ้นมา นอกจากผิดรัฐธรรมนูญ ผิดกฎหมาย ก็มาผิดหลักเกณฑ์ที่ตัวเองเป็นคน กำหนด

กรรมการธิการสามัญ : ก็คงจะสรุปว่าท่านยื่นต่อศาลปกครองกลาง แล้วก็รอผลการวินิจฉัยของศาลต่อไป เพราะเห็นว่าขัดต่อกฎหมาย ทั้งกฎหมายรัฐธรรมนูญกฎหมายองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ แล้วก็ประกาศของคณะกรรมการสรรหาด้วย

นายประมุข สุตะบุตร : มีคำพูดกันไว้ในการศึกษากฎหมาย แปลความได้ว่ากฎหมายฉบับใด ถ้าไม่มีบทลงโทษหรือถ้าไม่มีการลงโทษกัน กฎหมายฉบับนั้นการใช้บังคับก็จะใช้ไม่ได้ ขณะนี้ชัดเจนมากกว่ามีบทลงโทษ แต่ไม่มีเคยนำบทลงโทษมาใช้ หรือว่ามักจะปล่อยปละละเลยที่จะใช้บทลงโทษดังกล่าว คือกฎหมายรัฐธรรมนูญผิดกันก็ผิดไป คนเดือดร้อนก็เดือดร้อนไป กว่าที่จะวินิจฉัยกันได้ ขั้นตอนเยอะมาก เมื่อวินิจฉัยแล้วไม่มีผลย้อนหลังมีผลนับตั้งแต่วันวินิจฉัย เพราะฉะนั้นคนที่มาถูกกระทำโดยผิดรัฐธรรมนูญ ไม่ได้รับการเลือกปฏิบัติที่ให้ชอบธรรมเลย เพราะฉะนั้นกฎหมายที่มีบทลงโทษแล้ว ไม่เอาบทลงโทษมาใช้บังคับอย่างไรรัฐธรรมนูญบท Sanction ในมาตรา ๖ ก็ปล่อยกันไป รัฐธรรมนูญก็จะมีคนละเมิดอยู่เพราะไม่มีผลบังคับใช้

กรรมการธิการสามัญ : ขอดถามว่าสิ่งที่ทำหนังสือถึงกรรมการปรารภอะไร แล้วทำไม จึงคิดว่ากรรมการควรจะทำตามที่ทำหนังสือเสนอมา

นายประมุข สุตะบุตร : จากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้ติดตามเมื่อเร็ว ๆ นี้ก็เคยเกิดเรื่องมาแล้ว พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยผลิตแล้วมีการดำเนินกระบวนการ

ต่อไปจนกระทั่งแก้ไขลำบาก ขออนุญาตกราบเรียนว่าในเอกสารที่เสนอ
ท่านไปนี้ เป็นขั้นตอนการเลือกกรรมการ กทช. และ กสช. ซึ่งจะเห็นได้
ว่ากรรมการ กทช. ถ้าเลือกไปแล้วก็ยังทำงานไม่ได้ เพราะว่าตาม
พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ มาตรา ๖๒ กำหนดว่า
จะต้องมีกรรมการร่วมเสียก่อน แล้วมาตรา ๖๓ กำหนดหน้าที่กรรมการ
ร่วมไว้ คือกรรมการร่วมจะต้องกำหนดแผนแม่บท นโยบายการบริหาร
และตารางคลื่นความถี่แห่งชาติขึ้นมาก่อน และเมื่อแผนแม่บทอันนี้
เกิดขึ้นแล้ว กรรมการ กทช. ก็ดี กรรมการ กสช. ก็ดี ถึงจะรับแผนแม่บท
นี้ไปปฏิบัติต่อ กรรมการ กทช. ปฏิบัติด้วยการวางแผนแม่บทกิจการ
โทรคมนาคมให้สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่แห่งชาติ
กรรมการ กสช. ก็เหมือนกัน เมื่อตั้งขึ้นมาแล้วก็มีหน้าที่จัดทำแผนแม่บท
ให้สอดคล้องกับแผนคลื่นความถี่แห่งชาติ แต่ขณะนี้แผนคลื่นความถี่
แห่งชาติยังไม่ได้ทำ เพราะกรรมการร่วมยังไม่เกิด ทำไม่จึงยังไม่เกิด
ก็เพราะการเลือก กสช. กับ กทช. ยังไม่เสร็จ ถ้าเลือก กทช. ไป กทช.
ก็ทำหน้าที่ไม่ได้ เพราะว่ายังเลือก กสช. ไม่ได้ สมมุติว่าวุฒิสภาแห่งนี้มีมติ
เลือกได้ ๗ คน แล้ว ๗ คน เขาเลือกกันเป็นประธานเรียบร้อย เสนอนายกฯ
และนายกฯ เสนอตุลเกล้าฯ ให้ในหลวงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
มาแล้ว ศาลปกครองกิติ ศาลรัฐธรรมนูญกิติหรือศาลปกครองสูงสุดกิติ
ตัดสินมาตามคำฟ้องจะทำอย่างไร จริง ๆ แล้วที่ล่าช้า ก็เพราะกรรมการ
สรรหาไม่ทำให้เสียให้ชอบด้วยกฎหมาย ถ้าทำให้ชอบด้วยกฎหมายตั้งแต่
ต้นก็จบไปแล้ว แต่ว่าการที่กรรมการ กทช. ยังไม่เกิดและไม่เป็นอุปสรรค
ต่อบริการสาธารณะเพราะบริการสาธารณะที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ ถ้า
กรรมการ กทช. ยังไม่เกิดขึ้นยังปฏิบัติกันได้อยู่ปกติ โทรศัพท์มือถือ
ที่แต่ก่อนพูดกันได้ ๓ บาท ๔ บาท เดี่ยวนี้ส่ง SMS ได้ เดี่ยวนี้ถ่ายรูปส่ง
รูปถ่ายก็ได้ ซึ่งเป็นบริการสาธารณะที่เพิ่มขึ้นมาโดยไม่ต้องรอ กทช.
เกิด ตรงกันข้าม ถ้ามี กทช. เกิดขึ้น ถ้ามว่าบริการสาธารณะจะออกขึ้นมา
หรือไม่ ยังตอบยาก เพราะบริการสาธารณะจะเกิดขึ้นได้นั้น หมายความว่า
จะต้องมีเทคโนโลยีใหม่เกิดขึ้น คนไทยมีปัญญาคิดกันแค่นี้ก็ยังเป็น
ปัญหา ฝรั่งเศสคิดมาแล้วจะให้คนไทยเอามาใช้หรือเปล่า ต้องมีสตางค์ไปซื้อ
เขา ไปซื้อแล้วต้องเอามาพัฒนา ต้องมาทำการตลาด ประชาชนจะต้องใช้
เทคโนโลยีใหม่นั้นที่มีอยู่ในตลาด นั้นแหละบริการสาธารณะใหม่ ๆ ถึงจะ
เกิดขึ้นได้ สุดท้ายการบริหารงานของรัฐสะดุดหยุดลงใหม่ถ้า กทช. ไม่มี
ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยไปในคดี กสช. ไว้แล้วครับว่า การบริหารงาน
ของรัฐมิได้สะดุดหยุดลง เนื่องจากรัฐได้มอบหมายให้มีบุคคลอื่น

ดำเนินการแทนไปแล้ว แล้วคำว่าบริการของรัฐต้องหมายถึงบริหารของ
รัฐขณะปัจจุบัน ไม่ใช่หมายถึงอนาคต กราบเรียนว่าการที่ผมนำเรื่องไป
ฟ้องต่อศาลปกครองกลางก็ดี นำเรื่องมาสู่คณะกรรมการชุดนี้ก็ดี
คือส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงานของรัฐเพราะฉะนั้นการที่ท่านจะ
พิจารณาคำร้องของผม ท่านปฏิบัติตามการบริหารของรัฐประการหนึ่ง
ครับ ไม่ใช่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานของรัฐแต่อย่างใด

กรรมการสามัญฯ

เมื่อครั้งที่แล้วคุณประมุขก็เป็นผู้ฟ้องต่อศาลปกครองแล้วก็ชนะ คราวนี้
ในครั้งนี่คุณประมุขก็เป็นผู้สมัครคนหนึ่ง แต่ว่าไม่ได้รับการคัดเลือก
ซึ่งมีกรรมการสรรหาท่านหนึ่งที่เป็นคนเก่ามาเป็นกรรมการสรรหา
ในครั้งนี่ เพราะว่ากรรมการชุดนั้นเคยเป็นคดีความกัน เพราะฉะนั้น
กรรมการท่านนั้นก็อาจจะให้คุณให้โทษ เนื่องจากวิธีการลงคะแนน
ยิ่งทำให้เสียหายเป็น ๒ ต่อ คือนอกจากจะไม่ให้คุณประมุขแล้วยัง
เอาบัตรที่เหลือไปให้คนอื่นได้ คนอื่นเลยมีโอกาศแข่งขันมาอีก คราวนี้
พอเป็นอย่างนี้คุณประมุขเลยมีความรู้สึก ว่า กรรมการสรรหานี้มี
ปัญหาหลายประการอย่างที่เราเล่ามาแล้ว คราวนี้ก็อยากที่จะให้กรรมการ
ไม่ควรจะรีบร้อนที่จะทำเรื่องนี้ เพราะว่าเรื่องนี้ควรจะรอศาลปกครอง
เสียก่อน ทางกรรมการขอเรียนอย่างนี้ว่า กรรมการไม่มีอำนาจ
ที่จะไปหยุดเรื่องนี้แล้วไม่นำเรื่องเข้าสู่สภา เพราะว่าสภาเองมอบหมาย
ให้เรากระทำการภายใน ๖๐วัน หมายความว่าพอดหมด ๖๐ วันแล้ว
สภาก็ต้องทวง สิ่งที่ทำได้ดีที่สุดก็คือนำสิ่งที่คุณประมุขเป็นห่วง นำสิ่งที่
คุณประมุขร้องขอ นำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาในขั้นต้นก่อนที่เขาจะ
ตัดสินใจว่าจะเลือกหรือไม่เลือก แล้วแต่วุฒิสภาจะพิจารณา

นายประมุข สุตะบุตร

ที่กรรมการสามัญฯ ได้พูดถึงนี้ ผมได้ทำหนังสือถึงประธานวุฒิสภา
ไปแล้ว ก่อนหน้านั้น แต่ตอนนั้นท่านประธานที่ดำรงตำแหน่งอยู่ได้พ้นจาก
ตำแหน่งไปพอดี มีแต่ผู้ที่รักษาการจึงไม่ทราบว่าเป็นเรื่องไปถึงหรือไม่
แต่ไม่ได้ตั้งใจตรงนั้นเพียงแต่ว่าเรื่องไปสู่กระบวนการยุติธรรมแล้ว
ผมเป็นห่วงว่าถ้าถลำทำไปแล้วเดี๋ยวเกิดประเด็นข้อกฎหมายขึ้นมาจะ
แก้ไขยาก แล้วการรอไว้นี้จะเสียหายหรือไม่ ซึ่งก็ได้เรียนชี้แจงแล้ว
กรณีนี้ที่กรรมการสามัญฯ เอย์ถึงกรรมการท่านหนึ่ง ผมตระหนักเรื่องนี้
มาตั้งแต่ต้น จึงได้นำเรื่องที่ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยแล้วเสนอต่อ
กรรมการ ป.ป.ช. เพราะว่าตอนนั้น กรรมการสรรหา ยังไม่ได้ลาออกกันเลย
ถ้าไปสมัครใหม่ ผมก็ต้องไปสมัครกับกรรมการสรรหาชุดเก่า แต่กรรมการ
สรรหาชุดเก่าทั้งคณะ ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยแล้วว่าปฏิบัติไม่ชอบ

ด้วยกฎหมาย จึงต้องนำเรื่องนี้ไปเรียนต่อ ป.ป.ช. ป.ป.ช. ไม่ตอบเลย แม้กระทั่งว่าได้รับหนังสือของผมหรือไม่ จากนั้นได้ทำหนังสือทวงถามไป ๓ - ๔ ฉบับ ถึงประธาน ป.ป.ช. ก็ไม่ได้รับแจ้งอะไร ไม่มีเชิญไปสอบ ถ้อยคำเพิ่มเติม อะไรทั้งสิ้น จึงได้นำเรื่องนี้ไปฟ้องศาลปกครอง เพื่อให้ ป.ป.ช. วินิจฉัยเรื่องนี้เสียทีว่า จะไม่รับเรื่อง หรือจะรับดำเนินการหรือไม่ อย่างไร ซึ่งถ้า ป.ป.ช. รับดำเนินการ มีมาตรา ๕๒ ของพระราชบัญญัติ ป.ป.ช. ว่าให้สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นระงับการปฏิบัติหน้าที่ ก็คือ กรรมการสรรหาทั้งหลาย ถ้ายังไม่ลาออกก็ดี หรือแม้แต่กลับเข้ามาใหม่ก็ดี ก็มีสิทธิถูกระงับโดย ป.ป.ช. แต่เมื่อ ป.ป.ช. ไม่วินิจฉัย ผมไปฟ้องศาล ปกครองกลาง ศาลปกครองกลางไม่รับคดีอ้างว่าไม่ใช่ผู้เสียหาย จึงได้ อุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด เมื่อ ๓ สัปดาห์ที่แล้วศาลปกครองสูงสุดรับ และสั่งให้ศาลปกครองกลางรับคดี ขณะนี้ก็ต้องไปนั่งพิจารณาคดีว่า ป.ป.ช. จะต้องรับคดีอย่างไร แต่พอถึงเวลานั้นสายเสียแล้ว เพราะได้มีการสรรหาขึ้นมาใหม่ ผ่านกรรมวิธีการชุดนี้ ไปผ่านสภา สภาอาจจะ เลือกไปแล้ว ๑๗ คนจะทำอะไรได้ เพราะฉะนั้นกระบวนการยุติธรรมมัน ตามหลังกระบวนการบริหารกระบวนการนิติบัญญัติอยู่ ก็จะแก้ไขลำบาก ขออนุญาตเรียนไว้แค่นี้

กรรมการสามัญฯ

: ขอบคุณครับ ถ้ามีอะไรที่คณะกรรมการสงสัยอาจจะเรียกมาชี้แจงเพิ่มเติม ในขั้นนี้ก็คิดว่าประเด็นจากเอกสารก็ดี จากการชี้แจงน่าจะชัดเจนแล้วและกรรมการสามัญฯ ได้ชี้แจงว่าคณะกรรมการไม่มีอำนาจวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย เพียงแต่ทำตามมติของสภาที่มอบหมายมาให้ดำเนินการเท่านั้น

สรุปประเด็นซักถาม ร.ศ.ณรงค์ อยู่ถนอม ประธานกรรมการสรรหา กทช.
และนายอนันต์ วรดิพิงศ์ กรรมการสรรหา

- กรรมการสามัญฯ** : วันนี้ก็เป็นหน้าที่ของวุฒิสภาที่จะต้องมาดำเนินการสอบถามข้อเท็จจริงบางประการในเรื่องของกระบวนการสรรหาว่า คณะกรรมการสรรหา กทช. ดำเนินการอย่างไร ขั้นตอนอย่างไรครับ เริ่มตั้งแต่การรับคำสั่ง จนกระทั่งถึงผลสุดท้ายเสนอวุฒิสภา เชิญท่านได้กรุณาชี้แจง
- ร.ศ. ณรงค์ อยู่ถนอม** : กราบเรียนครับ ผมเองได้มารับหน้าที่เป็นประธานกรรมการสรรหาหลังจากที่ทางสำนักปลัด สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีกรรมการสรรหาตาม พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ครบแล้ว มีการประชุมร่วมในครั้งแรก แล้วที่ประชุมได้เลือกให้ผมเป็นประธานกรรมการสรรหา ต้องยอมรับว่าในการที่รับทำหน้าที่ครั้งแรกนั้นก็ต้องเรียนรู้ประสบการณ์คราวที่แล้วว่าเหตุใดการสรรหาคราวที่แล้วจึงต้องยกเลิกไป เพราะฉะนั้นเริ่มต้นเราก็เอาข้อกฎหมาย พ.ร.บ. ข้อกฎหมาย ข้อติติงของวุฒิสภา ข้อพิพาทของศาลปกครอง รวมทั้งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเอามาศึกษาทั้งหมด แล้วก็ตรวจสอบกันให้แน่ใจว่าเราเข้าใจตรงกันในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องของความไม่โปร่งใสก็ดี ในเรื่องของความไม่เสมอภาคก็ดี เราจำเป็นจะต้องหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดขึ้นอีก นั่นก็คือเป็นความตั้งใจ เพราะฉะนั้นเมื่อเราได้ศึกษาข้อกฎหมาย ซึ่งอันนี้ก็ต้องขอบคุณทางสำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรีจัดหาเอกสารเหล่านั้นให้ แล้วเราก็ต้องมาดูในเรื่องของว่าคณะกรรมการนั้นจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติทางการปกครองด้วย ในเรื่องของการพิจารณาทั้งหมด ก็ได้ศึกษาว่าความเป็นคู่กรณีก็ดี หมายถึงอย่างไร อาศัยการพิพาทของศาลด้วย เพราะว่าเราก็เป็นห่วงว่าเราก็ไม่ทราบว่าผู้สมัครจะเป็นใครบ้าง แล้วกรรมการมาก่อน ผู้สมัครมาทีหลัง อาจจะมีเหตุของการฟ้องกันในเรื่องของความเป็นคู่กรณีได้ ก็ต้องศึกษากันไว้ก่อน แล้วเราก็ตกลงกันว่าถ้ามีผู้สมัครแล้ว เราก็คงต้องพิจารณาเรื่องนี้ก่อนว่ากรรมการท่านใดจะเข้าข่าย หลังจากนั้นเราคิดว่าการประชุมของคณะกรรมการสรรหาควรจะเป็นกิจจะลักษณะ และการที่กรรมการมีทั้ง ๑๗ คน โอกาสที่จะประชุมร่วมกันให้ครบ ๑๗ คน มีไม่มากให้ครบทั้ง ๑๗ แต่เราก็ปฏิบัติตามวิธีการประชุม ถ้าเราต้องลงมติ เราจะขอว่าเมื่อมีการลงมติกรรมการต้องอยู่ครบทั้ง ๑๗ คน ทีนี้ในการประชุมนั้นก็ยึดหลักหลายอย่างที่เราระมัดระวังไว้เพื่อไม่ให้มีคำครหา หลักอันแรกก็คือยึดกฎหมายเป็น

หลัก กฎหมายต้องถูกต้องก่อน ในความเป็นจริงนั้นคณะกรรมการสรรหาไม่ได้เป็นนักกฎหมายทุกคน หลายคนอาจจะจบวิศวะ แต่คณะกรรมการมีนักกฎหมายอยู่ ๒ คน แล้วก็อาศัยทางสำนักปลัด มีนักกฎหมายช่วย ในข้อหาหรือบางประการก็อาศัยคณะกรรมการกฤษฎีกา อันที่ ๒ ที่เรายึดไว้ก็คือ เรื่องความโปร่งใส คิดว่าไม่มีอะไรที่เราจะต้องปกปิดวิธีการดำเนินการ คณะกรรมการก็เปิดโอกาสว่าใครจะไปร่วมฟังการประชุมคณะกรรมการก็ได้ เพราะตอนเราประชุมกันไม่มีอะไรที่เป็นเรื่องที่จะเสียหายอะไร ยกเว้นตอนที่เราต้องพิจารณาข้อมูลรายบุคคล ตอนนั้นจะขอไม่ให้มีการสื่อข่าวผู้สื่อข่าวอยู่ด้วย เพราะว่าเดี๋ยวจะเอาข้อมูลส่วนบุคคลไปเผยแพร่ในสิ่งที่ไม่สมควร อาจจะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องได้ เราไม่อยากจะทำให้เกิดความ คดีฟ้องร้องในเรื่องนี้ระหว่างการสรรหา จะทำให้การสรรหาล่าช้าไปอีก เพราะฉะนั้นต้องระวังเรื่องนี้มาก ที่ประชุมก็เลยลงมติให้ประธานเป็นผู้ให้ข่าวแต่ผู้เดียว ซึ่งการให้ข่าวแต่ผู้เดียวผมก็ให้แจ้งคณะกรรมการทุกท่านว่าผมจะพูดเฉพาะที่เป็นมติเท่านั้น ส่วนที่เป็นความเห็นส่วนตัวผมจะไม่พูดถึง เพราะว่าผมรู้สึกถ้าให้ความเห็นส่วนตัวไปจะทำให้เกิดความสับสนแล้วอีกอย่างหนึ่งจะทำให้ในฐานะเป็นประธาน จะทำให้กรรมการมีความรู้สึกว่าเป็นประธานไปบีบเขาทางอ้อม ผมก็บอกว่าผมจะไม่พูดในเรื่องความเห็นส่วนตัวตลอดมานะครับ คณะกรรมการ ผมให้อิสระทัดเทียมกัน ให้เสรีภาพทัดเทียมกันในการประชุม โอกาสทุกคนได้อภิปราย แล้วก็ใช้หลักการประชาธิปไตย ก็คือถือนิติของที่ประชุมใช้เป็นกรอบเสียงโดยไม่มีความเหลื่อมล้ำในตัวบุคคล จะเป็นตำแหน่งใหญ่หรือตำแหน่งเล็กก็ถึงเสียงเท่ากัน อันนี้ก็ถือเป็นหลักประชาธิปไตย แล้วอีกอันหนึ่งต้องถือหลักว่าเราต้องรักษาความเสมอภาคให้ผู้สมัคร อะไรก็ตามที่จะทำให้ผู้สมัครได้เปรียบเสียเปรียบเราจะละเว้นถึงแม้ว่าบางเรื่องนั้นอาจจะขัดต่อความโปร่งใส ถ้าคนภายนอกจะมอง เช่นว่าข้อมูลบางข้อ เราบอกไม่ได้ตอนนี้ เพราะว่าเป็นเรื่องของผู้สมัครอาจจะมีการได้เปรียบเสียเปรียบกันได้ ตอนขั้นสุดท้ายเพื่อไม่ให้มีความข้องใจ มติของกรรมการควรเป็น ๒ ใน ๓ ไม่ใช่กึ่งหนึ่ง เพราะถ้ากึ่งหนึ่งใน ๑๗ คน จะเป็น ๘ กับ ๙ คนที่ได้คือ ๙ คนที่ไม่ได้คือ ๘ เสียง ซึ่งจะทำให้เกิดความข้องใจว่า ๑ เสียงอาจจะทำให้มีข้ออะไรได้ ขอให้เป็น ๒ ใน ๓ เพราะฉะนั้น ๑๔ คนที่เสนอมานี้ผ่านมาด้วย ๒ ใน ๓ ทั้งนั้น แล้วสิ่งที่คำนึงไว้ตาม พ.ร.บ. ก็คือ คณะกรรมการที่เราเสนอมาทั้ง ๑๔ ราย ควรจะมี

ความรู้ประสบการณ์กระจายในสาขาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ. ให้มากที่สุด คือความหลากหลาย พ.ร.บ. ได้พูดถึงไว้ ๔ สาขา แต่ว่าวุฒิก็เคยมีวินิจฉัยว่าไม่จำเป็นต้องครบ ๔ เพราะ ๔ นั้นเขียนไว้ตั้งหลายคณะกรรมการ พ.ร.บ. นี้คลุมทั้ง กทช. และ กสช. เพราะฉะนั้น บางเรื่องอาจจะเหมาะกับ กทช. บางเรื่องก็อาจจะเหมาะกับ กสช. แต่เราก็พยายามที่จะให้ครบ คือสาขาบางสาขาอาจจะอยู่ในตัวคนคนหนึ่งได้ คนหนึ่งอาจจะเชี่ยวชาญหลายทางได้เราก็มอบรับตรงนั้น แล้วสิ่งที่สำคัญที่ต้องกำชับ ในคณะกรรมการก็คือว่า เพื่อให้การสรรหา นั้นไม่มีข้อครหาใด ๆ กรรมการไม่ควรจะพาตัวไปพัวพันกับผู้สมัครหรืออะไรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เริ่มต้นด้วยการที่ว่าเราควรต้องมีเกณฑ์ที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร แล้วก็ประกาศให้ทราบล่วงหน้า ผู้สมัครทุกคนจะได้ทราบว่าเราจะดำเนินการอย่างไร มีเกณฑ์แล้วก็มีกรอบเวลา แล้วเราก็ร่างเกณฑ์ขึ้นมา ก็จะมีเกณฑ์ขึ้นมาประกาศ แล้วก็เกณฑ์อันนั้นนั้นก่อนที่เราจะทำการเป็นเกณฑ์ฉบับสุดท้าย ก็ด้วยความข้อคิดเห็นของสื่อที่ดีของคนรอบนอกก็คิดว่า เราควรระวังความเห็นข้างนอกก่อนว่าเป็นอย่างไรผู้เกี่ยวข้องอย่างสื่อมวลชนบ้าง ผู้ที่จะสมัครบ้าง ว่าเป็นอย่างไร ก็มีการเปิดคล้าย ๆ ข้อคิดเห็น แต่ไม่ถึงกับประชาพิจารณ์ใครมีข้อคิดเห็นอย่างไร ก็มีการปรับแก้ไปบ้าง การปรับแก้นั้นก็นำไปสู่อย่างสิ่งที่เห็นว่าตัดสินใจด้วย ๒ ใน ๓ อันนั้นก็ก็เป็นสิ่งหนึ่งครับ

กรรมาธิการสามัญฯ

: เมื่อพูดถึงเกณฑ์ที่ว่ามีการปรับแก้ ปรับแก้ตอนไหน ตอนรับสมัครแล้วใช่หรือไม่

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: ยังครับ ก่อนการรับสมัคร ฟังความคิดเห็นตอนเช้าแล้วบ่ายเราก็ประชุมเพื่อปรับแก้แล้วถึงประกาศ ผมได้แจ้งว่าเกณฑ์นี้จะไม่มีการปรับเปลี่ยนอีกระหว่างการสรรหา ในเกณฑ์ของเราเมื่อประกาศไปแล้วผู้ที่เกี่ยวข้อง สื่อมวลชนก็ให้ความเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดี เราก็ได้รับการตอบกลับมาจากสื่อว่ามีเสียงสะท้อนที่ดีว่าเราเปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมก็เป็นสิ่งที่ดี หลังจากประกาศไปแล้วเราก็ดำเนินการรับสมัคร การสมัครนั้น สมัครทางไปรษณีย์ก็ได้ แล้วใบสมัครนี้ให้พิมพ์จาก Website ของสำนักปลัดก็ได้ แต่ว่าเวลาที่ส่งมาขอให้เขียนด้วยลายมือ แล้วกำหนดจะคำนึงถึงกรอบเวลา โดยให้เวลาถึง ๔๐ วัน เพราะเราบอกว่าในการที่จะกล่าวอ้างถึงประสบการณ์และความเชี่ยวชาญนั้น ขอให้หลักฐานประกอบก็เมื่อถึงเวลาครบกำหนดรับสมัครเราก็นัดประชุมเพื่อเปิดดู

ไบสมิครทำบัญชี แล้วก็เรียบเรียง เตรียมการสัมภาษณ์พูดคุยด้วย วาจาในเรื่องของวิสัยทัศน์คือประสบการณ์และความเชี่ยวชาญนั้น ประสบการณ์นั้นเราดูจากเอกสารได้ว่าเขาเคยดำรงตำแหน่งอะไร สูงสุดแค่ไหน ทำงานอะไรมาบ้าง แต่วิสัยทัศน์นั้น เป็นการเขียนมา กรรมการก็คุยกันว่าถ้าดูแต่เอกสารอย่างเดียวอาจจะไม่เพียงพอ เพราะว่าไม่รู้ให้ใครเขียนมา ตนเองเขียนหรือเปล่านั้นก็ไม่ทราบ เพราะฉะนั้นเจ้าตัวควรจะมาพูดกับเรา โดยใช้เวลาคนละไม่เกินครึ่ง ชั่วโมง หมายความว่าเป็นการแสดงด้วยตนเอง ๑๕ นาที แล้วก็ ตอบคำถาม ๑๕ นาที เพื่อจะได้ดูว่าสิ่งที่เขาเขียนไว้ในวิสัยทัศน์นั้น เป็นเรื่องที่เขาคิดเอง การกำหนดอีกอย่างหนึ่งคือ การมาสัมภาษณ์ มีเรื่องเงื่อนไขเวลา โดยใช้เวลา ๔ วัน ใครมาก่อนมาหลังก็เพื่อไม่ให้ เป็นปัญหาว่าคนสมัครก่อนต้องมาก่อน หรือว่าคนชื่อ ก ต้องมา ก่อน ก็ให้ความเป็นธรรม เพราะจะชี้ว่าใครมาก่อนมาหลัง คนมา ที่หลังอาจจะได้เปรียบ เพื่อไม่ให้มีปัญหาที่เป็นข้อโต้แย้งหรือ คำครหา เราก็เลยใช้วิธีจับฉลาก กรรมการจับฉลากเอาชื่อผู้สมัคร ใส่กล่องแล้วจับเลยว่าใครจะเป็นคนมาก่อน เราก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า ใครจะมาก่อน เราจะมีเวลา ๑๕ นาที พอดี ๑๕ นาที ท่านจะพูด จบหรือไม่ก็ตาม เราก็บอกหมดเวลา ทุกคนทัดเทียมกัน ระหว่างที่ เขาให้สัมภาษณ์หรือให้แสดงวิสัยทัศน์ กรรมการทุกคนจะเขียน คำถามแล้วก็ใส่กล่องเมื่อหมดเวลากองนี้ก็จะมาอยู่ที่ประธาน ผมจะ หยิบขึ้นมาโดยไม่ทราบว่าคำถามนั้นมาจากใคร คือเราหลีกเลี่ยงว่า ไม่ให้กรรมการถามตรง เพื่อจะตัดปัญหาว่าจะป็นข้อว่ากรรมการ ไปแก้งเขา แก้งถามอะไรที่ยาก ๆ หรือถามช่วยกัน เพื่อตัดตรงนี้ ด้วยเราก็ใส่กล่องแล้วผมก็หยิบโดยไม่ทราบเป็นของใคร หยิบขึ้นมา ทีละคำถามแล้วก็ถามอ่านตามคำถามนั้น อันนี้ที่ประชุมลงมติอย่าง นี้เพื่อตัดคำครหาที่จะตามมา ก็ถามไปที่ละคำถาม ถ้าเขาตอบได้ เร็วก็ถามได้หลายคำถาม เราไม่ได้ใช้คำว่าลงคะแนน กรรมการ ประเมินว่าเขาเห็นใครเหมาะกว่าใคร แล้วเมื่อระหว่างที่เราสัมภาษณ์ ให้เขาแสดงวิสัยทัศน์หรือตอบคำถาม เราได้ถ่ายวิดีโอไว้ เพื่อให้ กรรมการที่อาจจะไม่ได้มาหรือมาได้ทบทวนอีกว่าคนที่ผู้สมัคร รายนั้น ได้พูดอะไรบ้าง มีอะไรบ้างจะได้ทบทวนให้เพื่อความมั่นใจ อีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะถึงวันลงคะแนน นัดวันลงคะแนนล่วงหน้า เมื่อถึงวันลงคะแนนก็เพื่อให้ทุกคนเป็นเอกสิทธิ์ของกรรมการ แต่ละคน เราก็ทำเป็นฉลาก กรรมการทุกคนจะถือฉลากเท่าจำนวน ผู้สมัคร สมมุติว่า ๔๐ ราย เขาก็มี ๔๐ ใบ อย่างผมก็มีเบอร์ ๑ ถึง เบอร์ ๔๐ รอบแรกบอกว่าจะเลือก ๒๑ คน ก็จะต้องไปหย่อน ๒๑ คน

ไม่ต้องเขียนอะไรเลยนะครับ จะมี ๒ กล่องวางไว้ กล่องหนึ่งเลือก กล่องหนึ่งไม่เลือก ออกไปที่ละคนครับ ต่อหน้ากรรมการทุกคน จะไปยื่นกรรมการคนหนึ่งก็ไปยื่น ผมบอกเพื่อป้องกัน เพราะไม่มี ลายเซ็น ไม่มีหมึกเขียนเพราะฉะนั้นจะไม่มีใครรู้เลยว่าใครเป็นคน เลือกคนไหน แต่ว่าเพื่อป้องกันไม่ให้สับสนท่านต้องนับให้เราดูก่อน นับว่า ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ สมมุติว่าเลือกมี ๔๐ ใช้ใหม่ครับ ๒๑ ต้อง เหลือ ๑๙ ท่านต้องนับอันที่ไม่เลือกก่อน ๑๙ ใบ เห็นไหมถูกต้อง เลือก ๒๑ ใบ ๒ กอง เสร็จแล้วก็ท่านบอกนี่คือกล่องที่เลือกใส่ กล่องที่ไม่เลือกใส่ ฉะนั้นโอกาสผิดพลาดไม่มี เพราะถ้าผิดพลาด สมมุติว่าเราเลือกไปแล้ว ๑๐ คน คนที่ ๑๑ กรรมการเอา ๑๑ ใบใส่ ผิดกล่อง เราต้องมานับใหม่หมดเลย ทุกรอบการลงคะแนนจะเป็น แบบนี้จนกระทั่งถึงรอบ ๑๔ คน ก็ใส่ ๑๔ คน ไม่เลือกเท่าไร อันนี้ เป็นต้น ก็เป็นเรื่องที่เราพยายามระมัดระวังและเพื่อให้ชัดเจน เสร็จแล้วใบที่เราลงคะแนนนั้น เก็บรักษาไว้ที่สำนักปลัด สำนัก นายกฯ แยกซองไว้เรียบร้อย แล้วตรวจทาน มีกรรมการนับคะแนน นับกันไว้แจจคอมพิวเตอร์ชัดเจน มีกรรมการ ๔ ราย กรรมการนับ คะแนนก็มาจากผู้แทนส่วนราชการ ๑ คน จากองค์กรเอกชน ๑ คน จากอาจารย์ ๑ คน แล้วก็จากสมาคมวิชาชีพ ๑ คนเป็น ๔ คน ตามองค์ประกอบของกรรมการสรรหา แล้วก็เมื่อเราได้ เราก็ ดำเนินการไปตามเกณฑ์ว่ารอบนี้ต้องใช้กี่หนึ่ง รอบนี้ต้องใช้ ๒ ใน ๓ แล้วก็ในที่สุดเราก็ได้ ๑๔ ราย แล้วก็เมื่อ ๑๔ รายแล้วก็ ประกาศให้ทราบ

กรรมาธิการสามัญ

- : คือผมจะขอถามเพื่อเปรียบเทียบกับชุดเดิมนะครับ คือการสรรหา เดิมผมเข้าใจว่าเป็นข้อผิดพลาดในกระบวนการที่มาของคณะกรรมการ แต่ในระหว่างกระบวนการสรรหา เราได้พิจารณาแล้วก็คงจะถาม ท่านเป็นข้อ ๆ ดังนี้อันดับแรกคือ เดิมกรรมการสรรหาชุดที่แล้วเขา จะแบ่งกลุ่มของสาขาที่เชี่ยวชาญออกเป็น ถ้าผมจำไม่ผิดนี่คือ ๗ กลุ่ม แล้วพยายามที่จะให้ได้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มประมาณกลุ่มละ ๒ คน เพื่อมาให้วุฒิสภาเลือก เพราะฉะนั้นผู้สมัครก็เลยจะเลือก เอาว่าจะเอากลุ่มไหน ๆ อันนี้คือแนวคิดเดิม ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น นะครับแนวคิดที่ ๒ ก็คือว่าการให้คะแนน ถ้าผมจำไม่ผิด ไปดู ในรายละเอียดเขา เขาจะไปตั้งกรอบว่าคะแนนการศึกษา ความสามารถ อะไรต่าง ๆ เขาจะมีให้ เสร็จแล้วคณะกรรมการก็ไปเติม ๆ คะแนน คือแต่ละคนเพื่อกันลิม ฟังวิสัยทัศน์ ดูรายละเอียดแล้วก็ฟัง วิสัยทัศน์แล้วก็ให้คะแนน แล้วก็ใช้ฐานคะแนนเป็นเกณฑ์ ในรอบที่

ทั้งหมดที่เขาได้อยู่ แล้วเราบอกเราเลือกคนนี้แหละ เราก็ให้สิทธิ
กรรมการทำแบบนี้เลย ท่านดูให้รอบ ท่านสนใจอะไรดูให้หมด
แล้วก็ประเมินถึงวันสุดท้าย เพราะฉะนั้นเราก็เลยหลีกเลี่ยง เพราะ
เรารู้สึกว่าผมเองก็ตอบไม่ได้ว่าทำไม ถ้าให้คะแนนแล้วจะไปบอก
ความแม่นยำตรงอย่างไร เพราะว่ามีหลากหลาย

กรรมการสัมภาษณ์

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

- : ชุดเดิมกับของท่าน ท่านใช้หลักเกณฑ์อย่างไร
- : เรากรรมการคงจะไม่เข้าไปก้าวล่วงตรงนั้น ผู้สมัครจะต้องเป็นคน
บอกว่าเขาเชี่ยวชาญอะไร เขาเป็นคนบอกเองว่าเขาเชี่ยวชาญอะไร
แล้วเราจะดูเอกสารประกอบว่าประสบการณ์การทำงานเขา
สอดคล้องไหม แล้วเราจะไม่มีการจัดกลุ่มให้เขา เพราะว่ามัน
เป็นจุดอ่อนของคราวที่แล้วที่ว่ากรรมการไปย้ายกลุ่มผู้สมัคร
แล้วก็มีกรรณการไปจัดกลุ่มคนนั้น ถ้ามีกรรมการเข้าไปยุ่งตรงนี้จะ
ตอบไม่ได้ จะไปถูกมองเสมอว่ากรรมการไปจัดพรรคพวกตนเอง
เข้า เห็นว่ากลุ่มตรงนี้คนน้อยก็เลยเอาพวกตัวเองไปใส่
เราหลีกเลี่ยงตรงนี้ กรรมการจะไม่ยุ่งเมื่อเขาบอกอย่างไรก็อย่างนั้น
ยึดไว้เลยครับ

กรรมการสัมภาษณ์

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

- : สิ่งที่จะเรียนถามจุดที่สนใจ ว่าทำไมคราวนี้กรรมการสรรหา
ไม่มีผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ ทั้ง ๆ ที่กิจการโทรคมนาคม
คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติน่าจะมีผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเศรษฐกิจ **ประเด็นที่ ๒** ก็คือกรณีร้องเรียนคุณประมุข
ต่อคุณอนันต์ คุณอนันต์ชี้แจงอย่างไร ทางกรรมการสรรหา ถึงได้
ลงมติรับว่าเกินกว่า ๒ ใน ๓ ให้คุณอนันต์มีสิทธิที่จะเป็นกรรมการ
สรรหา ต่อไป อันนี้เป็นประเด็นที่ ๒ **ประเด็นที่ ๓** ก็คือเรื่องของ
ความหลากหลายที่ท่านบอกว่าคำนึงถึงเป็นอย่างไรบ้าง อันนี้เป็น
สิ่งที่ขอ ๓ ประเด็นก่อนค่ะ ท่านประธานฯ ขอคุณค่ะ
- : ที่มาของกรรมการสรรหา มาโดยข้อกำหนดตามกระบวนการ
เพราะว่าที่มาแต่ละอัน อันนี้จริง ๆ แล้วผมก็ไม่ได้เกี่ยวข้อง แต่ว่า
สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นก่อนที่ผมจะมาเป็นประธานกรรมการ ผมเองมา
ในส่วนที่เป็นผู้แทนคณาจารย์ ส่วนที่เป็นสมาคมวิชาชีพ สมาคม
องค์กรเอกชน แล้วก็ผู้แทนส่วนราชการนั้น ผู้แทนส่วนราชการนั้น
มีอันเดียวที่บอกว่าเป็นผู้แทนส่วนราชการ นอกนั้นจะเป็นการ
เลือกตั้งในกลุ่มของเขา ผมก็ไม่ทราบว่าเขาคิดกันอย่างไร แล้ว

ผลออกมาในที่สุดว่า ไม่มีผู้เชี่ยวชาญเศรษฐศาสตร์ อันนี้ไม่ทราบว่าจะขออนุญาตทางสำนักปลัดฯ จะเพิ่มเติมไหมครับ

- กรรมการสามัญฯ** : ดิฉันได้ข้อสรุปว่าการสรรหาครั้งนี้ ไม่ได้ประกาศรับสมัครตาม พ.ร.บ. ไม่ได้เอาผู้เชี่ยวชาญตาม พ.ร.บ. ผู้เชี่ยวชาญตาม พ.ร.บ. ต้องมีหลายด้าน ท่านไม่ได้ระบุไปอย่างนี้ใช่หรือเปล่าคะ
- รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม** : เราบอกว่าผู้สมัครมีคุณสมบัติก็เอาคุณสมบัติตาม พ.ร.บ. ผู้เชี่ยวชาญ คือให้เสรีภาพทุกคนสมัคร
- กรรมการสามัญฯ** : คือเกณฑ์ตามมาตรา ๔๗ ในมาตรา ๔๗ ใช้คำว่า "หรือ" ก็เลยเป็นกฎหมายไม่ได้บังคับ คืออย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ใน ๘ กลุ่ม
- รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม** : ส่วนอีกคำถามหนึ่งนะครับท่านประธาน ก็คือเรื่องของคุณอนันต์ คุณอนันต์ ข้อโต้แย้งนั้นเมื่อกรรมการพิจารณาแล้ว คุณอนันต์กับคุณประมุทนะครับ คุณอนันต์เรามองว่าคุณอนันต์ไม่ได้เป็นคู่กรณี คุณประมุทคราวที่แล้วคุณอนันต์เป็นเลขานุการคณะกรรมการ การไปให้การในศาล หรือไปที่ใดก็ตาม ไปโดยคณะกรรมการ มอบหมายไป ไปกับประธาน ในเมื่อคุณอนันต์ไป เป็นผู้ที่จะต้องไป ให้การไปให้พูด แต่พูดตามมติของกรรมการ กระทำตามหน้าที่ เพราะมอบหมายไว้ แล้วเราก็ดูว่าคุณอนันต์คราวที่แล้วไม่ได้ไปพูด อะไรที่นอกเหนือจากมติของคณะกรรมการ ไม่น่าที่จะมีอะไรเป็นเรื่องส่วนตัวนะครับ มองอย่างนั้น อันนี้จากคำชี้แจงของอนันต์ กรรมการก็ได้พิจารณา
- รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม** : คือต้องกราบเรียนท่านประธานฯ ว่าอย่างนี้ คือเราไม่ได้คิดว่า ความเชี่ยวชาญในตัวคนเป็นอย่างเดียวเพียงพอ นะครับ การที่คนหนึ่งมีความเชี่ยวชาญหลายด้านจะเป็นประโยชน์ เพราะจะได้ผสมผสานในกิจการนี้ได้ชัดเจน เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นว่าเชี่ยวชาญนั้นจะต้องมี ๑ คน ให้ครบ นะครับ การครบนี้ครบโดยองค์รวม เพราะถ้าครบเป็นหนึ่งใน เราก็คิดว่าผสมผสานจะช่วยในการทำงานได้ดี เพราะได้เข้าใจหลาย ๆ ด้าน
- กรรมการสามัญฯ** : คราวที่แล้วคณะกรรมการสรรหาฯ เปลี่ยนช่อง รู้ว่าสู้ไม่ได้ เลือกไปแล้ว แรกอยู่ช่องการศึกษา พอเห็นทำทำสู้ไม่ได้ก็เปลี่ยนมาอีกช่องหนึ่ง ในระหว่างทาง คราวนี้คิดว่าไม่ทราบว่ามีบ้างไหมครับ
- รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม** : กราบเรียนท่านประธาน คราวนี้ถือเป็นเรื่องใหญ่และไม่มีเลยครับ ไม่มีครับ เราเป็นห่วงเรื่องนี้

กรรมการสามัญฯ

: เกี่ยวกับเรื่องของการคัดเลือกนะครับ ท่านลงคะแนนทั้งหมดก็รอบ
ถึงมา ๑๔ ท่าน

นายอนันต์ วรดิพงษ์

: ประเด็นเรื่องของการพิจารณาความหลากหลายของกลุ่ม
ความเชี่ยวชาญ ขออนุญาตชี้แจงท่านประธานฯ ครับว่าในประกาศ
รับสมัครเราให้ผู้สมัครไม่ได้จำกัดว่าจะต้องสมัครกลุ่มไหนอย่างไร
สามารถเลือกได้หลายกลุ่ม แล้วในประกาศรับสมัครก็ประกาศ
ชัดเจนว่ามีทั้ง ๘ ด้าน ตามมาตรา ๔๗ แห่ง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรร
คลื่นความถี่ รวมทั้งเศรษฐกิจ การศึกษา แล้วก็ศาสนาวัฒนธรรม
หลังจากที่มีผู้สมัครมาสมัครทั้งหมด ๔๐ ท่าน เราก็ได้แยกประเภท
ออกมาปรากฏว่าผู้สมัครจำนวน ๔๐ ท่าน มีผู้สมัครระบุครบทั้ง
๘ ด้าน อยู่ ๓ ท่าน นอกนั้นก็ระบุ ๒ ด้าน ๓ ด้าน ๔ ด้าน ๕ ด้าน
กระจัดกระจายออกไป เพราะฉะนั้นเราได้พิจารณาว่าท่านที่สมัคร
เหล่านั้น ระบุเหล่านั้น มีคุณสมบัติเหล่านั้นจริงหรือไม่ เพราะฉะนั้น
ไม่มีใครสมัครด้านเดียว จากการที่รวบรวมเอกสารเราก็พบว่า
ผู้สมัครระบุสาขาโทรคมนาคมอันดับ ๑ ๑๕ ท่าน ระบุสาขา
เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ๖ ท่าน เป็นอันดับ ๑ แล้วก็ระบุศึกษา
๕ ท่าน ศาสนาลำดับ ๑ ไม่มี ๐ วัฒนธรรมลำดับ ๑ มี ๑ ท่าน
เศรษฐกิจมี ๓ ท่าน มั่นคงมี ๑ ท่าน กฎหมายมี ๓ ท่าน ท้องถิ่น
มี ๓ ท่าน อันนั้นคืออันดับ ๑ นะครับ แต่จากนั้นก็ยังมีลำดับ ๒ ลำดับ
๓ ลำดับ ๔ ลำดับ ๕ หลากหลายลงไป เพราะฉะนั้นเราพิจารณา
ในเรื่องของความหลากหลาย และเมื่อเลือกตามที่ท่านประธานได้
กล่าวแล้วเราก็ได้ค้นออกมา ถ้าดูความเชี่ยวชาญของแต่ละท่านใน
๑๔ ชื่อ มีความเชี่ยวชาญหลากหลายในแต่ละท่านระบุลงไปด้วย
ยกตัวอย่างเรื่องเศรษฐกิจก็จะมีระบุลงมา ซึ่งเราก็ดูแล้วเขามีความ
เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจจริง อย่างนายเศรษฐพร คุณศรีพิทักษ์
เขาระบุว่าเขามีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอยู่ด้วยในลำดับที่ ๖
นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล เขามีความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ
อยู่ด้วยลำดับที่ ๔ นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคล ก็อยู่ในลำดับที่
๔ ในเรื่องของความเชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นขอเรียน
ท่านประธานกรรมการว่า เรื่องของเศรษฐกิจมีความเชี่ยวชาญอยู่
แต่กระจายอยู่ในแต่ละบุคคล เจกเช่นเดียวกันกับทุกด้าน ไม่ว่าจะ
เป็นด้านศาสนา นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ มีความเชี่ยวชาญด้าน
ศาสนาอยู่ แล้วนายสุชาติอาจจะเป็นคนเดียวด้านศาสนา
นายอาทร จันทวิมล มีความเชี่ยวชาญด้านศาสนาอยู่ เพราะฉะนั้น
ความเชี่ยวชาญทั้ง ๘ ด้าน ถ้าแจกแจงลงไปในแต่ละบุคคลถือว่า
มีครบ คือในใบสมัครเราให้เขาเรียงมาเลยว่า ให้กรอกว่าเป็น

คำรับรองหรือคำว่า "ข้าพเจ้ามีผลงาน หรือเคยปฏิบัติงาน" ที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม ตามลำดับความสำคัญต่อไปนี้ เราจะเรียงไว้ ๔ ด้าน ตาม พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ ให้เขาใส่หมายเลข ๑ คืออะไร หมายเลข ๒ คืออะไร หมายเลข ๓ คืออะไร เรียงตามลำดับ

กรรมวิธีการสามัญ

: กฎเกณฑ์ที่ท่านตั้งไว้ในคณะกรรมการนี้ เป็นมติของคณะกรรมการ ๑๗ ท่านใช่หรือไม่ครับ เห็นชอบเลยหรือว่ามี การโต้แย้งอะไรกันบ้างครับ

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: การโต้แย้งในกรรมการเป็นเรื่องปกติ มีความเห็นต่าง ๆ นานา แต่ในที่สุดก็ออกมาเป็นมติครับ การประชุมมีกรรมการขาดบ้าง ติดภารกิจบ้าง แต่ว่าการรายงานการประชุม รับรองเอกสารต่าง ๆ ไม่มีใครขัดข้องอะไร ทุกคนทราบดีแล้วก็ดำเนินการนะครับ การประชุมทุกครั้งครบองค์ประชุม แต่ว่าอย่างที่เรียนตั้งแต่ต้นว่า การประชุมทั่วไปจะให้กรรมการสรรหามาครบทั้ง ๑๗ ราย ถ้าหากมาก เพราะทุกคนมีภารกิจประจำอยู่ กรรมการสรรหาฯ เป็นผู้ที่มีปฏิบัติงานอื่นอยู่ด้วย เพียงแต่ขอว่า ถึงเวลาลงมติที่สำคัญ เช่น มติทางวิธีปฏิบัติทางการปกครอง การลงมติเพื่อลงคะแนนต้องมาครบองค์ประชุม

กรรมวิธีการสามัญ

: ขอเรียนถามครับ เรื่องการลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัคร อย่างเช่น ข้อ ๔ การลงคะแนนคัดเลือกผู้สมัครให้เหลือ ๒๑ คน ข้อ ๕ การลงคะแนนคัดเลือกให้เหลือ ๑๔ คน จะประกาศไว้ล่วงหน้า ใช่ไหมครับ เพราะเห็นมีข้อ ๔ แล้วก็ข้อย่อย ๕ บอกว่าที่จะให้เหลือ ๒๑ คน ลงคะแนนเพื่อให้เหลือ ๒๑ คน จาก ๓๔ คน ให้เหลือ ๒๑ คน และหากในการลงคะแนนลับ มีผู้สมัครได้รับคะแนนเสียงไม่เกินกึ่งหนึ่งมากกว่า ๓ ครั้ง ให้เปิดอภิปรายคุณสมบัติของผู้สมัครที่เกี่ยวข้อง และลงคะแนนเพื่อให้ได้คะแนนมากกว่า กึ่งหนึ่งตามประกาศ อันนี้ประกาศไว้ล่วงหน้าแล้ว เช่นเดียวกัน การลงคะแนนคัดเลือกให้เหลือ ๑๔ คน ปรากฏว่ามีข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการสรรหา กทช. เปิดโอกาสให้กรรมการสรรหา กทช. ได้ทบทวนความหลากหลายของผู้สมัครก่อนลงคะแนนลับ ในแต่ละรอบ ถ้าเกิดท่านให้เปิดอภิปรายคุณสมบัติเหมือนตามที่จะลงคะแนนให้เหลือ ๒๑ คน น่าจะเป็นการดีกว่านี้

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: คือบังเอิญว่าตอน ๒๑ คนนั้น การลงคะแนนครั้งเดียวได้ ๒๑ คน คือไม่ขาด ตอนนั้นเราพูดถึงว่าทำอะไรก็ได้ไม่ได้ ๒๑ คน สักทีหนึ่ง อันนั้นคือสิ่งที่เราเปิดช่องไว้ เพื่อว่าเดี๋ยวจะเป็นจุดตาย เพราะเราบอกว่าเกณฑ์นี้เราจะไม่ปรับเปลี่ยน เพราะว่าเกณฑ์นี้ประกาศ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ก่อนการรับสมัคร ซึ่งเริ่มตั้งแต่ ๑ ตุลาคม

กรรมการสามัญฯ

: กรณีการเลือกคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินครั้งที่ผ่านมานคราวที่แล้ว สมาชิกวุฒิสภาเลือก คตง. ไป แต่ได้ไม่ครบ อันนี้ ตอนไปเห็นกระบวนการตั้งแต่ขั้นตอนสรรหามาถึงวุฒิสภา ได้ไม่ครบก็ต้องใช้เวลาในการสรรหาอีก ๖ เดือน คนที่เลือกเข้าไปแล้ว ก็ทำอะไรไม่ได้

รศ. ณรงค์ อยู่ถนอม

: กราบเรียนว่าตอนนี้ก็ยังไม่รู้ว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาจะคัดเลือกไม่ถึง ๗ คนนี้ด้วยเหตุผลใด ถ้าไม่ได้ ๗ คน ถ้าเป็นเหตุผลที่บอกว่า กรรมการสรรหาไม่มีคุณภาพ เราก็ต้องถอยหมด ทางคุณอนันต์ มีจะเพิ่มบ้างหรือไม่ครับ

นายอนันต์ วรดิพงษ์

: ขออนุญาตท่านประธานครับ ผมขออนุญาตลำดับการทำงานของ คราวที่แล้วให้ฟังนะครับ คราวที่แล้วเราเริ่มประชุมกรรมการสรรหา ครั้งแรกคือ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๖ เพราะฉะนั้นจาก ๖ มิถุนายน ๒๕๔๖ มาถึง ๑๒ กันยายน ๒๕๔๖ เป็นช่วงของการพิจารณา กฎเกณฑ์การสรรหากรรมการ กทช. หลังจากเราได้ร่างพิจารณา กฎเกณฑ์แล้ว เราก็เปิดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนแล้วก็ ผู้สนใจวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๖ และในช่วงบ่ายเราถึงได้สรุป หลักเกณฑ์กระบวนการสรรหาออกมาเป็นประกาศแล้ว ท่านประธานลงนามวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๖ หลังจากนั้น ก็ประกาศรับสมัครตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ ถึง ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ คือ ๔๐ วัน โดยมีผู้สมัครเพียง ๔๐ ท่านครับ หลังจากนั้น ก็ได้มีการพิจารณาตรวจสอบใบสมัคร ซึ่งการตรวจสอบใบสมัคร เราใช้วิธีการเอาใบสมัครมากองในห้องเหมือนมี ๑๗ ชุด เราห้าม ออกจากห้องนอกสำนักงาน โดยให้แต่ละคนดูใบสมัครแต่ละชุด เราก็ตรวจสอบใบสมัคร ๔๐ ท่าน หลังจากนั้นเราได้กำหนดการ สัมภาษณ์ ๓๐ พฤศจิกายน ถึง ๓ ธันวาคม โดยเราต้องเว้น ระยะเวลาไว้ ต้องแจ้งจดหมายให้ผู้สมัคร กทช. ทราบว่าเราจะ สัมภาษณ์ท่านอย่างไร เพื่อกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ แล้วก็ ๒๐ ธันวาคม ลงคะแนนเลือก แล้วก็ได้ผู้สมัคร ๑๔ คน นั่นคือ กระบวนการ ๖ เดือน กว่าจะได้ ๑๔ รายชื่อ

- นายสมพาส นิลพันธ์** : คณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษได้วินิจฉัยไว้ว่าเมื่อวุฒิสภาเลือกไม่ครบคณะกรรมการสรรหา ต้องทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ครบครับ
- กรรมการสามัญฯ** : หมายถึงว่าคณะกรรมการสรรหาชุดเดิมยังคงทำหน้าที่ต่อไปได้
- นายสมพาส นิลพันธ์** : คงทำหน้าที่อยู่ครับ แต่ไม่ตัดสินใจที่ท่านจะลาออกนะครับ
หมายความว่าไม่จำเป็นต้องไปตั้งคณะกรรมการสรรหาใหม่
ถ้าวุฒิสภาเลือกไม่ครบหรือไม่เลือก คณะกรรมการสรรหา มีความชอบตามกฎหมายที่จะทำหน้าที่ต่อไปได้
- กรรมการสามัญฯ** : แล้วคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความใหม่ว่าผู้สมัครใช้ชุดเดิมหรือว่ารับสมัครใหม่
- นายสมพาส นิลพันธ์** : คือต้องเรียนว่าไม่ใช่หน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นหน้าที่ของกรรมการสรรหาจะต้องพิจารณาว่าจะใช้ผู้สมัครคนเดิมมาคัดใหม่หรือเปิดรับสมัครใหม่ขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมนะครับ
คือมี ๒ กระบวนการ คือเมื่อชุดที่แล้วศาลพิพากษาแล้วกรรมการสรรหาลาออก สำนักงานปลัดต้องใช้เวลาดังแต่ มกราคมจนถึง มิถุนายนถึงจะได้คณะกรรมการสรรหาครบ ๑๗ คนแล้ว
คณะกรรมการสรรหาก็ใช้เวลาตั้งแต่ มิถุนายน ๒๕๔๖ ถึงส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ นี่คือการดำเนินการตั้งแต่ตั้งกรรมการสรรหา จนกรรมการสรรหาไปทำงานแล้วได้ ๑๔ คน
ก็สรุปว่าตั้งแต่ มกราคม ๒๕๔๖ จน ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ จึงมีรายชื่อ ๑๔ คนถึงวุฒิสภาครับ นี่คือการดำเนินการทั้งหมด
- นายอเนต วรรดิพงศ์** : ผมกราบเรียนท่านประธานว่าอันนี้นอกจากการสรรหานะครับ
หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการสรรหา ผมก็รับฟังจากสิ่งแวดล้อม สื่อมวลชน ก็มีผลสะท้อนกลับมาว่าเป็นทุกคนมีความพอใจ
ในกระบวนการสรรหาคราวนี้ว่าเรียบร้อย แล้วก็น่าจะผ่านไปด้วยดี
เพราะทุกคนก็ตั้งความหวังว่าคณะกรรมการ กทช. นี้จะเกิดขึ้น
ในเมืองไทยเสียที แล้วได้บุคคลที่เหมาะสม ซึ่งวุฒิสภาก็จะคัดเลือก
ต่อมาเหลือ ๗ คน มิฉะนั้นแล้วก็ยึดเยื้อต่อไปอีกนานอันนี้เราก็
คิดว่าผมในฐานะประธานกรรมการสรรหาก็กราบเรียนว่าเราก็ทำ
อย่างดีที่สุดแล้ว

สรุปประเด็นการซักถาม นายสมพาส นิลพันธ์

กรรมาธิการสามัญ

นายสมพาส นิลพันธ์

- : ท่านเกี่ยวข้องกับกระบวนการสรรหา กทช. อย่างไร
- : สำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสรรหา กทช. อยู่ ๒ หน้าก็ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ หน้าที่แรกคือทำหน้าที่ในการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา กทช. หน้าที่ที่ ๒ คือเป็นหน่วยงานธุรการให้กับคณะกรรมการสรรหา กทช. ตามมาตรา ๗๕

กรรมาธิการสามัญ

นายสมพาส นิลพันธ์

- : การออกคำสั่งตั้งคณะกรรมการสรรหา กทช. ดำเนินการอย่างไร
- : ตามมาตรา ๔๘ แห่ง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหา กทช. เกิดขึ้น เพื่อทำหน้าที่สรรหาและคัดเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ กทช. คณะกรรมการสรรหา กทช. ประกอบไปด้วยบุคคล ๔ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ คือผู้แทนส่วนราชการ กลุ่มที่ ๒ คือผู้แทนคณาจารย์ประจำ กลุ่มที่ ๓ คือผู้แทนสมาคมวิชาชีพ กลุ่มที่ ๔ คือผู้แทนองค์กรเอกชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการตามมาตรา ๗๕ แห่ง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ได้ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา กทช. จำนวน ๑๗ คน ขึ้นคณะกรรมการสรรหา กทช. ในกลุ่มของผู้แทนส่วนราชการ ส่วนราชการ ทั้ง ๕ ส่วนราชการก็ได้แต่งตั้งผู้แทนมา คณะกรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์ประจำ เราก็ได้มอบหมายให้ทบวงมหาวิทยาลัยเดิมกับกระทรวงศึกษาธิการเป็นคนดำเนินการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ประจำและผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการและจากทบวงมหาวิทยาลัยส่งมาให้สำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการคัดเลือกกันเองให้เหลือ ๔ คน เป็นกรรมการสรรหาตามมาตรา ๔๘ (๒) ส่วนกรรมการสรรหาในกลุ่มที่ ๓ คือกรรมการสรรหาในส่วนของสมาคมวิชาชีพ เราได้ออกประกาศรับสมัครสมาคมวิชาชีพที่มีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ สมัครเข้ามาแล้วเราก็ให้ผู้แทนทั้ง ๗ สมาคมมาดำเนินการคัดเลือกกันเองให้เหลือ ๔ คน เป็นกรรมการสรรหา กทช. ในกลุ่มที่ ๓ ส่วนกรรมการสรรหา กทช. ในกลุ่มที่ ๔ คือผู้แทนองค์กรเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคด้านโทรคมนาคม หรือใช้โทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ เราก็ได้ประกาศเปิดรับสมัครองค์กรเอกชน เมื่อสมัครเข้ามาแล้วเราก็ดำเนินการคัดเลือกให้เหลือ ๔ คน เป็นกรรมการสรรหาในส่วนของกลุ่มผู้แทนองค์กรเอกชน รวมเป็นคณะกรรมการสรรหา จำนวน ๑๗ คน

กรรมการสามัญ
นายสมพาส นิลพันธ์

- : คำว่าผู้แทนกระทรวงคมนาคมคือใคร
- : กฎหมายองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ เดิมกำหนดไว้ว่าเป็นผู้แทนกระทรวงคมนาคม ต่อมาหลังภายใต้การปฏิรูประบบราชการได้มีการจัดตั้งกระทรวงไอซีทีเกิดขึ้น ได้มีพระราชกฤษฎีกาแก้ไขโอนอำนาจหน้าที่ พระราชกฤษฎีกานี้ออกอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ได้ปรับปรุงแก้ไขผู้แทนกระทรวงคมนาคม ตาม พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ เปลี่ยนเป็นผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้แทนกระทรวงคมนาคมจึงไม่มีในคณะกรรมการสรรหาชุดนี้ เพราะถูกแก้กฎหมายไปแล้ว

กรรมการสามัญ

- : คำว่า “โทรคมนาคม” หมายความว่าอย่างไร แล้วก็ “เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง” หมายความว่าอย่างไร ขอให้กฤษฎีกาตีความและในช่วงที่กรรมการสรรหาเขาพิจารณาคนที่ ๑๔ คนนั้นได้เชิญเจ้าหน้าที่กฤษฎีกาไปชี้แจงเกี่ยวกับมาตรานี้ด้วยหรือไม่

นายสมพาส นิลพันธ์

- : พระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จึงให้แก้ไขคำว่าผู้แทนกระทรวงคมนาคม เป็น ผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ตามมาตรา ๑๒๖ แห่งพระราชกฤษฎีกานี้

กรรมการสามัญ

- : ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมและคำว่าผู้แทนกระทรวงสรุปเป็นผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารใช่ไหม

นายสมพาส นิลพันธ์

- : ใช่ครับ

กรรมการสามัญ

- : ปัญหาเดิมตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ จะมีอยู่ที่ (๒) (๓) แล้วก็ (๔) คือ (๒) เดิมมีปัญหาเดิมคือเรื่องของสถาบันที่สอนในระดับ ในชั้นจัดสรรใหม่นี้ได้แก้ปัญหามาหรือปรับปรุงจากเดิมไปอย่างไรหรือไม่

นายสมพาส นิลพันธ์

- : (๒) คือผู้แทนคณาจารย์ประจำ เราได้ทำหนังสือหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ตีความมาตรา ๔๙ (๒) กฤษฎีกาก็ตีความว่า มาตรา ๔๙ (๒) นั้น ต้องหมายถึงผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในระดับปริญญา

และสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม ส่วนสาขาวิชาโทรคมนาคมนั้น
ขอบเขตเพียงใดเป็นอำนาจหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยและ
กระทรวงศึกษาธิการโดยตรงที่จะตรวจสอบว่าคณาจารย์มหาวิทยาลัย
ใดบ้างที่สอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในระดับปริญญา เราได้หารือ
กฤษฎีกาและส่งคำวินิจฉัยของกฤษฎีกาให้กระทรวงศึกษาธิการและ
ทบวงมหาวิทยาลัย เป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ประจำ
จากทั้ง ๒ องค์กรนี้ แล้วส่งรายชื่อมาให้เรา เราเป็นผู้จัดคัดเลือกเองให้
เหลือ ๔ คน

กรรมการสามัญ

: ได้กัมมหาวิทยาลัย

นายสมพาส นิลพันธ์

: สถาบันการศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ๑๕ มหาวิทยาลัย
สถาบันการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ๑ สถาบัน รวมเป็น
๑๖ สถาบัน ที่สอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในระดับปริญญา

กรรมการสามัญ

: ใน ๑๖ สถาบัน วันที่เขามาเลือกกันเองมาครบใหม่ คือปัญหาเดิม
คือว่าบางมหาวิทยาลัยไม่มีสิทธิ บางมหาวิทยาลัยวันเชิญมากันไม่ครบ
แล้วก็เลือกมากก็ไม่ค่อยเป็นที่ยอมรับ

นายสมพาส นิลพันธ์

: ในวันเลือกเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายนนี้ มีผู้แทนคณาจารย์เข้าร่วมประชุม
ครบทั้ง ๑๖ คน คัดเลือกกันเองเขาตั้งประธานกันเอง แล้วคัดเลือก
กันเอง กำหนดวิธีการในการคัดเลือกกันเอง แล้วได้มา ๔ คน

กรรมการสามัญ

: ตามมาตรา ๔๙ (๓) ผู้แทนสมาคมวิชาชีพ ซึ่งเคยมีปัญหามาก่อน
จากปัญหาเดิมท่านได้แก้อย่างไร แล้วก็ผลออกมาอย่างไร

นายสมพาส นิลพันธ์

: ปัญหาเดิมทางคณะกรรมการตรวจสอบฯ ดึงว่าบางสมาคมไม่ใช่
สมาคมวิชาชีพตามความหมายของมาตรา ๔๙ (๓) หลังจากนั้น
ก่อนที่เราจะตั้งกรรมการสรรหาฯ ชุดใหม่ ได้หารือไปยังคณะกรรมการ
กฤษฎีกาคณะพิเศษ ซึ่งมีอาจารย์มีชัย ฤชุพันธ์ เป็นประธาน
เพื่อให้ตีความมาตรา ๔๙ (๓) ให้ชัดอีกครั้งหนึ่งว่าสมาคมวิชาชีพ
มีความหมายว่าอย่างไร ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาชุดดังกล่าว
ก็ได้ตีความ คำว่า “สมาคมวิชาชีพ” ตามกฎหมายนี้ไว้ ๓ ประการ ก็คือ
๑. จะต้องมิวัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้ หรือศาสตร์ที่ใช้
ในการประกอบวิชาชีพนั้น
๒. พัฒนาบุคลากรในวิชาชีพด้านนั้น เช่น ฝึกอบรม
๓. ส่งเสริมจริยธรรม เช่น กำหนดจรรยาบรรณและติดตามจริยธรรม
ในขณะที่ประกอบวิชาชีพนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษ
ตีความมา เราก็เอาคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษ

เป็นบรรทัดฐานในการตรวจสอบสมาคมวิชาชีพที่สมัครเข้ามาว่ามี วัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งที่คณะกรรมการกฤษฎีกากำหนดไว้ หรือไม่ ถ้ามีก็ถือว่าเป็นสมาคมวิชาชีพ

กรรมการสามัญ

: ๗ คน มีสมัครมา ๑๐ แต่ว่าเป็นสมาคมวิชาชีพที่ตรงตามนัยของคำ วินิจฉัยของกฤษฎีกา ๗ สมาคม

นายสมพาส นิลพันธ์

: เกณฑ์ที่กฤษฎีกาวางไว้แล้ว เมื่อเราประกาศรับสมัคร มีสมาคมมาสมัคร ทั้งหมด ๑๐ สมาคม อยู่ในเกณฑ์เงื่อนไขตามหลักเกณฑ์ของกฤษฎีกานี้ ๗ สมาคม เราก็ได้เชิญผู้แทนสมาคมทั้ง ๗ สมาคม มาประชุม แล้วเลือก กันเองให้เหลือ ๔ คน เป็นผู้แทนสมาคมวิชาชีพในคณะกรรมการสรรหาฯ ชุดนี้

กรรมการสามัญ

: ปกติเท่าที่ร่างกฎหมายมาเงื่อนไขไม่ว่าจะเป็นของผู้สมัคร หรือของ ผู้ที่จะมาเป็นคณะกรรมการอะไรต่าง ๆ ในกรรมการที่เราร่างจะไป ตกเงื่อนไขว่า ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และข้อกำหนดที่หน่วยงาน กำหนด หมายถึงว่าเขาจะให้หน่วยงานเป็นคนกำหนดมา ผมเข้าใจว่า ตรงนี้เขาให้ท่านกำหนดด้วยหรือเปล่า

นายสมพาส นิลพันธ์

: อันนี้เป็นปัญหาใหญ่ การสรรหาอะไรต่าง ๆ เขาจะให้หน่วยงานราชการ เป็นคนกำหนดหลักเกณฑ์ แต่กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ให้อำนาจสำนักงานปลัด ในการกำหนดหลักเกณฑ์อะไรเลย บอกเฉย ๆ ว่า เป็นเพียงธุรการ เพราะฉะนั้นเราจึงไปกำหนดกฎเกณฑ์อะไรที่ขัดหรือแตกต่างจาก กฎหมายหลักไม่ได้ การจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจหรืออะไร เขายัง ให้อำนาจสภาพัฒนาฯ ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดตั้ง แล้วประกาศให้ทราบทั่วกัน แต่การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ กทช. ไม่ได้พูดเรื่องตรงนี้ไว้เลย เพราะฉะนั้นเราจะไปกำหนดว่าผู้สมัครเป็น กรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๔๔ (๓) (๔) จะต้องมีความสมบัติดังต่อไปนี้ เราทำไม่ได้เลย นอกเสียจากว่าเขากำหนดไว้ในกฎหมาย หรือว่า ถ้าไม่ขัดตรงไหนเราก็หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาไป เราก็ยึดถือตาม คำวินิจฉัยของกฤษฎีกา

กรรมการสามัญ

: ส่วน (๔) ปัญหาองค์กรที่มีวัตถุประสงค์คุ้มครองผู้บริโภค คือเดิม สมาคมคุ้มครองผู้บริโภคที่จดทะเบียนอย่างที่ผมมีสมาชิก ๔ - ๕ แสนคน เวลาไปลงมติก็คือได้ ๑ เสียง ขณะเดียวกันที่มีสมาคมเล็ก ๆ มีสมาชิก ลัก ๔๐ - ๕๐ คน เพิ่งจดทะเบียนก็ ๑ เสียง เบ็ดเสร็จแล้วปรากฏว่า เวลาเลือกกันเองชุดเล็ก ๆ ก็มารวมก็เลือกกันเอง ชุดใหญ่ซึ่งมี ๑ เสียง ก็เลยไม่ได้ ท่านได้แก้อย่างไร

นายสมพาส นิลพันธ์

: รอบใหม่นี้ ปัญหาจากครั้งก่อน ปัญหาเกิดจากการที่องค์กรเอกชน สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคไม่ได้รับคัดเลือกเข้ามาเป็นกรรมการสรรหาฯ ส่วนใหญ่จะเป็นสมาคมทางด้าน วิทยุสมัครเล่นก็เกิดปัญหาตรงนั้น ปัญหาเกิดจากการที่เขาคัดเลือกกันเอง การคัดเลือกกันเองก็อยู่ที่ว่าเสียงใครมากก็ได้รับเลือกอันนั้น นั่นคือ ปัญหาที่เกิดจากการที่เขาคัดเลือกกันเอง ในครั้งใหม่เราก็ได้หารือ คณะกรรมการกฤษฎีกาไป คณะกรรมการกฤษฎีกาก็วินิจฉัยองค์กร เอกชนที่จะมีสิทธิเข้าร่วมการคัดเลือกกันเองต้องมีวัตถุประสงค์ในการ คุ้มครองผู้บริโภคทั่ว ๆ ไป ก็ถือว่าใช้ได้แล้ว อันนี้กฤษฎีกาบอก ส่วน องค์กรอื่นจะต้องมีวัตถุประสงค์ในการใช้โทรคมนาคมเพื่อประโยชน์ สาธารณะ ต้องมีทะเบียน หรือสื่อเข้ามาไม่เห็นที่ใช้โทรคมนาคมเพื่อ ประโยชน์สาธารณะ เราก็เปิดประกาศรับสมัคร สุดท้ายก็จะมีองค์กร เอกชนตามนี้ทั้งหมด ๔๕ องค์กร ที่อยู่ในข่าย ตามมาตรา ๔๙ (๔) เราก็เชิญผู้แทนองค์กรเอกชนตามมาตรา ๔๙ (๔) ๔๕ องค์กรมา คัดเลือกกันเอง แล้วก็ได้ ๔ คน แล้วก็ได้มูลนิธิเพื่อผู้บริโภคร่วมเป็น กรรมการสรรหาฯ ด้วย

กรรมการสามัญ

: คราวที่แล้วกลุ่มที่ ๒ มีปัญหา แล้วก็กลุ่มที่ ๔ กลุ่มที่ ๓ ก็มีปัญหา อย่างสมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์คราวนี้มีไหม

นายสมพาส นิลพันธ์

: สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์เทียวนี่สมัครเข้ามาด้วย แต่เมื่อเราหารือ กฤษฎีกาแล้ว วัตถุประสงค์ของสมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไม่เข้าข่าย ที่กฤษฎีกากำหนด เราก็ตัดออก

กรรมการสามัญ

: เท่าที่ดูมา ๔ คน มาจากกลุ่มไหนบ้าง

นายสมพาส นิลพันธ์

: ๔ คน ที่ได้รับการคัดเลือก มีจากมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ๑ สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน ๑ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ๑ มูลนิธิของคนตาบอดไทย

กรรมการสามัญ

: ๔) องค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลเขาจด์วัตถุประสงค์ในการคุ้มครอง ผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคม หรือใช้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์ สาธารณะเลยหรือเปล่า ผมเห็นแต่ละองค์กรที่เข้ามาไม่น่าจะเกี่ยวกับ คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคม

นายสมพาส นิลพันธ์

: เรื่องนี้คณะกรรมการกฤษฎีกาคณะพิเศษวางบรรทัดฐานไว้ว่าองค์กร เอกชนตามมาตรา ๔๙ (๔) ๑. ต้องเป็นนิติบุคคล เมื่อเป็นนิติบุคคลต่าง ๆ แล้ว เพราะฉะนั้นองค์กรตามมาตรา ๔๙ (๔) นั้น หมายถึงสมาคม หรือมูลนิธิ ตามประมวลกฎหมายแพ่ง เมื่อเป็นสมาคมหรือมูลนิธิตามกฎหมายแพ่ง

แล้ว วัตถุประสงค์ขององค์กรดูจากวัตถุประสงค์ที่ปรากฏในทะเบียน
 การจัดตั้ง ถ้ามีเพียงแต่คำว่าวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเฉย ๆ
 ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ระบุชัดว่า คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านคมนาคม
 คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านอาหาร คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านยา อย่างนี้
 ก็ถือว่าเป็นองค์กรเอกชนตามมาตรา ๔๙ (๔) ได้แล้ว ในระยะเริ่มแรก
 เราหรือกฤษฎีกาเหมือนกัน เพราะว่าไม่มีองค์กรเอกชนใดหรอกครับ
 ที่จดวัตถุประสงค์โดยเฉพาะว่ามีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค
 ด้านโทรคมนาคม เพียงแต่จดวัตถุประสงค์ไว้กว้าง ๆ ว่า คุ้มครอง
 ผู้บริโภค เราก็เป็นกังวลตรงนี้ ก็เลยหรือกฤษฎีกา กฤษฎีกาก็ตอบมา
 ว่าถ้ามีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทั่ว ๆ ไป ก็ถือว่าเข้า
 ตามมาตรา ๔๙ (๔) ในระยะเริ่มแรกครับ เราเป็นกังวลประเด็นนี้เหมือนกัน
 เพราะว่าเราตรวจสอบแล้วไม่มีสมาคมหรือมูลนิธิใดกำหนดไว้ว่า
 จดวัตถุประสงค์โดยเฉพาะว่า คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคม
 ไม่มี เป็นวัตถุประสงค์ทั่ว ๆ ไป

กรรมการสามัญ

นายสมพาส นิลพันธ์

- : นายประมุท สุตะบุตร เคยร้องเรียนต่อสำนักงานปลัดฯ หรือไม่
- : ในคณะกรรมการสรรหาฯ ชุดนี้ใช่ไหมครับ ร้องเรียนต่อสำนักงานปลัดฯ
 เขาร้องเรียนต่อสำนักงานปลัดฯ ในฐานะหน่วยงานธุรการว่าการจัดตั้ง
 คณะกรรมการสรรหาฯ ไม่ชอบ

กรรมการสามัญ

นายสมพาส นิลพันธ์

- : ได้พิจารณาไปอย่างไรครับ
- : ได้พิจารณาตาม พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง คือ
 กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนดไว้ว่า เมื่อกรรมการ
 ผู้มีอำนาจพิจารณาเรื่องทางปกครอง คือต้องบอกก่อนว่าคณะกรรมการ
 สรรหา กทช. นี้ เป็นคณะกรรมการผู้มีอำนาจออกคำสั่งทางปกครอง
 เมื่อมีการร้องเรียนเข้ามา เราก็ดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ คือ
 เขาร้องเรียนนายอนันต์ วรชิตพงศ์ กรรมการสรรหาฯ คนหนึ่งว่า
 ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะว่าเป็นกรรมการสรรหาฯ ในชุดที่แล้ว
 แล้วก็มาเป็นกรรมการสรรหาฯ ในชุดนี้อีก กฎหมาย วิ. ปกครองกำหนด
 ว่าอย่างไร กำหนดให้สำนักงานปลัดฯ ซึ่งเป็นหน่วยงานธุรการรายงาน
 ให้กับประธานกรรมการสรรหาฯ และคณะกรรมการสรรหาฯ ทราบว่ามี
 ใครร้องเรียนอย่างไร แล้วก็แจ้งให้ผู้ถูกต้องเรียนทราบ เมื่อผู้ถูกร้องเรียน
 ทราบแล้วต้องชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสรรหาฯ ว่าข้อกล่าวหา
 ที่ร้องเรียนนั้นเป็นจริงเพียงใด นายอนันต์ วรชิตพงศ์ ซึ่งเป็นกรรมการ
 สรรหาฯ คนหนึ่งที่ถูกร้องเรียนก็ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า การที่เขาเป็น
 กรรมการสรรหาฯ ชุดที่แล้ว แล้วไปชี้แจงต่อศาล เขาไปกระทำในนาม

ของคณะกรรมการไม่ได้กระทำในนามส่วนตัว เมื่อชี้แจงต่อที่ประชุมแล้ว กฎหมายกำหนดไว้ว่าให้ผู้ชี้แจงที่ถูกร้องเรียนออกจากห้องประชุม กฎหมายกำหนดต่อไปว่าให้คณะกรรมการสรรหาฯ ที่เหลือลงมติว่าจะ ไว้วางใจให้นายอนันต์ ซึ่งถูกร้องเรียนทำหน้าที่ต่อไปได้หรือไม่ โดยให้ กรรมการสรรหาฯ ทั้งหมดลงมติ แล้วก็ดำเนินการตามกฎหมายก็เชิญ คณะกรรมการสรรหาฯ ทั้งหมดที่เหลือ ๑๖ คน มาลงมติว่าจะรับรอง หรือไว้วางใจนายอนันต์หรือไม่ตามที่นายประมุขร้องเรียนมา กรรมการ สรรหาฯ ลงมติแล้ว ๑๔ ท่าน ไว้วางใจ อีก ๒ ท่าน ไม่ไว้วางใจ กฎหมาย กำหนดไว้ว่า การไว้วางใจต้องได้รับเสียง ๒ ใน ๓ ของกรรมการสรรหาฯ ทั้งหมด ๒ ใน ๓ ในที่นี้ก็คือ ๑๖ คน มีกรรมการสรรหาฯ ไว้วางใจ ๑๔ คน เพราะฉะนั้นนายอนันต์ก็ได้ทำหน้าที่ต่อไป เราดำเนินการต่อไป ตามกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง กรณีที่ถูกร้องเรียน แล้วหลังจากนั้นนายประมุขก็ร้องเรียนอีกว่าในการลงคะแนนคัดเลือกจะ ทำให้เสียความเป็นกลาง หรือเสียความเป็นธรรมต่อเขา นายอนันต์ เห็นว่าพฤติการณ์อย่างนี้เป็นพฤติการณ์ที่เคลือบแคลงสงสัยว่าเขาจะ เอนเอียงต่อนายประมุข ในการลงมติดกับนายประมุข นายอนันต์จึงขอ ถอนตัวว่าคนอื่นขอพิจารณา แต่นายประมุขเขาไม่ขอพิจารณา เขาคิน บัตรเลือกตั้งนายประมุขออกมาให้กรรมการทุกท่านเห็นต่อที่ประชุมว่า เมื่อถึงคราวนายประมุขเขาจะไม่ใช้สิทธิเลือกนายประมุข

**กรรมาธิการสามัญ
นายสมพาส นิลพันธ์**

- : ตกลงมีคนเดียวใช่หรือไม่ ที่มาจากกรรมการสรรหาฯ ชุดเก่า
- : คนเดียว และการนับก็นับฐาน ๑๖ ไม่ได้นับฐาน ๑๗ ฐานต้องตัดกัน การนับคะแนนของนายประมุขนับแค่ ๑๖ เสียง เพราะว่าคุณอนันต์ เขาถอนตัวเพื่อให้ นายประมุขและคณะกรรมการทุกท่านสบายใจ เพราะอาจจะมีพฤติการณ์ที่เคลือบแคลงสงสัยว่าเขาจะเอนเอียง ไม่เกิดความเป็นธรรม คือเราได้ทำถึง ๒ ชั้น ชั้นแรก เขาร้องเข้ามาให้ ที่ประชุมพิจารณาเลยว่าคุณอนันต์ชี้แจงก่อนว่ากรณีอย่างนี้จะเป็น ธรรมไหม คุณอนันต์ก็ชี้แจงว่าเขาเป็นกรรมการสรรหาฯ นี้เขา เป็นในฐานะไปชี้แจงในฐานะคณะกรรมการ ไม่ได้ชี้แจงในฐานะส่วนตัว เพียงแต่คณะกรรมการมอบหมายว่าการชี้แจงต่อศาลมอบหมาย นายอนันต์ไปชี้แจง กรรมการก็ลงมติ ๑๔ เสียง ไว้วางใจให้ทำหน้าที่ต่อ ตอนวันตัดสินคุณอนันต์ก็ถอนตัวอีก เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม

สรุปประเด็นการซักถาม นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์
ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายคมนาคม

กรรมาธิการสามัญ

: ประเด็นที่เราพิจารณาคือ มาตรา ๔๗ เนื่องจากคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมมี ๗ ท่าน แต่กฎหมายบัญญัติไว้ไม่ชัดเจนว่า กรรมการ กทช. จะต้องมีความสัมพันธ์ในสาขาที่เกี่ยวข้อง ๗ ด้าน หรือ ๔ ด้าน กรรมาธิการเห็นว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายน่าจะมีความครอบคลุมสาขาความเชี่ยวชาญ ประเด็นที่ ๒ กรรมการสรรหากรรมการ กทช. กำหนดคุณสมบัติสาขาความเชี่ยวชาญไว้ ๔ ด้าน แต่กรรมาธิการสงสัยคำว่า เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี “กับการศึกษา” อันนี้ ๗ ด้านแน่นอน แต่ที่นี้ไม่มีหมายถึงว่าเขาเขียนตกไปหรือไม่อย่างไร จึงประสงค์จะทราบถึงที่มาของเจตนารมณ์ของกฎหมายตามมาตรา ๔๗ เนื่องจากว่าคณะกรรมการบางท่านได้ปรึกษานักกฎหมายบางท่านแล้วเห็นว่าน่าจะมี ๗ ด้าน คือ เกี่ยวข้องกับการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม แต่ว่าหลักคือจะต้องมีประสบการณ์หรือมีความเชี่ยวชาญในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ๗ ด้าน

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: คือประเด็นที่ส่งมาจะมีอยู่เรื่องของการจัดแบ่งคุณสมบัติของผู้เป็นกรรมการ กทช. จะมีว่า ความเห็นจะแตกต่างกันออกไปเป็น ๓ ฝ่ายว่า จริง ๆ แล้วคุณสมบัติของกรรมการ กทช. จะต้องมีการที่ถูกต้องจะเป็นความเห็นของฝ่ายที่ ๑ ที่บอกว่าแบ่งออกเป็น ๔ ด้าน คือความเห็นที่ว่าผู้ที่จะเป็นกรรมการ กทช. จะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ ทั้งนี้ในด้านของกิจการโทรคมนาคม อันนี้เป็นกลุ่มที่ ๑ ในด้านกิจการโทรคมนาคมอันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม คือประโยชน์สุดท้ายจะเป็นประโยชน์ที่ขยายในทุก ๆ ด้าน ขยายประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจของ กทช. ในทุก ๆ ด้าน ยกตัวอย่างเช่น ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านของการศึกษา ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษาทั้งหมดจะสามารถเดินเข้ามาเป็นกรรมการตรงนี้ได้ จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจด้านการศึกษาที่จะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม

กรรมวิธีการสามัญ

: กรรมวิธีการกิจการโทรคมนาคมมี ๗ ท่าน ไม่ทราบว่าตอนร่าง ได้กำหนด คือผมคิดว่าเจตนารมณ์ของกฎหมาย คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามเป็นไปตามมาตรา ๘ แต่เจตนารมณ์ของกฎหมายตามมาตรา ๘ ต้องขยายด้านมาตรา ๔๗ อีกที่ว่า คนนั้นจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ มีผลงาน หรือเคยปฏิบัติด้านต่าง ๆ ในกิจการ ๘ ด้าน แต่ถ้า ๘ ด้านนี้เวลาเลือกจริง ๆ จะเหลือแค่ ๗ แต่บางที่อาจจะน้อยกว่า ๗ ด้วย อาจกระจุกตัวอยู่ด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น ไปกระจุกตัวอยู่ที่ด้านกิจการโทรคมนาคม อาจจะเป็นอย่างนั้นได้ อย่างคราวนี้ ทั้ง ๆ ที่มี ๑๔ ท่าน ด้านเศรษฐศาสตร์ก็หายไปแต่ว่าบางคน อาจจะทำงานด้านเศรษฐศาสตร์หรือบางคนอาจจะมีคุณสมบัติหลายประการ ไม่ทราบว่าตอนร่างเจตนารมณ์ของกฎหมาย ที่เขียนอย่างนี้ต้องการอย่างไรครับ

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: ถ้ากฎหมายต้องการให้ครบทุกด้าน กฎหมายทั่ว ๆ ไปจะเขียนเอาไว้ว่าด้านละ ๑ คน หมายความว่ากรรมการจะต้องมีครบทุกด้าน ด้านละ ๑ คน แต่ในลักษณะนี้จะเป็นการเปิดกว้างว่าจะไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นด้านละ ๑ คนหรือว่าห้ามการกระจุกตัว คือตรงนี้จะเป็นการเปิดกว้างซึ่งถ้าเกิดท่านไปดูในมาตรา ๗ ของ กสช. จะมีถึง ๑๐ ด้านด้วยกัน ในขณะที่กรรมการจะมีอยู่แค่ ๗ คน ตรงนี้ก็จะเป็นลักษณะของการเปิดกว้างมากกว่า ในตอนชั้นร่างร่างที่มาจาก กรม.ไม่ได้แจกแจงออกไปว่าจะต้องมีด้านใดบ้าง แต่จะเขียนในลักษณะกว้าง ๆ ว่าให้มีกรรมการเฉพาะด้าน ประกอบไปด้วยประธานกับกรรมการที่อื่น โดยที่ที่มีความรู้ความเข้าใจ ในด้านที่จะเป็นประโยชน์กับกิจการโทรคมนาคมเท่านั้น อันนี้จะมาเพิ่มเติมในชั้นของการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรว่า ควรจะมีการกำหนดกรอบเอาไว้บ้างว่าจะให้มีผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านใดบ้าง เท่านั้นเอง

กรรมวิธีการสามัญ

: สมมุติว่าแนวคิดที่เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ถ้าท่านจะมีวิธีร่างเขียนว่าอย่างไร ในแง่ของถ้อยคำ สมมุติแนวคิดเป็น อย่างนั้นถ้าจะร่างเขียนอย่างไร เพื่อจะได้ชี้แจงได้ว่า ถ้าท่านคิด อย่างนั้นจะต้องเขียนอย่างไร แต่ที่มาเขียนอย่างนี้ เพราะว่าเขาคิดอย่างนี้

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: ในแง่ของถ้อยคำ จะต้องมีการเชื่อมเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ ยกตัวอย่างเช่น การศึกษา ก็ขยายออกไปว่า อะไรเกี่ยวข้องกับ อะไรบ้าง อันนั้นจะเป็นเรื่องของการใช้ถ้อยคำ ถ้าจะตีความ

โดยถ้อยคำ ร่างตัวนี้ไม่มีการใช้คำเชื่อม จะมีการเว้นวรรคระหว่างเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง แล้วก็เว้นวรรค แล้วก็การศึกษา แล้วก็เว้นวรรค ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเจตนาต้องการแยกออกเป็นแต่ละกลุ่มที่แยกออกจากกัน อันนี้พูดถึงในแง่ของถ้อยคำ แต่ถ้าในแง่ของเจตนารมณ์แล้ว ตรงนี้จะเห็นได้ว่า จริง ๆ แล้ว แม้จะเป็นคณะกรรมการเฉพาะด้าน ของกิจการโทรคมนาคมก็ตาม แต่ว่าเจตนาที่ต้องการกรรมการ ที่มานั่งตรงนี้ต้องการกรรมการที่มีความรู้ในหลาย ๆ สาขา แล้ว เขาไม่ได้ตีกรอบแคบอยู่เฉพาะกรรมการที่มีความรู้เฉพาะเรื่อง กิจการโทรคมนาคมเท่านั้น แต่ต้องการกรรมการในทุก ๆ ด้านที่ เขามีตรงนั้นจะต้องเป็นประโยชน์กับกิจการโทรคมนาคม ความสำคัญ จะอยู่ที่ประโยชน์สุดท้ายที่จะมาขยาย ตรงนี้จะเห็นเจตนารมณ์ของ ร่างได้นับตั้งแต่ร่างที่เริ่มเข้ามาที่กฤษฎีกาว่า อันที่จริงแล้วตรงนี้จะ มีการกำหนดกลุ่มเอาไว้ต่าง ๆ ประมาณ ๓ กลุ่ม คือจะต้องเป็น กรรมการที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการสื่อสารมวลชนกลุ่มหนึ่ง ด้านกิจการโทรคมนาคมกลุ่มหนึ่ง และด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง อีกกลุ่มหนึ่ง แต่ว่าร่างก็จะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนาเรื่อยมา จนกระทั่งว่าเป็นกฎหมายในปัจจุบันด้วยการที่ว่า กำหนดออกมา ทั้งหมดเป็น ๙ กลุ่ม แต่ทั้งหมดจะต้องเป็นประโยชน์กับกิจการ โทรคมนาคมเพื่อให้ได้กรรมการที่มีความหลากหลายในทุก ๆ ด้าน ทุก ๆ สาขา

กรรมการสามัญ

: คำว่า “โทรคมนาคม” หมายความว่าอย่างไร แล้วก็เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง หมายความว่าอย่างไร ขอให้กฤษฎีกาศึกษาและในช่วงที่กรรมการ สรรหาเขาพิจารณาคนทั้ง ๑๔ คน นั้น ได้เชิญเจ้าหน้าที่กฤษฎีกา ไปชี้แจงเกี่ยวกับมาตรานี้ด้วยหรือไม่

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: ไม่มี ทางสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จะสรรหากันเอง แต่โดย ส่วนใหญ่จะหารือเข้ามาเป็นกรณี ๆ ไป อย่างเช่นว่า เกิดความไม่ชัดเจน ในเรื่องของคำว่า “องค์กรเอกชน” ก็จะมีหารือเข้ามาเป็นเรื่อง ๆ ไป หรือว่า สมาคมวิชาชีพ เป็นต้น

กรรมการสามัญ

: เป็นผู้อำนวยความสะดวกฝ่ายกฎหมายคมนาคม แสดงว่าที่รับผิดชอบงาน ด้านนี้มีอะไรบ้าง

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: ดูแลในเรื่องของการยกร่างกฎหมายกับการให้ความเห็นทางกฎหมาย กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ จะมีทางด้านของการขนส่ง ไม่ว่าจะขนส่งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และด้านของการ

โทรคมนาคม ซึ่งจะมีเรื่องของการวิทยุ โทรคมนาคมทางดาวเทียม ต่าง ๆ การสื่อสารทั้งหมด

กรรมาธิการสามัญ

: กิจการโทรคมนาคมมีความหมายอย่างไร เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง อันเดียวกันหรือไม่ ถ้อยคำที่ว่าอันจะเป็นประโยชน์ สมมุติศาสนา อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคมมีความหมายอย่างไร

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: คำนิยามของ พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ในมาตรา ๓ ให้ความหมายของคำว่า "กิจการโทรคมนาคม" หมายถึง กิจการที่ให้บริการการส่ง การแพร่หรือการรับเครื่องหมายสัญญาณต่าง ๆ ส่วนเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เทคโนโลยีตรงนี้คงไม่สามารถที่จะเขียนลงไปให้ครบถ้วนในกฎหมายได้ว่า คำว่า "เทคโนโลยี" หมายถึงอะไรบ้าง ซึ่งจริง ๆ แล้วในความเป็นจริงในปัจจุบันมีหลายด้านมาก ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามที่จะเรียกว่า เทคโนโลยี จะใช้ในความหมายทั่ว ๆ ไป ตามว่าที่เกี่ยวข้องกับอะไร คือ คน ๆ นั้น จะต้องแสดงให้เห็นว่า ความรู้ความสามารถของเขา ในด้านเทคโนโลยีนั้น จะเป็นประโยชน์กับกิจการโทรคมนาคม ต้องแสดงให้เห็นประจักษ์ออกมาว่า เป็นความรู้ความสามารถที่เขาได้อยู่

กรรมาธิการสามัญ

: เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องหมายถึงเกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคมด้วย หรือว่าเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับทั้งหมดที่ต่อท้ายไปหรือทุกเรื่อง

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: ตรงนี้ตามตัวบทไม่ได้ขยายเอาไว้ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง อาจจะกว้างกว่าทั้งหมดในอีก ๘ สาขา ที่เป็นบริบทอยู่รอบ ๆ แต่เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องที่คน ๆ นั้นมีอยู่ จะผูกอยู่กับประโยคสุดท้ายว่าจะต้องเป็นประโยชน์กับกิจการโทรคมนาคมเท่านั้น

กรรมาธิการสามัญ

: มีคนพูดว่าคนที่สอนหนังสือเกี่ยวกับวิชาการปกครองท้องถิ่น ก็ถือว่าเป็นผู้ที่มีเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับกิจการส่วนท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อโทรคมนาคม คือ สอนหนังสือในมหาวิทยาลัย สอนวิชาการปกครองท้องถิ่น สอนเรื่อง อบต. กับสอนเรื่ององค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วก็บอกว่าคนนี้มีเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับกิจการส่วนท้องถิ่นในกิจการโทรคมนาคม ใช้ได้ไหม

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: ขึ้นอยู่กับการตีความ แต่เขาอาจจะบอกว่าเขาเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการศึกษา เพราะว่าเป็นเรื่องของการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัยในเรื่องของกิจการท้องถิ่น แล้วจะมาเป็นการตรงนี้ได้หรือไม่ ก็ต้องบอกว่าความรู้ความเข้าใจ

ที่เขาสอนอยู่ตรงนั้น เอามาใช้ในเรื่องกิจการโทรคมนาคมได้หรือไม่ กิจการท้องถิ่นบางเรื่องก็ไม่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคม ตรงนี้ ก็ไม่สามารถที่เข้ามาเป็นคุณสมบัติได้

กรรมวิธีการสามัญ

: เจตนารมณ์ของกฎหมาย ต้องการให้คณะกรรมการนำเทคโนโลยี ที่เกี่ยวกับการโทรคมนาคมไปใช้ในด้านการศึกษา การศาสนา การวัฒนธรรม การเศรษฐกิจ ความมั่นคงของชาติ หรือกฎหมายมหาชน หรือกฎหมายท้องถิ่น นำเอาเทคโนโลยีเกี่ยวกับการโทรคมนาคม ไปใช้ใช้ใหม่

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องอาจจะไม่ได้ถูกผูกอยู่แค่ ๘ กลุ่ม ที่เป็นบริบท คำว่าเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องอาจจะนอกเหนือไปจากนี้ เพียงแต่ว่า จะต้องเป็นเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องที่เป็นประโยชน์ต่อกิจการ โทรคมนาคมเท่านั้น คือไม่ได้ไปขยายตัวคำว่า "การศึกษาหรือว่า วัฒนธรรม หรือกฎหมายมหาชนต่าง ๆ" ที่ตามมา

กรรมวิธีการสามัญ

: ถ้าท่านตีความเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องนอกจากบริบท ๘ - ๙ ประการ นี้แล้ว ถ้าอย่างนั้นหมายถึงนอกกรอบนี้ด้วย การเกษตรกรรม ก็รวมด้วย สถาปัตยกรรม ศิลปะ วิศวกรรม อะไรต่าง ๆ นี้ก็คงจะมารวมด้วย ถ้าเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคมผมตีความอย่างนี้ถูกไหมครับ เชิญยืนยันด้วย

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์

: ถูกค่ะ คือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องจริง ๆ กว้างมาก ไม่สามารถ จะเขียนลงมาให้ครบถ้วนในกฎหมาย ซึ่งจะเป็นการฟุ่มเฟือย แล้วก็รุงรังในกฎหมาย ในส่วนประเด็นของท่านรองประธานที่บอกว่า แล้วการศึกษาที่จะเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคม จริง ๆ แล้ว การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคมมีอยู่มาก อาจจะเป็น การศึกษาที่ผูกอยู่กับกิจการท้องถิ่น ยกตัวอย่างเช่น การดำเนินการ ของวิทยุชุมชนอาจจะมีการเรียนการสอนอย่างนี้ที่เป็นอาจารย์ที่สอน แล้วเกี่ยวกับการดำเนินกิจการวิทยุชุมชน ซึ่งเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่น ถ้ามว่าความรุ้ความเข้าใจของอาจารย์ที่ไปสอนตรงนี้ สามารถเข้ามา เป็นกรรมการของ กทช. ได้หรือไม่ ตรงนี้ถ้าแสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ ก็เป็นได้ เพราะถือว่ามีความสัมพันธ์ตรงตามมาตรา ๘

กรรมการสามัญ : เทคโนโลยีมีหลายสาขา อย่างเช่น นานาเทคโนโลยี ที่นี้ถ้าเทคโนโลยี มาเกี่ยวข้องกับพวกนี้ แล้วเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม ก็หมายถึงอันนี้ด้วย หรืออาจจะเทคโนโลยีอย่างอื่นอีกมีอีกมากมาย

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : เพราะว่าคน ๆ นั้นจะต้องแก้ด้านใดด้านหนึ่ง อาจจะเป็นหลาย ๆ ด้าน ก็ได้ในตัวบุคคลคนเดียวกัน

กรรมการสามัญ : ได้สรุปคุณสมบัติของผู้สมัครทั้ง ๑๔ ท่าน ว่าอันดับ ๑ ๒ ๓ ใน ๑๔ ท่าน จะมีคุณสมบัติเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ๑๓ ท่าน เพราะฉะนั้นคือถ้ากว้างทุกท่านเข้าประเด็นหมด ถ้าสมมติว่าผู้สมัคร ผู้ได้รับเลือกท่านหนึ่งกำหนดว่า อันดับ ๑ ของท่านเกี่ยวกับ การศึกษา แต่พอถามไปแล้ว สอบไปแล้ว ปรากฏว่าศึกษาก็จริง แต่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่เป็นประโยชน์ต่อกิจการกระจายเสียง ถือว่าท่านนั้นขาดคุณสมบัติใหม่

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : คือได้ชัดเจนว่าเป็นผู้มีความรู้มีความเข้าใจด้านการศึกษา แต่ไม่เกี่ยวข้องไม่ใช่ใหม่ละ ก็ไม่มีคุณสมบัติ

กรรมการสามัญ : แต่เผอิญว่า อันดับ ๕ ท่านไปเขียนว่า เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง จะขอใช้สิทธิอันดับ ๒ อย่างนี้ได้ใหม่

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : ก็ถือว่า เขาก็มีคุณสมบัติในด้านของเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่ใช่ด้านการศึกษา

กรรมการสามัญ : ต้องมีผู้หนึ่งผู้ใดที่มีความรู้ด้านนี้ด้วยหรือไม่ สมมติว่ามีบางด้าน ไม่มีคนรู้เลย ในหลักการถ้าเกิดกฎหมายเขียนอย่างนี้ เช่น ความมั่นคงหรือกฎหมายมหาชน ไม่มีนักกฎหมายมหาชนเลย ชักคนเดียวได้ไหมครับ

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : ได้ เพราะว่ากฎหมายไม่ได้บอกว่าจะต้องครบทุกด้าน กำหนดเอาไว้ว่าคนที่จะมีคุณสมบัติด้านใดด้านหนึ่งหรือจริง ๆ ในคน ๆ หนึ่ง อาจจะมีหลาย ๆ ด้านก็ได้

กรรมการสามัญ : คนหนึ่งมีหลายด้านได้ แต่ถ้าเกิดใน ๑๔ คนนี้ไม่มีใครมีเลยในเรื่อง กฎหมายมหาชน ถ้าอย่างนั้นกฎหมายเขียนทำไม ถ้าเขียนว่า เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องเฉย ๆ ก็พอเพราะว่าเกี่ยวข้องก็รวมกฎหมาย รวมทุกอย่างอยู่แล้ว

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : ร่างตอนที่ออกจาก ครม. จริง ๆ แล้วไม่มีสาขาต่าง ๆ เหล่านี้ กำหนดเอาไว้แค่กรอบกว้าง ๆ ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ ด้านสื่อสารมวลชนด้านหนึ่ง ด้านกิจการโทรคมนาคมด้านหนึ่ง และด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องอีกด้านหนึ่งเท่านั้น แต่ว่าที่มีการพัฒนาของร่างในชั้นของสภาผู้แทนฯ

กรรมธิการสามัญ : ที่นี้กฤษฎีกาจะไปตีความกลับไปหาเจตนารมณ์ของ ครม. ไม่ได้ อันนี้ต้องดูเจตนารมณ์ของผู้ใส่ซึ่งอาจจะแตกต่างกับเจตนารมณ์ของกฤษฎีกา

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : ที่มาชี้แจงว่ามาอาจจะไม่ครบทุกด้าน ตรงนี้เป็นการชี้แจงตามกฎหมาย ปัจจุบันที่ใช้อยู่ คือตามมาตรา ๔๗ ไม่ได้ชี้แจงตามเจตนารมณ์เดิมของร่างครม. การตีความของกฎหมายไม่ว่าจะเป็นโดยเจตนารมณ์หรือโดยตัวอักษรก็เป็นไปอย่างที่ได้เรียกชี้แจงไปว่า จริง ๆ แล้วกฎหมายไม่ได้กำหนดตายตัวว่าจะต้องครบทุกด้านแล้วครบทุกคน เพราะจริง ๆ แล้วจำนวนของกรรมการก็ไม่ครบทุกด้านอยู่แล้ว ถ้าจะมีคนละ ๑ ด้าน

กรรมธิการสามัญ : ต่างกันอย่างไร กฎหมายบางฉบับเขียนว่า "ให้คำนึงถึง" แต่บอกชัดเจน มีประสบการณ์ในแล้วก็ไม่ไป แต่ว่าทุกที่ใช้คำอ่อนกว่านี้ เช่น ให้คำนึงถึง ถ้าท่าน ผอ. ชี้แจงอย่างนี้ก็แสดงว่าเขียนก็ได้ ไม่เขียนก็ได้ มีคำนึงถึงก็ได้ ไม่มีคำนึงถึงก็ได้

นางพงษ์สวาท กายอรุณสุทธิ์ : คำว่า "ให้คำนึงถึง" จริง ๆ ก็ไม่ได้เป็นบทบัญญัติที่เคร่งครัดว่า จะต้องทำอย่างนั้นให้ได้ เพียงแต่ว่าหลังจากคำนึงถึงแล้วดำเนินการได้ตามนั้นจริงหรือไม่ เพียงแต่ว่าในขณะที่ทำจะต้องหยิบยกในเรื่องนั้นๆ ที่กฎหมายเขียนเอาไว้ว่าให้เอาขึ้นมาพิจารณาด้วย โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นในเรื่องของนโยบายว่าให้คำนึงถึงในเรื่องอะไรบ้าง

ภาคผนวกหมายเลข ๖

กลุ่มงานบริหารงานต้นตงสั่ง		
รับที่	Acc	47
วันที่	30	ก.ค. 47
เวลา	16.30 น.	
สำนักงานกำกับและตรวจลง		

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

ที่ นร ๐๔๐๑/ ๑๗๙๕

๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๗

เรื่อง ขอให้พิจารณาเกี่ยวกับบทบัญญัติ มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ
กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

เรียน ประธานคณะกรรมการสิทธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ กทช. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/(๑) ๒๕๐๙

ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒
(๒) สำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การสรรหาและคัดเลือกกรรมการ
กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

ตามหนังสือที่อ้างถึง ประธานคณะกรรมการสิทธิการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ กทช.

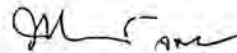
ได้ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นเกี่ยวกับบทบัญญัติมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การ
จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
ในประเด็นที่ว่าบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมีความหมายในการแบ่งกลุ่มของกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
ออกเป็นกี่ด้าน และแต่ละด้านมีความหมายเช่นใด ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอเรียนว่า โดยที่มาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่รับปรึกษาให้ความเห็น
ทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี รายละเอียด
ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) สำนักงานฯ จึงไม่อาจรับปรึกษาโดยตรงจากคณะกรรมการสิทธิการ
ซึ่งเป็นฝ่ายนิติบัญญัติได้ เว้นแต่จะได้ดำเนินการให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเป็นผู้มีหนังสือหรือในเรื่องนี้
เพื่อที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะได้ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอเรียนว่า ได้พิจารณาปัญหาข้อกฎหมาย
ที่ประธานคณะกรรมการสิทธิฯ ได้หารือมาแล้วเห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่คณะกรรมการ
กฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เคยพิจารณาให้ความเห็นเพื่อตอบข้อหารือของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
มาแล้วในเรื่อง การสรรหาและคัดเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ดังนั้น สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงขอส่งสำเนาบันทึกความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)
เรื่องดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย (๒) มาเพื่อโปรดพิจารณา

- จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙

ฝ่ายกฎหมายคมนาคม

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๓๒๔-๓๒๕

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๕๘

www.krisdika.go.th

10/11/25
ม.ค. ๒๕๖๖
ว.ค.ค.ค.ค.

หน้า ๔๔

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๕๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้ไขคำว่า “กรรมการร่างกฎหมาย” ในพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็น “กรรมการกฤษฎีกา” ทุกแห่ง

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบด้วยกรรมการซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๑

ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลกิจการทั่วไปของคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗ คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๒) รับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๓) เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการให้มีกฎหมายหรือแก้ไขปรับปรุง หรือยกเลิกกฎหมาย

มาตรา ๘ กรรมการกฤษฎีกาจะดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะเดียวกันไม่ได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ตุลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารสูงสุด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกหมวด ๓ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย และศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการกฤษฎีกา และคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

(๒) พิจารณาและจัดทำร่างกฎหมายตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

(๓) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการร่างกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ

(๔) ให้ความเห็นหรือปฏิบัติงานอื่นอันเกี่ยวกับกฎหมายให้แก่หน่วยงานของรัฐ หรือตามที่รัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศร้องขอ

(๕) ฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในด้านกฎหมายและการร่างกฎหมาย รวมทั้งการเผยแพร่ทำความเข้าใจในด้านกฎหมายแก่บุคคลทั่วไป

(๖) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักกฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดิน

(๗) จัดพิมพ์ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อเผยแพร่ เว้นแต่เรื่องที่เป็นความลับ

(๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๙) ศึกษาและรวบรวมข้อมูล รวมทั้งจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับระบบกฎหมายไทยและระบบกฎหมายต่างประเทศ และงานวิจัยกฎหมายหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวกับกฎหมายทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และภาค ๓ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๙ ถึงมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวกับงานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และกองวิเคราะห์กฎหมายและการร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ เฉพาะที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ไปเป็นของสำนักงานศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ให้ข้าราชการที่โอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองและในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้าราชการที่โอนไปตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๒ ให้บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

หน้า ๔๗

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

และพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ยังคงมีผลบังคับอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการเปิดทำการศาลปกครองกลางตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

มาตรา ๑๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองขึ้น ให้เป็นศาลปกครองที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง อันเป็นการดำเนินการที่สืบเนื่องจากแนวทางการจัดองค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกาให้เป็นรูปแบบขององค์กรเชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายปกครองที่เคยดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว โดยขององค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นเป็นสถาบันที่ปฏิบัติงานในด้านคดีปกครองและการสร้างบทกฎหมายรวมทั้งกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการอยู่ด้วยกันซึ่งประเทศไทยได้ดำเนินการในแนวทางนี้มาตั้งแต่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยได้ทรงตราพระราชบัญญัติเคาน์ซิลออฟสเตต คือ ที่ปรึกษาราชการแผ่นดินขึ้นใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๑๗ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยให้มีสถาบันเกี่ยวกับการร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย และสถาบันที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองควบคู่กัน หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ขึ้นทำหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างหลักกฎหมายปกครองที่เหมาะสมแก่ประเทศไทย และสร้างความคุ้นเคยในระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองโดยจะพัฒนาให้เป็นระบบศาลปกครองอย่างเต็มรูปแบบต่อไป บัดนี้ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองตามกฎหมายโดยเฉพาะขึ้นทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองโดยตรงแล้ว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยยกเลิกงานวินิจฉัยร้องทุกข์ให้สอดคล้องกับการจัดตั้งศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การสรรหาและคัดเลือกกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๓๐๒/๕๐๖๒ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔๖ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กทช.” และมาตรา ๔๙ กำหนดว่า ในการแต่งตั้ง กทช. ให้มีคณะกรรมการสรรหา กทช. คณะหนึ่ง มีจำนวนสิบเจ็ดคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ประกอบด้วย (๑) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ (๒) ผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาดังกล่าว สถาบันละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน (๓) ผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคลสมาคมละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน และ (๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือใช้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ และไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ องค์กรละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน และในมาตรา ๗๕ ได้กำหนดว่า ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกทช. ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในกิจการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ ได้เตรียมการและดำเนินการเพื่อให้มีคณะกรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๔๙ แล้ว และคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. จำนวน ๑๔ คน ต่อประธานวุฒิสภาตามพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว

ต่อมาประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีความว่า วุฒิสภานี้ประชุมครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณารายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อดังกล่าว มีมติไม่รับรายชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหาฯ เสนอไปทั้งหมด

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๖๐๑/๑๑๖๕ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ในการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เชิญผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมชี้แจงข้อเท็จจริง ได้แก่ ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (นางวรรณิ เกตุบุตร ผู้ช่วยเลขาธิการวุฒิสภา) ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุรินทร์ เงินรูปงาม ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ นายสมพาศ นิลพันธ์ บุคลากร ๘ ๖ และนายสมชาย คนตรง บุคลากร ๕) ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์สมศักดิ์ จักรไพวงศ์ รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย นายมนตรี นาคเจือ ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการศึกษาและหลักสูตร และนายชาญวิทย์ โดธนะคุณ นักวิชาการศึกษา ๖) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (นายประพล ศิริปริษา นิตกร ๘ ๖) และผู้แทนคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (รศ.ดร.ถวิล พึ่งมา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนินทร์ วงศ์งามชา และนายอนันต์ วรดิพิงศ์)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วมีความเห็นดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการแต่งตั้ง กทช.

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ในส่วนที่ ๑ นี้มีข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง ๔ ประการ ดังนี้ ๑. ที่มาของปัญหาตามข้อหาหรือ ๒. การคัดเลือก “กรรมการสรรหา” ๓. การดำเนินการสรรหา กทช. และ ๔. การดำเนินการของวุฒิสภา

๑. ที่มาของปัญหาตามข้อหาหรือ

โดยที่มาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น ๆ รวมทั้งการแข่งขัน โดยเสรีอย่างเป็นธรรม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยในมาตรา ๗๕ ได้กำหนดว่าในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ (กทช.) ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันและให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ (กทช.)

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นหน่วยงานธุรการได้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อเป็นคณะกรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งบัญญัติว่า

“ในการแต่งตั้งกรรมการให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการคณะหนึ่งมีจำนวนสิบเจ็ดคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

(๒) ผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาดังกล่าว สถาบันละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

(๓) ผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคล สมาคมละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

(๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือใช้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะและไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ องค์กรละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา และคัดเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

ให้สำนักงาน กทช. ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ

คณะกรรมการสรรหา^๖ ได้คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ให้วุฒิสภามีมติพิจารณาตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้วซึ่งบัญญัติว่า

“ให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเรียกโดยย่อว่า “กทช.” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกหกคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

ให้เลขาธิการ กทช. เป็นเลขานุการฯ กทช.”

ในชั้นการพิจารณาของวุฒิสภา ที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติ^๗ ตั้งคณะกรรมการธิการสามัญฯ เพื่อตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหาฯ กระบวนการสรรหา และคุณสมบัติ ประวัติและความประพฤติของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการในคณะกรรมการ กทช. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๙ โดยกำหนดระยะเวลาปฏิบัติงานตามภารกิจไว้ ๓๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณารายงานของคณะกรรมการธิการสามัญฯ แล้วมีความเห็นว่า การตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ โดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นไปโดยขัดต่อกฎหมายเพราะมีองค์ประกอบขัดแย้งต่อมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ และในส่วนกระบวนการสรรหาที่ได้ดำเนินการไปนั้นก็ผิดพลาดไม่อยู่ในกรอบที่กฎหมายบัญญัติ ดังนั้น ที่ประชุมวุฒิสภาจึงมีมติมอบหมายให้ประธานวุฒิสภาแจ้งข้อขัดข้องพร้อมความเห็นของที่ประชุมวุฒิสภาต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการตามความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ”

^๖ รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการธิการสามัญฯ (หน้า ๑) ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔

^๗ หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๐๑๕๐๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ (หน้า ๒) ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบและพิจารณาวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

นายกรัฐมนตรีได้สั่งการให้นำประเด็นตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอความเห็นประกอบการพิจารณา รวมทั้งประเด็นปัญหาที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ขอรื้อหรือ ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา

๒. การคัดเลือก “กรรมการสรรหา”

ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ปรากฏตามการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยประกอบกับเอกสารที่ส่งมาประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการได้ประกาศ^๕ รายชื่อคณะกรรมการสรรหา กทช. โดยมีขั้นตอนการดำเนินการคัดเลือก ดังนี้ (๑) การจัดให้ส่วนราชการส่งผู้แทนเข้าร่วมเป็นกรรมการสรรหา (๒) การจัดให้มีการเลือกผู้แทนคณาจารย์และ (๓) การจัดให้มีการเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน และการตรวจสอบความถูกต้องของสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน

๒.๑ การจัดให้ส่วนราชการส่งผู้แทนเข้าร่วมเป็นกรรมการสรรหา ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ^๖ ถึงปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ และเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ขอให้แต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการสรรหาฯ โดยส่วนราชการดังกล่าวได้แต่งตั้งผู้แทนเข้าร่วมเป็นกรรมการสรรหา กทช. แล้ว^๗

^๕ หนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๐๑๕๐๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ลงนามโดยประธานวุฒิสภา (พลตรี มนูญกฤต รูปขจร) ถึงนายกรัฐมนตรี (พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร)

^๖ ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง รายชื่อคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ)

^๗ หนังสือถึงสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๖๕๖ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ) ถึงปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ และเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

^๘ (๑) พลเอก สำเภา ชูศรี รองผู้บัญชาการทหารสูงสุด (๒) นายจรัส นองมาก รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (๓) นายกิตติ อยู่โพธิ์ รองปลัดกระทรวงคมนาคม (๔) นายทรงชัย ไสเศศววารี ผู้ช่วยปลัดกระทรวงพาณิชย์ และ (๕) นายขจิตกัย บุรุษพัฒน์ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

ต่อมาปลัดกระทรวงกลาโหม^๕ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ^๖ และปลัดกระทรวงคมนาคม^๗ ได้มีหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงและแต่งตั้งผู้แทนในคณะกรรมการสรรหาฯ ใหม่

๒.๒ การจัดให้มีการเลือกผู้แทนคณาจารย์ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้ดำเนินการจัดให้มีการเลือกผู้แทนคณาจารย์ สรุปได้ดังนี้ (๑) การแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบ ดำเนินการแจ้งรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ (๒) การจัดให้มีการคัดเลือกกันเอง (๓) ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย และ (๔) การพิจารณาหลักสูตรการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชา โทรคมนาคม

๒.๒.๑ การแจ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการแจ้งรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัย^๘ และปลัดกระทรวงศึกษาธิการ^๙ ซึ่งเป็นหน่วยราชการที่รับผิดชอบโดยตรง ให้ดำเนินการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๙ (๒) และแจ้งรายชื่อให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ^{๑๐} ต่อมาปลัดทบวงมหาวิทยาลัยได้มีหนังสือ^{๑๑} ขอขยายระยะเวลาการเสนอรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ออกไป และปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ^{๑๒} ตอบรับการขอขยายระยะเวลาของทบวงมหาวิทยาลัย หลังจากนั้นปลัด

^๕ หนังสือกระทรวงกลาโหม ส่วนมาก ที่ กท ๐๒๑๗/๗๒๐ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดย ปลัดกระทรวงกลาโหม (พล.อ.ธวัช เกษร์อังกูร) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ขอเปลี่ยนตัวผู้แทนกระทรวงกลาโหมจากพลเอก สำเนา ชูศรี เป็นพลอากาศเอก ชายุชัย ชายุชิตชิงชัย รองผู้บัญชาการทหารสูงสุดแทน

^๖ หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๑.๓/๑๐๑๔๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายบุญลือ ทองอยู่) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ขอเปลี่ยนตัวผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการจาก นายจำรัส นองมาก เป็นนายสงบ ลักษณะ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

^๗ หนังสือกระทรวงคมนาคม ส่วนมาก ที่ คค ๐๒๐๑/๔๐๑๒ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดกระทรวงคมนาคม (นายจงอาชว์ โพธิสุนทร) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ขอเปลี่ยนตัวผู้แทนกระทรวงคมนาคมจาก นายกิตติ อยู่โพธิ์ เป็นนายชลอ คชรัตน์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงคมนาคม

^๘ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ส่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/๖๔๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

^๙ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ส่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/๖๔๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ถึงปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

^{๑๐} ตามหนังสือของสำนักนายกรัฐมนตรี (ส่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/๖๔๗-๖๔๘ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๓) กำหนดให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยและปลัดกระทรวงศึกษาธิการแจ้งรายชื่อผู้แทนภายในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๓

^{๑๑} หนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนที่สุด ที่ ทม ๐๒๐๕(๑)/๒๕๒๑ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นายทองอินทร์ วงศ์โสธร) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอขยายระยะเวลาการเสนอรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ไปภายในเดือนมีนาคม ๒๕๔๓

^{๑๒} หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/๑๙๖๐ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส) ถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้มีหนังสือ^{๖๖} แจ้งรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนจำนวน ๖ คน^{๖๗} ให้สำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ ส่วนกระทรวงศึกษาธิการนั้น ปลัดกระทรวงศึกษาธิการได้มีหนังสือ^{๖๘} แจ้งรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาจำนวน ๑ คน^{๖๙} ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบก่อนแล้ว ดังนั้น ผู้แทนคณาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดของทบวงมหาวิทยาลัยที่ทบวงมหาวิทยาลัยแจ้งรายชื่อมาจึงมีทั้งหมด ๖ แห่งคือ (๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (๒) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (๔) มหาวิทยาลัยรังสิต (๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และ (๖) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการอีก ๑ แห่ง คือ สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติราชมงคลรวมทั้งเป็น ๗ แห่ง

๒.๒.๒ การจัดให้ผู้แทนคณาจารย์คัดเลือกกันเอง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้มีหนังสือ^{๗๐} เชิญผู้แทนคณาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง ๗ แห่งตามที่ทบวงมหาวิทยาลัย

^{๖๖} หนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ที่ ทม ๐๒๐๕(๑)/๕๔๒๐ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดย รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (นายทองอินทร์ วัฒนวิเศษ) ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประภาส)

^{๖๗} (๑) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนินทร์ วงศ์งามขำ ภาควิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

(๒) รองศาสตราจารย์ ดร.ถวิล พึ่งมา คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

(๓) ดร.รังสรรค์ ทองทา อาจารย์ประจำสาขาวิศวกรรมโทรคมนาคมสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

(๔) ดร.พิสิษฐ์ ชาญเกียรติก้อง หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยรังสิต

(๕) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อธิคม กฤษณบุตร หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร

(๖) ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

^{๖๘} หนังสือกระทรวงศึกษาธิการ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๑.๓/๑๗๙๐ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (นายจรัส นองมาก)

^{๖๙} นางจินตนา นาคะสุวรรณ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีนานาชาติราชมงคล เป็นผู้แทนคณาจารย์ประจำ ซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม ในสถาบันอุดมศึกษา

^{๗๐} ฉบับที่ ๑ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/ว.๓๕๖๐ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี รักษาการแทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวนิช) ถึงผู้แทนคณาจารย์ของทบวงมหาวิทยาลัยที่ทบวงมหาวิทยาลัย ได้แจ้งรายชื่อไว้หกคน

ฉบับที่ ๒ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/ว.๓๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี รักษาการแทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวนิช) ถึงนางจินตนา นาคะสุวรรณ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้แจ้งรายชื่อไว้

และกระทรวงศึกษาธิการได้แจ้งรายชื่อไว้ เพื่อบรรณร่วมกันพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์วิธีการคัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน ซึ่งที่ประชุมได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกโดยให้ผู้แทนคณาจารย์แต่ละคนแนะนำตัวพร้อมประวัติย่อ ประสบการณ์และผลงาน และให้แต่ละคนเสนอรายชื่อผู้แทนคณาจารย์ที่เห็นว่าเหมาะสมให้ที่ประชุมพิจารณาคัดเลือก และที่ประชุมได้มีมติเลือกผู้แทนจำนวนสี่คน^{๖๐} เป็นกรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์ ต่อมาปรากฏว่าผู้แทนคณาจารย์ที่ได้รับการคัดเลือกดังกล่าวได้ขอลาออก ๑ คน^{๖๑} ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้มีหนังสือ^{๖๒} เชิญผู้แทนคณาจารย์มาประชุมอีกครั้งหนึ่งเพื่อพิจารณาคัดเลือกกันเองแทนผู้แทนคณาจารย์ที่ขอลาออก โดยการประชุมครั้งหลังนี้ที่ประชุมได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกกันเองโดยวิธีลงคะแนนลับ^{๖๓} และได้มีมติเลือกนายพิสิษฐ์ชาญเกียรติก้อง แทนนายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล ที่ขอลาออก

๒.๒.๓ ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า ในการพิจารณาสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๔ (๒) นั้น ทบวงมหาวิทยาลัยเห็นว่า โดยมาตรา ๔๔ (๒) ได้กำหนดว่า ผู้แทนคณาจารย์ต้องเป็นผู้สอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคล และมีการสอนระดับปริญญาในสาขาดังกล่าว ดังนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทั้งของรัฐและเอกชนที่มีการสอนระดับปริญญา โดยมีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ หรือแยกเป็นแขนงวิชาโทรคมนาคมอย่างชัดเจนซึ่งในสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวจะมีการสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมอยู่ในลักษณะของวิชาเอก (วิชาบังคับหรือวิชาบังคับเลือก) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ทั้งนี้

^{๖๐} ๑) รองศาสตราจารย์ ดร. ถวิล พึ่งมา คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (๒) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อริคม ฤกษ์บุตร หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร (๓) ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ และ (๔) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชรินทร์ วงศ์งาม ขำ ภาควิชาอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ทั้งนี้ ปรากฏตามรายงานการประชุมการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ประจำเป็นคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๑ (สปน.๑)

^{๖๑} ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ ตามหนังสือมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วศ.๑๑๔/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงนามโดย คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ดร.สุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล)

^{๖๒} หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรีด่วนมาก ที่ นร ๑๓๐๒/ว.๕๗๗๔ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ) ถึงผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยและผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการทั้ง ๗ คน ซึ่งรวมทั้ง ดร.สุทธิพรฯ ที่ขอลาออกด้วย

^{๖๓} รายงานการประชุมผู้แทนคณาจารย์ประจำเพื่อคัดเลือกเป็นคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ วันศุกร์ที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๔๒ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ (สปน.๓) ที่ประชุมมีมติเลือกนายพิสิษฐ์ ชาญเกียรติก้อง หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยรังสิต แทนนายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล

ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒^{๖๔} ซึ่งถ้าใช้หลักเกณฑ์ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดก็จะมีสถาบันอุดมศึกษาที่มีคุณสมบัติเพียง ๖ แห่งเท่านั้น และหากจะพิจารณาหลักสูตรในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นอกจาก ๖ แห่งดังกล่าว เช่น หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าของมหาวิทยาลัยมหิดล ก็จะพบว่าไม่มีการจัดหลักสูตรการสอนโดยแยกเป็นสาขาวิชาโทคมนาคมโดยเฉพาะ และจากการนับจำนวนหน่วยกิตรวมของวิชาเอก(บังคับ)ในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวก็จะไม่ถึง ๓๐ หน่วยกิต จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ทบวงมหาวิทยาลัยใช้ในการพิจารณา

๒.๒.๔ ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคม เนื่องจากวุฒิสภามีข้อทักท้วงว่ายังมีสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ มากกว่า ๖ แห่งที่มีหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคมในปริมาณและคุณภาพเช่นเดียวกัน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมที่เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นเวลาที่มีการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์เพื่อการแต่งตั้ง กทช. โดยได้เชิญผู้แทนจากทบวงมหาวิทยาลัย^{๖๕} และผู้แทนคณะวิศวกรรมศาสตร์จากสถาบันอุดมศึกษา

^{๖๔} ๔. โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

๑ ล๑	๑ ล๑
๔.๒ หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและปฏิบัติงานได้ โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้	
๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต	
๒) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๑๔ หน่วยกิต	
๓) หลักสูตรปริญญาตรี (๖ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๗๔ หน่วยกิต	
๔) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๔๒ หน่วยกิต	

สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่ หรือวิชาเอก และวิชาโทก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต

๑ ล๑

๑ ล๑

^{๖๕} สำนักงานกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน(นางอรุณี นิ่มนวลเจริญ และนางโสภา อิมรיתהา)

ต่าง ๆ ของรัฐและเอกชนจำนวน ๓๓ แห่ง^{๖๗} มาให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ปรากฏว่า ผู้แทนมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้เสนอความเห็นว่าการจัดหลักสูตรการสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสาขาโทรคมนาคมจะต้องเสนอหลักสูตรให้ทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นก่อนเปิดดำเนินการสอนโดยทบวงมหาวิทยาลัยจะมีผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้พิจารณา^{๖๘} ดังนั้น การพิจารณาว่าสถาบันอุดมศึกษาใดมีหลักสูตรสอนวิชาด้านโทรคมนาคมระดับปริญญาในปริมาณและคุณภาพเทียบเท่ามหาวิทยาลัยที่ได้รับการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย จึงควรให้ผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็น เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้มีหนังสือ^{๖๙} ถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัยขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นว่า หลักสูตรการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาโทรคมนาคมของมหาวิทยาลัยของเอกชนอย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิชาใดบ้าง และมีมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในปัจจุบันจำนวนเท่าใดที่มีหลักสูตรได้ระดับดังกล่าว ต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยได้มีหนังสือ^{๗๐} ชี้แจงว่า ทบวงมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้สำนักกิจการอุดมศึกษาเอกชนพิจารณาร่วมกับคณะกรรมการพิจารณาการขอเปิดดำเนินการหลักสูตรและการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัย โดยที่ประชุมได้มีมติให้กำหนดชื่อรายวิชาประมาณ ๑๐ รายวิชา วิชาละ ๓ หน่วยกิต เป็นวิชาหลักที่จะประกอบขึ้นเป็นหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาโทรคมนาคมและได้กำหนดชื่อรายวิชาหลักในหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

^{๖๗} ๑. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ๒. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ๔. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๕. มหาวิทยาลัยรังสิต ๖. มหาวิทยาลัยศรีปทุม ๗. มหาวิทยาลัยสยาม ๘. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ๙. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ๑๐. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ๑๑. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ๑๒. มหาวิทยาลัยนิวัฒนา ๑๓. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล ๑๔. มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๕. มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ๑๖. วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี ๑๗. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น ๑๘. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๑๙. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ๒๐. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๒๑. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๒. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๒๓. มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๒๔. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๒๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒๖. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๗. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ๒๘. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๒๙. มหาวิทยาลัยนเรศวร ๓๐. มหาวิทยาลัยมหิดล ๓๑. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ๓๒. มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ และ ๓๓. วิทยาลัยปทุมธานี

^{๖๘} ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มสาขาวิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

^{๖๙} หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ นร ๐๖๐๑/๓๔๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๔ ลงนามโดยเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์) ถึงปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

^{๗๐} หนังสือทบวงมหาวิทยาลัย ด่วนมาก ที่ ทม ๐๒๐๗/๒๓๒๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ ลงนามโดยรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (รองศาสตราจารย์ สงคราม เหลืองทองคำ) ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)

สาขาวิชาโทรคมนาคม ที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน จำนวน ๑๑ รายวิชา^{๑๑} และจะต้องพิจารณารายละเอียดเนื้อหาสาระของแต่ละรายวิชาประกอบด้วย

หลังจากนั้นสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ^{๑๒}เชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาอนุมัติหลักสูตรปริญญาสาขาโทรคมนาคมให้แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากทบวงสมหาวิทยาลัยซึ่งมีอยู่จำนวน ๗ คน^{๑๓} และผู้แทนคณะวิศวกรรมศาสตร์จากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ของรัฐและเอกชน จำนวน ๓๓ แห่ง มาร่วมกันพิจารณาหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคมของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ในต้นปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ว่า มีสถาบันอุดมศึกษาใดที่มีการสอนรายวิชาตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดข้างต้น ซึ่งเมื่อที่ประชุมได้พิจารณารายวิชาที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว มีความเห็นพ้องตรงกันว่า สถาบันอุดมศึกษาที่จะเข้าหลักเกณฑ์ว่ามีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาโทรคมนาคมที่ทบวงมหาวิทยาลัยมีประกาศกำหนดว่าจะต้องมีการสอนในวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ในจำนวนวิชาเฉพาะ ๑๗ รายวิชา มีใช้ ๑๑ รายวิชา ตามความเห็นชั้นต้นของทบวงมหาวิทยาลัยวิชาเฉพาะ ๑๗ รายวิชา ได้แก่ ๑) Electromagnetic Fields and Waves ๒) Principle of Communication Systems ๓) Telecommunication Engineering ๔) Communication Electronics ๕) Data Communications and Networks ๖) Antenna Engineering ๗) Microwave Engineering ๘) Radio Wave Propagation ๙) Optical Fiber Communication ๑๐) Communication Transmission ๑๑) Communication Networks and Transmission Line ๑๒) Satellite Communication ๑๓) Wireless Communication ๑๔) Digital Communication ๑๕) Telephone Engineering ๑๖) Digital Signal Processing และ ๑๗) Information Theory and

^{๑๑} ๑. คลื่นและสนามแม่เหล็กไฟฟ้า (Electromagnetic Fields and Waves) ๒. หลักการสื่อสาร (Principle of communication)/ระบบสื่อสาร (Communication System) ๓. วิศวกรรมโทรคมนาคม (Telecommunication Engineering) ๔. อิเล็กทรอนิกส์สื่อสาร (Communication Electronics) ๕. การสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย (Data Communications and Networks) ๖. วิศวกรรมสายอากาศ (Antenna Engineering) ๗. วิศวกรรมไมโครเวฟ (Microwave Engineering) ๘. การแพร่กระจายคลื่นวิทยุ (Radio Wave Propagation) ๙. การสื่อสารเส้นใยนำแสง (Optical Fiber Communication หรือ Communication Transmission หรือ Communication Networks and Transmission line) ๑๐. การสื่อสารดาวเทียม (Satellite Communication) และ ๑๑. การสื่อสารไร้สาย (Wireless Communication)

^{๑๒} หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๑๑๔๓๔-๑๑๔๔๔ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๕

^{๑๓} ๑. นาวาเอกวิหวัธ ฒ นคร (รองผู้บัญชาการกองการบินทหารเรือ) ๒. รศ.เอกชัย ลีลาธรรม (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ๓. ผศ.ทับทิม อ่างแก้ว (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ๔. นายวินัย พงศ์วัน (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) ๕. รศ.ชำนาญ ห่อเกียรติ (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) ๖. นายเกียรติ อัครพงศ์ (Environmental Engineering Consultants Co, Ltd.) และ ๗. ศ.วิวัฒน์ กิรนนท์ (ภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคมคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง)

Coding และที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะทำงานจำนวน ๔ คน^{๓๓} เพื่อตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรการสอนของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ที่มีการสอนในต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ว่า มีสถาบันอุดมศึกษาใดที่เปิดสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมครบ ๓๐ หน่วยกิตตรงตามที่ที่ประชุมกำหนด

ผลการตรวจสอบของคณะทำงานดังกล่าวปรากฏว่า

(๑) สถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมใน ๑๗ รายวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต มีทั้งหมด ๑๘ แห่ง^{๓๔}

(๒) จากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง ๑๘ แห่งนั้นจะมีสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ๖ แห่ง^{๓๕} ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดหลักสูตรและใช้ชื่อปริญญาแยกเฉพาะว่าเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคม เว้นแต่มหาวิทยาลัยรังสิตซึ่งมิได้ใช้ชื่อปริญญาสาขาวิชาโทรคมนาคม แต่มีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นแขนงวิชาด้านโทรคมนาคมในสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าโดยเฉพาะ

(๓) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นอกจากสถาบันอุดมศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้คัดเลือก เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเหล่านั้นไม่มีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือแยกเป็นแขนงวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ วิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมหลายวิชา จึงถูกจัดเป็นวิชาเลือกในสาขาวิชาหรือวิชาเลือกเสรีซึ่งขึ้นอยู่กับความประสงค์ของผู้เรียน ดังนั้น การนับจำนวนหน่วยกิตสำหรับวิชาเฉพาะจำนวน ๓๐ หน่วยกิต จึงขึ้นอยู่กับทางเลือกเรียนของนักศึกษาแต่ละคนและมีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาบางคนที่มีได้แต่ปริญญาโดยไม่สนใจสาขาเฉพาะสำหรับการทำงานในอนาคตอาจเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ โดยมีวิชาเอกด้านโทรคมนาคมไม่ครบ ๓๐ หน่วยกิตก็ได้

๒.๓ การจัดให้มีการเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน และการตรวจสอบความถูกต้องของสมาชิกวิชาชีพและองค์กรเอกชน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศ

^{๓๓} ๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทับทิม อ่างแก้ว (คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ๒. ศ.วิวัฒน์ กิรานนท์ (คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง) ๓. ศ.ดร.สมิทธิ์ คำเพิ่มพูล (รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยสยาม) ๔. นายวิษณุ กอพยัคฆินทร์ (รองคณบดี มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น) ๕. นายสุรพล จันทร (หัวหน้าภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม) ๖. ดร.มงคล รักษาพัชรวงศ์ (ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) ๗. นายเวช วิเวก (รองคณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ) และ ๘. นางโสภกา อิมวิทยา (สำนักกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัย)

^{๓๔} ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๔. มหาวิทยาลัยรังสิต ๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ๖. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ๗. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๘. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๙. มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๑๐. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๑๑. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ๑๒. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๑๓. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๑๔. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๑๕. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ๑๖. มหาวิทยาลัยศรีปทุม ๑๗. วิทยาลัยเทคโนโลยีราชธานี และ ๑๘. วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี

^{๓๕} ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๔. มหาวิทยาลัยรังสิต ๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และ ๖. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

เชิญชวนให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งรายชื่อผู้แทนมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีการดำเนินการ ๓ ขั้นตอน คือ (๑) ก่อนพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ ใช้อำนาจ (๒) เมื่อพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ ใช้อำนาจแล้ว และ (๓) การตรวจสอบความถูกต้องของ สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน

๒.๓.๑ ก่อนพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มีผลใช้บังคับ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศ^{๓๓} ขอให้สมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคมคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ ที่เป็นนิติบุคคล และองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือให้บริการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะและไม่แสวงหากำไร ในทางธุรกิจ แจ้งรายชื่อผู้แทนมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกกันเองต่อไป โดยได้มีการประชาสัมพันธ์ประกาศดังกล่าวผ่านสื่อสารมวลชนหลายแขนง อย่างไรก็ดี เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามประกาศ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่า ยังมีสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนจำนวนมากยังไม่ทราบประกาศดังกล่าว ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้มีประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒^{๓๔} เชิญชวนให้สมาคมวิชาชีพ และองค์กรเอกชนแจ้งรายชื่อผู้แทนมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้อีกโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาจนกว่าจะมีประกาศปิด รวมทั้งประชาสัมพันธ์ประกาศดังกล่าวผ่านทางสื่อสารมวลชนเช่นเดียวกัน

๒.๓.๒ เมื่อพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ มีผลใช้บังคับ^{๓๕} ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๓^{๓๖} เชิญชวนให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งรายชื่อผู้แทนให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ นอกจากนั้นปลัดสำนักนายกรัฐมนตรียังได้มีหนังสือ^{๓๗} ถึงสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนจำนวน ๑๐๗

^{๓๓} ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ ประภาส) ขอให้สมาคมวิชาชีพตามมาตรา ๕๔ (๓) และองค์กรเอกชนตามมาตรา ๕๔ (๔) แจ้งรายชื่อผู้แทนภายในวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

^{๓๔} ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ) ขอให้สมาคมวิชาชีพตามมาตรา ๕๔ (๓) และองค์กรเอกชนตามมาตรา ๕๔ (๔) แจ้งรายชื่อผู้แทนได้โดยไม่มีกำหนดระยะเวลา

^{๓๕} พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓

^{๓๖} ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี(นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ) ขอให้สมาคมวิชาชีพตามมาตรา ๕๔ (๓) และองค์กรเอกชนตามมาตรา ๕๔ (๔) แจ้งรายชื่อผู้แทนภายในวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓

^{๓๗} หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/ว.๓๒๔๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๓ ลงนามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคม ประธานมูลนิธิ ธรรมปัญญาชนบวช

องค์กรซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง^{๓๖} ให้แจ้งรายชื่อผู้แทนมายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีด้วย โดยเมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามประกาศดังกล่าวปรากฏว่ามีสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งความประสงค์ส่งผู้แทนเข้าร่วมคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหา กทช. จำนวน ๓๔ องค์กร^{๓๗}

๒.๓.๓ การตรวจสอบความถูกต้องของสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนหลังจากที่สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนได้แจ้งความประสงค์ขอส่งผู้แทนเข้าร่วมคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหา กทช. มายังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจำนวน ๓๔ องค์กรแล้ว ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เชิญผู้แทนส่วนราชการตามรายชื่อที่ได้รับแจ้ง ผู้แทนคณาจารย์ประจำที่ได้รับการคัดเลือก และผู้แทนหน่วยงานอื่น^{๓๘} มาร่วมกันเป็นคณะกรรมการตรวจสอบความถูกต้องของสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนทั้ง ๓๔ องค์กร^{๓๙} โดยคณะกรรมการตรวจสอบได้มีการประชุมกัน

^{๓๖} เป็นข้อมูลที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมไปรษณีย์โทรเลข องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย กรมการปกครองและสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ปรากฏตามบัญชีรายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแนบท้าย (หน้าที่ ๕) หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๓๒๔๕ ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคม ประธานมูลนิธิ ตามบัญชีแนบท้าย

^{๓๗} (๑) สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย (๒) สมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (๓) สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (๔) สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย (๕) สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย (๖) สมาคมอินเทอร์เน็ต (๗) สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ (๘) สมาคมวิศวกรไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์แห่งประเทศไทย (๙) สมาคมพลังผู้บริโภคแห่งประเทศไทย (๑๐) มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (๑๑) สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน (๑๒) มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (๑๓) อุตสาหกรรมพัฒนามูลนิธิ (๑๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (๑๕) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัคร (๑๖) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดเชียงราย (๑๗) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ (๑๘) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นสุราษฎร์ธานี (๑๙) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นนครสวรรค์ (๒๐) สมาคมวิทยุสื่อสารความถี่ประชาชนแห่งประเทศไทย (๒๑) สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลิสบี ๒๔๔ (๒๒) มูลนิธิปอเด็กตั้ง (๒๓) มูลนิธิสยามรวมใจ (๒๔) มูลนิธิอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เทศบาลเมืองลำปาง (๒๕) มูลนิธิอริโย บ้านหมี่ (๒๖) มูลนิธิบรรเทาสาธารณภัยแม่ฮ่องสอน (๒๗) มูลนิธิประชาร่วมใจ (๒๘) สมาคมแสงธรรมรัตนการกุศล หน่วยกู้ภัยอศก (๒๙) มูลนิธิสังฆพุทธธรรมแห่งประเทศไทย (๓๐) พุทธสมาคมสว่างเขตธรรมสถาน (๓๑) มูลนิธิสว่างบุษยามิตร (๓๒) มูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน (๓๓) มูลนิธิชมพรการกุศลสงเคราะห์ และ (๓๔) สมาคมพุทธสมาคมสว่างรัตนตรัยธรรมสถานสระบุรี

^{๓๘} ผู้แทนกรมไปรษณีย์โทรเลข ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^{๓๙} รายงานการประชุมการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ ในวันจันทร์ที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ (สปน.๓)

๑ ครั้ง^{๖๖} และได้มีมติ ๔ ประการ ดังนี้

(๑) รายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนทั้ง ๓๔ องค์กรนี้ให้ถือเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการดำเนินการ “ไม่ว่าจะเป็นที่สุด”

(๒) ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนทั้ง ๓๔ องค์กรให้ทราบโดยทั่วไป และเปิดโอกาสให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนที่คิดว่ามีคุณสมบัติเข้าข่ายตามมาตรา ๔๙ (๓) และ (๔) โต้แย้งหรือแจ้งความประสงค์มาได้อีก โดยให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณากำหนดระยะเวลาให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนโต้แย้ง

(๓) เมื่อพ้นกำหนดเวลาโต้แย้งแล้ว ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเชิญผู้แทนสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนมาประชุมเพื่อกำหนดวันเวลาการคัดเลือกกันเองและกำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกกันเองต่อไป และ

(๔) หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดแยกสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนนั้น คณะกรรมการตรวจสอบเห็นว่าสมาคมหรือองค์กรที่เข้าข่ายการเป็นสมาคมวิชาชีพจะต้องมีสภาพเป็นสมาคมและเป็นสมาคมวิชาชีพด้านใดด้านหนึ่ง มีคำว่า “สมาคม” อยู่ในชื่อของสมาคม มีการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย และมีลักษณะการให้บริการ ดังนั้น คณะกรรมการตรวจสอบฯ จึงได้มีมติคัดเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนทั้ง ๓๔ องค์กร โดยแยกเป็นสมาคมวิชาชีพจำนวน ๘ องค์กร^{๖๗} และองค์กรเอกชนจำนวน ๒๖ องค์กร^{๖๘}

^{๖๖} ในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบฯ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ๒ ประเด็นคือ ประเด็นที่หนึ่ง สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนตามที่ส่วนราชการต่าง ๆ ได้แจ้งรายชื่อมา ๑๑๒ องค์กรนั้น (ตัวเลขที่ถูกต้องคือ ๑๐๗ องค์กรเนื่องจากมีการตรวจสอบรายชื่อแล้วปรากฏว่ามีรายชื่อซ้ำกัน) นอกจากสมาคมและองค์กรทั้ง ๑๐๗ องค์กรแล้ว น่าจะมีสมาคมหรือองค์กรอื่นที่เข้าข่ายอีกหรือไม่ และจะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้มีรายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนเพิ่มขึ้น และเมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือถึงสมาคมและองค์กรดังกล่าวทั้ง ๑๐๗ องค์กร แล้ว มีสมาคมและองค์กรแจ้งความจำนงมา ๓๔ องค์กร มีจำนวนมากเพียงพอและครบถ้วนหรือไม่ และหากที่ประชุมเห็นว่าไม่ครบถ้วนควรจะมีวิธีการสรรหาหรือให้สมาคมและองค์กรมาแสดงความจำนงเพิ่มขึ้นอย่างไร และประเด็นที่สอง การพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง การคัดแยกสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชน

^{๖๗} สมาคมวิชาชีพ ได้แก่ (๑) สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย (๒) สมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (๓) สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (๔) สมาคมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย (๕) สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย (๖) สมาคมอินเทอร์เน็ต (๗) สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ และ (๘) สมาคมวิศวกรไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์แห่งประเทศไทย

^{๖๘} องค์กรเอกชน ได้แก่ (๑) สมาคมพลังผู้บริโภคแห่งประเทศไทย (๒) มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (๓) สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน (๔) มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศ (๕) อุตสาหกรรมพัฒนามูลนิธิ (๖) สมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (๗) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัคร (๘) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดเชียงราย (๙) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ (๑๐) สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นสุราษฎร์ธานี (๑๑) สมาคมวิทยุสมัครเล่นนครสวรรค์ (๑๒) สมาคมวิทยุสื่อสารความถี่ประชาชนแห่งประเทศไทย (๑๓) สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีสซีบี ๒๔๕ (๑๔) มูลนิธิปอเต็กตึ๊ง (๑๕) มูลนิธิสยามรวมใจ (๑๖) มูลนิธิอาสาสมัครป้องกันภัย

(มีต่อหน้าถัดไป)

จากมติของคณะกรรมการตรวจสอบฯ ดังกล่าว ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้ออกประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๔^{๔๔} ประกาศรายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องผ่านทางสื่อสารมวลชน และขยายระยะเวลาให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนขอเข้าร่วมคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหา กทช. ได้อีก และในขณะเดียวกัน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีก็ได้มีหนังสือ^{๔๕} แจงให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนจำนวน ๑๐๗ องค์กรทราบผลการคัดเลือกสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนด้วย โดยเมื่อถึงกำหนดระยะเวลาตามที่ขยายปรากฏว่าไม่มีสมาคมวิชาชีพใดโต้แย้งและแสดงความประสงค์เพิ่มเติม แต่ได้มีองค์กรเอกชนแจ้งความจำนงเข้าร่วมคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหา กทช. เพิ่มเติมอีก ๑๒ องค์กร^{๔๖} ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องขององค์กรเอกชนที่แจ้งความจำนงเพิ่มเติมเองโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตามที่คณะกรรมการตรวจสอบฯ กำหนดปรากฏว่า องค์กรเอกชนทั้ง ๑๒ องค์กรมีลักษณะตามเกณฑ์ ดังนั้น องค์กรเอกชนที่ผ่านการตรวจสอบจึงมีทั้งสิ้น ๓๘ องค์กร เมื่อได้รายชื่อสมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนจำนวน ๔๖ องค์กร (รวมองค์กรเอกชนที่เพิ่มเติม) แล้ว ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๕^{๔๗} กำหนดให้ผู้แทนสมาคมวิชาชีพและผู้แทนองค์กรเอกชนมาดำเนินการคัดเลือกกันเอง

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๔๔)

ฝ่ายพลเรือน เทศบาลเมืองลำปาง (๑๗) มูลนิธิอริโย บ้านหมี่ (๑๘) มูลนิธิบรรเทาสาธารณภัยแม่ฮ่องสอน (๑๙) มูลนิธิประชาร่วมใจ (๒๐) สมาคมแสงธรรมรัตนการกุศล หน่วยกู้ภัยอโศก (๒๑) มูลนิธิสังฆพุทธธรรมแห่งประเทศไทย (๒๒) พุทธสมาคมสว่างเหตุธรรมสถาน (๒๓) มูลนิธิสว่างบุษชาธรรม (๒๔) มูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน (๒๕) มูลนิธิชมพรการกุศลสงเคราะห์ และ (๒๖) สมาคมพุทธสมาคมสว่างรัตนตรัยธรรมสถานสระบุรี

^{๔๔} ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี(นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ) กำหนดให้สมาคมวิชาชีพและองค์กรเอกชนแจ้งความจำนงได้อีกจนถึงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๓

^{๔๕} หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๕๔๗๒ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๓ ลงนามโดยรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอินทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคม ประธานมูลนิธิ จำนวน ๑๐๗ องค์กร

^{๔๖} (๑) สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค (๒) สมาคมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค (๓) สมาคมวิทยุสมัครเล่นกำแพงเพชร (๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดแพร่ (๕) มูลนิธิดวงประทีป (๖) สมาคมสตรีอุดมศึกษาแห่งประเทศไทยฯ (๗) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำพูน (๘) มูลนิธิสว่างพรกุศล (๙) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำปาง (๑๐) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัครสมุทรปราการ (๑๑) สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ และ (๑๒) มูลนิธิไทรคุณธรรม (สำหรับเด็ก)

^{๔๗} ประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๓ ลงนามโดยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ) กำหนดให้ผู้แทนสมาคมวิชาชีพมาประชุมกันในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓ และผู้แทนองค์กรเอกชนมาประชุมกันในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๓

พร้อมกับมีหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี^{๑๑} ถึงสมาคมวิชาชีพทั้ง ๘ สมาคม และองค์กรเอกชน ทั้ง ๓๔ องค์กร ให้มาดำเนินการเลือกกันเองด้วย และเมื่อถึงกำหนดวันนัดประชุมคัดเลือกกันเอง ที่ประชุมสมาคมวิชาชีพ^{๑๒} ได้มีมติเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพจำนวนสี่คน^{๑๓} ซึ่งเป็นผู้แทน จากสมาคมวิศวกรรมสถานฯ สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย และสมาคมเครือข่ายสารสนเทศ และที่ประชุมองค์กรเอกชน^{๑๔} ได้มีมติเลือกผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนสี่คน^{๑๕} ซึ่งเป็นผู้แทนจากสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นในจังหวัด ๒ คน (จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดสมุทรปราการ) สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีสปี ๒๕๕ และมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน

๓. การดำเนินการสรรหา กทช.

ข้อเท็จจริงในส่วนนี้เป็นการดำเนินการโดยคณะกรรมการสรรหา ซึ่งปรากฏ ข้อเท็จจริงจากการชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ประกอบกับเอกสารที่ส่งมา ประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า คณะกรรมการสรรหา ได้ออกประกาศเปิดรับสมัคร^{๑๖} บุคคล เข้ารับการคัดเลือกเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) โดยคณะกรรมการสรรหา ได้กำหนดหัวข้อให้ผู้สมัครกรอรายละเอียดลงในใบสมัครว่า มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านใดตามที่ กำหนดในมาตรา ๔๗ ซึ่งสามารถระบุความเชี่ยวชาญได้มากกว่าหนึ่งด้าน ต่อมาในระหว่างเวลาก่อน ปิดรับสมัคร คณะกรรมการสรรหา ก็ได้เตรียมการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้สมัคร^{๑๗}

^{๑๑} ฉบับที่ ๑ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๖๖๕๙ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ลงนามโดยรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคมต่างๆ ๘ องค์กร

ฉบับที่ ๒ หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๓๐๒/ว ๖๖๕๔ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ลงนามโดยรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอโนทัย สิงคาลวณิช) ถึงนายกสมาคมและประธานมูลนิธิ ๓๔ องค์กร

^{๑๒} รายงานการประชุมผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อคัดเลือกเป็นคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ วันจันทร์ที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ (สปน.๓)

^{๑๓} (๑) นายอมฤต ภูมิรัตน์ สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (๒) นายไกรสร พรสุธี ผู้แทนสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย (๓) นายมณู อรดีตลเชษฐ์ ผู้แทนสมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย และ (๔) นายอนันต์ วรดิพงษ์ ผู้แทนสมาคมเครือข่ายสารสนเทศ

^{๑๔} รายงานการประชุมผู้แทนองค์กรเอกชนเพื่อคัดเลือกเป็นคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ วันพุธที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.๓)

^{๑๕} ๑. นายภักดี สิริจันทกุล ผู้แทนสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๒. นายวิสิทธิ์ ขวลิต นิติธรรม ผู้แทนมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน ๓. นายแสวง บุญเรือง ผู้แทนสมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีสปี ๒๕๕ และ ๔. นายประเทือง ยันตโกเศศ ผู้แทนสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ

^{๑๖} เปิดรับสมัครตั้งแต่วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓

^{๑๗} มติที่ประชุมคณะกรรมการสรรหา ในการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ วันศุกร์ที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๓

โดยจะมีการแบ่งกลุ่มของผู้สมัครออกเป็น ๗ กลุ่ม^{๖๐} เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มสาขาความเชี่ยวชาญ ตามมาตรา ๔๗ สำหรับวิธีการคัดเลือกนั้น คณะกรรมการสรรหา ได้วางแนวทางไว้ว่าจะทำการคัดเลือก เป็น ๓ รอบ โดยรอบแรกจะคัดเลือกให้เหลือ ๘ คนต่อกลุ่ม รวม ๗ กลุ่มเป็น ๕๖ คน ในรอบที่สอง ให้เหลือ ๒๘ คน และในรอบที่สามให้เหลือ ๑๔ คน เพื่อเสนอวุฒิสภาพิจารณา

อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการตามข้อเท็จจริง นั้น ปรากฏว่าได้มีการเปลี่ยนแปลง หลักเกณฑ์การคัดเลือกจากที่กำหนดไว้ว่าจะคัดเลือกในรอบแรกให้เหลือ ๕๖ คน ในรอบที่สองให้เหลือ ๒๘ คน และในรอบที่สามให้เหลือ ๑๔ คน เป็นการคัดเลือกโดยพิจารณาจากผู้ที่มีคะแนน ๖๐ คะแนน ขึ้นไปเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกในรอบแรกและคัดเลือกผู้สมัครที่ได้คะแนนรวม ๗๐ คะแนนขึ้นไปเป็นผู้ผ่านการคัดเลือกในรอบที่สอง นั้น ผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า เนื่องจากปรากฏว่ามีผู้สมัครเข้ามาจำนวนน้อย หลักเกณฑ์การสมัครที่ได้กำหนดไว้ในเบื้องต้นอาจ ไม่จำเป็นจึงให้พิจารณาตามผลคะแนน

สำหรับรายละเอียดของวิธีการคัดเลือกในแต่ละรอบสรุปได้ดังนี้

๓.๑ การคัดเลือกรอบแรก คณะกรรมการสรรหา ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนในแต่ละกลุ่มตามมาตรา ๔๙ กลุ่มละ ๒ คน เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัคร ในเบื้องต้นและให้คะแนนจากข้อมูลในใบสมัครของผู้สมัครทุกคน โดยคณะกรรมการสรรหา ได้กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาให้คะแนนผู้สมัครเป็น ๓ ส่วนคือ

ส่วนที่ ๑ ความรู้ความสามารถ และการศึกษา ให้คะแนน ๓๐ คะแนนโดยพิจารณาจากรายละเอียดในใบสมัครข้อที่ ๑ (ประวัติส่วนตัว) ข้อ ๒ (ประวัติการทำงาน) ข้อ ๓ (การเป็น กรรมการ) และข้อ ๖ (ประวัติการศึกษาและการฝึกอบรมดูงานทั่วไป)

ส่วนที่ ๒ เกียรติประวัติผลงานและประสบการณ์ ให้คะแนน ๔๐ คะแนน โดยพิจารณาจากรายละเอียดในใบสมัครข้อที่ ๔ (ผลงานหรือประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคงกฎหมายมหาชน หรือกิจการ ท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม)

ส่วนที่ ๓ วิสัยทัศน์ ให้คะแนน ๓๐ คะแนน โดยพิจารณาจากรายละเอียดใน ใบสมัครข้อที่ ๕ (แนวคิดในการบริหารโทรคมนาคมแห่งชาติ)

นอกจากนี้ คณะกรรมการสรรหา ยังได้มีมติให้คณะอนุกรรมการประชุมหา แนวทางในการจัดผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการสรรหา กำหนดไว้ และคัดเลือก ผู้สมัครเสนอคณะกรรมการสรรหา ต่อไป

ก่อนการพิจารณาให้คะแนนในรอบแรก คณะอนุกรรมการได้ดำเนินการจัดกลุ่ม ผู้สมัคร กทช. เสนอคณะกรรมการสรรหา โดยพิจารณาจากข้อมูลในใบสมัครที่ผู้สมัครระบุเลือกไว้ว่า ตนเชี่ยวชาญด้านใด ประกอบกับวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ เนื่องจากมีผู้สมัครหลายคนที่จะระบุไว้ใน ใบสมัครว่าตนเชี่ยวชาญในหลายสาขา โดยคณะกรรมการสรรหา มีมติรับทราบการแบ่งกลุ่มผู้สมัคร

^{๖๐} กลุ่มที่ ๑ กิจการโทรคมนาคม กลุ่มที่ ๒ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง กลุ่มที่ ๓ การศึกษา กลุ่มที่ ๔ เศรษฐกิจ กลุ่มที่ ๕ ความมั่นคง กลุ่มที่ ๖ ศาสนาและวัฒนธรรม และกลุ่มที่ ๗ กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น

ตามที่คณะอนุกรรมการเสนอ และมีมติให้คณะอนุกรรมการดำเนินการพิจารณาให้คะแนนตามหลักเกณฑ์การให้คะแนนที่คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนดไว้ต่อไปได้^{๖๖} โดยในรอบแรกอาจมีการพิจารณาให้เหลือจำนวน ๕๖ คน หรือ ๒๔ คนก็ได้ตามที่คณะอนุกรรมการจะเห็นสมควร^{๖๗} สำหรับวิธีการให้คะแนนของคณะอนุกรรมการจะมีกรรมการผู้ตรวจให้คะแนนหัวข้อละสองคน และเมื่อกรรมการผู้ตรวจทั้งสองคนได้ให้คะแนนผู้สมัครแต่ละคนแล้วจะนำคะแนนของกรรมการผู้ตรวจทั้งสองมาเฉลี่ยเพื่อหาคะแนนที่ได้ของผู้สมัครแต่ละคนและคณะอนุกรรมการได้เรียงลำดับคะแนนของผู้สมัครเสนอให้ที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ พิจารณา

เมื่อคณะอนุกรรมการได้เสนอผลการให้คะแนนมา คณะกรรมการสรรหาฯ ได้พิจารณาแก้ไขการจัดกลุ่มผู้สมัครของคณะอนุกรรมการ ซึ่งปรากฏเหตุผลในรายงานการประชุมว่า เพื่อให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยย้ายผู้สมัคร จำนวน ๕ คน^{๖๘} ได้แก่

๑. ผู้สมัครหมายเลข ๓๓ นายมหิตล จันทรางกูร^{๖๙} จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๕ (เศรษฐกิจ) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๑ (กิจการโทรคมนาคม)

๒. ผู้สมัครหมายเลข ๕ จำลิบเอกโสวัฒน์ พุดป่า^{๗๐} จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๕ (ความมั่นคง) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๖ (ศาสนาและวัฒนธรรม)

๓. ผู้สมัครหมายเลข ๒๗ นายประมุต สุตะบุตร^{๗๑} จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๕

^{๖๖} จากเอกสารหมายเลข ๒ ที่แนบท้ายรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ วันพุธที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓ โดยกำหนดให้ในแต่ละหัวข้อมีการผู้ตรวจ ๒ คน

^{๖๗} มติที่ประชุมคณะกรรมการสรรหาฯ ในการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๔๓ วันพุธที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๓ (มีการแก้ไขปรากฏตามรายงานการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ วันจันทร์ที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๓)

^{๖๘} รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคม ครั้งที่ ๕/๒๕๔๓ วันจันทร์ที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุม ๑ กระทรวงคมนาคม ในหน้าที่ ๓

^{๖๙} จบการศึกษารัฐศาสตร์บัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และวิทยาลัยการปกครองพิเศษไทยและโทรศัพทขั้นสูงของประเทศฝรั่งเศส มีประสบการณ์โดยตรงในกิจการโทรคมนาคมในฐานะผู้ปฏิบัติราชการอยู่ที่กรมการปกครอง โดยเฉพาะการบริหาร การจัดการ และจัดสรรคลื่นวิทยุความถี่ และในระดับนโยบายเมื่อดำรงตำแหน่งรองปลัด กระทรวงคมนาคมด้านการสื่อสาร และปลัดกระทรวงคมนาคม รวมทั้งได้เป็นผู้แทนในการเข้าร่วมประชุมทั้งในและต่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวกับสื่อสารโทรคมนาคม และเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการการสื่อสารแห่งประเทศไทย และกรรมการในคณะกรรมการองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

^{๗๐} จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ ๔ จบหลักสูตรนักเรียนนายสิบและหลักสูตรนายสิบอาวุโสเป็นผู้ช่วยอนุศาสตราจารย์ของกองทัพบก อบรมศาสนาพิธีวัฒนธรรมไทย อบรมพนักงานวิทยุ กองทัพภาคที่ ๒ ช่วยเหลือประสบภัยต่าง ๆ อบรม ทหารการเมืองเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ และอบรมกฎจรรยาบรรณและว่าด้วยเรื่องประกันภัยรถยนต์แบบใหม่ ปฐมพยาบาลขั้นต้น

^{๗๑} จบการศึกษาทางรัฐศาสตร์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย U.C.L.A จากสหรัฐอเมริกา ปรียญโททางเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัย U.C.L.A จากสหรัฐอเมริกา วุฒิบัตรจากวิทยาลัยกองทัพบก เคยดูงานกิจการโทรศัพท์ที่ประเทศญี่ปุ่นประเทศจีน ประเทศอังกฤษ ประเทศเยอรมนี และฮ่องกง ดูงานกิจการเคเบิลทีวีที่ประเทศสหรัฐอเมริกา และเคยดูงานบริหารกิจการส่วนท้องถิ่นที่ประเทศญี่ปุ่น

(ความมั่นคง) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๒ (เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง)

๔. ผู้สมัครหมายเลข ๕๔ นายวิบูลย์ เข็มเฉลิม^{๖๓} จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๗ (กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๖ (ศาสนาและวัฒนธรรม)

สำหรับเหตุผลในการย้ายผู้สมัครทั้ง ๔ คน นั้น ผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) นอกจากเหตุผลที่ปรากฏในรายงานการประชุมของคณะกรรมการสรรหา ว่า คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาประวัติของผู้สมัครทั้ง ๔ คน แล้ว เห็นว่า การจัดกลุ่มผู้สมัครของคณะอนุกรรมการยังไม่เหมาะสมกับข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ของผู้สมัครระบุไว้ในใบสมัคร ดังนั้น คณะกรรมการสรรหา จึงเห็นสมควรย้ายผู้สมัครทั้ง ๔ รายไปยังกลุ่มที่เห็นว่าตรงกับความรู้และประสบการณ์ของผู้สมัครมากกว่า อย่างไรก็ตาม การย้ายผู้สมัครดังกล่าวเป็นที่เข้าใจกันภายในระหว่างคณะกรรมการสรรหา ยังมีใช้เป็นการจัดกลุ่มอย่างถาวร และอาจต้องมีการเปลี่ยนแปลงได้ หากปรากฏข้อมูลว่าผู้สมัครมีความเหมาะสมในกลุ่มอื่นมากกว่า

หลังจากนั้น ที่ประชุมคณะกรรมการสรรหา ได้มีมติรับทราบการย้ายกลุ่มดังกล่าว และมีมติเห็นชอบในหลักการและผลการให้คะแนนตามที่คณะอนุกรรมการเสนอ และคัดเลือกผู้สมัครที่ได้คะแนน ๖๐ คะแนนขึ้นไป จำนวน ๔๖ คน เข้ารับการคัดเลือกด้วยวิธีการสัมภาษณ์ต่อไป

๓.๒ การคัดเลือกรอบที่สอง คณะกรรมการสรรหา ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก โดยพิจารณาจากผลคะแนนที่ได้ในรอบแรกปรับให้เป็นร้อยละ ๗๐ เพื่อรวมกับคะแนนจากการสัมภาษณ์อีก ๓๐ คะแนน รวมเป็น ๑๐๐ คะแนน และในการสัมภาษณ์คณะกรรมการสรรหา เป็นผู้สัมภาษณ์และพิจารณาให้คะแนนเอง โดยคิดคะแนนเฉลี่ยจากคะแนนทั้งหมดที่ผู้สมัครได้รับหารด้วยจำนวนกรรมการสรรหาที่ทำการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้สมัครพูดในประเด็นที่กำหนดไว้^{๖๔} คนละประมาณ ๑๐-๑๕ นาที ด้วยตนเองและไม่มียุติการช่วย และการให้คะแนนพิจารณาจาก ๓ หัวข้อ คือความสามารถในการสื่อสาร เนื้อหาสาระ และความเป็นไปได้ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละหัวข้อไว้ด้วย^{๖๕} และมีมติให้คัดเลือกผู้สมัครที่ได้คะแนนรวม ๗๐ คะแนนขึ้นไป จำนวน ๑๘ คน เป็นผู้ผ่านการ

^{๖๓} จบการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิตจากสถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา เคยดำรงในต่างประเทศเกี่ยวกับการพัฒนาภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเกษตรและวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในต่างประเทศ ได้แก่ ทวีปยุโรป ฝรั่งเศส อังกฤษ เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน สวิตเซอร์แลนด์ อเมริกา แคนาดา จีน ฮองกง ไต้หวัน และญี่ปุ่น

^{๖๔} คณะกรรมการสรรหา กำหนดหัวข้อในการสัมภาษณ์ผู้สมัคร ดังนี้

๑. คุณสมบัติและประสบการณ์ของท่านเหมาะสมกับการเป็นคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติด้านใด อย่างไร

๒. ถ้าหากท่านได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติท่านคิดว่าอะไรคือสิ่งสำคัญและเร่งด่วนในการทำงานของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และท่านจะทำประโยชน์ให้กับกิจการโทรคมนาคมของชาติอย่างไร

^{๖๕} คณะกรรมการสรรหา ได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนการสัมภาษณ์ผู้สมัคร ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร คะแนนเต็ม ๔ คะแนน โดยกำหนดระดับการให้คะแนนเป็น ๒ คะแนน, ๔ คะแนน, ๖ คะแนน และ ๘ คะแนน

คัดเลือก^{๑๑๑}

หลังจากสัมภาษณ์ผู้สมัครในรอบที่สองแล้ว คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาความเหมาะสมในการจัดกลุ่มผู้สมัครอีกครั้ง เนื่องจากในการสัมภาษณ์จะมีการถามความคิดเห็นของผู้สมัครแต่ละคนว่า ตนเองมีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสมกับการเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติด้านใดและต้องการอยู่ในกลุ่มใด และคณะกรรมการสรรหา ได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์นั้นมาพิจารณาจัดกลุ่มผู้สมัคร โดยได้มีมติย้ายผู้สมัครจำนวน ๓ คน^{๑๑๒} เพื่อให้เป็นไปตามกลุ่มที่ผู้สมัครต้องการอยู่ ได้แก่

๑. ผู้สมัครหมายเลข ๓ นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๗ (กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๑ (กิจการโทรคมนาคม)
๒. ผู้สมัครหมายเลข ๑๘ นายวุฒิพร เตี้ยวพานิช จากเดิมจัดอยู่กลุ่มที่ ๖ (ศาสนาและวัฒนธรรม) ย้ายไปจัดอยู่กลุ่มที่ ๗ (กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น)
๓. ผู้สมัครหมายเลข ๒๗ นายประมุก สุตะบุตร ซึ่งในรอบแรกคณะกรรมการสรรหา ได้เคยย้ายนายประมุกฯ จากการจัดกลุ่มของคณะอนุกรรมการฯ ที่ให้อยู่ในกลุ่มที่ ๕ (ความมั่นคง) ไปอยู่ในกลุ่มที่ ๒ (เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) และในครั้งนี้นคณะกรรมการสรรหา ได้ย้ายนายประมุกฯ จากกลุ่มที่ ๒ (เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) ไปจัดลงในกลุ่มที่ ๗ (กฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) และก่อนการคัดเลือกรอบที่สาม คณะกรรมการสรรหา ได้มีมติ^{๑๑๓} ให้ย้าย ดร.เลอสรร ธนสุกาญจน์ จากกลุ่มที่ ๗ ด้านกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น ไปอยู่ในกลุ่มที่ ๒ ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องเนื่องจากคณะกรรมการสรรหา เห็นว่า ดร.เลอสรรฯ ไม่มีคุณสมบัติทางด้านกฎหมาย และในชั้นการสัมภาษณ์ ดร.เลอสรรฯ ไม่ยอมตอบว่าสมัครใจจะอยู่ในกลุ่มใด ดังนั้น คณะกรรมการสรรหา จึงได้ย้าย ดร.เลอสรรฯ ไปอยู่ในกลุ่มดังกล่าว แต่กลุ่มที่คณะกรรมการสรรหา ย้าย ดร.เลอสรรฯ ไปนั้นก็ยังเป็นไปตามที่ ดร.เลอสรรฯ ได้แสดงความประสงค์ในใบสมัคร (ซึ่งได้ระบุในใบสมัครว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม)

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๖๙)

๒. เนื้อหาสาระ คะแนนเต็ม ๑๒ คะแนน โดยกำหนดระดับการให้คะแนนเป็น ๓ คะแนน, ๖ คะแนน, ๙ คะแนน และ ๑๒ คะแนน

๓. ความเป็นไปได้ คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน โดยกำหนดระดับการให้คะแนนเป็น ๒.๕ คะแนน, ๕ คะแนน, ๗.๕ คะแนน และ ๑๐ คะแนน

^{๑๑๑} มติที่ประชุมคณะกรรมการสรรหา ในการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ วันจันทร์ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

^{๑๑๒} ไม่ปรากฏในรายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ แต่ได้จากการเปรียบเทียบข้อมูลจากการจัดกลุ่มในรอบแรก

^{๑๑๓} รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ วันพุธที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๑ (สปน.๑) ในหน้าที่ ๓

นอกจากนั้นผู้แทนคณะกรรมการสรรหา^{๓๓} ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) อีกว่า ในการดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครในรอบที่หนึ่งและรอบที่สองนั้น แม้ว่าจะมีการย้ายกลุ่มผู้สมัครบางราย แต่ก็ไม่มีผลต่อการได้รับการคัดเลือก เนื่องจากคณะกรรมการสรรหา จะยึดลำดับคะแนนของผู้สมัครเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ จึงทำให้ผลการคัดเลือกปรากฏว่าบางกลุ่มความรู้มีจำนวนผู้ได้รับการคัดเลือกมากกว่ากลุ่มอื่น

๓.๓ การคัดเลือกรอบที่สาม คณะกรรมการสรรหา เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกเอง โดยพิจารณาจากคะแนนและความเหมาะสมในแต่ละสาขาที่เชี่ยวชาญ โดยผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่าในการคัดเลือกผู้สมัครในรอบที่สามซึ่งเป็นรอบสุดท้ายปรากฏว่านายมหิตล จันทรางกูร ซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนเป็นอันดับที่ ๑ ได้ถอนตัวออกจากบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกแล้วเหตุที่คณะกรรมการสรรหา มิได้เลื่อนนายอัมมาร์ สยามวาลา (กลุ่มเศรษฐกิจ) ซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนในลำดับที่ ๑๕ ขึ้นไปผู้ได้รับการคัดเลือก แต่กลับเลือกนายสงคราม ชื่นภิบาล (กลุ่มความมั่นคง) ซึ่งเป็นผู้ได้คะแนนอยู่ในลำดับที่ ๑๖ เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกนั้น เนื่องจากคณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาผลการคัดเลือกผู้สมัครในรอบที่สองแล้วปรากฏว่าเมื่อนายมหิตลลา ขอลถอนตัว หากนับคะแนนสูงสุด ๑๔ อันดับแรกจะทำให้มีผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้ คือ (๑) กลุ่มกิจการโทรคมนาคม จำนวน ๓ คน (๒) กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ คน (๓) กลุ่มการศึกษา จำนวน ๒ คน (๔) กลุ่มเศรษฐกิจ จำนวน ๓ คน (๕) กลุ่มความมั่นคง จำนวน ๑ คน (๖) กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน ๑ คน และ (๗) กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น จำนวน ๑ คน รวมทั้งหมด ๑๔ คน คณะกรรมการสรรหา จึงเห็นว่าจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มกิจการโทรคมนาคมและกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องนั้น มีจำนวนที่เหมาะสมแล้ว เพราะเป็นสาขาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอำนาจหน้าที่ของ กทช. ส่วนกลุ่มการศึกษา กลุ่มเศรษฐกิจ และกลุ่มความมั่นคงนั้นมีความสำคัญรองลงมา จึงไม่จำเป็นต้องมีผู้ผ่านการคัดเลือกเท่ากับกลุ่มกิจการโทรคมนาคม และกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง แต่ควรมีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกกลุ่มละ ๒ คน เท่า ๆ กัน สำหรับกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมและกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่นนั้นเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญน้อยกว่า ๕ กลุ่มแรก เมื่อมีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกกลุ่มละ ๑ คน ก็เหมาะสมแล้ว ดังนั้นคณะกรรมการสรรหา จึงเห็นว่าเมื่อกกลุ่มเศรษฐกิจมีคู่แข่งจำนวนถึง ๓ คน จึงควรลดให้เหลือ ๒ คน และเพิ่มกลุ่มความมั่นคงขึ้นอีก ๑ คน คณะกรรมการสรรหา จึงได้ลงมติคัดเลือกผู้สมัครในกลุ่มเศรษฐกิจจำนวน ๒ คน จากผู้ผ่านการคัดเลือก ๓ คน ได้แก่ นายเศวต สันตทานนท์ รท.สุชาย เขาวิศิษฐ และ นายอัมมาร์ สยามวาลา ซึ่งผลปรากฏว่าผู้ผ่านการคัดเลือก ได้แก่ นายเศวตฯ และ รท.สุชายฯ ส่วนกลุ่มความมั่นคงซึ่งมีผู้ผ่านการคัดเลือก ๑ คน คณะกรรมการสรรหา ได้ลงมติเลือกนายสงคราม ชื่นภิบาล เพิ่มเติมอีก ๑ คน รวมเป็น ๒ คน

^{๓๓} รศ.ถวิล พึ่งมา ประธานคณะกรรมการสรรหา และนายอนันต์ วรดิพงษ์ เลขานุการคณะกรรมการสรรหา

หลังจากนั้นประธานคณะกรรมการสรรหา^{๓๔} ได้มีหนังสือถึงประธานวุฒิสภา^{๓๕} เสนอรายชื่อผู้ที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. จำนวน ๑๔ คน^{๓๖} เพื่อให้วุฒิสภาพิจารณา คัดเลือกตามมาตรา ๔๗

อนึ่ง ต่อมาปรากฏว่าผู้สมัครที่ไม่ผ่านการคัดเลือกในรอบที่สามรายหนึ่ง^{๓๗} ได้ ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครอง^{๓๘} ขอให้ศาลปกครองสั่งให้คณะกรรมการสรรหาฯ แก้อายรายชื่อบุคคล ที่ผ่านการคัดเลือกเป็น กทช. โดยขอให้ตนเองได้รับการคัดเลือกด้วย^{๓๙} และได้ขอให้ศาลปกครอง พิจารณาไต่สวนฉุกเฉิน^{๔๐} และมีคำสั่งระงับการเสนอรายชื่อบุคคล ๑๔ คน ต่อประธานวุฒิสภาจนกว่า จะมีการแก้อายรายชื่อด้วย

๕. การดำเนินการของวุฒิสภา

ในการพิจารณาของวุฒิสภาได้มีการตั้ง^{๔๑} คณะกรรมาธิการสามัญ ตรวจสอบ

^{๓๔} รองศาสตราจารย์ ถวิล พึ่งมา (เดิมนายภักดี อยู่โพธิ์ เป็นประธานฯ ต่อมาได้ลาออก ที่ประชุม ได้มีมติเลือกรองศาสตราจารย์ ถวิล พึ่งมา เป็นประธาน)

^{๓๕} หนังสือคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ นร ๑๓๐๒/๔๗๑ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ลงนามโดยประธานคณะกรรมการสรรหาฯ (รองศาสตราจารย์ ถวิล พึ่งมา) ถึงประธานวุฒิสภา (นายบุญญกฤต รูปขจร)

^{๓๖} ๑. นายสมิทธ ธรรมสโรช (ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) ๒. นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ (ด้านกิจการโทรคมนาคม) ๓. นายดิเรก เจริญผล (ด้านกิจการโทรคมนาคม) ๔. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข (ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) ๕. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ (ด้านกิจการโทรคมนาคม) ๖. นายวุฒิพร เตียวพานิช (ด้านกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) ๗. นายเลอสร อนุกาญจน์ (ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) ๘. ร้อยโทสุชาย เขาวินิชฐ (ด้านเศรษฐกิจ) ๙. พลเอกธีรเดช มีเพียร (ด้านความมั่นคง) ๑๐. นายเศวต สันตานนท์ (ด้านเศรษฐกิจ) ๑๑. นายอาทร จันทร์วิมล (ด้านศาสนาและวัฒนธรรม) ๑๒. นายสงคราม ชื่นภิบาล (ด้านความมั่นคง) ๑๓. ศาสตราจารย์ประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคล (ด้านการศึกษา) ๑๔. รองศาสตราจารย์สุธี อักษรกิตติ์ (ด้านการศึกษา)

^{๓๗} นายประมุท สุตะบุตร

^{๓๘} คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๐๑/๒๕๔๔ รับฟ้องวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๔๔

^{๓๙} เหตุผลที่นายประมุทฯ อ้างคือ นายประมุทได้คะแนนเป็นลำดับที่ ๑ ของสาขากิจการท้องถิ่น แต่คณะกรรมการสรรหา กทช. ได้ละเลยต่อหน้าที่ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ โดยได้จัดกลุ่มสาขาที่เชี่ยวชาญของผู้สมัคร กทช. ต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ด้วยการลดจำนวนสาขาความเชี่ยวชาญตามมาตรา ๔๗ และคณะกรรมการสรรหา กทช. ได้กระทำเช่นว่านี้หลังจากได้ทราบผลการให้คะแนนของผู้สมัครในรอบแรก เช่น ให้นายวุฒิพร เตียวพานิชย์ ผู้สมัครที่ผ่านรอบที่ ๒ ลำดับที่ ๑๔ มาอยู่ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญสาขากิจการท้องถิ่นและกฎหมายมหาชนแล้วคัดเลือกให้นายวุฒิพรฯ เป็นลำดับที่ ๑ ในสาขาดังกล่าว ทั้งที่ตามหลักฐานใบสมัครไม่ปรากฏว่านายวุฒิพรฯ มีความเชี่ยวชาญสาขา กิจการท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างจากนายประมุทฯ ที่มีเอกสารหลักฐานตรงตามสาขากิจการท้องถิ่นและกฎหมายมหาชน

^{๔๐} มีการไต่สวนฉุกเฉินแต่ไม่สามารถบังคับได้ เนื่องจากนายประมุทฯ ได้ขอให้ชะลอการเสนอรายชื่อ ไปยังวุฒิสภา แต่ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าประธานคณะกรรมการสรรหาฯ ได้เสนอรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกไปยังวุฒิสภาแล้ว

^{๔๑} ตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญ (หน้าที่ ๑) ระบุว่า ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป) ในวันศุกร์ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๔ ได้มีการพิจารณาญัตติเรื่องขอตั้งคณะกรรมาธิการสามัญ ตรวจสอบกระบวนการสรรหา และคุณสมบัติผู้สมควรดำรงตำแหน่ง กทช. ซึ่งนายแก้วสรร อดีโพธิ์ เป็นผู้เสนอ

กระบวนการสรรหาและคุณสมบัติผู้สมควรดำรงตำแหน่ง กทช. เพื่อปฏิบัติหน้าที่ ๓ ประการคือ (๑) ตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกกรรมการสรรหา กทช. ตามมาตรา ๕๙ ทั้ง ๑๗ คน ว่าเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ (๒) ตรวจสอบกระบวนการทำงานของคณะกรรมการสรรหา ว่าได้ดำเนินการไปโดยชอบด้วยเหตุผลและโปร่งใสหรือไม่ และ (๓) ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อทั้ง ๑๔ คน ว่าเป็นไปตามกฎหมายและควรแก่ความเชื่อถือเพียงใด ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๔๙^{๖๒} ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๕.๑ การดำเนินการของคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ในการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ได้เชิญผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี^{๖๓} ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย^{๖๔} ผู้แทนคณะกรรมการสรรหา^{๖๕} และผู้สมัครคัดเลือกเป็น กทช. มาชี้แจงข้อเท็จจริง^{๖๖} โดยคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ได้มีความเห็นปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ^{๖๗} สรุปได้ ๔ ประการ คือ

๕.๑.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา ทั้ง ๑๗ คน เป็นไปโดยขัดต่อกฎหมาย และกระบวนการสรรหาเป็นไปโดยมิชอบด้วยเหตุผล

๕.๑.๒ จากการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ทั้ง ๑๔ คนนั้นไม่พบว่าผู้ใดมีคุณสมบัติต้องห้ามไม่ควรแก่ตำแหน่ง ส่วนจะมีคุณสมบัติดีเด่นเหมาะสมแก่ตำแหน่งเพียงใดนั้น ไม่ปรากฏคำชี้แจงที่เด่นชัดจากคณะกรรมการสรรหา เช่นควรจะมี

๕.๑.๓ คณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ที่ประชุมวุฒิสภา ควรพิจารณาเป็นประเด็นแรกก่อนว่ากระบวนการสรรหาทั้งหมดตั้งแต่การแต่งตั้งกรรมการสรรหา กทช. ตลอดจนกระบวนการสรรหา กทช. เป็นไปโดยผิดพลาดตามความเห็นของคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ หรือไม่ หากที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ก็สมควรมีมติไม่รับพิจารณารายชื่อ

^{๖๒} มาตรา ๑๔๙ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็น คณะกรรมการสิทธิการสามัญและมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา มติตั้งคณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวต้องระบุกิจการหรือเรื่องให้ชัดเจนและไม่ซ้ำหรือซ้อนกัน

ฯ ลฯ

ฯ ลฯ

^{๖๓} จำนวน ๕ คน ได้แก่ (๑) นางผาณิต นิตินันท์ประกาศ (๒) นายสุรินทร์ เงินรูปงาม (๓) นายสมพาศ นิลพันธ์ และ (๔) นายสมชาย คนตรง

^{๖๔} จำนวน ๕ คน ได้แก่ (๑) นายสมศักดิ์ จักรโพวงศ์ (๒) ดร.ธนากร อ้วนอ่อน (๓) นายมนตรี นาคเจือ (๔) นางสาวสุนันทา พรนิมิตร และ (๕) นายชาญวิทย์ ไตรชนะคุณ

^{๖๕} จำนวน ๓ คน ได้แก่ (๑) นายกิตติ อยุโพธิ์ (๒) รศ.ถวิล พึ่งมา และ (๓) นายอนันต์ วรดิพงษ์

^{๖๖} จำนวน ๒ คน ได้แก่ (๑) ดร.อัมมาร์ สยามวาลา (๒) นายประมุท สุตตะบุตร และบันทึกการให้ความเห็นเป็นเอกสารจากผู้สมัครทั่วประเทศ จำนวน ๔ คน ได้แก่ (๑) นายกอบชัย เรืองประเสริฐ (๒) นายสมศักดิ์ เพียรสกุล (๓) นางสาวสมเครือ สังข์ชัย (๔) รศ.ดร.เจริญผล สุวรรณโชติ (๕) นายสาคร อัมจักร (๖) พลเอกอรุณ ชมไพศาล (๗) ดร.อาณูภาพ ภิรลภ และ (๘) นายชุมโชค นำศรีสกุลรัตน์

^{๖๗} รายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ หน้า ๔-๕

ตามที่คณะกรรมการสรรหา ได้เสนอ พร้อมทั้งมอบให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการใหม่ ทั้งกระบวนการตั้งแต่การแต่งตั้งกรรมการสรรหากทช. และ

๔.๑.๔ หากที่ประชุมวุฒิสภาไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการสิทธิการ
สามัญฯ ก็สามารถใช้ข้อมูลการตรวจสอบคุณสมบัติผู้ได้รับการเสนอรายชื่อทั้ง ๑๔ คน ตามที่ได้
ตรวจสอบไว้ เพื่อมีมติเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งให้เหลือ ๗ คนต่อไป ซึ่งถ้าได้ไม่ครบจำนวนก็ให้
แจ้งคณะกรรมการสรรหา ดำเนินการสรรหาเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่งโดยอาจมีคำแนะนำที่เห็นสมควร
ประกอบก็ได้

๔.๒ การพิจารณาของวุฒิสภา หลังจากคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ได้ข้อเท็จจริงใน
เรื่องดังกล่าวแล้วก็ได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภา โดยที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณารายงานของ
คณะกรรมการสิทธิการฯ^{๔๔} แล้ว มีมติ “ไม่รับพิจารณาบัญชีรายชื่อ “ตามที่คณะกรรมการสรรหา เสนอ
มาทั้งหมด”^{๔๕} โดยมีเหตุผลตามที่คณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ได้เสนอรายงาน สรุปได้ ๒ ส่วนคือ

(๑) ประเด็นการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหา และ (๒) ประเด็นการทำงานของคณะกรรมการ
สรรหา

๔.๒.๑ ประเด็นการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหา ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นว่า
มีองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหา ขัดแย้งต่อมาตรา ๔๔ ดังนี้

(๑) ในส่วนของผู้แทนคณาจารย์ที่เชิญมาประชุมมีเพียง ๖ สถาบัน^{๔๖}
แต่ตามรายงานของคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ปรากฏว่ายังมีสถาบันอื่นอีก ๒๕ สถาบัน^{๔๗} ที่เปิดสอน
ในสาขาวิชาโทรคมนาคม แต่ไม่ได้รับเชิญให้ส่งตัวแทนมาร่วมเพราะมิได้จัดและใช้ชื่อหลักสูตรว่าเป็น
สาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะเช่นเดียวกับ ๖ สถาบันดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ เห็นว่า

^{๔๔} ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ ในวันพฤหัสบดีที่ ๑ พฤษภาคม
๒๕๕๔ และในครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔

^{๔๕} คะแนนเสียง ๑๓๐ ต่อ ๒๓ เสียง (จำนวนผู้เข้าประชุม ๑๕๔ เห็นด้วย ๑๓๐ ไม่เห็นด้วย ๒๓
งดออกเสียง ๒ และไม่ลงคะแนน ๓)

^{๔๖} (๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (๒) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง (๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (๔) มหาวิทยาลัยรังสิต (๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
และ (๖) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

^{๔๗} แต่จากการตรวจสอบรายงานการประชุมคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ตรวจสอบกระบวนการสรรหา
และคุณสมบัติผู้สมัครดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ครั้งที่ ๔ วันอังคารที่ ๒๗ มีนาคม
๒๕๕๔ มีกรรมการ (พลตำรวจโท ทวี ทิพรัตน์) กล่าวถึงเพียงตัวเลข ๓๑ มหาวิทยาลัยว่า “ในส่วนของมหาวิทยาลัย
จะเห็นได้ว่าในมหาวิทยาลัยทั้งหมด มีมหาวิทยาลัยที่สำคัญ ๆ อยู่ประมาณ ๓๑ มหาวิทยาลัย แต่ปรากฏว่ามหาวิทยาลัย
ที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการสรรหาเพียง ๗ มหาวิทยาลัย เพราะว่าจากการตีความมหาวิทยาลัยที่ใช้ชื่อคำว่า
วิชาโทรคมนาคมก็ถือว่าถูกต้องตามกฎหมายแต่มหาวิทยาลัยอย่างมหาวิทยาลัยเก่า ๆ อย่างเช่น จุฬาลงกรณ์ หรือ
เชียงใหม่ อะไรต่าง ๆ ก็ปรากฏว่าใช้คำว่า ไฟฟ้าและสื่อสาร แต่ความจริงในเนื้อหานักศึกษานั้นก็เกี่ยวกับโทรคมนาคม
หรือวิทยุเหมือนกัน แต่ปรากฏว่าได้ตัดออก อันนี้ก็ทำให้มองเห็นภาพว่ามันใช้ในแง่กฎหมายบิดเบือนจากข้อเท็จจริง
ทำให้มหาวิทยาลัยที่เข้ามาทั้งหมด ๗ มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน แล้วก็มาคัดกันเหลือเอา ๔ คัดออกไป ๓
ก็คิดเอาที่แล้วกันว่าความไม่ชอบปรกพากฎก็เกิดขึ้นในครั้งนี่”

เป็นการตัดความตามตัวอักษรจนก่อให้เกิดผลปฏิบัติที่ไม่สมเหตุผลและไม่ชอบด้วยนิติวิธี และยังคงผลัดการมีส่วนร่วมในสายวิชาการไปถึงร้อยละ ๘๐ ดังนั้น ในชั้นการเลือกกรรมการสรรหาฯ ในสายคณาจารย์สมควรรวมสถาบันการศึกษาทั้งหมดที่มีการสอนในเนื้อหาวิชาโทรคมนาคม

(๒) ในส่วนของผู้แทนสมาคมวิชาชีพ ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นว่า สมาคมที่เข้าข่ายมีวัตถุประสงค์ส่งเสริมการศึกษาและเผยแพร่วิชาชีพรวมทั้งควบคุมกำกับมาตรฐานจริง ๆ มีเพียงสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย และสมาคมที่ใกล้เคียงอีกองค์กรหนึ่งคือสมาคมเครือข่ายสารสนเทศ ที่มีบทบาทเน้นไปถึงการพัฒนาวิชาการให้แก่สังคม ส่วนสมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทยนั้นเป็นการรวมตัวของกลุ่มนักธุรกิจคอมพิวเตอร์ จึงไม่อาจนับเป็นสมาคมวิชาชีพได้ สำหรับสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทยก็มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิชาชีพแต่อย่างใด เป็นเพียงการรวมตัวเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างข้าราชการนักวิชาการ และกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคมเท่านั้น

(๓) ในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชน ที่ประชุมวุฒิสภาเห็นว่า กทช. จะต้องรับภารกิจหลักในการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งการควบคุมราคาและการปฏิบัติต่าง ๆ ดังนั้น การให้กลุ่มองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคเข้ามามีส่วนคัดเลือก กทช. จึงเป็นญะจสำคัญ อย่างไรก็ตามเมื่อกฎหมายกำหนดให้นำองค์กรผู้ใช้บริการโทรคมนาคมมาสมทบเลือกผู้แทนด้วย ปัญหาจึงเกิดขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้กลุ่มสมาคมวิทยุสมัครเล่นส่งตัวแทนเข้าร่วมได้เป็นรายสมาคมถึง ๓๐ สมาคม^{๓๓} แทนที่จะกำหนดให้เลือกตัวแทนทั้งประเทศเข้ามามีเพียงเสียงเดียว จึงทำให้เสียงผู้ใช้คลื่นวิทยุ ๓๐ เสียงเอาชนะองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคระดับชาติที่มีเพียง ๕ องค์กร^{๓๔} ทำให้ทัศนะคุ้มครองผู้บริโภคโดยรวมขาดหายไปจากการสรรหา กทช. ผิดจากแนวทางที่กฎหมายกำหนด (ซึ่งองค์กรเอกชนที่ได้รับเลือกคือ สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นในจังหวัด ๒ คน (จังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดสมุทรปราการ) สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีสปี ๒๕๕ และมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน) ดังนั้น ในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชนควรกำหนดให้มีที่นั่งสำหรับกลุ่มผู้บริโภคด้วย

^{๓๓} ๑) สมาคมวิทยุสมัครเล่นแห่งประเทศไทย (๒) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัคร (๓) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัครกรุงเทพมหานคร (๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดแพร่ (๕) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดภูเก็ต (๖) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลพบุรี (๗) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำพูน (๘) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสงขลา (๙) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสระบุรี (๑๐) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดอุดรธานี (๑๑) สมาคมวิทยุสมัครเล่นนครสวรรค์ (๑๒) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสุพรรณบุรี (๑๓) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี (๑๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดกำแพงเพชร (๑๕) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดเชียงใหม่ (๑๖) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดพัทลุง (๑๗) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ (๑๘) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดชัยภูมิ (๑๙) สมาคมวิทยุสมัครเล่นและอาสาสมัครนครศรีธรรมราช (๒๐) สมาคมวิทยุสมัครเล่นสมุทรปราการ (๒๑) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดปัตตานี (๒๒) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดชุมพร (๒๓) สมาคมวิทยุสมัครเล่นพัทลุง (๒๔) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดกำแพงเพชร (๒๕) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำปาง (๒๖) สมาคมวิทยุสมัครเล่นสุราษฎร์ธานี (๒๗) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดเชียงราย (๒๘) สมาคมนักวิทยุอาสาสมัครสมุทรปราการ (๒๙) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดขอนแก่น และ(๓๐) สมาคมวิทยุสมัครเล่นจังหวัดลำปาง

^{๓๔} (๑) สมาคมพลังผู้บริโภคแห่งประเทศไทย (๒) มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค (๓) สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค และ(๔) สมาคมคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค

๔.๒.๒ ประเด็นการทำงานของคณะกรรมการสรรหา วุฒิสภามีข้อทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา สรุปได้ ๒ ประเด็น คือ

(๑) วิธีการสรรหาของคณะกรรมการสรรหา เป็นไปโดยไม่สมเหตุสมผลคลาดเคลื่อนโดยชัดแจ้งจากหลักการอันกำหนดไว้ในกฎหมาย โดยที่การสรรหากทช. มิใช่การสอบแข่งขันเข้ารับราชการ แต่เป็นการสรรหาผู้สมควรแก่ภารกิจในเบื้องต้นคณะกรรมการสรรหา จะต้องช่วยกันคิดและวางข้อกำหนดที่ชัดเจนเสียก่อนว่าโดยสภาพงานของ กทช. ต้องการความรู้ความเชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ อย่างไรเพื่อการใดและในลักษณะใดบ้าง ในส่วนของกระบวนการคัดเลือกก็ควรต้องแบ่งผู้รับการสรรหาเป็นสายความรู้และคัดสรรเปรียบเทียบกันในสายเดียวกันเท่านั้น สำหรับวิธีการคัดเลือกก็ต้องไม่ใช่การเปรียบเทียบปริญญา ตำแหน่งหน้าที่ อายุการทำงาน ข้อเขียน วิสัยทัศน์ และตีค่าเป็นคะแนนดังเช่นที่คณะกรรมการสรรหา ได้กระทำ แต่คณะกรรมการสรรหา จะต้องพิจารณาจากผลงานจริง ประสบการณ์จริงของผู้รับการสรรหาในแต่ละกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเปรียบเทียบกันว่าผู้รับการสรรหา มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยเมื่อคณะกรรมการสรรหา ได้คัดเลือกผู้ใดแล้วจะต้องส่งรายงานมายังวุฒิสภาพร้อมกับคำอธิบายว่าเลือกผู้นั้นเพราะเหตุใด มีความเหมาะสมแก่งาน กทช. อย่างไร ด้วยผลงานและประสบการณ์อย่างไร วุฒิสภาก็จะเลือกได้ถูกต้องมิใช่รายงานเพียงแต่คะแนนที่ได้จากการสรรหาอย่างไม่มีที่มาและไม่มีคำอธิบาย

(๒) ความไม่โปร่งใสในการแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ การให้คะแนน และปัญหาการเล่นพวก สรุปได้ดังนี้

(ก) การแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ และการย้ายกลุ่มของผู้สมัครบางราย ตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ สรุปข้อเท็จจริงได้ดังนี้

ในชั้นแรกคณะกรรมการสรรหา ได้วางกรอบการคัดเลือกผู้สมัคร โดยมีการแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเป็น ๗ กลุ่ม โดยรอบแรกจะคัดเลือกผู้สมัครให้เหลือกลุ่มละ ๘ คน รอบสองคัดเลือกให้เหลือกลุ่มละ ๔ คน และรอบสุดท้ายเหลือกลุ่มละ ๒ คน รวมเป็น ๑๔ คน แต่คณะกรรมการสรรหา มิได้ประกาศหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ผู้สมัครทราบเพื่อให้มีการสมัครตามกลุ่มต่าง ๆ เพียงกลุ่มเดียว หลังจากนั้นคณะกรรมการสรรหา ก็มีได้ดำเนินการคัดเลือกตามเกณฑ์ดังกล่าว โดยมีการย้ายกลุ่มผู้สมัครบางราย และมีมติให้ยึดถือคะแนนเป็นเกณฑ์โดยไม่คำนึงว่าแต่ละกลุ่มจะมีผู้ได้รับการคัดเลือกจำนวนเท่าใด ทำให้บางกลุ่มมีผู้สมัครเหลือคนเดียวในรอบที่สอง (ซึ่งได้แก่กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) และบางกลุ่มเหลือผู้ได้รับการเสนอชื่อเพียงคนเดียว เมื่อผ่านการคัดเลือกในรอบสุดท้าย (ซึ่งได้แก่กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) อย่างไรก็ตาม ในการคัดเลือกรอบสุดท้ายจาก ๑๔ คนเหลือ ๑๔ คนนั้น ปรากฏว่าเมื่อนายมหิตล จันทรางกูร ได้ขอถอนตัวจากบัญชีรายชื่อ คณะกรรมการสรรหา กลับหยิบยกหลักเกณฑ์ในเรื่องการจัดกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาเลื่อนผู้ได้คะแนนลำดับที่ ๑๖ (นายสงคราม ชื่นภิบาล) ขึ้นมาแทนลำดับที่ ๑๕ (ดร.อัมมาร์ สยามวาลา) โดยอ้างว่ากลุ่มเศรษฐกิจมีผู้ได้รับการคัดเลือก ๒ คนเพียงพอแล้ว แต่กลุ่มความมั่นคงมีผู้ได้รับการคัดเลือกเพียงคนเดียว กรณีจึงถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่อธิบายไม่ได้

นอกจากนี้ ตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ยังระบุว่าคณะกรรมการสรรหา ไม่มีการจำแนกกลุ่มความรู้ในกระบวนการสรรหาอย่างจริงจัง การเลือกกลุ่มและกำหนดให้บุคคลอยู่ในกลุ่มก็มิได้มีหลักเกณฑ์ เช่น นายวุฒิพร เตียวนานิช เป็นนักธุรกิจชายอุปถัมภ์ ไทรคมนาคมจบการศึกษาปริญญาโทสังคมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้อยู่ในกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น เนื่องจากนายวุฒิพรฯ สนใจร่วมโครงการช่วยเหลือชนบท รศ.ดร.สุธี อักษรกิตต์ และศ.ดร.ประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคล เป็นอาจารย์สอนวิชาโทรคมนาคมในมหาวิทยาลัย ไม่เคยมีวุฒิหรือประสบการณ์ด้านการศึกษา แต่ได้รับการเสนอชื่อในกลุ่มการศึกษา หรือนายอาทร จันทวิมล จบการศึกษาปริญญาตรีด้านวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต ปริญญาโททางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา และปริญญาเอกด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรม โดยเคยดำรงตำแหน่งเป็นรองอธิบดีกรมอาชีวศึกษา และปัจจุบันดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ จึงได้กำหนดให้อยู่ในกลุ่มศาสนา และวัฒนธรรม ทำให้ได้คะแนนทิ้งห่างพระพยอม กัลยาโณ

(ข) การให้คะแนนผู้สมัคร ในหลักการไม่ควรใช้ระบบการให้คะแนนตามวิธีการของคณะกรรมการสรรหา อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบวิธีการคัดเลือกของคณะกรรมการสรรหา ก็ยังพบว่า มีปัญหาความไม่เป็นธรรมและไม่โปร่งใส ๔ ประการที่สำคัญ คือ

- ก) ผู้สมัครไม่ทราบว่าข้อมูลต่าง ๆ ที่กรอกลงในใบสมัครจะถูกนำไปให้คะแนน
- ข) การปรับคะแนนในรอบที่สองให้เหลือร้อยละ ๗๐ เพื่อนำไปรวมกับคะแนนจากการสัมภาษณ์อีก ๓๐ คะแนน ทำให้ผู้ได้คะแนนในรอบแรกต้องเสียความได้เปรียบไป และเปิดโอกาสให้กรรมการเอื้อประโยชน์ผู้สมัครบางรายและกตเคเนนผู้สมัครที่ไม่พึงประสงค์ได้

ค) ในชั้นการสอบสัมภาษณ์ กรรมการสรรหาได้สอบถามหรือชี้แนะให้ผู้สมัครบางรายที่แสดงความจำนงไว้หลายกลุ่ม ให้เลือกกลุ่มให้แน่นอนซึ่งผู้สมัครที่รู้ข้อมูลภายในแล้วย่อมมีโอกาสเลือกกลุ่มที่เป็นคุณแก่ตนได้

ง) วุฒิสภามีความเห็นเพิ่มเติมจากรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า การให้คะแนนในรอบแรกที่ได้แบ่งการให้คะแนนเป็น ๓ หัวข้อ โดยแต่ละหัวข้อจะให้คะแนนโดยกรรมการสรรหาเพียงสองคนเท่านั้น กรรมการที่เหลือจะประชุมรับทราบคะแนนโดยปราศจากเหตุผลเช่นที่ควร เป็นความบกพร่องถึงขั้นเป็นกรณีที่ขัดต่อกฎหมายและทำลายหลักการทำงานที่เป็นคณะที่กฎหมายถือเป็นสาระสำคัญ

(ค) ปัญหาการเล่นพวก คณะกรรมการฯ พบว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อที่แสดงให้เห็นว่ามีการเล่นพวก ๓ ประการ คือ

- ก) มีกลุ่มสังคมนิยมเศรษฐกิจอยู่ในกิจการโทรคมนาคม ๓ กลุ่ม คือ
  ๑. กลุ่มราชการ ปรากฏว่ากรรมการสรรหามาจากสมาคมวิทยุสมัครเล่นจำนวน ๓ คน (นางประเทือง ยันต์โกเศศ สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสมุทรปราการ นายภัคดี

^{๔๔} สรุปความเห็นและมติที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป เรื่อง “ความผิดพลาดของกระบวนการสรรหาผู้สมควรดำรงตำแหน่งเป็น กทช.”) ซึ่งส่งไปพร้อมกับหนังสือวุฒิสภา ด่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๐๑๕๐๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ลงนามโดยประธานวุฒิสภา (พลตรี มนูญกฤต รูปขจร) ถึงนายกรัฐมนตรี

สิริจันทกุล สมาคมนักวิทยุสมัครเล่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี และนายแสวง บุญเรือง สมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาลีซิบี ๒๔๕) โดยมีการอุมชูสนับสนุนและทำงานใกล้ชิดกับราชการกรมไปรษณีย์โทรเลข เป็นอดีตรองปลัดกระทรวงคมนาคม จำนวน ๑ คน (นายไกรสร พรสุธี) มาในฐานะตัวแทนสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย และเป็นตัวแทนกระทรวงคมนาคม จำนวน ๑ คน (นายกิตติ อยูโพธิ์) สำหรับผู้ได้รับการสรรหาจำนวน ๕ คน (นายดิเรก เจริญผล นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ นายสมิทธิ ธรรมสโรช และนายเศวต สันตานนท์) และคนที่ได้ลำดับต้นแต่ถอนตัวไปก่อน ก็อยู่ในแกนคมนาคม (นายมหิตล จันทรางกูร และดร.ธงชัย ยงเจริญ)

๒. กลุ่มวิชาการ ได้แก่ นักวิชาการในมหาวิทยาลัยภาครัฐและเอกชนทั้งอดีตและปัจจุบันที่มีความชำนาญในวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคมโดยมีกลุ่มของสถาบันเทคโนโลยีเป็นแกนอย่างชัดเจน

๓. กลุ่มธุรกิจ ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจโทรคมนาคมในส่วนโครงสร้างพื้นฐาน (ชินวัตรไทยเทเลคอม สามารถฯ) และการให้บริการหรือจำหน่ายอุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีทั้งที่ปรากฏเป็นบริษัทหรือรวมตัวเป็นสมาคมผู้ประกอบธุรกิจโดยแท้ เช่น สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย เป็นต้น

ข) ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในระดับต่างๆ ได้แก่

๑. ราชการกับวิชาการ พบว่าแกนฝ่ายราชการคือสายคมนาคมได้เข้าเป็นกรรมการหรืออาจารย์พิเศษในแกนฝ่ายวิชาการคือสถาบันเทคโนโลยีถึง ๓ คน ขณะเดียวกันกลุ่มวิชาการทั้งที่เป็นกรรมการสรรหาหรือได้รับการสรรหาต่างก็มีความสัมพันธ์ในการเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจหรือเป็นคู่สัญญารับงานวิจัยจากราชการหมดทุกคน ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีหรือไม่

๒. ราชการกับธุรกิจ พบว่าราชการสายโทรคมนาคม ทำงานเป็นกรรมการบริษัทร่วมกับภาคธุรกิจแทนกระทรวงคมนาคมหลายคน คือ นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข และนายเศวต สันตานนท์

๓. วิชาการกับธุรกิจ พบนักวิชาการที่เกี่ยวข้องซื้อหุ้นธุรกิจสื่อสารตามปกติเป็นบางรายพบการจัดตั้งบริษัทธุรกิจโทรคมนาคมขนาดเล็กของตนเองสองราย และเป็นกรรมการอิสระของบริษัทธุรกิจโทรคมนาคมขนาดใหญ่ ๑ คน คือ รศ.ดร.โกศล เพ็ชรสุวรรณ

ค) การสร้างความสัมพันธ์สามฝ่ายไว้ที่สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย คณะกรรมการสามัญฯ พบว่ากลุ่มราชการ วิชาการ และธุรกิจต่างก็เป็นคนในวงการสมาคมซึ่งมีส่วนในการสรรหาอย่างสำคัญ คือ

๑. สมาคมที่ประกอบด้วยกรรมการสามฝ่าย รวม ๓๐ คน ในสายธุรกิจจะปรากฏตัวแทนบริษัทใหญ่อยู่ครบทั้งไทยและต่างประเทศ จากนั้นจะเป็นสายราชการในแกนกระทรวงคมนาคมและสายวิชาการในแกนสถาบันเทคโนโลยี ประกอบเข้ามาอีกสองสาย

๒. ในการตรวจสอบพบว่าที่ปรึกษาและกรรมการสมาคมทั้ง ๓๐ คนนั้น จะมีผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการสรรหา ๒ คน และเป็นผู้ได้รับการสรรหาจำนวนถึง ๔ คน โดยนายไกรสร พรสุธี มีบทบาทเป็นแกนหลักในการสรรหามาตลอด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นคณะกรรมการสิทธิการสำนึกฯ จึงเห็นว่ามีความเป็นไปได้ที่จะมีการช่วยเหลือกัน เนื่องจากตัวระบบไม่สมเหตุผล และในแง่ความน่าจะเป็นก็ปรากฏเครือข่ายของผู้คนในวงกว้างอย่างชัดเจน ทำให้แม้จะวางระบบให้จัดตั้งกรรมการสรรหาโดยเปิดกว้าง ก็เปิดกว้างจริงไม่ได้ เพราะเป็นคนในวงการอยู่ก่อน แม้เปิดรับสมัครแต่วิธีการก็จะไม่สมเหตุผลจนยุติเป็นกลุ่มคนที่คับแคบเหมือนสรรหากันเอง ให้คะแนนกันเองในกลุ่มคนในวงการของตน ดังนั้น คณะกรรมการสิทธิการสำนึกฯ จึงต้องมีมติให้วุฒิสภาคืนเรื่องให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีรับไปดำเนินการสรรหาใหม่ทั้งหมด

ส่วนที่ ๒ ข้อกฎหมายเกี่ยวกับการแต่งตั้ง กทช.

ข้อหาหรือตามหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีสืบเนื่องมาจากการที่วุฒิสภาได้มีข้อทักท้วงว่าการตั้งคณะกรรมการสรรหา จำนวน ๑๗ คน เป็นไปโดยขัดต่อกฎหมายเพราะองค์ประกอบกรรมการขัดแย้งต่อมาตรา ๔๙ และกระบวนการสรรหา กทช. ผิดพลาดไม่อยู่ในกรอบที่กฎหมายบัญญัติ วุฒิสภาจึงได้มีมติไม่รับรายชื่อผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหาเสนอไปทั้งหมดและเสนอให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าวประกอบกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทักท้วงของวุฒิสภาและสภาพการณ์ในปัจจุบันแล้วเห็นว่าประเด็นที่จะต้องพิจารณาดังนี้

(๑) อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในการพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการใน กทช.

(๒) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กทช. จะมีอำนาจหน้าที่ต้องดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภา เพียงใด

(๓) นายกรัฐมนตรีในฐานะของผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ จะมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภา เพียงใด

(๔) การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

(๕) การสรรหา กทช. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ประเด็นที่ ๑ อำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาในการพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการใน กทช.

โดยที่ข้อเท็จจริงในส่วนนี้ปรากฏว่า เมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการใน กทช. และได้มีหนังสือเสนอรายชื่อบุคคลดังกล่าวต่อประธานวุฒิสภาแล้ว วุฒิสภาได้มีมติตั้งคณะกรรมการสิทธิการสำนึกฯ เพื่อตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหาฯ กระบวนการสรรหาฯ และคุณสมบัติประวัติ และความประพฤติของผู้ที่ได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการใน กทช. ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผลการพิจารณาปรากฏว่าคณะกรรมการสิทธิการสำนึกฯ เห็นว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการ

สรรหา ขัดต่อกฎหมาย และกระบวนการสรรหาเป็นไปโดยมิชอบด้วยเหตุผล^{๔๔} สำหรับคุณสมบัติ ผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการใน กทช. ทั้ง ๑๕ คน คณะกรรมาธิการสามัญ ไม่พบว่าผู้ใดมี คุณสมบัติต้องห้ามไม่ควรแก่ตำแหน่ง ส่วนจะมีคุณสมบัติเด่นเหมาะสมแก่ตำแหน่งเพียงใดนั้น คณะกรรมาธิการสามัญ เห็นว่า ไม่ปรากฏคำชี้แจงที่เด่นชัดจากคณะกรรมการสรรหา เช่นที่ควรจะมี วุฒิสภาได้พิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการสามัญ แล้ว มีมติไม่รับรายชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอ ชื่อเป็นกรรมการใน กทช. ทั้งหมด ประธานวุฒิสภาจึงได้มีหนังสือแจ้งมติและความเห็นของวุฒิสภา ต่อนายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ เพื่อดำเนินการ ต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่วุฒิสภามีมติ ไม่รับพิจารณารายชื่อบุคคลที่คณะกรรมการสรรหา ได้เสนอให้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการใน กทช. ทั้งหมด โดยยกข้อทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการในขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา และ การดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา เป็นเหตุในการไม่รับพิจารณารายชื่อนั้น มีประเด็นต้อง พิจารณาดังนี้ (๑) วุฒิสภามีอำนาจในการยกข้อทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการในขั้นตอนการแต่งตั้ง คณะกรรมการสรรหา และการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา เป็นเหตุในการไม่รับพิจารณา รายชื่อที่เสนอโดยคณะกรรมการสรรหา ได้หรือไม่ และ (๒) อำนาจของวุฒิสภาในการทักท้วงมี ขอบเขตเพียงใด

๑.๑ วุฒิสภามีอำนาจในการยกข้อทักท้วงเกี่ยวกับการดำเนินการในขั้นตอน การแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา และการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา เป็นเหตุ ในการไม่รับพิจารณารายชื่อที่เสนอโดยคณะกรรมการสรรหา ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า การดำเนินการเพื่อจัดให้มีคณะ กรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ นั้น อาจแยกพิจารณาได้เป็น ๓ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ การดำเนินการเพื่อจัดให้มีคณะกรรมการสรรหา กทช. ตามมาตรา ๔๔ ซึ่งมาตรา ๗๕^{๔๕} อันเป็นบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนด ว่า ในวาระเริ่มแรก ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่หน่วยงานธุรการ ขั้นตอนที่ ๒ การ ดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา ตามมาตรา ๕๐^{๔๖} ซึ่งกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความ รับผิดชอบของคณะกรรมการสรรหา โดยให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการสรรหา และ

^{๔๔} รายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ หน้าที่ ๕

^{๔๕} มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการให้แล้วเสร็จภายใน หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุมของรัฐสภา

ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหา และคัดเลือกกรรมการตามวรรคหนึ่ง

^{๔๖} มาตรา ๕๐ ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับกับวิธีการเลือกและแต่งตั้งกรรมการ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการปฏิบัติ หน้าที่ของ กทช. โดยอนุโลม

คัดเลือก กทช. โดยอนุโลม โดยในมาตรา ๑๐^{๙๘} กำหนดว่า ให้คณะกรรมการสรรหา พิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ หรือความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๗^{๙๙} รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘^{๑๐๐} เป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนกรรมการ

^{๙๘} มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ หรือมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๗ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ เป็นจำนวนสองเท่ากับจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภาพร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ซึ่งจะต้องระบุให้ชัดเจน หรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า เป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านใดด้านหนึ่งตามมาตรา ๗ และความยินยอมเป็นหนังสือของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น

(๒) ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอรายชื่อตาม

(๑) ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีการลงคะแนนลับ ในการนี้ให้บุคคลซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับการเลือกเป็นกรรมการ แต่ถ้าไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือมีผู้ได้รับเลือกไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้นำรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อที่เหลืออยู่ทั้งหมดมาให้สมาชิกวุฒิสภาออกเสียงลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อเนื่องกันไป และในกรณีนี้ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน สมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้รับเลือกเกินจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

๑ ๓๖

๑ ๓๖

^{๙๙} มาตรา ๗ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

^{๑๐๐} มาตรา ๘ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เคยเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติหรือกรรมการกิจการกระจายเสียง

และกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ

(๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งของพรรคการเมือง

(๖) ไม่เป็นบุคคลลึกลับหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ

(๘) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๙) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันได้รับการเสนอชื่อ เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือเพราะประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่าการทำการทุจริต หรือประพฤติมิชอบในวงราชการ (มีต่อหน้าถัดไป)

ที่จะได้รับแต่งตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภา และขั้นตอนที่ ๓ การแต่งตั้ง กทช. ซึ่งมาตรา ๔๖^{๑๑๑} ได้บัญญัติว่า พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า การที่พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้บัญญัติว่า ให้พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง กทช. ตามคำแนะนำของวุฒิสภานั้น พระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดอำนาจหน้าที่และขั้นตอนการดำเนินการของวุฒิสภาไว้ด้วยในมาตรา ๑๐ (๒) และ (๓) กล่าวคือ เมื่อได้รับรายชื่อจากคณะกรรมการสรรหา แล้ว มาตรา ๑๐ (๒)^{๑๑๒} กำหนดให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อ ส่วนมาตรา ๑๐ (๓)^{๑๑๓} กำหนดว่า ในกรณีที่ไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือมีผู้ที่ได้รับเลือกไม่ครบจำนวน กรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้คณะกรรมการสรรหา พิจารณาคัดเลือกตาม (๑) เพื่อเสนอวุฒิสภาลง

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑๑๐)

(๑๒) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๓) ไม่เป็นกรรมการการเมืองเลือกตั้ง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๑๔) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

^{๑๑๑} มาตรา ๔๖ ให้มีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กทช.”

ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกหกคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

ให้เลขาธิการ กทช. เป็นเลขานุการ กทช.

^{๑๑๒} มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ล๑

๑. ล๑

(๒) ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภาเพื่อมีมติเลือกผู้ได้รับการเสนอรายชื่อตาม (๑) ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในกรณีนี้ให้บุคคลซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการ แต่ถ้าไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือมีผู้ได้รับเลือกไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งให้นำรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อที่เหลืออยู่ทั้งหมดมาให้สมาชิกวุฒิสภาออกเสียงลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อเนื่องกันไป และในกรณีนี้ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันใบลำดับได้อันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้ง ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

๑. ล๑

๑. ล๑

^{๑๑๓} มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการและการเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ล๑

๑. ล๑

(๓) ในกรณีที่ไม่มีผู้ได้รับเลือกหรือมีผู้ที่ได้รับเลือกไม่ครบจำนวนกรรมการจะได้รับแต่งตั้งให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกตาม (๑) เพื่อเสนอวุฒิสภาลงมติเลือกตาม (๒) ใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในการแต่งตั้งกรรมการครั้งแรกเมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับเลือกทั้งหมดประชุมร่วมกันเพื่อคัดเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการแล้วแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

มติเลือกตาม (๒) ใหม่อีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดให้อำนาจวุฒิสภาในการที่จะไม่รับพิจารณารายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอให้แต่งตั้งเป็น กทช.ไว้ และมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการกระบวนการสรรหาไว้เป็นส่วน ๆ โดยมีการกำหนดองค์กรที่รับผิดชอบในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนไว้แตกต่างกันตาม แต่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า การดำเนินงานแต่ละขั้นตอนมิได้มีผลสิ้นสุดเด็ดขาดอยู่ในตัวเอง หากแต่มีลักษณะเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่นำไปสู่การมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในที่สุด ดังนั้น การที่กฎหมายกำหนดให้องค์กรหลายองค์กรซึ่งมีที่มาและอำนาจหน้าที่แตกต่างกันเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการคัดเลือกและแต่งตั้ง กทช. ย่อมเป็นที่เข้าใจได้ว่า กฎหมายมีเจตนารมณ์ในการสร้างระบบการตรวจสอบและคานอำนาจซึ่งกันและกันมิให้การดำเนินการทั้งหมดอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ขององค์กรใดองค์กรหนึ่งเพียงองค์กรเดียว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า การที่กฎหมายกำหนดให้วุฒิสภามีหน้าที่ในการถวายคำแนะนำเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง กทช. นั้น นอกจากวุฒิสภามีอำนาจในการตรวจสอบความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๗^{๑๑๔} ตลอดจนคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๘^{๑๑๕} แล้ว หากวุฒิสภาเห็นว่าการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา หรือการสรรหา กทช. ที่ได้ดำเนินการมาไม่ชอบด้วยกฎหมายอันจะมีผลกระทบต่อความถูกต้องในการพิจารณาเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ซึ่งเป็นหน้าที่ของวุฒิสภาแล้ว วุฒิสภาย่อมมีอำนาจในการทักท้วงการดำเนินการดังกล่าวเพื่อให้ได้บุคคลที่ถูกต้องตามกฎหมายที่วุฒิสภาสามารถถวายคำแนะนำเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งได้โดยแจ้งให้นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ทราบเพื่อจัดให้มีการตรวจสอบและแก้ไขการดำเนินการนั้นให้ชอบด้วยกฎหมายก่อนที่วุฒิสภามีอำนาจหน้าที่ในส่วนของตนต่อไป

๑.๒ อำนาจของวุฒิสภาในการทักท้วงมีขอบเขตเพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า แม้กระบวนการคัดเลือกและแต่งตั้ง กทช. จะมีลักษณะเป็นกระบวนการต่อเนื่องกระบวนการเดียวตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นและองค์กรต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในกระบวนการดังกล่าวย่อมอยู่ภายใต้ระบบการตรวจสอบและคานอำนาจซึ่งกันและกันก็ตาม แต่การตรวจสอบและคานอำนาจระหว่างองค์กร ต้องคำนึงถึงอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่กฎหมายได้มอบหมายให้แต่ละองค์กรไว้โดยเฉพาะด้วย ดังนั้น การตรวจสอบและการคานอำนาจระหว่างองค์กรจึงกระทำได้ทราบเท่าที่ไม่ทำให้ระบบการจัดแบ่งอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละองค์กรตามที่กฎหมายกำหนดไว้ต้องเสียไป

^{๑๑๔} มาตรา ๔๗ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม

^{๑๑๕} มาตรา ๔๘ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่เป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔

ดังนั้น แม้วุฒิสภามีอำนาจในการทักท้วงการดำเนินการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และคณะกรรมการสรรหา ก็ตาม แต่การใช้อำนาจของวุฒิสภจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตดังต่อไปนี้ คือ

ก. วุฒิสภาย่อมมีอำนาจทักท้วงเฉพาะกรณีที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายเท่านั้น โดยการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่เกิดขึ้นมีความสำคัญถึงขนาดมีผลโดยตรงต่อความชอบด้วยกฎหมายของผลการสรรหา กทช. มิใช่ข้อผิดพลาดไม่ชอบด้วยกฎหมายในส่วนของรูปแบบ ขั้นตอนหรือวิธีการที่มิใช่สาระสำคัญ ซึ่งไม่มีผลต่อความชอบด้วยกฎหมายของผลการดำเนินการ

ข. ในกรณีที่ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจขององค์กรอื่น วุฒิสภาย่อมมีอำนาจทักท้วงเฉพาะกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงอย่างแจ่มชัดว่า เป็นการใช้ดุลยพินิจที่มีชอบด้วยกฎหมาย เช่น การเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมหรือไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่วุฒิสภาย่อมไม่มีอำนาจในการทักท้วงในส่วนที่เกี่ยวกับ “ความเหมาะสม” ของการใช้ดุลยพินิจที่กฎหมายได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรอื่น ซึ่งได้แก่ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการสรรหา เพราะการทักท้วงในเรื่องความเหมาะสมเพื่อขอให้แก้ไขตามความเห็นของวุฒิสภาย่อมเท่ากับวุฒิสภาก้าวล่วงเข้าไปใช้ดุลยพินิจแทนองค์กรอื่นซึ่งจะเป็นการแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในความรับผิดชอบขององค์กรนั้นไปในที่สุด

ค. เมื่อวุฒิสภาได้ใช้อำนาจในการทักท้วงแล้ว และเมื่อผู้มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ข้อเท็จจริงมิได้เป็นไปตามข้อทักท้วงของวุฒิสภา วุฒิสภาย่อมไม่มีเหตุในการไม่รับพิจารณารายชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ต่อไป และหากวุฒิสภายังไม่เห็นด้วยกับผลการตรวจสอบ วุฒิสภาก็ต้องส่งเรื่องให้องค์กรที่มีอำนาจชี้ขาดข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น ซึ่งเมื่อเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาและนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๖๖^{๖๖} ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย วุฒิสภาก็ต้องส่งเรื่องพร้อมความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป และผลการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญย่อมผูกพันวุฒิสภาและองค์กรอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖๘^{๖๗} ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ประเด็นที่ ๒ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กทช. จะมีอำนาจหน้าที่ที่ต้องดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภาเพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาขั้นตอนการดำเนินการสรรหาและคัดเลือก กทช. ในวาระเริ่มแรก ซึ่งมาตรา ๗๕^{๖๘} แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการแล้ว เห็นว่า สำนักงาน

^{๖๖} ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

^{๖๗} มาตรา ๒๖๘ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาดมีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาลและองค์กรอื่นของรัฐ

^{๖๘} โปรดดูเจี๊ยะวรรคที่ ๗๖, ข้างต้น

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่แยกได้ ๒ ประการคือ (๑) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา โดยจัดให้มีการคัดเลือกผู้แทนตามมาตรา ๕๙^{๑๑๑} เพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการสรรหา และ (๒) ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการสรรหา ในการดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. จำนวน ๑๔ คน เพื่อเสนอให้วุฒิสภาคัดเลือกต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า เมื่อการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาเป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หากปรากฏว่ามีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเกิดขึ้นจริง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีย่อมมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการแก้ไขหรือดำเนินการใหม่ให้ชอบด้วยกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงขอบเขตอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาและของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเองตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ให้ความเห็นไว้แล้วในประเด็นที่ ๑

ส่วนการดำเนินการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. นั้นโดยที่ มาตรา ๑๐(๑)^{๑๑๒} แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ

^{๑๑๑} มาตรา ๕๙ ในการแต่งตั้งกรรมการให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการคณะหนึ่งมีจำนวนสิบเจ็ดคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการ ประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนสำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

(๒) ผู้แทนคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนที่เป็นนิติบุคคลและมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาดังกล่าว สถาบันละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

(๓) ผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคม คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคล สมาคมละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

(๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือใช้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ และไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจ องค์กรละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหาและคัดเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

ให้สำนักงาน กทช. ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ

^{๑๑๒} มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาเลือกบุคคลผู้มีความรู้ หรือมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๗ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ เป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภาพร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ซึ่งจะต้องระบุให้ชัดเจนหรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านใดด้านหนึ่งตามมาตรา ๗ และความยินยอมเป็นหนังสือของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น

คณะกรรมการสรรหาฯ โดยตรง การพิจารณาดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภาในส่วนกระบวนการสรรหาฯ จึงเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาฯ โดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการมีอาจก้าวล่วงเข้าไปสั่งการหรือดำเนินการใด ๆ แทนได้ แต่ทั้งนี้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีในฐานะหน่วยงานธุรการย่อมมีอำนาจในการทักท้วง หรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาฯ หากคณะกรรมการสรรหาฯ เห็นชอบด้วยก็ดำเนินการสรรหาใหม่ได้

สำหรับกรณีข้อหาหรือตามหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่ว่าคณะกรรมการสรรหาฯ กทช. ล้มสภาพเมื่อใด นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า มาตรา ๔๙^{๑๐๐} แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาฯ เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ต่อวุฒิสภา โดยมีได้กำหนดการล้มสภาพของคณะกรรมการสรรหาฯ กทช. ไว้ และเมื่อได้พิจารณาขั้นตอนการเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ตามมาตรา ๑๐ (๓)^{๑๐๑} แล้ว เห็นว่า แม้คณะกรรมการสรรหาฯ ได้เสนอรายชื่อต่อวุฒิสภาไปแล้ว แต่หากปรากฏว่า ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกหรือมีผู้ได้รับเลือกไม่ครบตามจำนวนกรรมการที่กฎหมายกำหนดไว้ คณะกรรมการสรรหาฯ ก็จะมีหน้าที่ต้องพิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. เสนอต่อวุฒิสภาใหม่อีก ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า คณะกรรมการสรรหาฯ กทช. ย่อมล้มสภาพเมื่อสิ้นสุดภารกิจ กล่าวคือ เมื่อได้มีประกาศพระบรมราชโองการแต่งตั้งคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติครบถ้วนตามมาตรา ๔๖^{๑๐๒} แล้ว

ประเด็นที่ ๓ นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ จะมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภา เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า วัตถุประสงค์ของการกำหนดให้มีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ก็เพื่อให้มีผู้รับผิดชอบในการดูแลการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติจึงมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลการปฏิบัติการตามที่พระราชบัญญัติฉบับที่ตนเป็นผู้รักษาการ ให้มีการใช้บังคับโดยถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรีจึงมีอำนาจหน้าที่ในการดูแลการสรรหาและคัดเลือก กทช. ตามที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดไว้ให้เป็นไปโดยถูกต้องและชอบด้วยกฎหมายด้วย โดยนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ ดังนี้

๓.๑ กรณีนายกรัฐมนตรีเห็นด้วยกับข้อทักท้วงของวุฒิสภา

ก. การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ หากปรากฏว่าการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย นายกรัฐมนตรีย่อมสามารถใช้อำนาจในฐานะผู้บังคับบัญชา

^{๑๐๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๙, ข้างต้น

^{๑๐๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๓, ข้างต้น

^{๑๐๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๖, ข้างต้น

สูงสุดของสำนักนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๐^{๖๖} แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา ชุดเดิมและให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการคัดเลือกกรรมการสรรหาตามมาตรา ๕๙ ใหม่ได้

ข. การสรรหา กทช. ซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการสรรหา โดยที่คณะกรรมการสรรหา มิได้เป็นหน่วยงานภายใต้การบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีโดยตรง เช่นเดียวกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีจึงไม่มีอำนาจในการสั่งการให้คณะกรรมการสรรหา ดำเนินการตามความเห็นของวุฒิสภาได้ อย่างไรก็ตาม ในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติต้องคัดสรรคลื่นความถี่ นายกรัฐมนตรีย่อมมีอำนาจในการให้คำแนะนำหรือคัดค้านโดยขอให้คณะกรรมการสรรหา พิจารณาทบทวนการดำเนินการตามข้อทักท้วงของวุฒิสภาได้ แต่คณะกรรมการสรรหา ในฐานะหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงย่อมมีอำนาจในการพิจารณาว่าสมควรดำเนินการตามข้อทักท้วงหรือไม่ เพียงใด และหากคณะกรรมการสรรหา เห็นว่าการดำเนินการสรรหาในส่วนของความรับผิดชอบของตนชอบด้วยกฎหมายและไม่ดำเนินการใดแล้ว นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามกฎหมายก็อาจฟ้องศาลปกครองเพื่อให้เพิกถอนมติของคณะกรรมการสรรหา ต่อไป

๓.๒ กรณีนายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับข้อทักท้วงของวุฒิสภา หากปรากฏว่าการจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา และการสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ชอบด้วยกฎหมายแล้ว นายกรัฐมนตรีในฐานะผู้รักษาการตามกฎหมายสามารถแจ้งผลยืนยันการเสนอรายชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหา ได้เสนอไปแล้วเพื่อขอให้วุฒิสภาดำเนินการเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ต่อไป และหากวุฒิสภายังคงยืนยันความเห็นเดิมโดยมีมติไม่รับพิจารณารายชื่อตามที่คณะกรรมการสรรหา เสนอ กรณีย่อมมีลักษณะเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา และโดยที่วุฒิสภาเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญฯ ตามมาตรา ๒๖๖^{๖๗} ของรัฐธรรมนูญซึ่งบัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย” ดังนั้น นายกรัฐมนตรีจึงสามารถเสนอปัญหาดังกล่าวต่อประธานรัฐสภา เพื่อพิจารณาดำเนินการเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยต่อไป ทั้งนี้ ตามแนวปฏิบัติที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในกรณีการแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดครั้งแรก (คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๕๔/๒๕๔๒)

^{๖๖} มาตรา ๑๐ สำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

สำนักนายกรัฐมนตรีมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและกำหนดนโยบายของสำนักนายกรัฐมนตรีให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักนายกรัฐมนตรีและจะให้มีรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี หรือมีทั้งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

ประเด็นที่ ๔ การจัดตั้งคณะกรรมการสรรหา ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า วุฒิสภามีข้อทักท้วงเกี่ยวกับการคัดเลือกกรรมการสรรหาตามมาตรา ๕๙ (๒) (๓) และ (๔) ซึ่งแยกพิจารณาได้เป็น ๓ กรณี คือ (๑) กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์ (๒) กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนสมาคมวิชาชีพ และ (๓) กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชน

๔.๑ กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสามัญญา ว่า “ยังมีสถาบันการศึกษาอีก ๒๕ แห่งที่มีหลักสูตรการสอน วิชาด้านโทรคมนาคม ในปริมาณและคุณภาพ เช่นเดียวกับ ๖ สถาบันที่ได้รับแจ้งให้ส่งผู้แทนมาร่วมเลือกกรรมการสรรหาสายวิชาการ แต่สถาบันเหล่านี้มิได้รับเชิญมาเข้าร่วมก็เพราะมิได้จัดและใช้ชื่อหลักสูตรว่าเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ เช่นเดียวกับ ๖ สถาบันดังกล่าว คณะกรรมการสามัญญา จึงเห็นว่า การตีความตามตัวอักษรจนก่อให้เกิดผลปฏิบัติที่ไม่สมเหตุผลเช่นนี้น่าจะไม่ชอบด้วยนิติวิธี ยังผลตัดการมีส่วนร่วมในสายวิชาการไปถึงร้อยละ ๘๐ เลยทีเดียว”^{๑๑๑}

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณามาตรา ๕๙(๒)^{๑๑๒} แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้ว เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดเงื่อนไขในการคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ไว้เพียง ๒ ประการ กล่าวคือ ๑. ต้องเป็นคณาจารย์ประจำซึ่งสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน และ ๒. สถาบันอุดมศึกษานั้นต้องเป็นนิติบุคคลและมีการสอนระดับปริญญาในสาขาวิชาโทรคมนาคม กรณีตามข้อทักท้วงของวุฒิสภาก็มีประเด็นในการพิจารณาว่า สถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนในระดับปริญญาในสาขาวิชาโทรคมนาคม มีความหมายเพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นนี้แล้ว ปรากฏว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมิได้เป็นผู้พิจารณากำหนดว่าสถาบันอุดมศึกษาใดมีสิทธิส่งผู้แทนเข้าร่วมการคัดเลือกกรรมการสรรหาในส่วนนี้ แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาในการดูแลของทบวงมหาวิทยาลัยได้ขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการประสานงานกับสถาบันอุดมศึกษาที่เห็นว่ามีคุณสมบัติตามมาตรา ๕๙ (๒) เพื่อให้จัดส่งผู้แทนเข้าร่วมการคัดเลือก และแจ้งรายชื่อผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทราบ สำหรับหลักเกณฑ์การพิจารณาของทบวงมหาวิทยาลัยนั้น ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัยได้ชี้แจงว่า โดยที่มาตรา ๕๙ (๒) ได้กำหนดว่า ผู้แทนคณาจารย์ต้องเป็นผู้สอนในสาขาวิชาโทรคมนาคมในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคล และมีการสอนระดับปริญญาในสาขาดังกล่าว ดังนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทั้งของรัฐและเอกชนที่มีการสอนระดับปริญญาโดยมีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือมีการแยกเป็นแขนงวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ ซึ่งในสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวจะมี

^{๑๑๑} ปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสามัญญา หน้า ๑๐

^{๑๑๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๙, ข้างต้น

การสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมอยู่ในลักษณะของวิชาเอก (วิชาบังคับหรือวิชาบังคับเลือก) จำนวน ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ทั้งนี้ ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒^{๑๑๑} ซึ่งถ้าใช้หลักเกณฑ์ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดก็จะมีสถาบันอุดมศึกษา ที่มีคุณสมบัติเพียง ๖ แห่งตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้แจ้งรายชื่อไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเท่านั้น

เนื่องจากวุฒิสภามีข้อทักท้วงว่ายังมีสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ อีก ๒๕ แห่งที่มีหลักสูตรการสอนด้านวิชาโทรคมนาคมในปริมาณและคุณภาพเช่นเดียวกับ ๖ สถาบันเพียงแต่มิได้จัดและใช้ชื่อหลักสูตรว่าเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการสอนวิชาด้านโทรคมนาคมของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิจากทบวงมหาวิทยาลัย และผู้แทนคณะวิศวกรรมศาสตร์จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนจำนวน ๓๓ แห่ง มาร่วมกันพิจารณา ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในการจัดหลักสูตรการสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องได้รับการอนุมัติหลักสูตรจากทบวงมหาวิทยาลัย ดังนั้น ในการพิจารณาว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดมีการจัดหลักสูตรการสอนระดับปริญญาในสาขาโทรคมนาคม จึงต้องพิจารณาจากการเปิดสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีจำนวนวิชาเอก(บังคับ) ไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัยและผู้แทนของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน ได้ร่วมกันพิจารณากำหนดชื่อรายวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมแล้วเห็นว่า มีจำนวน ๑๗ รายวิชา ดังนั้น หากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดมีการเปิดสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมวิชาหนึ่งวิชาใดใน ๑๗ รายวิชา มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิตแล้ว ก็ถือ

^{๑๑๑} ๔. โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี โดยมีสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

๑ ส๑

๑ ส๑

๔.๒ หมวดวิชาเฉพาะ หมายถึง วิชาแกน วิชาเฉพาะด้าน วิชาพื้นฐานวิชาชีพและวิชาชีพ ที่มุ่งหมายให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ดังนี้

๑) หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๘๔ หน่วยกิต

๒) หลักสูตรปริญญาตรี (๕ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๑๔ หน่วยกิต

๓) หลักสูตรปริญญาตรี (๖ ปี) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะรวมไม่น้อยกว่า ๑๗๔ หน่วยกิต

๔) หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) ให้มีจำนวนหน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะรวม ไม่น้อยกว่า ๔๒ หน่วยกิต

สถาบันอุดมศึกษาอาจจัดหมวดวิชาเฉพาะในลักษณะวิชาเอกเดี่ยว วิชาเอกคู่หรือวิชาเอกและวิชาโทก็ได้ โดยวิชาเอกต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และวิชาโทต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่น้อยกว่า ๑๕ หน่วยกิต ในกรณีที่จัดหลักสูตรแบบวิชาเอกคู่ต้องเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอกอีกไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต

ได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นมีการสอนในสาขาวิชาโทรคมนาคม ซึ่งเกณฑ์ดังกล่าวย่อมสามารถใช้กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้เช่นเดียวกัน เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ร่วมกับผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ และผู้ทรงคุณวุฒิของทบวงมหาวิทยาลัย ตรวจสอบหลักสูตรการสอนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ในปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ของสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนจำนวน ๓๓ แห่ง แล้วปรากฏว่า

(๑) สถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมใน ๑๗ รายวิชาจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต มีทั้งหมด ๑๘ แห่ง^{๑๙๙}

(๒) จากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง ๑๘ แห่งนั้นจะมีสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ๖ แห่ง^{๒๐๐} ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดหลักสูตรและใช้ชื่อปริญญาแยกเฉพาะว่าเป็นสาขาโทรคมนาคม เริ่มแต่มหาวิทยาลัยรังสิตซึ่งมิได้ใช้ชื่อปริญญาสาขาวิชาโทรคมนาคม แต่มีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นแขนงวิชาด้านโทรคมนาคมในสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าโดยเฉพาะ

(๓) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นอกจากสถาบันอุดมศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้คัดเลือก เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเหล่านั้นไม่มีการจัดหลักสูตรการสอนแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือแยกเป็นแขนงวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ วิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมหลายวิชาจึงถูกจัดเป็นวิชาเลือกในสาขาวิชา หรือวิชาเลือกเสรี ซึ่งขึ้นอยู่กับความประสงค์ของผู้เรียน ดังนั้นการนับจำนวนหน่วยกิตสำหรับวิชาเฉพาะจำนวน ๓๐ หน่วยกิตจึงขึ้นอยู่กับทางเลือกเรียนของนักศึกษาแต่ละคน และความเป็นไปได้ที่นักศึกษาบางคนที่มุ่งได้แต่ปริญญาโดยไม่สนใจสาขาเฉพาะสำหรับการทำงานในอนาคต อาจเลือกเรียนวิชาต่าง ๆ โดยมีวิชาเอกด้านโทรคมนาคมไม่ครบ ๓๐ หน่วยกิตก็ได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๙ (๒) และข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่า เมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมิใช่หน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา การมอบให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง (ทบวงมหาวิทยาลัย) พิจารณาคุณสมบัติของสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา ๔๙ (๒) ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการ จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายและสมควรแล้ว นอกจากนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ทบวงมหาวิทยาลัยได้พิจารณาโดยถือตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งกำหนดว่าสถาบันอุดมศึกษาที่มีการสอนระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาใด

^{๑๙๙} ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๔. มหาวิทยาลัยรังสิต ๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร ๖. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ๗. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๘. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๙. มหาวิทยาลัยขอนแก่น ๑๐. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๑๑. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ๑๒. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ๑๓. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๑๔. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ๑๕. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ๑๖. มหาวิทยาลัยศรีปทุม ๑๗. วิทยาลัยเทคโนโลยีราชธานี และ ๑๘. วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรี

^{๒๐๐} ๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ๒. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ๔. มหาวิทยาลัยรังสิต ๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร และ ๖. มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

จะต้องมีการสอนวิชาเอก (บังคับ) ในจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ชื่อปริญญาหรือหลักสูตรนั้นไม่สำคัญ หากเนื้อหาการเรียนการสอนตรงกันก็อาจถือว่าเป็นปริญญาสาขาโทรคมนาคมได้ แม้ว่าชื่อปริญญาหรือหลักสูตรจะเรียกชื่อเป็นอย่างอื่นก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามการจะจัดเป็นสาขาดังกล่าวได้ต้องมีสาระสำคัญว่า มีวิชาเอก (บังคับ) จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ หน่วยกิต โดยมีการกำหนดไว้แน่นอน ไม่ว่าจะป็นวิชาบังคับหรือบังคับเลือก แต่มีใช้ไม่มีหลักเกณฑ์บังคับไปยังเป้าหมายเช่นนั้น การจัดหลักสูตรให้นักศึกษามีทางเลือกหลากหลายตามความสมัครใจโดยไม่มีวิชาบังคับตามแนวทางสาขาโทรคมนาคมโดยตรง ย่อมไม่อาจถือว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนปริญญาสาขาโทรคมนาคม และจากผลการตรวจสอบหลักสูตรปริญญาตรีคณะวิศวกรรมศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ แล้วก็ปรากฏว่า เฉพาะสถาบันการศึกษาที่มีการจัดหลักสูตรการสอนโดยแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือแขนงวิชาโทรคมนาคมเท่านั้นจึงจะอยู่ภายใต้เกณฑ์ดังกล่าว ซึ่งจะมีจำนวน ๖ สถาบันตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้แจ้งรายชื่อไปยังสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำหรับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ นั้น เนื่องจากมิได้มีการจัดหลักสูตรการสอนโดยแยกเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมหรือแขนงวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะ สถาบันเหล่านั้นจึงเปิดสอนวิชาเฉพาะด้านโทรคมนาคมบางส่วนเป็นวิชาบังคับ บางส่วนเป็นวิชาเลือกในสาขาหรือวิชาเลือกเสรี ซึ่งจะทำให้การนับจำนวนหน่วยกิตรวมเป็นวิชาเอก (บังคับ) จำนวน ๓๐ หน่วยกิต ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯ ไม่สามารถกำหนดให้แน่นอนได้ เนื่องจากการนับจำนวนหน่วยกิตในส่วนของวิชาเลือกในสาขาหรือวิชาเลือกเสรีจะขึ้นอยู่กับทางเลือกเรียนของนักศึกษาแต่ละคน ยังมีอาจจัดว่าเป็นหลักสูตรเฉพาะสาขาโทรคมนาคมได้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่าการพิจารณาคุณสมบัติของสถาบันอุดมศึกษาตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการเป็นการพิจารณาโดยมีเหตุผลและหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมแล้ว ดังนั้น การดำเนินการคัดเลือกกรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนคณาจารย์จึงไม่มีข้อบกพร่องที่จะทำให้การคัดเลือกไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ในเรื่องนี้ข้อทักท้วงของวุฒิสภามีความเหมาะสมในทางปฏิบัติว่ามีสถาบันอุดมศึกษาอีกหลายแห่งที่จัดการเรียนการสอนให้ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพมีความรู้ด้านโทรคมนาคมได้มากกว่า ๖ แห่งรวมทั้งสถาบันเก่าแก่ทางวิศวกรรม เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แต่เมื่อโดยข้อกฎหมายการจัดการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวไม่อาจถือเป็นสาขาวิชาโทรคมนาคมโดยเฉพาะได้ ผลทางกฎหมายจึงต้องเป็นดังที่วินิจฉัยไว้ข้างต้น

๔.๒ กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนสมาคมวิชาชีพ

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ว่า “สมาคมที่เข้าช่วยมีวัตถุประสงค์ส่งเสริมการศึกษาและเผยแพร่วิชาชีพรวมทั้งควบคุมกำกับมาตรฐานมีเพียงสมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยเท่านั้น ส่วนสมาคมที่มีบทบาทใกล้เคียงได้แก่สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ ที่มีบทบาทเน้นไปถึงการพัฒนาวิชาการให้แก่สังคม แต่สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย คณะกรรมการฯ เห็นว่า เป็นการรวมตัวของกลุ่มนักธุรกิจคอมพิวเตอร์จึงไม่น่าจะนับเป็นสมาคมวิชาชีพได้ และสมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทยก็ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาวิชาชีพใด แต่เป็น

เพียงการรวมตัวเพื่อแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างข้าราชการ นักวิชาการ และกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคม เท่านั้น”^{๑๖๖}

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้วเห็นว่า ในการกำหนดให้มีผู้แทนสมาคมวิชาชีพด้านโทรคมนาคมคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นนิติบุคคลตามมาตรา ๔๙ (๓)^{๑๖๗} นั้น เมื่อพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ มิได้กำหนดความหมายของ “สมาคมวิชาชีพ” ไว้โดยเฉพาะจึงต้องถือตามความหมายทั่วไป ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ในปัจจุบันมีวิชาชีพหลายสาขาที่มีกฎหมายรับรองไว้ เช่น วิชาชีพเวชกรรม วิชาชีพทนายความ วิชาชีพวิศวกรรม เป็นต้น โดยในกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเหล่านี้จะกำหนดให้มีการจัดตั้ง “องค์กรวิชาชีพ” ขึ้น เพื่อทำหน้าที่ (๑) ส่งเสริมการศึกษาและการประกอบวิชาชีพ (๒) ส่งเสริมจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพเพื่อผดุงเกียรติของผู้ประกอบวิชาชีพ (๓)ใช้อำนาจของรัฐในการควบคุมการประกอบวิชาชีพโดยออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบวิชาชีพด้วย ในส่วนวิชาชีพที่ยังไม่มีกฎหมายรับรองไว้โดยเฉพาะ เช่น วิชาชีพด้านโทรคมนาคมคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ หรืออิเล็กทรอนิกส์นั้น เมื่อยังไม่มีกฎหมายรองรับให้อำนาจที่ย่อมไม่มีกิจกรรมครบ ๓ ประการ อย่างเช่น “องค์กรวิชาชีพ” ดังนั้น การรวมตัวกันเป็นสมาคมเพื่อกิจกรรมเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งขององค์กรวิชาชีพก็ย่อมถือได้ว่าเป็น “สมาคมวิชาชีพ” แล้ว โดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของสมาคมเป็นหลัก ดังนั้น “สมาคมวิชาชีพ” จึงหมายความว่าถึง สมาคมที่มีวัตถุประสงค์หลักอย่างหนึ่งอย่างใดใน ๓ ประการ คือ (๑) พัฒนาองค์ความรู้หรือศาสตร์ที่ใช้ในการประกอบวิชาชีพด้านนั้น เช่น ส่งเสริมให้มีการวิจัยหรือสัมมนาเกี่ยวกับศาสตร์ในด้านนั้น เป็นต้น (๒) พัฒนาบุคลากรในวิชาชีพด้านนั้นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เช่น จัดฝึกอบรมบุคลากรในวิชาชีพด้านนั้น เป็นต้น และ (๓) ส่งเสริมจริยธรรม เช่น กำหนดจรรยาบรรณ และติดตามดูแลจริยธรรมในขณะประกอบวิชาชีพ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ในการตอบข้อหารือเกี่ยวกับสมาคมวิชาชีพด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์^{๑๖๘} และเมื่อได้ตรวจสอบวัตถุประสงค์ของสมาคมวิชาชีพที่มีผู้แทนได้รับการคัดเลือก ๔ สมาคมแล้ว ปรากฏว่าสมาคมที่มีผู้แทนได้รับการคัดเลือกต่างมีวัตถุประสงค์ในด้านใดด้านหนึ่งตามที่ได้กล่าวถึงข้างต้น ดังนี้ คือ

(๑) สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาบุคลากร และส่งเสริมจริยธรรม ครบทั้ง ๓ ประการเห็นได้จากวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ก) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา วิจัย เผยแพร่วิชาการ และวิชาชีพวิศวกรรม (ข) กำหนดความรู้ เทียบความรู้ ให้ความรู้และสอบความรู้เพื่อรับรองวิทยฐานะของวิศวกร และบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม และ (ค) กำหนดจรรยาบรรณและมาตรฐานแห่งวิชาชีพวิศวกรรม เป็นต้น

^{๑๖๖} ปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการสามัญ หน้า ๑๐-๑๑

^{๑๖๗} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๙, ข้างต้น

^{๑๖๘} บันทึกเรื่องสมาคมวิชาชีพด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ (เรื่องเสร็จที่ ๕๓๐/๒๕๕๓) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๖๐๑/๕๐๑ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(๒) สมาคมเครือข่ายสารสนเทศ มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากร ๒ ประการ เห็นได้จากวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ก) ดำเนินการศึกษาวิจัยด้านเครือข่ายสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้แก่สมาชิกและบุคคลทั่วไปที่สนใจ และ (ข) ดำเนินการจัดฝึกอบรมด้านเครือข่ายสารสนเทศให้แก่สมาชิกและบุคคลทั่วไปที่สนใจเป็นต้น

(๓) สมาคมธุรกิจคอมพิวเตอร์ไทย มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากร ๒ ประการ เห็นได้จากวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ก) แลกเปลี่ยน เผยแพร่ วินิจฉัยความรู้ประสบการณ์ ความคิดเห็นระหว่างสมาชิก และกับบุคคลภายนอกในทางวิชาการ ด้านข่าวสารการค้าและการวิจัยเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ (ข) ให้ความร่วมมือกับรัฐบาลองค์การของรัฐบาล เพื่อการพัฒนาค้นคว้าเกี่ยวกับอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์

(๔) สมาคมโทรคมนาคมแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาบุคลากร ๒ ประการ เห็นได้จากวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (ก) ทำการศึกษาและการวิจัยในด้านโทรคมนาคม (ข) วิเคราะห์และเผยแพร่ความรู้ในด้านโทรคมนาคม และ (ค) อบรมและให้การศึกษาด้านโทรคมนาคมและในส่วนที่เกี่ยวข้องแก่สมาชิก

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า เมื่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกผู้แทนสมาคมวิชาชีพ โดยมีการประกาศให้สมาคมที่อยู่ในข่ายที่จะได้เข้าร่วมการคัดเลือกทราบและแสดงความจำนง และมีการจัดตั้งคณะกรรมการจากผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขึ้นเพื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ของสมาคมต่าง ๆ ที่เข้าร่วมการคัดเลือก และในขั้นที่สุดก็ได้ประกาศผลการพิจารณาให้ทราบโดยเปิดเผยและให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสโต้แย้งแล้ว และไม่ปรากฏว่ามีผู้โต้แย้ง เมื่อวัตถุประสงค์ของสมาคมที่มีผู้แทนได้รับการคัดเลือกอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามที่ได้กล่าวถึงข้างต้น การคัดเลือกกรรมการสรรหา ในส่วนผู้แทนสมาคมวิชาชีพจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๔.๓ กรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชน

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสามัญฯ ว่า “โดยโครงสร้างแล้ว กทช. จะต้องรับภารกิจหลักในการคุ้มครองผู้บริโภค ดังนั้น การให้กลุ่มองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคเข้ามามีส่วนคัดเลือก กทช. จึงเป็นกุญแจสำคัญยิ่ง อย่างไรก็ตามเมื่อกฎหมายกำหนดให้นายกรัฐมนตรีใช้บริการโทรคมนาคมมาสมทบเลือกผู้แทนด้วยปัญหาจึงเกิดขึ้น การที่เปิดให้องค์กรผู้ใช้บริการโทรคมนาคมสายวิทยุสมัครเล่นสามารถส่งตัวแทนเข้าร่วมได้เป็นรายสมาคมถึง ๓๐ สมาคม คือ ๓๐ เสียง แทนที่จะกำหนดให้เลือกตัวแทนทั้งประเทศเข้ามามีเพียงเสียงเดียวจึงทำให้เสียงผู้ใช้คลื่นวิทยุ ๓๐ เสียงนี้เอาชนะองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคในระดับชาติที่มีเพียง ๔ องค์กรไปอย่างเด็ดขาด ทักษะคุ้มครองผู้บริโภคโดยรวมที่แท้จริงจึงขาดหายจากกรรมการสรรหา กทช. ผิดจากแนวทางของกฎหมายไปในที่สุด”^{๑๒๔}

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการคัดเลือกกรรมการสรรหา ในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชนแล้วปรากฏว่า ในส่วนของผู้แทนองค์กร

^{๑๒๔} ปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการสามัญฯ หน้า ๑๖

เอกชน จำนวน ๔ คน ประกอบด้วยผู้แทนจากสมาคมนักวิทยุสมัครเล่นในจังหวัด จำนวน ๒ คน คือ นายภักดี สิริจันทกุล จากจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนายประเทือง ยันโกเศศ จากจังหวัดสมุทรปราการ ผู้แทนจากสมาคมวิทยุสื่อสารประชาชนชาติซีบี ๒๔๕ จำนวน ๑ คน คือ นายแสวง บุญเรือง และผู้แทนจากมูลนิธิสว่างบริบูรณ์ธรรมสถาน จำนวน ๑ คน คือ นายวิสิทธิ์ ชาลิตนิตธรรม

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๙ (๕)^{๖๔} ซึ่งได้บัญญัติให้มี “ผู้แทนองค์กรเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคมหรือให้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะและไม่แสวงหากำไรในทางธุรกิจองค์กรละหนึ่งคน คัดเลือกกันเองให้เหลือสี่คน” แล้ว เห็นว่า มาตรา ๔๙ (๕) กำหนดให้นิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการ “คุ้มครองผู้บริโภคทางด้านโทรคมนาคม” และนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการ “คุ้มครองผู้ให้บริการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ” มาร่วมกันคัดเลือกผู้แทนกลุ่มให้เหลือ ๔ คน โดยมีได้ให้แยกกันดำเนินการเป็น ๒ กลุ่มแต่อย่างใด การดำเนินการที่ผ่านมาจึงถูกต้องตามกฎหมายแล้ว แม้ข้อทักท้วงของวุฒิสภามีเหตุผลในทางเป้าหมายที่ประสงค์ให้มีผู้แทนจากกลุ่มคุ้มครองผู้บริโภคมากขึ้น แต่เมื่อกฎหมายมีได้บัญญัติให้แยกกันดำเนินการตามกลุ่มหรือแยกอัตราส่วนต่างหากจากกัน ก็เชื่อว่าการดำเนินการเลือกกรรมการสรรหาในส่วนของผู้แทนองค์กรเอกชนนี้ไม่ขัดด้วยกฎหมายไม่ได้ กรณีเป็นความไม่เหมาะสมของบทบัญญัติกฎหมาย แต่เมื่อกฎหมายบัญญัติเช่นนี้แล้วก็ไม้อาจตีความเป็นอย่างอื่นได้ แม้ผลอย่างอื่นจะเหมาะสมกว่าก็ตาม นอกจากนี้ ในกรณีนี้เป็นการเลือกใช้วิธีการในลักษณะเดียวกับสมาคมวิชาชีพซึ่งมีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกัน และข้อเท็จจริงก็เห็นได้ชัดเจนว่ามีการเปิดโอกาสให้แก่องค์กรเอกชนต่าง ๆ ได้โต้แย้งแล้ว ก็มีได้มีองค์กรเอกชนใดโต้แย้งเข้ามา ดังนั้น การจัดตั้งกรรมการสรรหาตามมาตรา ๔๙ (๕) ได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ประเด็นที่ ๕ การสรรหา กทช.ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อทักท้วงของวุฒิสภาในส่วนนี้แล้ว เห็นว่า ในการพิจารณาแยกได้เป็น ๓ ส่วนคือ (๑) วิธีการสรรหา กทช. (๒) การจัดกลุ่มและย้ายกลุ่ม และ (๓) การให้คะแนนไม่เป็นธรรมและไม่โปร่งใส

๕.๑ วิธีการสรรหา กทช.

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสามัญฯ สรุปได้ว่า การเลือก กทช. มิใช่การสอบแข่งขันเข้ารับราชการ แต่เป็นการสรรหาผู้สมควรแก่ภารกิจ โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ต้องช่วยกันคิดและวางข้อกำหนดที่ชัดเจนเสียก่อนในส่วนของกระบวนการคัดเลือกก็ต้องแบ่งผู้ได้รับการสรรหาเป็นสายความรู้และคัดสรรเปรียบเทียบกันในสายเดียวกัน สำหรับวิธีการคัดเลือกก็ต้องมิใช่การเปรียบเทียบปริญญา ตำแหน่งหน้าที่ อายุการทำงาน ข้อเขียน หรือวิสัยทัศน์ และตีค่าเป็นคะแนนดังเช่นที่คณะกรรมการสรรหาฯ ได้กระทำ แต่คณะกรรมการสรรหาฯ จะต้องพิจารณาจากผลงานจริง ประสพการณ์จริงของผู้รับการสรรหาในแต่ละกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเปรียบเทียบกันว่าผู้ได้รับการสรรหามีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยเมื่อ

คณะกรรมการสรรหา ได้คัดเลือกผู้ใดแล้วจะต้องส่งรายงานมายังวุฒิสภาพร้อมกับคำอธิบายว่าเลือกผู้นั้นเพราะเหตุใด มีความเหมาะสมแก่งาน กทช. อย่างไร ด้วยผลงานและประสบการณ์อย่างไร วุฒิสภาก็จะเลือกได้ถูกต้องมิใช่รายงานเพียงแต่คะแนนที่ได้จากการสรรหาอย่างไม่มีที่มาและไม่มีคำอธิบาย

ในเรื่องวิธีการสรรหานี้ เห็นว่า อาจแบ่งออกได้เป็น ๒ กรณีคือ (๑) วิธีการคัดเลือกผู้สมัคร กทช. และ (๒) วิธีการเสนอรายชื่อต่อวุฒิสภา

ก. วิธีการคัดเลือกผู้สมัคร กทช. ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดไว้ว่าจะต้องดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครโดยวิธีการอย่างไร เพียงแต่ได้กำหนดให้คณะกรรมการสรรหา ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๔๗^{๒๖} รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘^{๒๗} เป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งเสนอต่อประธานวุฒิสภา พร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่าการกำหนดวิธีดำเนินการคัดเลือกเป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการสรรหา ที่จะใช้วิธีใดวิธีหนึ่งก็ได้ ที่เห็นว่าเหมาะสมและเกิดผลดี อย่างไรก็ตาม เมื่อได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๗ แล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า มีเจตนารมณ์ที่จะให้ กทช. ประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดไว้ต่อไป ดังนั้น การกำหนดวิธีการคัดเลือกบุคคลเป็น กทช. จึงต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงในการคัดเลือกผู้สมัครแล้วปรากฏว่า คณะกรรมการสรรหา กำหนดวิธีการคัดเลือกผู้สมัครโดยได้จัดให้มีการแบ่งกลุ่มผู้สมัครตามความรู้ความเชี่ยวชาญประกอบเกณฑ์การตัดสินในระบบคะแนน กล่าวคือ คณะกรรมการสรรหา ได้แบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญตามมาตรา ๔๗ ซึ่งมีกำหนดไว้ทั้งหมด ๙ ด้าน ออกเป็น ๗ กลุ่ม เพื่อให้ได้ตัวบุคคล ๗ คน ตามจำนวนที่กำหนดในกฎหมายให้เป็นองค์ประกอบของ กทช. โดยนำด้านศาสนาและวัฒนธรรมรวมเป็น ๑ กลุ่ม และด้านกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่นรวมเป็น ๑ กลุ่ม และได้จัดแบ่งผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นจึงได้ทำการคัดเลือกผู้สมัครโดยวิธีการให้คะแนน ความรู้ ผลงานประสบการณ์ และวิสัยทัศน์ของผู้สมัคร โดยพิจารณาจากข้อมูลในใบสมัครและการสัมภาษณ์ ในการคัดเลือกผู้สมัคร คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาตัดสินโดยให้ผู้สมัครที่ได้คะแนนเกินร้อยละ ๖๐ เป็นผู้ผ่านการคัดเลือกในรอบแรก ส่วนในรอบที่สองซึ่งมีการให้คะแนนผู้สมัครโดยวิธีการสัมภาษณ์นั้น คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาตัดสินโดยให้ผู้สมัครที่ได้คะแนนเกินร้อยละ ๗๐ เป็นผู้ผ่านการคัดเลือก ซึ่งผลปรากฏว่ามีผู้สมัครผ่านการคัดเลือก ๑๔ คน ในการคัดเลือกรอบสุดท้ายเพื่อให้ได้จำนวนที่ได้รับการเสนอรายชื่อ ๑๔ คน ปรากฏว่า คณะกรรมการ

^{๒๖} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๔, ข้างต้น

^{๒๗} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๕, ข้างต้น

สรรหา ได้กำหนดสัดส่วนจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อในกลุ่มต่างๆ ตามลำดับความเกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของ กทช. ดังนี้ คือ (๑) กลุ่มที่คณะกรรมการสรรหา เห็นว่า มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการของ กทช. ได้แก่ กลุ่มกิจการโทรคมนาคม และกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง จำนวนกลุ่มละ ๓ คน (๒) กลุ่มที่คณะกรรมการสรรหา เห็นว่า มีความเกี่ยวข้องรองลงมา ได้แก่ กลุ่มการศึกษา กลุ่มเศรษฐกิจ และกลุ่มความมั่นคงจำนวนกลุ่มละ ๒ คน และ (๓) กลุ่มที่เห็นว่ามีเกี่ยวข้องน้อยกว่า ๕ กลุ่มแรก ซึ่งได้แก่ กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมและกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น จำนวนกลุ่มละ ๑ คน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาวิธีการคัดเลือกดังกล่าวแล้ว เห็นว่า เมื่อมาตรา ๔๗ มิได้กำหนดว่า กทช. จะต้องประกอบด้วย ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ครบทุกด้านหรือไม่ หรือควรมีผู้เชี่ยวชาญแต่ละด้านจำนวนเท่าใด นอกจากนั้น กฎหมายให้ กทช. มีจำนวน ๗ คน แต่กำหนดคุณสมบัติความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านไว้ถึง ๙ ด้าน ซึ่งเกินจำนวน กทช. ที่มีเพียง ๗ คน และเนื่องจากมาตรา ๔๗ ได้บัญญัติว่า กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานฯ “ในกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชน หรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม” ดังนั้น แสดงให้เห็นว่ากฎหมายมิได้มุ่งหมายให้ กทช. มีคุณสมบัติครบทุกด้าน แต่มีเจตนารมณ์กระจายให้สมควรมีบุคคลที่มีคุณสมบัติครอบคลุมความเชี่ยวชาญ ๙ ด้านเท่าที่จะเป็นไปได้เท่านั้น คณะกรรมการสรรหา จึงย่อมมีดุลยพินิจในการกำหนดจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อตามกลุ่มต่าง ๆ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าคณะกรรมการสรรหา ได้ใช้ผลการตัดสินโดยระบบคะแนนเป็นหลักและได้คำนึงถึงการเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ให้ประกอบด้วยบุคคลผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามมาตรา ๔๗^{๖๖} โดยในจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อ ๑๔ คนนั้น ปรากฏว่า คณะกรรมการสรรหา ได้เสนอรายชื่อครบทั้ง ๗ กลุ่ม แต่ในกลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับอำนาจหน้าที่ของ กทช. จะมีจำนวนผู้ได้รับการเสนอรายชื่อให้วุฒิสภามีการคัดเลือกมากกว่ากลุ่มที่มีความเกี่ยวข้องน้อยกว่า ซึ่งจะทำให้วุฒิสภามีทางเลือกมากขึ้น ดังนั้น วิธีการคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ของคณะกรรมการสรรหา จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนวุฒิสภาก็จะเลือกหรือไม่เลือกผู้ใดก็ย่อมกระทำได้เพราะเป็นดุลยพินิจของวุฒิสภา

สำหรับข้อทักท้วงของวุฒิสภาที่ว่า การคัดเลือกผู้สมควรเปรียบเทียบผู้สมัครตามกลุ่มความรู้ความชำนาญนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่าการให้คะแนนผู้สมัครในรอบแรกจะเป็นการให้คะแนนจากข้อมูลในใบสมัครซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนคือ ส่วนที่ ๑ ความรู้ ความสามารถ และการศึกษา ส่วนที่ ๒ เกียรติประวัติ ผลงาน และประสบการณ์ ส่วนที่ ๓ วิสัยทัศน์ ส่วนในรอบที่สอง เป็นการให้คะแนนจากการสัมภาษณ์ผู้ผ่านการคัดเลือกจากรอบที่หนึ่ง โดยการให้ผู้สมัครแสดงความรู้และความคิดในการทำงานในหน้าที่ของ กทช. ซึ่งวิธีการให้คะแนนในหัวข้อต่างๆ ตามที่คณะกรรมการสรรหา ได้ดำเนินการ เป็นวิธีการที่สามารถแสดงการประเมินผลของระดับความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ของผู้สมัครแต่ละคนได้ตามเงื่อนไขที่มาตรา ๔๗ ได้กำหนดไว้ว่า “กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็น

^{๖๖} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๔. ข้างต้น

ผู้มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคม ฯลฯ” แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องทำการเปรียบเทียบผู้สมัครตามกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญตั้งที่วุฒิสภาให้ความเห็น เพราะการเปรียบเทียบผู้สมัครตามกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ ก็อาจจะทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการคัดเลือกได้ กล่าวคือผู้สมัครตามกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญที่มีผู้สมัครจำนวนน้อยกว่า ย่อมได้เปรียบผู้สมัครในกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญที่มีผู้สมัครจำนวนมากกว่า นอกจากนี้ เมื่อใช้ระดับคะแนนเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ก็จะทำให้การคัดเลือกผู้สมัครกระทำได้ยากยิ่งขึ้น เพราะระดับคะแนนที่เป็นเกณฑ์ในการตัดสินคัดเลือกผู้สมัครแต่ละกลุ่มจะแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงจนไม่สามารถหามาตรฐานกลางของการคัดเลือกผู้สมัครได้เลย ประกอบกับบทบัญญัติมาตรา ๔๗ ได้ใช้คำว่า “หรือ” สนับสนุนให้เห็นว่า กทช. จะมีคุณสมบัติเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ด้านใดด้านหนึ่งที่ระบุก็ได้ มิได้กำหนดให้ต้องแยกพิจารณาจากกันโดยเด็ดขาดเท่านั้น คงมีเจตนารมณ์เพียงให้มีคุณสมบัติหลากหลายในด้านเหล่านั้นเท่าที่เป็นไปได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้ที่สมัครเข้ามาด้วยว่าสนใจเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านใด โดยบางด้านอาจจะไม่มีผู้สมัครก็ได้ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงในการคัดเลือกแต่ละครั้ง

ข. วิธีการเสนอรายชื่อโดยไม่มีเหตุผลที่เหมาะสมมารายงานแก่วุฒิสภา

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการการสื่อสารฯ ว่า เมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ได้คัดเลือกผู้ใดแล้วจะต้องส่งรายงานมายังวุฒิสภาพร้อมทั้งอธิบายว่าเลือกผู้นั้นเพราะเหตุใด มีความเหมาะสมแก่งาน กทช. อย่างไร ด้วยผลงานและประสบการณ์อย่างไร วุฒิสภาจึงจะเลือกได้ถูกต้อง มิใช่รายงานเพียงแต่คะแนนที่ได้จากการสรรหาอย่างไม่มีที่มาและไม่มีคำอธิบาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า ในการเสนอรายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. ต่อวุฒิสภา นั้น มาตรา ๑๐^{๒๘} แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ได้กำหนดไว้ว่า “จะต้องมีรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว ที่จะต้องระบุให้ชัดเจน หรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมด้านใดด้านหนึ่งตามมาตรา ๗ และความยินยอมเป็นหนังสือของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น”

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจสอบเอกสารรายงานผลการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.)^{๒๙} ที่คณะกรรมการสรรหาฯ เสนอต่อประธานวุฒิสภาแล้ว ปรากฏว่า คณะกรรมการสรรหาฯ ได้นำเสนอเอกสารต่อประธานวุฒิสภาโดยมีสาระสำคัญแบ่งเป็น ๕ ส่วน คือ ส่วนแรก เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมาของคณะกรรมการสรรหาฯ ส่วนที่สอง กระบวนการพิจารณาสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอ

^{๒๘} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔๘, ข้างต้น

^{๒๙} รายงานเรื่องผลการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ส่งไปพร้อมกับหนังสือคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ นร ๑๓๐๒/๔๗๑ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ลงนามโดยประธานคณะกรรมการสรรหา กทช. (รองศาสตราจารย์ วิภี ธีงมา) ถึงประธานวุฒิสภา(พลตรีบุญฤกษ์ ฐาปะการ)

รายชื่อเป็น กทช. ซึ่งจะกล่าวถึงการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา ทั้งหมด^{๑๑๐} ส่วนที่สาม ผลการพิจารณาสรรหาบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. โดยคณะกรรมการสรรหา ได้เสนอรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกจำนวน ๑๔ คน พร้อมกับระบุว่า ผู้ผ่านการคัดเลือกแต่ละรายเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านใด ส่วนที่สี่ ประวัติและประสบการณ์การทำงานของบุคคลผู้ได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ประกอบด้วยการสรุปรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติโดยย่อและประวัติโดยละเอียดของผู้ได้รับการเสนอรายชื่อเป็น กทช. ทั้ง ๑๔ คน และส่วนที่ห้า เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ รายละเอียดเกี่ยวกับการประกาศรายชื่อคณะกรรมการสรรหา กทช. ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี การประกาศรับสมัครบุคคลเข้ารับการคัดเลือกเป็น กทช. ของคณะกรรมการสรรหา รายละเอียดใบสมัคร หนังสือความยินยอมของผู้สมัครในการเสนอรายชื่อเป็น กทช. รวมทั้งรายงานการประชุมของคณะกรรมการสรรหา ทั้งหมด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาเอกสารดังกล่าวแล้วเห็นว่า เอกสารทั้งหมดมีรายละเอียดของบุคคลไม่ว่าจะเป็นประวัติ ผลคะแนนและการระบุว่าบุคคลนั้น ๆ มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในด้านใดด้านหนึ่งตามมาตรา ๕๗ และมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อ ซึ่งสอดคล้องกับเงื่อนไขตามมาตรา ๕๐^{๑๑๑} ประกอบกับ มาตรา ๑๐^{๑๑๒} แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ แล้ว และในการเสนอรายชื่อคณะกรรมการสรรหา ได้แจ้งด้วยว่า ผู้ได้รับการเสนอรายชื่อได้รับเลือกเพราะมีคุณสมบัติเชี่ยวชาญในด้านใด ส่วนการเชี่ยวชาญมากหรือน้อยและเหมาะสมจะแต่งตั้งเพราะเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนั้นจริงหรือไม่ เป็นดุลยพินิจในการพิจารณาของวุฒิสภาที่จะลงมติต่อไป ดังนั้น จะถือว่าการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา ไม่ขัดด้วยกฎหมายหาได้ไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่าการเสนอรายงานต่อวุฒิสภาชอบด้วยเอกสารข้างต้นจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๕.๒ การจัดกลุ่ม การย้ายกลุ่มและการให้คะแนน

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานการพิจารณาของคณะกรรมาธิการสามัญฯ สรุปได้ว่า มีความโปร่งใสในขั้นตอนการแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ การย้ายกลุ่มและการให้คะแนน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อทักท้วงของวุฒิสภาแล้วเห็นว่า มีประเด็นในการพิจารณา คือ (๑) การจัดผู้สมัครลงตามกลุ่มต่างๆ (๒) การย้ายกลุ่มและ (๓) การให้คะแนนผู้สมัคร

^{๑๑๐} ประกอบด้วยสาระสำคัญ ๙ เรื่องคือ (๑) การเปิดรับสมัครบุคคลเพื่อคัดเลือก (๒) การจัดกลุ่มสาขาที่เชี่ยวชาญของผู้สมัคร กทช. (๓) วิธีการคัดเลือกและหัวข้อการให้คะแนน (๔) คณะอนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาการคัดเลือกในรอบแรก (๕) สรุปคะแนนในรอบแรกของผู้สมัครทั้ง ๗๒ คน (๖) ผู้สมัคร กทช. ที่ผ่านรอบแรก (๗) วิธีการสัมภาษณ์ (๘) ผลการคัดเลือกผู้สมัคร กทช. ในรอบที่สอง (๙) การพิจารณาผู้สมัคร กทช. ในรอบสุดท้าย

^{๑๑๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๙๗. ข้างต้น

^{๑๑๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๙๘. ข้างต้น

ก. การจัดผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ

วุฒิสภามีข้อทักท้วงปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการการสามัญฯ ว่าการกำหนดให้บุคคลใดอยู่ในกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญ มิได้มีหลักเกณฑ์เช่น กรณีนายวุฒิพร เตี้ยวพานิช รศ.ดร.สุธี อักษรกิตติ ศ.ดร.ประสิทธิ์ ประพัฒมงคลการ และนายอาทร จันทรวิมล

ข้อเท็จจริงจากการพิจารณาได้ความว่า ในการจัดแบ่งผู้สมัครลงตามกลุ่มต่าง ๆ นั้น ในชั้นต้นได้พิจารณาจากข้อมูลในใบสมัครที่ให้ผู้สมัครระบุว่า ตนเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในด้านใด แต่เนื่องจากคณะกรรมการสรรหา ได้อนุญาตให้ผู้สมัครระบุความรู้ความเชี่ยวชาญได้มากกว่าหนึ่งด้าน^{๓๓๔} จึงทำให้เกิดปัญหาต่อมาในภายหลังว่า ผู้สมัครที่ได้ระบุว่ามีความรู้ความเชี่ยวชาญหลายด้าน ควรจัดอยู่ในกลุ่มใด ดังนั้น ในชั้นแรกจึงได้จัดลงกลุ่มตามที่ระบุในการสมัคร และมีการปรับกลุ่มเล็กน้อยตามดุลยพินิจของคณะกรรมการสรรหา ที่เห็นว่าผู้ใดควรอยู่ในกลุ่มใด และในชั้นการคัดเลือกกรอบที่สอง ซึ่งมีการสัมภาษณ์ผู้สมัคร คณะกรรมการสรรหา จึงได้ขอให้ผู้สมัครระบุว่าตนเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านใด หลังจากนั้น ก็ได้จัดกลุ่มผู้สมัครโดยยึดตามที่อยู่สมัครได้แจ้งความจำนงในครั้งนั้น และได้ถือเป็นหลักฐานแสดงความเหมาะสมของผู้ผ่านการคัดเลือกประกอบการเสนอรายชื่อต่อวุฒิสภาด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า

กรณีนายวุฒิพร เตี้ยวพานิช ปรากฏว่าได้ระบุในใบสมัครว่า เป็นผู้เชี่ยวชาญหลายด้าน กล่าวคือ การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กฎหมายมหาชน และกิจการท้องถิ่น ต่อมาในชั้นการสัมภาษณ์ ได้แจ้งว่าตนเองเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น คณะกรรมการสรรหา จึงได้ย้ายรายชื่อนายวุฒิพรฯ จากกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมไปอยู่ในกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น ตามความสมัครใจ ประกอบกับข้อมูลในใบสมัครปรากฏว่านายวุฒิพรฯ เคยมีประสบการณ์ทางด้านการศึกษา และเคยเป็นประธานชมรมนักศึกษาชาวดัและประธานฝ่ายประชาสัมพันธ์องค์กรนักศึกษา

กรณี รศ.ดร.สุธี อักษรกิตติ ปรากฏว่าได้ระบุในใบสมัครว่าเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญ ๓ ด้าน กล่าวคือ ด้านกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ซึ่งคณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาแล้วได้จัดให้นายสุธีฯ อยู่ในกลุ่มการศึกษาตั้งแต่รอบแรก และจากข้อมูลในใบสมัครปรากฏว่านายสุธีฯ เคยเป็นกรรมการมหาวิทยาลัยหลายแห่ง เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ฯลฯ เป็นต้น

กรณี ศ.ดร.ประสิทธิ์ ประพัฒมงคลการ ปรากฏว่าได้ระบุความรู้ความเชี่ยวชาญในใบสมัครว่า เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญ ๓ ด้าน คือ ด้านกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องและการศึกษา คณะกรรมการสรรหา จึงได้จัดให้ ศ.ดร.ประสิทธิ์ฯ อยู่ในกลุ่มการศึกษาตั้งแต่รอบแรกและจากข้อมูลในใบสมัครปรากฏว่านายประสิทธิ์ฯ เคยดำรงตำแหน่งในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหลายตำแหน่ง ได้แก่

^{๓๓๔} ปรากฏรายละเอียดในแบบฟอร์มใบสมัครเข้ารับการเสนอชื่อเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่คณะกรรมการสรรหา กำหนดขึ้น ในหน้าที่ ๓ ข้อ ๔ กำหนดให้ผู้สมัครกรอรายละเอียดเกี่ยวกับ "ผลงานหรือประสบการณ์ในกิจการโทรคมนาคมเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความมั่นคง กฎหมายมหาชนหรือกิจการท้องถิ่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อกิจการโทรคมนาคม ... (โปรดระบุความรู้ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ ระบุไปได้มากกว่า ๑ ด้าน และโปรดบรรยาย)"

ศาสตราจารย์ระดับ ๑๐ ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ รองคณบดีในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารและสถาบันทรัพยากรพลังงาน เป็นต้น

กรณีนายอาหาร จันทรวิมล ปรากฏว่าได้ระบุความเชี่ยวชาญในใบสมัครว่า มีความเชี่ยวชาญหลายด้าน กล่าวคือ ด้านกิจการโทรคมนาคม เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง การศึกษา เศรษฐกิจ ศาสนาและวัฒนธรรม และกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น โดยยกเว้นเฉพาะความเชี่ยวชาญด้านความมั่นคง คณะกรรมการสรรหา ได้จัดนายอาหารฯ อยู่ในกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรมตั้งแต่รอบแรก และจากข้อมูลในใบสมัครปรากฏว่านายอาหารฯ เคยดำรงตำแหน่งเป็นเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นต้น

ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า จากข้อเท็จจริงข้างต้น คณะกรรมการสรรหา ได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ข. การย้ายกลุ่ม

คณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ มีความเห็นสรุปได้ว่า^{๑๑๔} ในชั้นแรก คณะกรรมการสรรหา ได้วางกรอบการคัดเลือกผู้สมัคร โดยมีการแบ่งกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเป็น ๗ กลุ่ม โดยรอบแรกจะคัดเลือกผู้สมัครไว้เหลือกลุ่มละ ๘ คน รอบสองคัดเลือกให้เหลือกลุ่มละ ๔ คน และรอบสุดท้ายเหลือกลุ่มละ ๒ คน รวมเป็น ๑๔ คน แต่คณะกรรมการสรรหา มิได้ประกาศหลักเกณฑ์ดังกล่าวให้ผู้สมัครทราบ เพื่อให้มีการสมัครตามกลุ่มต่าง ๆ คนละเพียงกลุ่มเดียว หลังจากนั้นคณะกรรมการสรรหา ก็มีได้ดำเนินการคัดเลือกตามเกณฑ์ดังกล่าว โดยมีการย้ายกลุ่มผู้สมัครบางราย และมีมติให้ยึดถือคะแนนเป็นเกณฑ์โดยไม่คำนึงว่าแต่ละกลุ่มจะมีผู้ได้รับการคัดเลือกจำนวนเท่าใด ทำให้บางกลุ่มมีผู้สมัครเหลือคนเดียวในรอบที่สอง (ซึ่งได้แก่กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) และบางกลุ่มเหลือผู้ได้รับการเสนอชื่อเพียงคนเดียวเมื่อผ่านการคัดเลือกในรอบสุดท้าย(ซึ่งได้แก่กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) อย่างไรก็ตาม ในการคัดเลือกรอบสุดท้ายจาก ๑๘ คนเหลือ ๑๔ คน นั้น ปรากฏว่าเมื่อนายมหิตล จันทรางกูร ได้ขออนุญาตจากบัญชีรายชื่อคณะกรรมการสรรหา กลับหยิบยกหลักเกณฑ์ในเรื่องการจัดกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาเลื่อนผู้ได้คะแนนลำดับที่ ๑๖ ขึ้นมาแทนลำดับที่ ๑๕ โดยอ้างว่ากลุ่มเศรษฐกิจมีผู้ได้รับการคัดเลือก ๒ คน เพียงพอแล้ว แต่กลุ่มความมั่นคงมีผู้ได้รับการคัดเลือกเพียงคนเดียว กรณีจึงถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่อธิบายไม่ได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า วิธีการคัดเลือกเป็นดุลยพินิจของคณะกรรมการสรรหา ที่สามารถกำหนดหาวิธีใด ๆ ก็ได้ที่เหมาะสมและเกิดผลดี ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏจากการชี้แจงของผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ ว่า ในชั้นแรกกำหนดกรอบการคัดเลือกผู้สมัครโดยจะให้จำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกในแต่ละกลุ่มให้มีจำนวนเท่า ๆ กันทุกกลุ่ม ในจำนวนทั้งหมด ๗ กลุ่ม โดยในรอบแรกจะคัดเลือกผู้สมัครเหลือกลุ่มละ ๘ คน (๕๖ คน) รอบสองคัดเลือกให้เหลือกลุ่มละ ๔ คน (๒๘ คน) และรอบสุดท้ายเหลือกลุ่มละ ๒ คน รวมเป็น ๑๔ คนนั้น เป็นเพียง

^{๑๑๔} รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ หน้า ๑๔-๑๗

แนวทางการดำเนินงานคร่าว ๆ ที่ได้กำหนดไว้ตั้งแต่ก่อนวันปิดรับสมัคร^{๑๑๖} โดยคณะกรรมการสรรหา คาดว่า อาจมีผู้สมัครจำนวนมากแต่เมื่อปรากฏว่ามีผู้สมัครทั้งสิ้นจำนวน ๗๒ คน ก็ได้มีการพิจารณาว่าอาจไม่จำเป็นต้องดำเนินการคัดเลือกถึง ๓ รอบ เนื่องจากผู้สมัครบางกลุ่มอาจไม่ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์การให้คะแนนก็ได้ โดยเห็นว่าตามกฎหมายการกระจายกลุ่มเป็นวัตถุประสงค์หนึ่งเพื่อให้ กทช. มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับภารกิจ แต่กฎหมายมิได้กำหนดให้มีบุคคลครบทั้ง ๗ กลุ่ม เพราะบทบัญญัติมาตรา ๔๗^{๑๑๗} ใช้คำว่า “..... หรือ .....” จึงอาจสรรหาไม่ครบทุกกลุ่มก็ได้ โดยคณะกรรมการสรรหา ได้เน้นความเหมาะสมคือ คะแนน ที่ได้รับเป็นหลัก โดยจะเสนอเฉพาะผู้ที่เหมาะสมและพยายามกระจายให้ได้หลายกลุ่มตามที่กฎหมายบัญญัติเท่าที่จะเป็นไปได้ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า เป็นมติที่มีเหตุผลและสอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา ๔๗ แล้ว

สำหรับข้อทักท้วงเรื่องการย้ายกลุ่มนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า มีการย้ายกลุ่มผู้สมัครบางรายดังนี้ คือ

ในรอบที่หนึ่ง ได้แก่ นายมหิตล จันทรางกูร (จากกลุ่มเศรษฐกิจไปอยู่ในกลุ่มกิจการโทรคมนาคม) จำสิบเอกโสวัฒน์ พุดป่า (จากกลุ่มความมั่นคงไปยังกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) นายประมุท สุตตะบุตร (จากกลุ่มความมั่นคง ไปยังกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง) และนายวิบูลย์ เข้มเฉลิม (จากกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น ไปยังกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้สมัครทั้ง ๔ ราย เป็นผู้ที่ได้ระบุในใบสมัครว่ามีความเชี่ยวชาญหลายด้าน และกลุ่มที่ย้ายผู้สมัครไปยังคงเป็นกลุ่มที่ผู้สมัครแต่ละรายได้แจ้งข้อมูลไว้ในใบสมัครของตน สำหรับเหตุผลในการย้ายผู้สมัครทั้ง ๔ ราย นั้น ผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาประวัติของผู้สมัครทั้ง ๔ คนแล้ว เห็นว่า การจัดกลุ่มของคณะกรรมการยังไม่เหมาะสมกับข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และประสบการณ์ที่ผู้สมัครระบุไว้ในใบสมัคร ดังนั้น คณะกรรมการสรรหา จึงเห็นสมควรย้ายผู้สมัครทั้ง ๔ รายไปยังกลุ่มที่เห็นตรงกับความรู้และประสบการณ์ของผู้สมัครมากกว่า อย่างไรก็ตาม การย้ายผู้สมัครดังกล่าวเป็นที่เข้าใจกันภายในระหว่างกรรมการสรรหา ว่ายังมีใช้เป็นที่ยุติและอาจต้องมีการเปลี่ยนแปลงได้ในการคัดเลือกรอบหลังหากปรากฏข้อมูลว่าผู้สมัครมีความเหมาะสมในกลุ่มอื่นมากกว่า

ในรอบที่สอง ซึ่งได้มีการย้ายผู้สมัครหลังจากได้ทำการสัมภาษณ์ และให้ผู้สมัครแจ้งความสมัครใจว่า ตนเหมาะสมในการเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในกลุ่มใดแล้วได้แก่ นายประมุท สุตตะบุตร (จากกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ไปยังกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) นายวุฒิพร เตียวนานิช (จากกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม ไปยังกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น) และ นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ (จากกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น ไปยังกลุ่มกิจการโทรคมนาคม)

^{๑๑๖} รายงานการประชุมคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ วันศุกร์ ที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๓ ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๓ (สปน. ๓) แต่ตามประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อคัดเลือกเป็น กทช. ได้กำหนดรับสมัครในระหว่างวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ ถึงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๓

^{๑๑๗} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑๐๔, ข้างต้น

สำหรับเหตุผลในการย้ายผู้สมัครทั้ง ๓ รายนั้นผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า เนื่องจากในการสัมภาษณ์จะมีการถามความคิดเห็นของผู้สมัครแต่ละคนว่ามีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสมกับการเป็นกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติด้านใดและต้องการอยู่ในกลุ่มใด และคณะกรรมการสรรหา ได้นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์นั้นมาพิจารณาการจัดกลุ่มผู้สมัคร โดยได้มีมติย้ายผู้สมัครจำนวน ๓ คน ลงในกลุ่มตามที่ต้องการอยู่ และก่อนการคัดเลือกรอบที่ ๓ อันเป็นรอบสุดท้ายเพื่อคัดเลือกให้ได้รายชื่อจำนวน ๑๔ คน คณะกรรมการสรรหา ได้มีมติย้าย ดร.เลอสรร อนุสฎาญจน์ (ซึ่งได้ระบุในใบสมัครว่า ตนเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญทุกกลุ่มยกเว้นกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม) จากกลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่นไปยังกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากคณะกรรมการสรรหา เห็นว่า ดร.เลอสรรฯ ไม่มีคุณสมบัติทางด้านกฎหมาย และในชั้นการสัมภาษณ์ ดร.เลอสรรฯ ไม่ยอมตอบว่าสมัครใจจะอยู่ในกลุ่มใด ดังนั้น คณะกรรมการสรรหา จึงได้ย้าย ดร.เลอสรรฯ ไปกลุ่มดังกล่าว แต่ก็ยังเป็นไปตามกลุ่มที่ ดร.เลอสรรฯ ได้แสดงความประสงค์ในใบสมัคร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว เห็นว่าการย้ายกลุ่มผู้สมัครมีเหตุผลที่สามารถอธิบายได้ และไม่ปรากฏว่า การย้ายกลุ่มมีผลต่อการคัดเลือกผู้สมัคร เนื่องจากคณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาโดยใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ซึ่งทำให้ผลการคัดเลือกปรากฏว่า บางกลุ่มมีจำนวนผู้ได้รับการคัดเลือกมากกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งได้แก่ กลุ่มกิจการโทรคมนาคม (๔ คน) กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง (๓ คน) และบางกลุ่มมีผู้สมัครเหลือคนเดียวในรอบที่สอง ซึ่งได้แก่ กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม หรือในรอบสุดท้าย ซึ่งได้แก่กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น

สำหรับการคัดเลือกในรอบสุดท้าย (จาก ๑๔ คน เหลือ ๑๔ คน) เมื่อนายมหิตล จันทรางกูร ซึ่งเป็นผู้ที่ได้คะแนนเป็นอันดับ ๑ ได้ถอนตัวออกจากบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกแล้ว คณะกรรมการสิทธิการสามัญฯ ได้มีข้อทักท้วงว่า คณะกรรมการสรรหา มิได้มีมติยึดถือคะแนนเป็นเกณฑ์ แต่กลับหยิบยกหลักเกณฑ์ในเรื่องการจัดกลุ่มความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาเลื่อนผู้ที่ได้คะแนนลำดับที่ ๑๖ ขึ้นมาแทนลำดับที่ ๑๔ โดยอ้างว่า กลุ่มเศรษฐกิจมีผู้ได้รับการคัดเลือกสองคนเพียงพอแล้ว นั้น ผู้แทนคณะกรรมการสรรหา ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า คณะกรรมการสรรหา ได้พิจารณาผลการคัดเลือกผู้สมัครในรอบที่สองแล้วปรากฏว่า เมื่อนายมหิตลฯ ขอลถอนตัวหากนับคะแนนสูงสุด ๑๔ อันดับแรกจะทำให้มีผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้ คือ (๑) กลุ่มกิจการโทรคมนาคม จำนวน ๓ คน (๒) กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ คน (๓) กลุ่มการศึกษา จำนวน ๒ คน (๔) กลุ่มเศรษฐกิจ จำนวน ๓ คน (๕) กลุ่มความมั่นคง จำนวน ๑ คน (๖) กลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม จำนวน ๑ คน และ (๗) กลุ่มกฎหมายมหาชนและกิจการท้องถิ่น จำนวน ๑ คน รวมทั้งสิ้น ๑๔ คน ซึ่งคณะกรรมการสรรหา เห็นว่าจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มกิจการโทรคมนาคมและกลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องนั้น เป็นจำนวนที่เหมาะสมแล้ว เนื่องจากเป็นสาขาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับอำนาจหน้าที่ของ กทช. ส่วนกลุ่มการศึกษา กลุ่มเศรษฐกิจ และกลุ่มความมั่นคง นั้น มีความสำคัญรองลงมา จึงไม่จำเป็นต้องมีผู้ผ่านการคัดเลือกเท่ากับ ๒ กลุ่มแรก แต่ควรมีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกกลุ่มละ ๒ คนเท่า ๆ กัน สำหรับกลุ่มศาสนาและวัฒนธรรม และกลุ่มกฎหมายมหาชน

และกิจการท้องถิ่นนั้นเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญน้อยกว่าทั้ง ๕ กลุ่มแรก เมื่อมีจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือก กลุ่มละ ๑ คน ก็คิดว่าเหมาะสมแล้ว ดังนั้น คณะกรรมการสรรหาฯ จึงเห็นว่าเมื่อกลุ่มเศรษฐกิจมีคู่แข่งจำนวนถึง ๓ คน จึงควรลดให้เหลือ ๒ คนและเพิ่มกลุ่มความมั่นคงขึ้นอีก ๑ คน คณะกรรมการสรรหาฯ จึงได้จัดให้มีการลงมติคัดเลือกผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อในกลุ่มเศรษฐกิจจำนวน ๒ คน จากผู้ผ่านการคัดเลือก ๓ คน ได้แก่ นายเศวต สันตานนท์ รท.สุชาย เขาวีวิชชุ และนายอัมมาร์ สยามวาสา ซึ่งผลปรากฏว่าผู้ผ่านการคัดเลือก ได้แก่ นายเศวตฯ และ รท.สุชายฯ ส่วนกลุ่มความมั่นคงซึ่งมีผู้ผ่านการคัดเลือกอยู่เพียง ๑ คน ตามเกณฑ์คะแนน ๑๔ คนแรก คณะกรรมการสรรหาฯ จึงได้พิจารณาผู้สมัครในกลุ่มความมั่นคงที่เหลือซึ่งควรมีจำนวน ๒ คน และได้เสนอชื่อนายสงคราม ชื่นภิบาล ซึ่งอยู่ในลำดับที่ ๑๖ ตามลำดับคะแนนขึ้นมาเป็นตัวเลือกรด้วย เพื่อให้กลุ่มความมั่นคงมีจำนวนครบ ๒ คน ตามเป้าหมายที่ประสงค์ในฐานะเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญรองลงมา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาคำชี้แจงของผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ แล้ว เห็นว่า การพิจารณากำหนดจำนวนผู้ผ่านการคัดเลือกในกลุ่มต่าง ๆ โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้คำนึงถึงการกระจายกลุ่มตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเหมาะสม ทั้งนี้ โดยพิจารณาคะแนนซึ่งแสดงถึงคุณภาพของบุคคลประกอบด้วย อันเป็นการดำเนินการที่มีเหตุผลและสอดคล้องกับกฎหมาย การย้ายกลุ่มและการเลื่อนบุคคลเพื่อให้ได้ผู้ได้รับการสรรหา ๑๔ คน เป็นไปอย่างมีเหตุผลที่สามารถอธิบายได้ จึงเห็นว่า คณะกรรมการสรรหาฯ ได้ใช้ดุลยพินิจดำเนินการคัดเลือกผู้สมัครและเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็น กทช. โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๕.๓ การให้คะแนนผู้สมัครไม่เป็นธรรมและไม่โปร่งใส ปรากฏรายละเอียดตามรายงานของคณะกรรมการสามัญฯ ว่า มีความไม่โปร่งใส ๓ ประการคือ ประการที่หนึ่งผู้สมัครไม่ทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่รอกลงในใบสมัครจะถูกนำไปให้คะแนน ประการที่สอง การปรับคะแนนในรอบที่สองให้เหลือร้อยละ ๗๐ เพื่อนำไปรวมกับคะแนนจากการสัมภาษณ์อีก ๓๐ คะแนน ทำให้ผู้ได้คะแนนนำในรอบแรกต้องเสียความได้เปรียบไป และเปิดโอกาสให้กรรมการเอื้อประโยชน์ผู้สมัครบางรายและกดคะแนนผู้สมัครที่ไม่พึงประสงค์ได้ ประการที่สามในชั้นการสอบสัมภาษณ์ กรรมการสรรหาฯ ได้สอบถามหรือชี้แนะให้ผู้สมัครบางรายที่แสดงความจำนงไว้หลายกลุ่ม ให้เลือกกลุ่มให้แน่นอน ซึ่งผู้สมัครที่รู้ข้อมูลภายในแล้วย่อมมีโอกาสเลือกกลุ่มที่เป็นคุณแก่ตนได้

ในประเด็นนี้ ผู้แทนคณะกรรมการสรรหาฯ^{๑๑๔} ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ว่า เหตุที่คณะกรรมการสรรหาฯ มิได้ประกาศเกณฑ์การให้คะแนนเนื่องจากเห็นว่าจะทำให้การดำเนินการต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้นไปอีก ส่วนการให้คะแนนผู้สมัครนั้นจะใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยด้วย โดยเฉพาะในการให้คะแนนการสัมภาษณ์ กล่าวคือจำนวนคะแนนทั้งหมดที่ผู้สมัครได้รับหารด้วยจำนวนกรรมการที่พิจารณาให้คะแนนซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้มีการช่วยเหลือหรือกลั่นแกล้งกันได้ในระดับหนึ่ง และเป็นวิธีที่ใช้กันอยู่ทั่วไป

^{๑๑๔} รศ.ถวิล พึ่งมา ประธานคณะกรรมการสรรหาฯ และนายอัมรินทร์ วรจิตพิงค์ เลขานุการ

ก็สามารถมีมติเป็นอย่างอื่นได้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) จึงเห็นว่า การพิจารณาดังกล่าว จึงเป็นการประชุมลงมติโดยคณะกรรมการสรรหาฯ และถือได้ว่าคณะกรรมการสรรหาฯ ย่อมเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการใน กทช. การดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ กรณีนี้จึงเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

(ศาสตราจารย์พิเศษ ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
จันทบุรี ๒๕๕๔

การเปรียบเทียบรายชื่อบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ กทช. ครั้งแรก กับครั้งที่สอง

สาขาที่เกี่ยวข้อง	ครั้งแรก	ครั้งที่สอง
ด้านกิจการโทรคมนาคม	๑. นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ ๒. นายดิเรก เจริญผล ๓. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ	๑. นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ ๒. นายดิเรก เจริญผล ๓. นายเศรษฐพร คูศรีพิทักษ์ ๔. นายสุทธิพร ปทุมเทวาภิบาล ๕. นายธรรมบุญ จุลมณีโชติ
ด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง	๑. นายสมิท ธรรมสโรช ๒. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข ๓. นายเลอสรร ธนสุกาญจน์	๑. นายเหรียญชัย เรียววิไลสุข ๒. นายสุชาติ สุชาติเวชภูมิ
ด้านการศึกษา	๑. นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ ๒. นายสุธี อักษรกิตติ์	๑. นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ ๒. นายโคทม อาริยา ๓. นายสุธี อักษรกิตติ์
ด้านเศรษฐกิจ	๑. ร้อยโท สุขาย เชาว์วิศิษฐ ๒. นายเศวต สันตานนท์	-
ด้านความมั่นคง	๑. พลเอก ชีวเดช มีเพียร ๒. นายสงคราม ชื่นภิบาล	พลเอก ชูชาติ พรหมพระสิทธิ์
ด้านศาสนาและวัฒนธรรม	นายอาทร จันทวิมล	นายอาทร จันทวิมล (ด้านวัฒนธรรม)
ด้านกฎหมายมหาชน และ กิจการท้องถิ่น	นายวุฒิพร เตียวพานิช	๑. นายสุธรรม อยู่ในธรรม (ด้านกฎหมายมหาชน) ๒. นายไกรสร จิตธรรม (ด้านกิจการท้องถิ่น)

หมายเหตุ ในการสรรหาครั้งที่สองคณะกรรมการสรรหาได้กำหนดให้ผู้สมัครระบุคุณสมบัติด้านที่ตนเอง
เกี่ยวข้องเรียงตามลำดับความเกี่ยวข้องจากมากไปหาน้อย โดยด้านที่ระบุไว้ในครั้งที่สองเป็นการระบุ
เฉพาะด้านที่ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ ระบุมาเป็นลำดับแรก

